REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/433 AL COMISIEI

din 15 martie 2022

de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din India și din Indonezia și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din India și Indonezia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 15 și articolul 24 alineatul (1),

întrucât:

1. PROCEDURĂ

1.1. Deschiderea procedurii

(1) La data de 17 februarie 2021, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a deschis o anchetă antisubvenție cu privire la importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece [denumite în continuare „SSCR" (*stainless steel cold-rolled*) sau „produsul care face obiectul anchetei"] originare din India și din Indonezia (denumite în continuare, împreună, „țările în cauză"). Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]) (denumit în continuare „avizul de deschidere").

(2) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la 4 ianuarie 2021 de Asociația Europeană a Oțelului (denumită în continuare „EUROFER" sau „reclamantul"), în numele industriei producătoare de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece a Uniunii, în sensul articolului 10 alineatul (6) din regulamentul de bază. Plângerea conținea elemente de probă atestând subvenționarea și prejudiciul cauzat de aceasta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

(3) Înainte de deschiderea anchetei antisubvenție, Comisia a notificat autorităților publice ale Indiei (*Government of India*, denumite în continuare „GI") ([3]) și autorităților publice ale Indoneziei (*Government of Indonesia*, denumite în continuare „GOID") ([4]) faptul că primise o plângere documentată în mod corespunzător și a invitat GI și GOID să participe la consultări, în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din regulamentul de bază. Au avut loc consultări la 10 februarie 2021 cu GI și, respectiv, la 15 februarie 2021 cu GOID. Cu toate acestea, nu s-a putut ajunge la o soluție convenită de comun acord cu niciunul dintre cele două guverne.

(4) La 18 noiembrie 2021, Comisia a instituit taxe antidumping definitive și taxe provizorii percepute definitiv la importurile aceluiași produs originar din India și din Indonezia ([5]) (denumit în continuare „regulamentul antidumping") în cadrul unei anchete care fusese deschisă printr-un aviz de deschidere publicat la 30 septembrie 2020 (denumită în continuare „ancheta antidumping separată") ([6]).

(5) Analizele privind prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, realizate în cadrul prezentei anchete antisubvenție și al anchetei antidumping separate, sunt identice *mutatis mutandis*, întrucât definiția industriei Uniunii, a producătorilor din Uniune incluși în eșantion, a perioadei examinate și a perioadei de anchetă sunt aceleași în cazul ambelor anchete.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 55.

([2]) Aviz de deschidere a unei proceduri antisubvenție privind importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din India și Indonezia (JO C 57, 17.2.2021, p. 16).

([3]) Termenul „GI" este utilizat în prezentul regulament în sens larg, incluzând toate ministerele, departamentele, agențiile și administrațiile de la nivel central, regional sau local.

([4]) Termenul „GOID" este utilizat în prezentul regulament în sens larg, incluzând toate ministerele, departamentele, agențiile și administrațiile de la nivel central, regional sau local.

([5]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2012 al Comisiei din 17 noiembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din India și Indonezia (JO L 410, 18.11.2021, p. 153).

([6]) Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din India și Indonezia (JO C 322, 30.9.2020, p. 17).

1.2. **Înregistrarea**

(6) La 7 aprilie 2021, reclamantul a depus o cerere de înregistrare a importurilor. Comisia a analizat cererea, dar a constatat că, într-o perioadă relativ scurtă, nu au avut loc importuri masive ale unui produs care să beneficieze de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii în țările în cauză. Importurile de SSCR din India și din Indonezia au înregistrat o scădere cu 46 % în cele șapte luni de la deschiderea anchetei, în comparație cu importurile din cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, condițiile de înregistrare a importurilor în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) din regulamentul de bază nu au fost îndeplinite, iar Comisia nu a supus înregistrării importurile produsului în cauză.

1.3. **Perioada de anchetă și perioada examinată**

(7) Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2019 și 30 iunie 2020 (denumită în continuare „perioada de anchetă"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între duminică, 1 ianuarie 2017 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată"). Ambele perioade sunt identice cu cele din ancheta antidumping separată.

1.4. **Părțile interesate**

(8) În avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze în vederea participării la anchetă. În plus, Comisia a informat în mod specific reclamantul, GI, GOID, producătorii-exportatori cunoscuți din țările în cauză, importatorii cunoscuți și utilizatorii cunoscuți din Uniune cu privire la deschiderea anchetei și i-a invitat să participe la aceasta.

(9) Părțile interesate au avut ocazia de a prezenta observații cu privire la deschiderea anchetei și de a solicita o audiere în fața Comisiei și/sau a consilierului-auditor pentru proceduri comerciale. Au avut loc audieri cu EUROFER și cu o altă societate.

(10) În avizul de deschidere, Comisia a invitat, de asemenea, autoritățile din Republica Populară Chineză (denumite în continuare „GC") să participe la anchetă, în calitate de parte interesată. În plus, Comisia a informat GC cu privire la deschiderea anchetei și a făcut trimitere în mod precis la invitația de a participa în calitate de parte interesată, inclusă în avizul de deschidere. Ulterior, GC a informat Comisia că s-a înregistrat ca parte interesată la prezenta anchetă.

(11) La 11 octombrie 2021, Comisia a trimis o solicitare de informații către GC.

(12) Autoritățile chineze nu au răspuns la solicitarea de informații a Comisiei și, în schimb, la 21 octombrie 2021, și-au prezentat observațiile cu privire la cererea de informații în sine.

(13) În acest sens, pe de o parte, GC a afirmat că procedurile Comisiei pot încălca normele OMC și legislația UE.

(14) În primul rând, GC a afirmat că Comisia nu a informat GC cu privire la depunerea plângerii, nu a organizat cu GC consultări anterioare deschiderii anchetei, nu l-a informat cu privire la deschiderea anchetei și nu l-a invitat în mod direct să devină parte interesată în cadrul anchetei. Întrucât GC nu este o țară exportatoare, GC nu este membru sau parte interesată în sensul normelor OMC, iar invitația nu are temei juridic și nici cerințe procedurale de bază.

(15) Comisia a remarcat că aceste afirmații sunt incorecte din punct de vedere faptic. De fapt, odată ce invitația de a deveni parte interesată a fost inclusă în avizul de deschidere, care a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 17 februarie 2021, Comisia a trimis GC avizul de deschidere, în aceeași zi, atrăgându-i în mod expres atenția asupra invitației. Inițial, GC a solicitat accesul la dosarul deschis prin e-mailul din 19 februarie 2021. Ca răspuns la e-mailul respectiv, în aceeași zi, Comisia a întrebat din nou în mod explicit GC dacă, prin solicitarea accesului la dosarul deschis, intenționa să se înregistreze ca parte interesată. În aceeași zi, GC a confirmat că s-a înregistrat ca parte interesată. Întregul schimb de e-mailuri este disponibil în fișierul deschis consultării. Prin urmare, Comisia a informat direct GC cu privire la avizul de deschidere și l-a invitat, chiar de două ori, să devină parte interesată. În plus, Comisia nu a invitat GC să organizeze consultări înainte de deschiderea anchetei, deoarece Comisia aștepta ca

GOID să clarifice implicarea GC în furnizarea indirectă de sprijin financiar producătorilor-exportatori din Indonezia. Prin urmare, întrucât Comisia nu a intenționat să investigheze subvențiile care pot face obiectul unor măsuri compensatorii acordate de RPC, ci numai subvențiile acordate de GOID prin sprijinul financiar al GC, nu a existat nicio cerință legală de a organiza consultări prealabile deschiderii anchetei cu GC.

(16) În al doilea rând, GC a afirmat că a solicitat să urmărească evoluția cauzei din motive de îngrijorare cu privire la faptul că Comisia ar putea încălca normele OMC și legislația UE, dar că GC nu face obiectul acestei anchete și nu este obligat să furnizeze nicio informație în cadrul anchetei. De fapt, potrivit GC, Comisia a încălcat deja Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii (denumit în continuare „Acordul SMC") și regulamentul de bază în ancheta antisubvenție privind importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC" sau „China") și din Egipt, deschisă la 16 mai 2019 ([7]) și care a condus la instituirea unor taxe compensatorii definitive publicate la 15 iunie 2020 ([8]) (denumită în continuare „ancheta antisubvenție privind MFS"), prin includerea cooperării economice și comerciale bilaterale normale dintre China și Egipt în domeniul de aplicare al așa-numitelor subvenții transnaționale.

(17) Comisia a reamintit că nu GC a solicitat să urmărească evoluția cauzei, ci Comisia însăși a fost cea care a invitat GC să se înregistreze ca parte interesată în avizul de deschidere. În ceea ce privește afirmațiile referitoare la ancheta antisubvenție privind MFS, Comisia le-a considerat generice și nefondate și nefăcând, oricum, obiectul prezentei anchete. În orice caz, Comisia a observat că sprijinul financiar acordat de GC, în măsura în care un astfel de sprijin poate fi atribuit GOID, intră în domeniul de aplicare al prezentei anchete. Prin urmare, informațiile cu privire la sprijinul financiar acordat de GC sunt necesare în acest context.

(18) În al treilea rând, GC a afirmat că Comisia nu i-a trimis nicio cerere de informații în primele opt luni de la deschiderea anchetei, contrar cerinței OMC potrivit căreia autoritățile de anchetă ar trebui să prezinte informațiile solicitate de la părțile interesate cât mai curând posibil și că termenul pentru răspuns a fost de 10 de zile în loc de cele 37 de zile prevăzute la articolul 12.1.1 din Acordul SMC și la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(19) Comisia a remarcat că momentul transmiterii cererii de informații către GC s-a datorat evoluției anchetei. Elementele solicitate de la GC nu erau pe deplin vizibile la începutul anchetei, iar informațiile solicitate s-au bazat pe aspecte care au necesitat investigații suplimentare după prima sesiune de VLD cu părțile indoneziene. În plus, Comisia a răspuns că trimisese către GC o „cerere de informații", și nu un „chestionar". Cerințele privind termenele menționate de GC se referă numai la chestionare. Termenul prevăzut în cererea de informații a fost suficient pentru a furniza informațiile solicitate. În orice caz, în cazul în care GC ar fi considerat că termenul este prea scurt, GC ar fi putut solicita o prelungire a termenului, ceea ce nu a făcut.

1.5. **Observații privind deschiderea examinării**

1.5.1. *Observații din partea GI referitoare la deschiderea anchetei*

(20) GI nu a prezentat observații scrise nici înainte, nici după consultările prealabile deschiderii anchetei. Cu toate acestea, în timpul consultării, GI a susținut că, în general, plângerea nu conține suficiente elemente de probă privind existența presupuselor programe de subvenționare.

([7]) Aviz de deschidere a unei proceduri antisubvenție privind importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO C 167, 16.5.2019, p. 11).

([8]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 al Comisiei din 12 iunie 2020 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO L 189, 15.6.2020, p. 1).

(21) Comisia a luat în considerare observațiile GI. Cu toate acestea, astfel cum se detaliază în Memorandumul privind suficiența elementelor de probă (denumit în continuare „memorandumul") ([9]), Comisia a concluzionat, după examinarea afirmațiilor privind subvențiile, că plângerea, împreună cu elementele de probă aflate la dispoziția Comisiei și enumerate în memorandum, conținea suficiente elemente de probă care tind să demonstreze existența subvenționării produsului în cauză originar din India.

1.5.2. *Observații din partea GOID referitoare la deschiderea anchetei*

(22) La 15 februarie 2021, GOID au prezentat versiunea scrisă a declarațiilor lor prezentate în cadrul consultărilor prealabile deschiderii anchetei, care au avut loc în aceeași zi. În versiunea respectivă s-a susținut că, în general, plângerea nu conținea suficiente elemente de probă privind existența presupuselor programe de subvenționare.

(23) Comisia a luat în considerare această observație în etapa de elaborare a memorandumului privind suficiența elementelor de probă și nu a fost de acord cu observațiile GOID. Într-adevăr, Comisia a concluzionat că plângerea, împreună cu elementele de probă de care dispune și care sunt enumerate în Memorandumul privind suficiența elementelor de probă, conținea suficiente elemente de probă care tind să demonstreze existența subvenționării. În orice caz, s-a acordat o atenție deosebită elementelor evidențiate de GOID în cursul anchetei.

1.6. **Eșantionarea**

(24) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea constitui un eșantion alcătuit din părțile interesate, în conformitate cu articolul 27 din regulamentul de bază.

1.6.1. *Eșantionarea producătorilor din cadrul Uniunii*

(25) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că a decis să limiteze la un număr rezonabil producătorii din Uniune care vor fi supuși anchetei, prin aplicarea eșantionării și că a selectat cu titlu provizoriu un eșantion de producători din Uniune. Comisia a selectat eșantionul provizoriu pe baza producției și a volumelor de vânzări în Uniune raportate de producătorii din Uniune în contextul evaluării reprezentativității prealabile deschiderii anchetei, ținând seama, de asemenea, de localizarea lor geografică. Eșantionul provizoriu astfel stabilit a fost format din trei producători din Uniune, care reprezintă peste 60 % din producție și aproximativ 70 % din vânzările de produs similar în Uniune și care sunt localizați în patru state membre diferite. Detalii privind acest eșantion provizoriu au fost puse la dispoziție în dosarul destinat consultării de către părțile interesate, oferindu-le acestora din urmă posibilitatea să formuleze observații. Nu au fost formulate observații.

(26) Întrucât nu s-au primit observații în termenul prevăzut, eșantionul provizoriu de producători din Uniune a fost confirmat. Acesta a fost format din Acciai Speciali Terni S.p.A., Aperam Stainless Europe și Outokumpu Stainless OY. Eșantionul final este reprezentativ pentru industria Uniunii. Acest eșantion a coincis cu eșantionul de producători din Uniune din cadrul anchetei antidumping separate.

1.6.2. *Eșantionarea importatorilor*

(27) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor importatorilor neafiliați cunoscuți să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.

(28) Un importator neafiliat s-a făcut cunoscut ca parte interesată și a furnizat informațiile solicitate. Având în vedere numărul mic de răspunsuri primite, nu a fost necesară constituirea unui eșantion. Nu s-au prezentat observații cu privire la această decizie. Importatorul respectiv a fost invitat să completeze un chestionar.

([9]) Documentul Sherlock nr. t21.001429 din 17 februarie 2021.

1.6.3. *Eșantionarea producătorilor-exportatori din țările în cauză*

(29) Având în vedere numărul potențial mare de producători-exportatori din țările în cauză, avizul de deschidere a prevăzut eșantionarea în India și în Indonezia. Prin urmare, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți din India și din Indonezia să furnizeze informațiile precizate în avizul de deschidere pentru a decide dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion.

(30) În plus, Comisia a solicitat Misiunii Permanente a Indiei pe lângă Uniunea Europeană și Ambasadei Republicii Indonezia la Bruxelles să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori, dacă există, care ar putea fi interesați să participe la anchetă.

1.6.3.1. India

(31) Două (grupuri de) societăți indiene au transmis un răspuns la eșantion în termenul prevăzut. Cei doi producători-exportatori în cauză: Chromeni Steels Private Limited (denumit în continuare „Chromeni") și grupul Jindal reprezentau 100 % din volumul exporturilor indiene de SSCR din India către Uniune efectuate în cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, Comisia a renunțat la eșantionare în ceea ce privește India.

(32) Partea din grupul Jindal (India) care este implicată în producția și vânzările de SSCR este formată din doi producători-exportatori, doi comercianți, un furnizor de servicii și un furnizor de materii prime.

(33) Grupul Jindal este integrat vertical de la producția de cocs, gaze și ferocrom, prin producția de oțel inoxidabil lichid, brame, rulouri laminate la cald, până la producția de SSCR.

(34) Chromeni nu este integrat vertical și începe abia să producă SSCR din rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald.

1.6.3.2. Indonezia

(35) Trei producători-exportatori sau grupuri de producători-exportatori din Indonezia au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion format din două grupuri de producători-exportatori, pe baza celui mai mare volum reprezentativ de exporturi din Indonezia efectuate către Uniune în perioada de anchetă care putea fi examinat în mod rezonabil în perioada de timp disponibilă: PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy (denumit în continuare „IRNC") și PT. Jindal Stainless Indonesia (denumit în continuare „Jindal Indonesia"). Grupurile de producători-exportatori incluși în eșantion au reprezentat 71 % din volumul total estimat al exporturilor de SSCR din Indonezia către Uniune efectuate în cursul perioadei de anchetă.

(36) IRNC este o societate integrată vertical. Societatea începe să producă SSCR din minereu de nichel și, prin urmare, deține propriile topitorii. În plus, IRNC face parte dintr-un grup de societăți care fabrică diferite tipuri de produse siderurgice, care sunt, de asemenea, integrate vertical (acestea pornesc de la minereu de nichel și, prin urmare, au propriile topitorii) și furnizează către IRNC produse din oțel în amonte pentru fabricarea de SSCR. Aceste societăți (denumite, în mod colectiv, împreună cu IRNC „grupul IRNC") sunt PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry („GCNS"), PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel („ITSS"), PT. Sulawesi Mining Investment („SMI") și PT. Tsingshan Steel Indonesia („TSI"). Toate sunt situate în Parcul industrial Morowali din Indonezia.

(37) Jindal Indonesia nu este integrată vertical. Aceasta începe să producă SSCR din rulouri din oțel inoxidabil.

(38) În conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a consultat toți producătorii-exportatori interesați cunoscuți, precum și GOID, cu privire la selectarea eșantionului. Întrucât nu au fost primite observații, eșantionul a fost confirmat.

1.7. **Examinare individuală**

(39) Al treilea producător-exportator indonezian care a returnat formularul de eșantionare a informat Comisia că nu intenționează să solicite o examinare individuală în temeiul articolului 27 alineatul (3) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, Comisia a informat acest producător-exportator neinclus în eșantion că trebuia să furnizeze un răspuns la chestionar dacă dorește să beneficieze de o examinare individuală. Cu toate acestea, Comisia nu a furnizat un răspuns la chestionar. Prin urmare, nu a fost posibilă nicio examinare individuală.

1.8. **Răspunsurile la chestionar**

(40) Comisia a trimis chestionare celor trei producători din Uniune incluși în eșantion, reclamantului, importatorului neafiliat care s-a făcut cunoscut și celor patru producători-exportatori din țările în cauză. Aceleași chestionare fuseseră puse la dispoziție online ([10]) în ziua deschiderii procedurii.

(41) S-au primit răspunsuri la chestionar de la cei trei producători din Uniune incluși în eșantion, de la reclamant, de la un importator neafiliat, de la doi producători-exportatori din India și de la cei doi producători-exportatori din Indonezia.

(42) De asemenea, Comisia a trimis un chestionar către GI și GOID.

(43) Chestionarul pentru GI a inclus chestionare specifice pentru (i) orice instituție financiară care a acordat împrumuturi sau credite la export societăților care fac obiectul anchetei sau cumpărătorilor acestora (în contextul creditelor la export acordate cumpărătorilor), (ii) primii 10 producători și distribuitori de materiale de intrare (minereu de crom și minereu de fier) despre care se presupune că au fost furnizate celor doi producători-exportatori indieni contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată pentru fabricarea produsului care face obiectul anchetei.

(44) Chestionarul adresat GOID a inclus un chestionar specific pentru Lembaga Pembiayaan Ekspor Indonesia (denumită în continuare „Indonesia Eximbank"). Această instituție financiară a fost menționată în mod specific în plângere ca organism public sau organism care a primit sarcini sau ordine de la GOID să acorde subvenții. În plus, din motive administrative, GOID au fost invitate să transmită chestionare specifice (i) oricărei alte instituții financiare care a acordat împrumuturi sau credite la export societăților incluse în eșantion sau cumpărătorilor societăților incluse în eșantion (în contextul creditelor la export acordate cumpărătorilor) ([11]), (ii) primilor 10 producătorii și distribuitorii materialelor de intrare principale pentru produsul care face obiectul anchetei, precum și oricăror alți producători și distribuitori ai materialelor în cauză, care au furnizat factori de producție celor două societăți incluse în eșantion și (iii) societății PT. Asuransi Asei Indonesia (denumită în continuare „ASEI"), care a fost menționată în mod expres în plângere ca furnizor de asigurări de credite la export pe bază de concesiuni, eventual și producătorilor produsului care face obiectul anchetei.

(45) De asemenea, chestionarul trimis către GOID a inclus un chestionar specific pentru societatea PT. Indonesia Morowali Industrial Park (denumită în continuare „IMIP"), care exploatează parcul industrial în care este localizat IRNC, unul dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion. Întrucât IMIP este o societate afiliată IRNC, IRNC a fost, de asemenea, invitată să transmită același chestionar către IMIP.

(46) GOID au fost invitate să colecteze toate răspunsurile furnizate de aceste societăți și să le transmită direct Comisiei.

(47) Comisia a primit răspunsuri la chestionar din partea GI, care nu au inclus, cu toate acestea, răspunsuri la chestionarele specifice menționate în considerentul 43, precum și din partea GOID, care au inclus răspunsuri din partea Indonesia Eximbank, a altor trei instituții financiare și a unsprezece furnizori de factori de producție: patru societăți de exploatare minieră a cărbunelui (PT. Sungai Danau Jaya, PT. Tanah Bumbu Resources, PT. Wahana Baratama Mining și PT. Bukit Asam Tbk), trei societăți de exploatare minieră a nichelului (PT. GAG Nikel, PT. Ceria Nugraha Indotama și PT. Tiran Indonesia), patru comercianți de nichel și cărbune (PT. Ekasa Yad Resouces, PT. Batu Bara Global Energy, PT. Rwood Resources Indonesia și PT. Bumi Nusantara Jaya), ASEI și IMIP. Comisia a primit aceleași răspunsuri la chestionar ale IMIP și din partea IRNC.

([10]) https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2513

([11]) O listă a instituțiilor financiare care au acordat împrumuturi sau credite la export societăților incluse în eșantion a fost anexată la chestionar.

1.9. **Vizite de verificare**

(48) Având în vedere pandemia de COVID-19 și măsurile de izolare puse în aplicare de diferite state membre, precum și de diferite țări terțe, Comisia nu a putut efectua, în etapa provizorie, vizite de verificare în temeiul articolului 16 din regulamentul de bază. În schimb, Comisia a efectuat o verificare încrucișată de la distanță a tuturor informațiilor considerate necesare pentru constatările sale provizorii, în conformitate cu avizul său privind consecințele epidemiei de COVID-19 asupra anchetelor antidumping și antisubvenții ([12]).

(49) Fără a aduce atingere aplicării articolului 28 din regulamentul de bază, Comisia a verificat încrucișat de la distanță, prin videoconferință, răspunsurile GI și ale GOID la chestionare. Funcționari din ministerele de resort au participat la verificarea încrucișată la distanță (denumită în continuare „VLD"). VLD a GOID a inclus, de asemenea, VLD a informațiilor furnizate de Indonesia Eximbank și de doi furnizori de factori de producție, și anume PT. Gag Nikel și PT. Sungai Danau Jaya.

(50) În plus, Comisia a efectuat VLD a următoarelor societăți/părți:

(a) Asociația din Uniune, care îi reprezintă pe cei trei producători din Uniune incluși în eșantion:

— Asociația Europeană a Oțelului („EUROFER"), Bruxelles, Belgia.

(b) Producători-exportatori din India:

— Chromeni Steels Private Limited (denumit în continuare „Chromeni"), Ahmedabad,

— Jindal Stainless Limited (denumit în continuare „JSL"), New Delhi și Jindal Stainless Hisar Limited (denumit în continuare „JSHL"), New Delhi, precum și societățile afiliate acestora, și anume comercianții afiliați: Jindal Stainless Steelway Limited (denumit în continuare „JSS"), Gurugram și Jindal Steelitalia Limited (denumit în continuare „JSI"), Gurgaon, furnizorul de servicii: Jindal United Steel Limited (denumit în continuare „JUSL"), New Delhi și furnizorul de materii prime: Jindal Coke Limited (denumit în continuare „JCL"), New Delhi, denumiți în continuare, în mod colectiv, „grupul Jindal".

(c) Producători-exportatori din Indonezia:

— PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy (denumit în continuare „IRNC"), Jakarta, și societățile afiliate acestuia, și anume cei patru furnizori principali de factori de producție ai săi: PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (denumit în continuare „GCNS"), Jakarta, PT. Indonesia Tsingshan Stainless Steel (denumit în continuare „ITSS"), Jakarta, PT. Sulawesi Mining Investment (denumit în continuare „SMI"), Jakarta și PT. Tsingshan Steel Indonesia (denumit în continuare „TSI"), Jakarta, (denumiți, împreună cu IRNC, „grupul IRNC"), precum și parcul industrial afiliat în care este localizat grupul IRNC, PT. Indonesia Morowali Industrial Park (denumit în continuare „IMIP"), Jakarta,

— PT. Jindal Stainless Indonesia (denumit în continuare „Jindal Indonesia"), Gresik.

1.10. **Neinstituirea de măsuri provizorii și procedura ulterioară**

(51) La 20 octombrie 2021, în conformitate cu articolul 29 litera (a) alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a informat părțile interesate cu privire la intenția sa de a nu institui măsuri provizorii și de a continua ancheta.

(52) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale definitive.

1.11. **Comunicarea constatărilor finale**

(53) La 17 decembrie 2021, Comisia a comunicat tuturor părților faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să instituie o taxă antisubvenție definitivă la importurile de produs în cauză (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale"). Tuturor părților li s-a acordat un termen în care să poată formula observații cu privire la acestea. Părțile interesate au avut ocazia de a prezenta observații cu privire la deschiderea anchetei și de a solicita o audiere în fața Comisiei și/sau a consilierului-auditor pentru proceduri comerciale.

(54) Ulterior, la 21 ianuarie 2022, părțile interesate au primit o comunicare a constatărilor finale suplimentare (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale suplimentare") și li s-a acordat un termen pentru formularea de observații cu privire la aceasta. Părțile interesate au avut ocazia de a solicita o audiere în fața Comisiei și/sau a consilierului-auditor pentru proceduri comerciale.

([12]) Aviz privind consecințele epidemiei de COVID-19 asupra anchetelor antidumping și antisubvenții (2020/C 86/06) (JO C 86, 16.3.2020, p. 6).

(55) Au fost primite observații din partea reclamantului, a GI, a GOID, a GC, a producătorilor-exportatori incluși în eșantion, a importatorului neafiliat LSI și a consorțiului de importatori și distribuitori Euranimi.

(56) De asemenea, părțile care au făcut cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate. Au avut loc audieri cu grupul IRNC și cu Euranimi.

(57) Observațiile transmise de părțile interesate au fost analizate și, după caz, luate în considerare în prezentul regulament.

(58) Grupul IRNC a susținut că dreptul său la apărare a fost încălcat deoarece nu i s-a acordat suficient timp pentru a pregăti observații privind comunicarea constatărilor finale. Ca răspuns, Comisia a subliniat că grupului IRNC i s-a acordat inițial un termen de 18 zile pentru a prezenta observații, care depășește cu mult termenul legal de 10 de zile pe care Comisia trebuie să îl furnizeze părților interesate în momentul comunicării constatărilor finale. În plus, Comisia a acordat societății o prelungire de trei zile, la cererea acesteia. Prin urmare, Comisia a considerat că grupului IRNC i s-a acordat suficient timp pentru a-și prezenta observațiile cu privire la comunicarea constatărilor finale, iar afirmația a fost respinsă.

(59) Jindal Group și Jindal Indonesia au solicitat Comisiei să se asigure că taxele compensatorii propuse și măsurile de salvgardare privind oțelul nu au fost cumulate, astfel cum s-a procedat în regulamentul antidumping.

(60) Acest aspect a fost abordat în considerentele 1083 și 1084.

(61) Din motive de securitate juridică, grupul Jindal și Jindal Indonesia au solicitat, de asemenea, Comisiei să includă propunerea de regulament de instituire a unor taxe antisubvenție în Regulamentul (UE) 2019/1382 ([13]).

(62) Comisia a observat că articolul 3 abordează deja problema interacțiunii dintre taxele percepute în conformitate cu acest regulament și taxele percepute în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/159 ([14]). În ultima modificare a Regulamentului (UE) 2019/1382, Comisia a anunțat deja că, în viitor, fiecare regulament de instituire de măsuri antidumping și/sau antisubvenție privind produsele siderurgice care fac, de asemenea, obiectul măsurii de salvgardare va include dispoziții specifice care să împiedice aplicarea simultană a acestora cu taxa vamală de salvgardare în afara contingentului ([15]).

(63) După comunicarea constatărilor finale, Euranimi și LSI au susținut că Comisia ar trebui să suspende măsurile în temeiul articolului 24 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(64) Comisia a confirmat primirea informațiilor furnizate de aceste părți și le-a reamintit că, în cazul în care consideră oportun, Comisia poate decide să suspende măsurile în cazul în care condițiile pieței s-au schimbat temporar în așa fel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma suspendării și atunci când este în interesul Uniunii să procedeze astfel.

2. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

2.1. **Produsul în cauză**

(65) Produsul care face obiectul prezentei anchete constă în produsele laminate plate din oțeluri inoxidabile, simplu laminate la rece, încadrate în prezent la codurile NC 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 și 7220 90 80 și originare din India și din Indonezia. Codurile NC sunt menționate doar cu titlu informativ.

([13]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1382 al Comisiei din 2 septembrie 2019 de modificare a anumitor regulamente de instituire a unor măsuri antidumping sau antisubvenție privind anumite produse siderurgice care fac obiectul unor măsuri de salvgardare (JO L 227, 3.9.2019, p. 1).

([14]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de instituire a unor măsuri de salvgardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 31, 1.2.2019, p. 27).

([15]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1754 al Comisiei din 4 octombrie 2021 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1382 de modificare a anumitor regulamente de instituire a unor măsuri antidumping sau antisubvenție privind anumite produse siderurgice care fac obiectul unor măsuri de salvgardare (JO L 352, 5.10.2021, p. 1), considerentul 6.

2.2. **Produsul similar**

(66) Ancheta a arătat că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări principale:

— produsul în cauză;

— produsul fabricat și vândut pe piața internă a țărilor în cauză și

— produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria Uniunii.

(67) Comisia a concluzionat că produsele respective sunt, prin urmare, produse similare în sensul articolului 2 litera (c) din regulamentul de bază.

2.3. **Afirmații cu privire la definiția produsului**

(68) Un producător din Uniune, care a acționat, de asemenea, în calitate de importator și utilizator final, a solicitat excluderea din definiția produsului a produselor laminate la rece din oțel inoxidabil din clasele 200 și 201. În urma anchetei s-a stabilit că astfel de produse sunt interschimbabile în ceea ce privește caracteristicile. De asemenea, Comisia a ajuns la concluzia că aprobarea acestei cereri de excludere ar reprezenta, într-adevăr, o sarcină nerezonabilă pentru autoritățile vamale, care ar trebui să efectueze un test de laborator și să verifice destinația finală a fiecărui transport. În plus, datele pe care societatea le-a furnizat cu privire la achizițiile sale de produse de clasele 200 și 201 și de alte produse din țările în cauză au arătat că a cumpărat alte produse care se încadrează în definiția produsului care face obiectul prezentei anchete din țările respective, care implică în mod inerent riscul de compensare încrucișată. În plus, deși societatea susține că aceste clase de oțel au o singură utilizare finală, nu se poate exclude posibilitatea ca aceste clase de oțel să aibă alte utilizări.

(69) Prin urmare, Comisia a concluzionat că aprobarea acestei cereri de excludere a produsului nu ar fi adecvată și, prin urmare, cererea fost respinsă.

3. **SUBVENȚIONAREA: INDIA**

3.1. **Subvenții și programe de subvenționare care fac obiectul anchetelor**

(70) Pe baza informațiilor cuprinse în plângere, a avizului de deschidere și a răspunsurilor la chestionarele Comisiei, s-a investigat presupusa subvenționare prin următoarele subvenții acordate de GI:

i. Transferul direct și potențial direct de fonduri:

— Finanțarea creditului înainte de expediere și după expediere

— Sistemul de egalizare a dobânzilor pentru finanțarea exporturilor

— Stimulente oferite de agențiile de creditare a exportului

— Împrumuturi preferențiale acordate de Banca de Stat a Indiei (*State Bank of India* - denumită în continuare „SBI") și Fondul de dezvoltare pentru oțel (*Steel Development Fund* - denumit în continuare „SDF")

— Granturi pentru cercetare și dezvoltare acordate de SDF și de Ministerul Oțelului

ii. Venituri publice la care se renunță sau care nu sunt colectate și care în mod normal sunt exigibile:

— Scutiri de taxe vamale și sisteme de remitere a datoriei vamale

(a) Sistemul autorizațiilor prealabile (*Advance Authorisation Scheme* – „AAS")

(b) Sistemul de autorizare a importurilor fără taxe vamale (*Duty Free Import Authorisation Scheme* – „DFIA")

(c) Sistemul de drawback al taxelor (*Duty Drawback Scheme* – „DDS")

(d) Sistemul taxelor preferențiale la importul de bunuri de capital (*Export Promotion Capital Goods Scheme* – „EPCGS")

(e) Sistemul de export de mărfuri din India (*Merchandise Export from India Scheme* – „MEIS")

(f) Promovarea exporturilor prin scutiri de taxe și impozite – operațiuni asimilate exporturilor

— Stimulente pentru unitățile axate pe export (*Incentives for Export Oriented Units* –„EOU") și zone economice speciale (*Special Economic Zones* – „SEZ")

— Stimulente legate de impozitul pe profit

iii. Furnizarea de bunuri sau servicii contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată:

— Furnizarea de minereu de crom contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

— Furnizarea de minereu de fier contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

iv. Achiziții de bunuri prin intermediul politicilor de achiziții publice

v. Stimulente furnizate de Exim Bank sub formă de credite acordate cumpărătorilor

vi. Stimulente oferite de sistemele locale de subvenții ale statului Gujarat.

3.2. **Sisteme pentru care nu au fost identificate elemente de probă privind subvenționarea**

– Finanțarea creditului înainte de expediere și după expediere

(71) Reclamantul a susținut că băncile indiene oferă finanțare pentru export înainte de expediere exportatorilor care solicită plata pentru mărfurile vândute înainte de expedierea mărfurilor respective. În mod similar, finanțarea exporturilor după expediere este un împrumut pe care instituțiile financiare îl acordă exportatorilor. Acest sistem este gestionat de Reserve Bank of India (RBI), banca centrală a Indiei. S-a afirmat, de asemenea, că GI transmite băncilor private indiene, prin intermediul băncii sale centrale, sarcini sau ordine să acorde o contribuție financiară sub forma unui transfer direct de fonduri [articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază]. Pentru a beneficia de aceste sisteme, exportatorul trebuie doar să prezinte dovada exportului, fără a fi necesară o evaluare a riscurilor. Avantajul pentru exportator este, prin urmare, diferența dintre rata preferențială primită astfel și rata pieței din India pentru împrumuturi similare.

(72) Unul dintre producătorii-exportatori indieni a utilizat, într-o măsură limitată, în cursul PA, creditele anterioare expedierii.

(73) Societatea utiliza credite înainte de expediere în cadrul facilităților de capital circulant (linii de credit) deschise de bănci publice și private. Rata dobânzii aplicate a fost stabilită în conformitate cu condițiile pieței și la nivelul perceput de alte bănci publice și private (inclusiv bănci internaționale), cu care societatea avea linii de credit deschise. Rata dobânzii s-a bazat pe valoarea de referință a ratei dobânzii de bază (*Benchmark Prime Lending Rate*, denumită în continuare „BPLR") – în cazul creditelor la export în INR sau LIBOR – în cazul creditelor la export în USD. În ambele cazuri, s-a adăugat o marjă, pe baza evaluării ratingului de credit al societății. Aceleași linii de credit au fost utilizate și pentru finanțarea internă pe termen scurt.

(74) Cei doi producători-exportatori indieni nu au utilizat în cursul PA credite la export după expediere.

(75) În consecință, Comisia nu a fost nevoită să investigheze în continuare aceste sisteme.

– Sistemul de egalizare a dobânzilor pentru finanțarea exporturilor

(76) Reclamantul a susținut că sistemul de egalizare a dobânzilor („IES") oferă exportatorilor o contribuție financiară sub forma unui transfer direct de fonduri, oferind o compensație creditorilor exportatorilor respectivi echivalentă cu 3 % - 5 % din valoarea dobânzii care, în caz contrar, ar fi fost datorată pentru anumite împrumuturi.

(77) Cei doi producători-exportatori indieni nu au utilizat IES în cursul PA.

(78) În consecință, Comisia nu a fost nevoită să investigheze în continuare acest sistem.

– Stimulente oferite de agențiile de creditare a exportului

(79) GI deține integral două agenții de creditare a exportului: Export Credit Guarantee Corporation of India Ltd (ECGC) și Exim Bank of India. Obiectivul principal al ambelor agenții este promovarea exporturilor indiene. Reclamantul a susținut că stimulentele oferite de aceste agenții conferă un avantaj exportatorilor, deoarece aceștia oferă asigurări, garanții de credit, linii de credit și credite la export în condiții mai puțin stricte decât cele existente pe piață.

(80) Cei doi producători-exportatori indieni nu au utilizat garanții de credit, credite la export sau linii de credit furnizate de ECGC sau de Exim Bank.

(81) Cu toate acestea, doi producători din grupul Jindal au beneficiat de polițele de asigurare ale ECGC. Cu toate acestea, Comisia nu a constatat că aceste acorduri de asigurare se abat de la condițiile normale de piață. Comisioanele pentru prime au depins de nivelul maxim de acoperirea a pierderilor, de țările și cumpărătorii vizați de politică și de „istoricul cererilor de despăgubire" anterior, și anume de profilul de risc al societăților. Comisia a verificat dacă au fost plătite toate comisioanele pentru prime și toate taxele.

(82) În consecință, Comisia nu a mai avut nevoie să ancheteze acest sistem.

– Împrumuturi preferențiale acordate de Banca de Stat a Indiei (*State Bank of India* - denumită în continuare „SBI") și Fondul de dezvoltare pentru oțel (*Steel Development Fund* - denumit în continuare „SDF")

(83) Reclamantul a susținut că GI acordă producătorilor de oțel inoxidabil împrumuturi preferențiale specifice sectorului prin intermediul Băncii de Stat a Indiei (SBI) și al Fondului de dezvoltare a oțelului (SDF).

(84) SBI a fost una dintre băncile care au acordat împrumuturi pe termen lung grupului Jindal, dar Comisia nu le-a considerat specifice sectorului sau preferențiale. Rata dobânzii a fost stabilită pe baza marjei BLPR +. De fapt, rata dobânzii percepută de SBI a fost ușor mai mare decât ratele dobânzii practicate de băncile private care acordă împrumuturi pe termen lung grupului Jindal cu o durată similară.

(85) Cei doi producători-exportatori din India nu au primit împrumuturi din Fondul de dezvoltare pentru oțel pe parcursul perioadei de anchetă.

(86) În consecință, Comisia nu a mai avut nevoie să investigheze în continuare acest sistem.

– Granturi pentru cercetare și dezvoltare acordate de SDF și de Ministerul Oțelului

(87) Reclamantul a susținut că GI oferă producătorilor de oțel granturi pentru cercetare și dezvoltare prin intermediul SDF. Granturile pentru cercetare și dezvoltare pot fi obținute, de asemenea, direct de la Ministerul Oțelului.

(88) Cei doi producători-exportatori indieni nu au primit granturi pentru cercetare și dezvoltare în cursul PA, nici subvenții care ar putea fi alocate PA.

(89) În consecință, Comisia nu a mai avut nevoie să ancheteze acest sistem.

– Scutiri de taxe vamale și sisteme de remitere a datoriei vamale

(90) Reclamantul a susținut că producătorii produsului care face obiectul anchetei beneficiază de mai multe sisteme de drawback al taxelor înainte și după export, în temeiul cărora materiile prime sau bunurile de capital importate pot fi scutite de taxele vamale și de taxele de import. Aceste sisteme conferă producătorilor-exportatori un avantaj în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, egal cu valoarea veniturilor la care renunță autoritățile publice și, prin urmare, cu valoarea drepturilor și taxelor nepercepute.

(91) Astfel cum se explică în considerentele 117-205 de mai jos, unul sau ambii producători-exportatori indieni au beneficiat de unele dintre sistemele de scutire și de remitere a taxelor, și anume: AAS, DDS, EPCGS și MEIS.

(92) Cu toate acestea, niciunul dintre cei doi producători-exportatori nu a beneficiat în cursul PA de sistemul DFIA și nici nu au avut tranzacții de vânzare pe piața internă care au fost clasificate drept operațiuni asimilate exporturilor. Prin urmare, Comisia nu a fost nevoită să investigheze în continuare aceste ultime două sisteme.

– Stimulente pentru unitățile axate pe export (*Incentives for Export Oriented Units* –„EOU") și zone economice speciale (*Special Economic Zones* – „SEZ")

(93) Reclamantul a susținut că producătorii produsului care face obiectul anchetei beneficiază de mai multe stimulente fiscale înregistrate ca unități axate pe export sau este localizat într-o SEZ.

(94) Cu toate acestea, niciunul dintre cei doi producători-exportatori indieni nu a fost înregistrat ca unitate axată pe export în cursul PA și nici nu a beneficiat de subvenții pentru bunuri de capital anterioare ca unități axate pe export care ar putea fi alocate PA. Niciunul dintre cei doi producători-exportatori indieni nu este localizat într-o SEZ.

(95) În consecință, Comisia nu a fost nevoită să investigheze în continuare aceste sisteme.

– Stimulente legate de impozitul pe profit

(96) Reclamantul a susținut că producătorii produsului care face obiectul anchetei beneficiază de deduceri ale impozitului pe profit și de scutiri rezultate din mai multe programe, printre care:

— Rata redusă a impozitului pe venit pentru societățile nou înființate

— Deduceri din impozitul pe venit ale costurilor cu cercetarea și dezvoltarea

— Deduceri din impozitul pe venit ale profiturilor rezultate din proiecte industriale de mare anvergură (ITES)

— Deduceri din impozitul pe profit ale profiturilor întreprinderilor din categorii speciale

— Deduceri din impozitul pe profit ale investițiilor în instalații și utilaje noi.

(97) Cei doi producători-exportatori indieni nu au beneficiat de scutiri, deduceri sau rate reduse de impozitare în cursul PA.

(98) În consecință, Comisia nu a mai avut nevoie să investigheze în continuare acest sistem.

– Furnizarea de minereu de fier în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată

(99) Reclamantul a susținut că GI a pus în aplicare o politică care implică stabilirea unor taxe la export ridicate pentru minereul de fier. Astfel, GI a asigurat o creștere a ofertei interne de astfel de produse și a garantat că prețurile fierului rămân cu mult sub nivelurile internaționale. Aceste taxe la export, împreună cu alte elemente, au fost echivalente cu adresarea de către GI de sarcini sau ordine producătorilor de materii prime să furnizeze factori de producție producătorilor indieni contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(100) Cu toate acestea, niciunul dintre cei doi producători-exportatori indieni nu utilizează minereu de fier în procesul său de producție. Prin urmare, Comisia nu a fost nevoită să investigheze în continuare acest sistem.

– Achiziții de bunuri prin intermediul politicilor de achiziții publice

(101) Reclamantul a susținut că GI a sprijinit industria oțelului inoxidabil laminat la rece din India prin achiziții publice. S-a afirmat că agențiile guvernamentale sunt obligate să utilizeze în achizițiile lor un procent minim de oțel și de fier din India (între 15 % și 50 %). În plus, atunci când un ofertant străin oferă cel mai mic preț, acesta poate obține doar până la jumătate din cantitatea comenzii. Cealaltă parte trebuie să fie atribuită unui furnizor local care este în măsură să stabilească un preț situat într-un interval de 20 % peste prețul ofertantului străin. Numai în cazul în care niciun furnizor local nu poate să stabilească prețul în limita a 20 % din prețul cel mai scăzut (o eventualitate puțin probabilă, având în vedere marja largă), ofertantul străin mai eficient poate obține restul contractului.

(102) Unul dintre producătorii-exportatori indieni a licitat cu succes în cursul PA în cadrul procedurilor de achiziții publice.

(103) Comisia a verificat toate procedurile de achiziții și licitațiile la care a participat societatea indiană în cauză în cursul PA. Cu toate acestea, nu au fost găsite elemente de subvenționare concrete.

(104) Ofertele sunt publicate online, pe site-urile internet ale unităților administrative, instituțiilor sau societăților publice respective din India (de exemplu, căile ferate indiene), iar societățile sunt libere să își trimită ofertele. Este o practică standard ca volumul achizițiilor să fie împărțit între două societăți. Societății care a oferit cel mai mic preț i se acordă 60 % din achiziție, iar societății care a oferit al doilea cel mai mic preț i se acordă restul de 40 % din contract, cu condiția să își ajusteze prețul la nivelul oferit de câștigătorul ofertei. Această regulă se aplică și în cazul în care una sau ambele societăți în cauză sunt ofertanți străini.

(105) Este adevărat că unele achiziții publice sunt deschise exclusiv participării societăților naționale. Cu toate acestea, dacă procedura este deschisă pentru ofertanții străini, nu există nicio discriminare de preț, astfel cum susține reclamantul. Preferința de preț (20 %) pentru furnizorii interni există numai în cazul achizițiilor legate de bunuri de capital ([16]).

([16]) Politica pentru acordarea de preferință produselor din fier și din oțel fabricate pe teritoriul național în cadrul achizițiilor publice – revizuită, 2019, art. 2.11 și anexa B (Monitorul Oficial al Indiei nr. 324 din 29 mai 2019).

(106) Comisia a verificat că, în toate procedurile de achiziții atribuite producătorului indian de SSCR în cursul PA, indiferent dacă este deschisă sau nu ofertanților străini, societatea selectată oferise cel mai mic preț sau, în calitate de societate cu a doua cea mai bună ofertă, a trebuit să își ajusteze prețul la cel mai mic preț oferit.

(107) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a susținut că excluderea ofertanților străini de la unele dintre procedurile de achiziții a condus la o concurență redusă și, prin urmare, la prețuri globale mai mari, ceea ce a echivalat cu o contribuție financiară prin achiziționarea de bunuri la o remunerație mai mare decât cea adecvată.

(108) În plus, reclamantul a observat că, prin excluderea importurilor de la anumite licitații, normele indiene privind achizițiile garantează anumite volume de achiziții pentru producătorii indieni, ceea ce le conferă, în sine, un avantaj.

(109) Comisia este de acord că excluderea ofertanților străini poate reduce concurența și poate conduce la crearea unei piețe numai pentru ofertanții interni. Cu toate acestea, volumele vândute de grupul Jindal prin atribuirea licitațiilor publice au fost neglijabile în contextul vânzărilor interne totale ale societății din cursul PA. În plus, în analiza procedurilor de achiziții atribuite producătorului indian de SSCR în cursul PA, Comisia nu a observat diferențe substanțiale în ceea ce privește nivelurile prețurilor între ofertele câștigătoare din cadrul licitațiilor deschise pentru societățile străine și cele la care acestea nu au participat. Prin urmare, în acest caz particular, Comisia nu a constatat niciun avantaj material în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

– Stimulente oferite de Exim Bank sub formă de credite acordate cumpărătorilor

(110) Reclamantul a susținut că Exim Bank oferă linii de credit și credite acordate cumpărătorilor. Aceste stimulente nu sunt acordate exportatorilor, ci guvernelor străine, băncilor străine de dezvoltare și instituțiilor financiare de peste mări, băncilor comerciale din străinătate sau altor entități. Finanțarea le permite să cumpere de la exportatorii indieni prin intermediul unui venit înregistrat în avans.

(111) Niciuna dintre vânzările la export ale producătorilor-exportatori care fac obiectul anchetei efectuate în cursul perioadei de anchetă nu a fost acoperită de liniile de credit sau de credite acordate cumpărătorilor de către Exim Bank.

(112) În consecință, Comisia nu a fost nevoită să investigheze în continuare aceste sisteme.

– Stimulente oferite de sistemele locale de subvenții ale statului Gujarat

(113) Reclamantul a susținut că, în afară de subvențiile acordate de GI, unii dintre producătorii de SSCR pot beneficia de sisteme de subvenționare la nivel de stat furnizate de guvernul din Gujarat (GG). Plângerea enumeră patru sisteme locale:

— Sistemul de stimulente pentru industrii 2016-2021, care oferă un stimulent fiscal pentru noile întreprinderi înființate în Gujarat.

— Regimul de remitere a TVA al statului Gujarat: o întreprindere din statul Gujarat poate recupera TVA-ul plătit pentru factorii săi de producție achiziționați sub forma unui credit fiscal aferent factorilor de producție.

— Legea privind zonele economice speciale: Scutiri fiscale pentru taxa de timbru și taxa de înregistrare.

— Scutirea fiscală pentru vânzări și alte impozite de stat asupra achizițiilor de factori de producție pentru SEZ sau pentru o unitate din cadrul SEZ.

(114) Doar unul dintre producătorii-exportatori indieni care fac obiectul anchetei este localizat în statul Gujarat și ar putea utiliza sistemele de subvenții locale enumerate mai sus. Cu toate acestea, nu s-a constatat că societatea ar fi beneficiat de vreunul dintre aceste sisteme în cursul PA.

(115) În consecință, Comisia nu a fost nevoită să investigheze în continuare aceste sisteme.

– Deducerea taxei de timbru pentru energia electrică (guvernul statului Gujarat)

(116) Comisia a constatat că un producător-exportator a recurs la această măsură în cursul PA. Cu toate acestea, întrucât s-a constatat că avantajul conferit acestei societăți a fost neglijabil (0,02 %), Comisia a decis să nu mai investigheze această măsură.

3.3. **Sisteme pentru care au fost găsite elemente de probă privind subvenționarea**

3.3.1. *Sisteme de scutire și remitere a taxelor vamale*

(117) AAS, EPCGS și MEIS se bazează pe Legea din 1992 privind dezvoltarea și reglementarea comerțului exterior (Legea nr. 22 din 1992) care a intrat în vigoare la 7 august 1992 (denumită în continuare „Legea privind comerțul exterior"). Legea privind comerțul exterior autorizează GI să emită notificări privind politica de export și import. Acestea sunt rezumate în documentele intitulate „Politica în domeniul comerțului exterior", publicate în mod obișnuit o dată la cinci ani de Ministerul Comerțului și actualizate în mod periodic.

(118) Documentul de politică în domeniul comerțului exterior relevant pentru perioada de anchetă este „Politica în domeniul comerțului exterior 2015-20" (denumit în continuare „FTP 2015-20"). De asemenea, GI stabilește procedurile care reglementează FTP 2015-20 într-un „Manual de proceduri, 2015-20" (denumit în continuare „HOP 2015-20").

(119) Sistemul de drawback al taxelor (DDS) se întemeiază pe secțiunea 75 din Legea vamală din 1962, pe secțiunea 37 din Legea din 1944 privind accizele percepute la nivel central, pe secțiunile 93A și 94 din Legea financiară din 1994 și pe Normele din 1995 în materie de drawback pentru accizele vamale, accizele percepute la nivel central și impozitele pe servicii. Ratele de drawback sunt publicate în mod periodic.

(120) Ca observație generală, se remarcă faptul că Comisia nu a fost în măsură să finalizeze într-un termen rezonabil verificarea încrucișată de la distanță a anumitor documente referitoare la tranzacțiile de export/import în cadrul sistemelor de drawback al taxelor descrise în prezenta subsecțiune, astfel cum s-a solicitat și cum s-a convenit în cadrul VLD. În acest sens, Comisia a utilizat cele mai bune date disponibile în cazul în care s-au constatat discrepanțe între cifrele raportate de societăți și cele raportate de GI, în temeiul articolului 28 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(121) În urma comunicării constatărilor finale, unul dintre producătorii-exportatori indieni a susținut că scopul sistemelor AAS, DDS și MEIS este de a neutraliza taxele vamale pe care societatea le plătește pentru importurile de materii prime utilizate în produsele exportate și, prin urmare, aceste trei sisteme nu conferă un avantaj societății.

(122) Cu toate acestea, contrar acestei afirmații, avantajele primite de societăți în cadrul sistemelor DDS și MEIS nu au nicio legătură directă cu taxele datorate pentru importurile de materii prime utilizate de societate în produsele exportate.

(123) În cazul sistemului DDS, o societate exportatoare primește plăți în numerar, care sunt legate numai de valoarea FOB a exporturilor sale. Societatea în cauză nu este obligată să importe deloc materii prime.

(124) În cazul sistemului MEIS, un producător-exportator primește credite care ar putea fi vândute pe piață sau ar putea fi utilizate pentru a compensa taxele de import viitoare datorate, dar această compensare nu se limitează la materiile prime utilizate la fabricarea produselor exportate pentru care au fost primite creditele MEIS. Astfel, creditele MEIS pot fi utilizate pentru a compensa eventualele taxe de import datorate, inclusiv taxele de import aferente bunurilor de capital. De asemenea, acestea pot fi încasate chiar dacă societatea nu importă nimic.

(125) Numai în cazul sistemului AAS există o legătură directă între scutirea de taxe la import pentru materiile prime importate de societate și produsele exportate. Prin urmare, Comisia nu tratează scutirea de taxe ca pe un avantaj pentru societate, cu condiția ca aceasta din urmă să poată demonstra consumul real de materii prime importate în temeiul AAS în producția de produse finale exportate.

– Sistemul autorizațiilor prealabile (*Advance Authorisation Scheme* – „AAS")

(126) Comisia a stabilit că un producător-exportator indian a utilizat AAS în cursul PA.

(a) Temeiul juridic

(127) Descrierea detaliată a acestui sistem se regăsește la punctele 4.03-4.24 din FTP 2015-20, precum și la capitolele 4.04-4.52 din HOP 2015-20 și din HOP 2015-20 actualizat.

(b) Eligibilitatea

(128) AAS este alcătuit din șase subsisteme, descrise mai detaliat în următoarea secțiune. Aceste subsisteme se deosebesc, printre altele, prin criteriile de eligibilitate. Producătorii-exportatori și comercianții-exportatori „asociați" producătorilor sunt eligibili în cadrul AAS pentru subsistemele „exporturi fizice" și „cerințe anuale". Producătorii-exportatori care aprovizionează exportatorul final sunt eligibili pentru AAS pentru bunuri intermediare. Contractanții principali care aprovizionează categoriile „operațiuni asimilate exporturilor" menționate la punctul 7.02 din FTP 2015-20, precum furnizorii unei unități axate pe export (*Export Oriented Unit* – „EOU"), sunt eligibili în cadrul AAS pentru subsistemul „operațiuni asimilate exporturilor". În cele din urmă, furnizorii intermediari către producătorii-exportatori sunt eligibili pentru beneficiile aferente „operațiunilor asimilate exporturilor" în temeiul subsistemelor Bonuri de aprovizionare anticipată (*Advance Release Order* – ARO) și Acreditiv intern de tip back-to-back (*back-to-back inland letter of credit*).

(c) Aplicarea practică

(129) AAS poate fi emis în situațiile descrise mai jos.

(130) Exporturi fizice: acestea reprezintă subsistemul principal. Subsistemul permite importul cu scutire de taxe vamale al materialelor de intrare necesare pentru fabricarea unui produs finit exportat specific. În acest context, „fizic" înseamnă că produsul de export trebuie să părăsească teritoriul indian. Importurile autorizate și exporturile obligatorii, inclusiv tipul de produs exportat, sunt specificate în licență.

(131) Cerințele anuale: o astfel de autorizație nu este asociată unui produs de export specific, ci unui grup mai larg de produse (de exemplu, produse chimice și produse conexe). În limitele unui plafon determinat de rezultatele la export anterioare, titularul licenței poate importa cu scutire de taxe vamale orice factor de producție necesar fabricării oricărui produs din grupul de produse care fac obiectul licenței. El poate exporta orice produs din grupul de produse menționat în cadrul căruia materiile prime sunt scutite de taxe.

(132) Bunuri intermediare: acest subsistem include cazurile în care doi fabricanți intenționează să producă un singur produs de export și să împartă procesul de producție. Producătorul-exportator care fabrică produsul intermediar poate importa fără taxe vamale materiale de intrare care intră în procesul de producție și poate obține în acest scop o AAS pentru furnizări intermediare. Exportatorul final finalizează acest produs și este obligat să îl exporte.

(133) Operațiuni asimilate exporturilor: acest subsistem permite unui contractant principal să importe cu scutire de taxe materialele de intrare necesare fabricării de produse destinate să fie vândute ca „operațiuni asimilate exporturilor". Conform GI, operațiunile asimilate exporturilor se referă la acele tranzacții în cadrul cărora bunurile furnizate nu părăsesc țara. Un anumit număr de tranzacții de aprovizionare sunt considerate ca exporturi estimate, cu condiția ca produsele să fie fabricate în India, de exemplu, aprovizionarea unităților axate pe export sau a societăților situate într-o zonă economică specială (*special economic zone* - denumită în continuare „SEZ").

(134) Bonurile de aprovizionare anticipată (*Advance Release Order* – denumite în continuare „ARO") Titularul AAS care are intenția să se aprovizioneze cu materiale de intrare de pe piața internă, în loc să le importe direct, are posibilitatea de a le procura în schimbul ARO. În acest caz, autorizațiile prealabile sunt validate ca ARO și sunt andosate în favoarea furnizorului intern în momentul livrării elementelor specificate în acestea. Andosarea ARO permite furnizorului intern să beneficieze de operațiunile asimilate exporturilor, astfel cum se prevede la punctul 7.03 din FTP 2015-20 (și anume, AAS pentru furnizările intermediare/operațiunile asimilate exporturilor, rambursarea aferentă operațiunilor asimilate exporturilor și rambursarea accizei finale). Mecanismul ARO constă în rambursarea impozitelor și a taxelor la furnizor în locul rambursării lor la exportatorul final, sub forma unui drawback/unei rambursări de taxe. Rambursarea impozitelor/taxelor este valabilă atât pentru materialele de intrare de pe piața internă, cât și pentru cele importate.

(135) Acreditiv intern de tip „back to back": acest subsistem reglementează, de asemenea, furnizările naționale către un titular de autorizație prealabilă. Titularul unei autorizații prealabile poate solicita unei bănci să deschidă un acreditiv intern în favoarea unui furnizor intern. Banca validează autorizația pentru importurile directe numai în ceea ce privește valoarea și volumul elementelor care sunt obținute pe piața internă, în loc să fie importate. Furnizorul intern va fi îndreptățit să beneficieze de avantajele aferente operațiunilor asimilate exporturilor, astfel cum se prevede la punctul 7.03 din FTP 2015-20 (și anume, AAS pentru bunurile intermediare/operațiunile asimilate exporturilor, rambursarea aferentă exporturilor prevăzute și rambursarea accizei finale).

(136) Comisia a constatat că un producător-exportator care a utilizat sistemul a obținut concesii în cadrul primului subsistem, și anume exporturi fizice în cadrul AAS în cursul PA. Prin urmare, nu este necesar să se stabilească dacă restul sistemelor care nu au fost utilizate pot face obiectul unor măsuri compensatorii sau nu.

(137) În scopul verificării de către autoritățile indiene, titularul unei autorizații prealabile este obligat din punct de vedere juridic să mențină „o contabilitate corectă și corectă a consumului și utilizării mărfurilor importate cu scutire de taxe vamale/achiziționate pe piața internă” într-un format specificat (capitolul 4.51 și apendicele 4H HOP 2015-20), și anume un registru al consumului efectiv. Acest registru trebuie verificat de un expert contabil extern/contabil de management care emite un certificat în care se declară că registrele obligatorii și înregistrările relevante au fost examinate, iar informațiile oferite conform apendicelui 4H sunt adevărate și corecte din toate punctele de vedere.

(138) În ceea ce privește subsistemul utilizat în timpul PA de către societatea în cauză, și anume exporturile fizice, volumul și valoarea importurilor autorizate și ale exporturilor obligatorii sunt stabilite de către GI și sunt înregistrate în autorizație. În plus, în momentul importului și al exportului, funcționarii guvernamentali trebuie să înregistreze tranzacțiile respective în autorizație. Volumul importurilor autorizate în cadrul AAS este stabilit de către GI, pe baza unor norme standard de intrări/ieșiri (SION) care există pentru majoritatea produselor, inclusiv pentru produsul care face obiectul anchetei.

(139) Materialele de intrare importate nu sunt transferabile și trebuie utilizate pentru fabricarea produsului de export. Obligația de export trebuie îndeplinită într-un anumit termen de la eliberarea licenței (18 luni, cu două prelungiri posibile, de 6 luni fiecare).

(140) Nu există o legătură strânsă între factorii de producție importați și produsele finite exportate. Materiile de intrare eligibile pot fi, de asemenea, importate și utilizate pentru alte produse decât produsul care face obiectul anchetei. În plus, licențele pentru diferite produse pot fi regrupate. Aceasta înseamnă că exportul unui produs în temeiul unei licențe AAS poate da dreptul la importul de factori de producție cu scutire de taxe vamale în temeiul unei licențe AAS eliberate pentru un alt produs.

(141) Ancheta a arătat că niciuna dintre licențele AAS utilizate de producătorul-exportator nu fusese închisă. Prin urmare, producătorul-exportator nu a putut prezenta niciun apendice 4H pentru licențele sale AAS. În plus, producătorul-exportator a admis că registrul său de consum nu permite stabilirea consumului real de materii prime importate și corelarea acestuia cu produsele finale fabricate și exportate. Trebuie remarcat faptul că producătorul în cauză este integrat vertical pe mai multe niveluri:

etapa 1: producția de cocs și ferocrom

etapa 2: producția de oțel inoxidabil lichid

etapa 3: producția de brame

etapa 4: producția de rulouri laminate la cald

etapa 5: producția de produse plate laminate la rece (produsul în cauză)

iar materiile prime importate sunt utilizate în etapa 2, unde sunt amestecate cu materii prime produse în etapa 1 sau achiziționate pe piața internă.

(d) Concluzie privind AAS

(142) Scutirea de taxe de import constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume constituie o contribuție financiară a GI, întrucât renunță la veniturile din taxe care în mod normal ar trebui să fie percepute și conferă un beneficiu exportatorului care face obiectul anchetei deoarece îi îmbunătățește lichiditățile.

(143) În plus, AAS pentru exporturi fizice sunt în mod clar condiționate prin lege de rezultatele la export și, prin urmare, sunt considerate specifice și pot face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 4 alineatul (4) primul paragraf litera (a) din regulamentul de bază. O societate nu poate obține beneficii în cadrul acestui sistem fără a încheia un angajament de export.

(144) Subsistemul aplicat în cazul de față nu poate fi considerat ca fiind un sistem autorizat de drawback al taxelor vamale sau un sistem de drawback al taxelor vamale pentru produsele de înlocuire în sensul articolului 3 punctul 1 litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Acesta nu respectă normele enunțate în anexa I literele (h) și (i), în anexa II (definiția și normele privind sistemele de drawback) și în anexa III (definiția și normele privind sistemele de drawback pentru inputuri) din regulamentul de bază. GI nu au aplicat în mod efectiv un sistem sau o procedură de verificare prin care să confirme dacă și în ce cantitate au fost consumate materiale de intrare pentru fabricarea produsului exportat [anexa II punctul (4) din regulamentul de bază și, în cazul sistemelor de drawback pentru materiale de intrare de substituire, anexa III partea II punctul (2) din regulamentul de bază]. Se consideră, de

asemenea, că normele SION pentru produsul care face obiectul anchetei nu erau suficient de precise și că normele respective nu pot constitui în sine un sistem de verificare a consumului efectiv, deoarece aceste norme nu permit GI să verifice cu suficientă exactitate cantitățile de materiale de intrare consumate în fabricarea produsului exportat. În plus, GI nu au efectuat o examinare ulterioară pe baza materialelor de intrare efective implicate, ceea ce ar fi normal să facă în absența unui sistem de verificare aplicat în mod efectiv [anexa II punctul (5) și anexa III partea II punctul (3) din regulamentul de bază].

(145) Prin urmare, acest subsistem poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

(e) Avantajul și calcularea valorii subvenției

(146) În absența unor sisteme autorizate de drawback al taxelor și în lipsa posibilității de verificare a nivelului consumului real de factori de producție relevanți, valoarea totală a taxelor vamale nepercepute (taxa vamală de bază) este considerată o remitere excesivă care ar constitui o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază.

(147) Producătorul-exportator a fost informat, prin scrisoarea din 22 noiembrie 2021, cu privire la intențiile Comisiei de a aplica articolul 28 din regulamentul de bază și la cele mai bune date disponibile în acest sens.

(148) Contrar afirmațiilor suplimentare ale societății potrivit cărora o astfel de metodologie de calculare a avantajului în temeiul AAS reprezintă o abatere de la practica anterioară a Comisiei și se bazează pe simple ipoteze și concluzii, se reiterează faptul că societatea nu a furnizat niciun fel de date care să permită calcularea remiterii excesive efective.

(149) În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, comisioanele suportate de societate pentru a obține subvenția au fost deduse din valoarea totală a subvenției, la cerere.

(150) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, remiterea excesivă trebuie să fie repartizată pe cifra de afaceri totală realizată la export ca numitor corespunzător, deoarece subvenția este condiționată de rezultatele la export.

(151) Nivelul subvenției stabilit conform acestui sistem în cursul PA a fost de 0,05 %.

(152) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator indian în cauză și-a reiterat afirmațiile cu privire la aplicarea nejustificată a articolului 28 din regulamentul de bază și la metodologia de calcul al avantajului societății în temeiul acestui sistem utilizată de Comisie.

(153) Cu toate acestea, nu au fost prezentate argumente noi. Se reamintește faptul că Comisia nu a avut altă opțiune decât să facă trimitere la cele mai bune date disponibile, deoarece societatea nu a furnizat date care să permită calcularea standard a remiterii excesive în temeiul acestui sistem. În orice caz, ținând seama de rata subvenției stabilită, astfel cum se menționează în considerentul 151 de mai sus, Comisia a decis să nu aplice măsuri compensatorii în ceea ce privește avantajul neglijabil conferit grupului Jindal în temeiul AAS.

– Sistemul de drawback al taxelor (*Duty Drawback Scheme* – „DDS“)

(154) Comisia a stabilit că un producător-exportator indian a utilizat DDS în cursul PA.

(a) Temeiul juridic

(155) Temeiul juridic aplicabil în cursul perioadei anchetei de reexaminare a constat în Normele din 1995 în materie de drawback pentru accizele vamale și accizele percepute la nivel central (denumite în continuare „Normele DDS din 1995”), astfel cum au fost modificate în 2006 ([17]) și înlocuite ulterior cu Normele în materie de drawback pentru accizele percepute la nivel central din 2017 ([18]) (denumite în continuare „Normele din 2017”), care au intrat în vigoare la 1 octombrie 2017. Articolul 3 alineatul (2) din Normele DDS din 1995 reglementează metoda de calcul a acestui sistem de drawback al taxelor. Articolul 12 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din normele DDS menționate reglementează declarația pe care producătorii-exportatori trebuie să o depună pentru a beneficia de acest sistem. Aceste norme au rămas identice în Normele DDS din 2017 și corespund articolului 3 alineatul (2) și, respectiv, articolului 13 alineatul (1) litera (a) punctul (ii).

([17]) http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-htmls/cs-rulee

([18]) Notificarea nr. 88/ 2017-CUSTOMS (N.T.) New Delhi, 21 septembrie, 2017. http://www.cbic.gov.in/resources//htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf

(156) În plus, Circulara nr. 24/2001 ([19]) conține instrucțiuni specifice privind modul de punere în aplicare a articolului 3 alineatul (2) și declarația pe care exportatorii trebuie să o prezinte în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (a) punctul (ii).

(157) Articolul 4 din Normele DDS din 1995 prevede că administrația publică centrală poate revizui cuantumul sau ratele stabilite în conformitate cu articolul 3. GI au efectuat o serie de modificări, ultimele modificări care revizuiesc ratele fiind Notificarea nr. 95/2018 – VAMĂ și Notificarea nr. 07/2020 – VAMĂ. Prin urmare, pentru produsul care face obiectul anchetei, ratele DDS au fost de 1,8 % și 1,6 % din valoarea FOB a produselor exportate, pentru prima și, respectiv, a doua parte ([20]) a PA. Aceleași rate DDS se aplică produselor laminate la cald din oțel inoxidabil exportate de societatea indiană în cauză.

(b) Eligibilitatea

(158) Orice producător-exportator sau comerciant-exportator este eligibil în cadrul acestui sistem.

(c) Aplicarea practică

(159) În cadrul acestui sistem, orice societate care exportă produse eligibile are dreptul să primească un cuantum în numerar corespunzător unui procent din valoarea FOB declarată a materialelor exportate. Articolul 3 alineatul (2) din Normele în materie de drawback pentru accizele vamale și accizele percepute la nivel central specifică modul în care se calculează valoarea subvenției:

„(2) La stabilirea valorii sau a ratei drawback-ului în temeiul acestei norme, administrația publică centrală trebuie să țină cont de:

(a) cantitatea sau valoarea medie a fiecărei clase sau descrierea materialelor din care o anumită categorie de bunuri este produsă sau fabricată în mod obișnuit în India;

(b) cantitatea sau valoarea medie a materialelor importate sau a materialelor supuse accizelor utilizate pentru producerea sau fabricarea în India a unei anumite categorii de bunuri;

(c) valoarea medie a taxelor plătite pentru materialele importate sau materialele supuse accizelor utilizate pentru fabricarea semifabricatelor, a componentelor și a produselor intermediare utilizate la fabricarea bunurilor;

(d) valoarea medie a taxelor plătite pentru materialele pierdute în procesul de fabricare și agenți catalitici: cu condiția ca, în cazul în care orice astfel de deșeuri sau agenți catalitici sunt reutilizați în orice proces de fabricare sau sunt vânduți, se scade și valoarea medie a taxelor pentru deșeurile sau agenții catalitici reutilizați sau vânduți;

(e) valoarea medie a taxelor plătite pentru materialele importate sau materialele supuse accizelor utilizate pentru a conține sau a ambala mărfurile pentru export;

(f) orice alte informații pe care administrația publică centrală le poate considera relevante sau utile în acest scop.”

(160) Cu alte cuvinte, GI au stabilit cuantumul rambursabil pe baza valorilor medii la nivel de industrie ale taxelor vamale percepute pentru materiile prime importate și pe baza ratei medii de consum a industriei colectate de la ceea ce GI consideră a fi producători reprezentativi ai produselor pentru export eligibile. GI exprimă ulterior cuantumul care trebuie restituit ca procent din valoarea medie la export a produselor exportate eligibile.

(161) GI utilizează acest procent pentru a calcula cuantumul de drawback al taxelor la care au dreptul toți exportatorii eligibili. Rata pentru acest sistem este stabilită de către GI pentru fiecare produs în parte.

([19]) Sistemul vamal 20 aprilie 2001 F.NO.605/47/2001-DBK, Guvernul Indiei, Ministerul de Finanțe, Departamentul Venituri, Declarație în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Normele în materie de drawback pentru posibilitatea de a beneficia de ratele aplicabile tuturor industriilor în materie de drawback. A se consulta, în special, secțiunile 2 și 3 din declarația în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Normele în materie de drawback pentru posibilitatea de a beneficia de ratele aplicabile tuturor industriilor în materie de drawback, Disponibile la: http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus

([20]) Nivelul ratei DDS s-a modificat la 28 ianuarie 2020.

(162) Pentru a putea beneficia de acest sistem, o societate trebuie să exporte. În momentul în care datele privind expedierea sunt introduse în serverul autorității vamale, se indică faptul că exportul are loc în temeiul DDS și că valoarea DDS este stabilită în mod irevocabil. După ce societatea expeditoare a completat declarația generală de export (*Export General Manifest* – „EGM"), iar biroul vamal a verificat documentul respectiv în raport cu datele din avizul de expediție, sunt îndeplinite toate condițiile pentru a autoriza plata cuantumului de drawback, fie prin plată directă în contul bancar al exportatorului, fie prin mandat de plată.

(163) De asemenea, exportatorul trebuie să furnizeze dovezi ale realizării veniturilor obținute din export, prin intermediul unui certificat bancar (*Bank Realisation Certificate* – „BRC"). Acest document poate fi furnizat după ce cuantumul de drawback a fost plătit, dar GI va recupera cuantumul plătit dacă exportatorul nu furnizează BRC în termenul stabilit.

(164) Cuantumul de drawback poate fi utilizat în orice scop și, în conformitate cu standardele de contabilitate din India, cuantumul de drawback poate fi înscris ca venituri în conturile comerciale, pe baza principiilor contabilității de angajamente, odată ce obligația de export a fost îndeplinită.

(165) Legislația relevantă și instrucțiunile administrative stipulează că administrația vamală din India nu ar trebui să solicite nicio dovadă că exportatorul care solicită drawback-ul taxelor trebuie să fi suportat sau să suporte o datorie vamală pentru importurile de materii prime necesare pentru fabricarea produsului exportat. În plus, în cursul VLD, GI a confirmat că societățile care se vor aproviziona pe piața internă cu toate materiile prime vor beneficia în continuare de rata integrală calculată în conformitate cu regula 3 alineatul (2) menționată mai sus.

(d) Concluzie privind DDS

(166) DDS acordă subvenții în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Așa-numitul cuantum de drawback al taxelor este o contribuție financiară acordată de GI, luând forma unui transfer direct de fonduri de către acesta din urmă. Nu există restricții în ceea ce privește utilizarea acestor fonduri. De asemenea, cuantumul de drawback al taxelor conferă un beneficiu exportatorului, întrucât aceasta îi îmbunătățește lichiditățile.

(167) Rata de drawback al taxelor vamale pentru exporturi este stabilită de către GI pentru fiecare produs în parte. Cu toate acestea, deși se face referire la subvenție ca drawback al taxelor, sistemul nu prezintă toate caracteristicile unui sistem autorizat de drawback al taxelor sau ale unui sistem autorizat de drawback pentru inputurile de substituire în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază; acesta nici nu respectă normele enunțate în anexa I literele (h) și (i), în anexa II (definiția și normele privind sistemele de drawback) și în anexa III (definiția și normele privind sistemele de drawback pentru inputuri) din regulamentul de bază. Plata în numerar către exportator nu este legată neapărat de plata efectivă a taxelor de import asupra materiilor prime și nu reprezintă un credit pentru taxe utilizat pentru compensarea taxelor la import corespunzătoare unor importuri de materii prime trecute sau viitoare. În plus, nu există un sistem sau o procedură care să confirme inputurile care sunt consumate în procesul de fabricare a produselor exportate și cantitățile acestora. În plus, GI nu au efectuat o examinare ulterioară pe baza materialelor de intrare efective implicate, ceea ce ar fi normal să facă în absența unui sistem de verificare aplicat în mod efectiv [anexa II punctul (5) și anexa III partea II punctul (3) din regulamentul de bază].

(168) Plata de către GI în urma exporturilor efectuate de exportatori este condiționată de rezultatele la export, prin urmare, se consideră că acest sistem este specific și poate face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 4 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.

(169) Ținând cont de cele de mai sus, se concluzionează că DDS poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

(e) Avantajul și calcularea valorii subvenției

(170) În conformitate cu articolul 3 punctul 2 și cu articolul 5 din regulamentul de bază, Comisia a calculat cuantumul subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii din punctul de vedere al avantajului conferit beneficiarului, care se constată că a existat în timpul PA. În această privință, Comisia a stabilit că avantajul este conferit beneficiarului în momentul efectuării tranzacției de export în cadrul acestui sistem. În momentul respectiv, GI trebuie să plătească cuantumul de drawback, care constituie o contribuție financiară în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază. După ce autoritățile vamale emit un aviz de expediere la export care indică, printre altele, valoarea drawback-ului care trebuie acordat pentru tranzacția la export respectivă, GI nu mai poate interveni în sensul acordării sau neacordării subvenției.

(171) Ținând seama de cele prezentate mai sus, Comisia a considerat adecvat ca avantajul conferit în cadrul DDS să fie calculat adunând cuantumurile de drawback obținute pentru tranzacțiile de export realizate în cadrul acestui sistem în cursul PA. Comisia a luat în considerare sumele de drawback al taxelor obținute pentru toate tranzacțiile de export ale producătorului-exportator indian, deoarece societatea exportă numai produsul care face obiectul anchetei și produsele din oțel inoxidabil laminate la cald, care sunt semiproduse utilizate pentru fabricarea produsului care face obiectul anchetei și care fac obiectul acelorași rate DDS.

(172) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a alocat cuantumurile acestor subvenții pe baza cifrei de afaceri totale realizate la export pentru produsul în cauză în cursul PA ca numitor corespunzător, deoarece subvenția este condiționată de rezultatele obținute la export și nu este acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

(173) Nivelul subvenției stabilit conform acestui sistem în cursul PA pentru grupul Jindal a fost de 1,65 %.

– Sistemul taxelor preferențiale la importul de bunuri de capital

(174) Comisia a stabilit că doi producători-exportatori indieni au primit concesii în temeiul EPCGS care puteau fi alocate produsului în cauză în cursul PA.

(a) Temeiul juridic

(175) Descrierea detaliată a EPCGS se regăsește la capitolul 5 din FTP 2015-20, precum și la capitolul 5 din HOP 2015-20.

(b) Eligibilitatea

(176) În cadrul acestei măsuri sunt eligibili producătorii-exportatori, comercianții-exportatori „asociați” producătorilor, precum și prestatorii de servicii.

(c) Aplicarea practică

(177) Sub rezerva unei obligații de export, o societate este autorizată să importe mijloace de producție (noi și uzate cu o vechime de cel mult 10 ani) cu o reducere de taxe. În acest scop, GI emite, la cerere și cu plata unei taxe, o licență EPCGS. Sistemul prevede un nivel redus al taxelor la import aplicabil tuturor mijloacelor de producție importate în cadrul acestui sistem. Pentru a respecta obligația de export, mijloacele de producție importate trebuie utilizate pentru a produce o anumită cantitate de bunuri considerate pentru export într-o perioadă dată. În cadrul FTP 2015-20 și al FTP 2015-20 actualizată, bunurile de capital pot fi importate cu o rată a taxei de 0 % în temeiul EPCGS. Cu toate acestea, în cazul bunurilor de capital importate înainte de 2015, nivelul taxei de 3 % a fost, de asemenea, o alternativă – în acest caz, termenul pentru îndeplinirea obligației de export a fost mai lung. Obligația de export, care se ridică la de șase ori taxa neplătită, trebuie să fie îndeplinită în termen de maximum șase ani.

(178) Titularul unei licențe EPCGS poate, de asemenea, să achiziționeze bunuri de capital pe piața internă. În acest caz, producătorul intern de bunuri de capital poate să beneficieze el însuși de acest avantaj și să importe fără taxe vamale componentele necesare pentru fabricarea bunurilor de capital în cauză. În mod alternativ, producătorul intern poate solicita să beneficieze de avantajul aferent operațiunilor asimilate exporturilor în ceea ce privește furnizarea de bunuri de capital unui titular de licență EPCGS.

(d) Concluzie privind EPCGS

(179) EPCGS acordă subvenții în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Reducerea taxei constituie o contribuție financiară din partea GI, deoarece această concesie diminuează veniturile fiscale pe care GI le-ar fi obținut în mod normal. În plus, reducerea taxei conferă exportatorului un avantaj, deoarece taxele neplătite la import îmbunătățesc lichiditățile societății.

(180) În plus, sistemul EPCGS este subordonat de drept rezultatelor la export, deoarece licențele nu pot fi obținute fără a încheia un angajament de export. Prin urmare, se consideră că sistemul este specific și poate face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 4 alineatul (4) primul paragraf litera (a) din regulamentul de bază.

(181) EPCGS nu poate fi considerat un sistem autorizat de drawback al taxelor sau un sistem autorizat de drawback pentru inputurile de substituire în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Bunurile de capital nu intră în domeniul de aplicare al unor astfel de sisteme autorizate, astfel cum se specifică la punctul (i) din anexa I la regulamentul de bază, întrucât acestea nu sunt consumate în procesul de fabricare a produselor exportate.

(e) Avantajul și calcularea valorii subvenției

(182) Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, pe baza valorii taxelor vamale neachitate pentru bunurile de capital importate, repartizate pe o perioadă corespunzătoare duratei normale de amortizare a acestor bunuri de capital în industria în cauză. Valoarea astfel calculată, care poate fi atribuită PA, a fost ajustată prin adăugarea dobânzii corespunzătoare acestei perioade, astfel încât să se stabilească valoarea totală a avantajului de-a lungul timpului. Rata dobânzii comerciale în perioada de anchetă în India a fost considerată adecvată în acest scop.

(183) În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, comisioanele suportate de societăți pentru a obține subvenția au fost deduse din valoarea totală a subvenției, la cerere.

(184) În conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, valoarea subvenției a fost raportată la cifra de afaceri realizată la export în perioada de anchetă (numitor), deoarece subvenția este condiționată de rezultatele obținute la export și nu a fost acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate. În cazul uneia dintre societățile indiene, cifra de afaceri realizată la export pentru produsul care face obiectul anchetei a fost utilizată ca numitor, deoarece societatea utilizează mașini achiziționate în temeiul EPCGS numai pentru fabricarea produsului în cauză.

(185) Unul dintre producătorii-exportatori indieni a solicitat o ajustare pentru cifra de afaceri la export utilizată ca numitor în calcule. Societatea a susținut că tocmai și-a început producția în cursul PA și a atins doar 15 % din capacitatea sa. Prin urmare, societatea a solicitat extrapolarea cifrei sale de afaceri la export pentru a lua în considerare utilizarea deplină a capacității sale.

(186) Cu toate acestea, calcularea ratelor subvenției se bazează întotdeauna pe cifra de afacere reală. Nu se poate presupune că, după faza de demarare, societatea își va utiliza pe deplin capacitatea. De asemenea, raportul viitor dintre cifra de afaceri internă și cifra de afaceri la export ar fi doar o speculație. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

(187) În urma comunicării constatărilor finale, societatea a reiterat această afirmație, subliniind faptul că EPCGS este o subvenție nerecurentă și, prin urmare, un calcul fără ajustarea numitorului nu reflectă în mod corect avantajul acordat societății, care se află în faza de demarare a operațiunilor.

(188) EPCGS este, într-adevăr, o subvenție nerecurentă și a fost tratat de Comisie ca atare: cuantumul avantajului acordat în cadrul sistemului a fost alocat perioadei de anchetă, luând în considerare perioada de amortizare a bunurilor de capital în cauză. Cu toate acestea, Comisia nu poate ajusta numitorul, făcând ipoteze cu privire la cifra de afaceri la export potențială a societății, astfel cum s-a subliniat deja în considerentul 186 de mai sus. Prin urmare, metodologia de calcul este menținută.

(189) Rata subvenției stabilită cu privire la acest sistem a fost de 5,69 % pentru Chromeni și de 0,36 % pentru grupul Jindal, astfel cum a fost alocată pentru PA.

– Sistemul de export de mărfuri din India (*Merchandise Export from India Scheme* – „MEIS")

(190) Comisia a stabilit că doi producători-exportatori indieni au utilizat MEIS în cursul PA.

(a) Temeiul juridic

(191) Descrierea detaliată a MEIS se regăsește la capitolul 3 din FTP 2015-20 și din FTP 2015-20 actualizată și la capitolul 3 din HOP 2015-20 și din HOP 2015-20 actualizat.

(b) Eligibilitatea

(192) Orice producător-exportator sau comerciant-exportator este eligibil în cadrul acestui sistem.

(c) Aplicarea practică

(193) Societățile eligibile pot beneficia de MEIS dacă exportă produse specifice în țări specifice care se încadrează în grupul A („piețe tradiționale", care includ toate statele membre ale UE), grupul B („piețe emergente și piețe țintă") și grupul C („alte piețe"). Țările care fac parte din fiecare grup și lista produselor cu rate corespunzătoare ale recompenselor sunt enumerate în apendicele 3B la HOP actualizat.

(194) Avantajul ia forma unui credit pentru taxe echivalent cu un procent din valoarea FOB a exportului. Rata MEIS în cursul PA a fost de 2 % ([21]).

(195) În conformitate cu punctul 3.06 din FTP 2015-20, anumite tipuri de exporturi sunt excluse din sistem, de exemplu exporturile de bunuri importate sau de bunuri tranzitate, operațiunile asimilate exporturilor, exporturile de servicii și cifra de afaceri la export a unităților care funcționează în zone economice speciale/a unităților axate pe export.

(196) Creditele pentru taxe vamale acordate în temeiul MEIS sunt liber transferabile și valabile pentru o perioadă de 18 luni de la data emiterii, în timp ce creditele pentru taxe emise la 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date sunt valabile pentru o perioadă de 24 de luni de la data emiterii, în conformitate cu punctul 3.13 din HOP 2015-20 actualizat.

(197) Acestea pot fi utilizate pentru: (i) plata taxelor vamale aferente importurilor de inputuri sau bunuri, inclusiv de mijloace de producție, (ii) plata accizelor aferente achizițiilor de pe piața națională de inputuri sau bunuri, inclusiv mijloace de producție, (iii) plata impozitului pe servicii aferent achiziționării de servicii.

(198) O cerere de acordare a beneficiilor în temeiul MEIS trebuie să fie depusă online, pe site-ul web al Direcției Generale Comerț Exterior. Documentele relevante (avize de expediere, certificate bancare și dovezi ale debarcării) trebuie să fie asociate cererii online. Autoritatea regională (denumită în continuare „AR") competentă din cadrul GI emite creditul pentru taxe după examinarea documentelor. Atât timp cât exportatorul prezintă documentele relevante, AR nu poate interveni în ceea ce privește acordarea de credite pentru taxe.

(d) Concluzie privind MEIS

(199) MEIS acordă subvenții în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Creditul MEIS pentru taxe este o contribuție financiară din partea GI, deoarece creditul va fi utilizat în cele din urmă pentru compensarea taxelor la import plătite pentru bunurile de capital, diminuând astfel veniturile fiscale care ar fi obținute în mod normal de GI. În plus, creditul pentru taxe MEIS acordă un avantaj exportatorului care nu este supus plății respectivelor taxe la import.

(200) De asemenea, MEIS este condiționat prin lege de rezultatele la export, prin urmare, se consideră că acesta este specific și poate face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 4 alineatul (4) primul paragraf litera (a) din regulamentul de bază.

(201) Se remarcă faptul că MEIS a expirat după PA, la 1 ianuarie 2021. Cu toate acestea, până la sfârșitul anului 2021, societățile pot solicita în continuare creditele MEIS pentru tranzacțiile de export efectuate în 2020. În plus, societățile pot utiliza în continuare creditul MEIS obținut în 2021 pentru a echilibra taxele la import datorate, până la 15 septembrie 2023. Astfel, avantajele în temeiul acestui sistem au fost primite în cursul PA și vor continua chiar și după instituirea măsurilor.

(e) Avantajul și calcularea valorii subvenției

(202) În conformitate cu articolul 3 punctul 2 și cu articolul 5 din regulamentul de bază, Comisia a calculat cuantumul subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii din punctul de vedere al avantajului conferit beneficiarului, care se constată că a existat în timpul PA. În această privință, Comisia a stabilit că avantajul este conferit beneficiarului în momentul efectuării tranzacției de export în cadrul acestui sistem. În momentul respectiv, GI emite un credit pentru taxe care este înscris de producătorul-exportator drept creanță care poate fi compensat în orice moment de producătorul-exportator. Aceasta constituie o contribuție financiară în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Odată ce autoritățile vamale eliberează un aviz de expediere pentru export, GI nu mai pot interveni în sensul acordării sau neacordării subvenției. Ținând seama de cele prezentate mai sus, Comisia consideră adecvat ca avantajul conferit în temeiul MEIS să fie calculat adunând sumele obținute pentru tranzacțiile la export realizate în cadrul acestui sistem în cursul PA Comisia a luat în considerare cuantumurile obținute din MEIS pentru toate tranzacțiile de export ale producătorilor-exportatori indieni, deoarece societățile exportă numai produsul care face obiectul anchetei și produse din oțel inoxidabil laminate la cald, care sunt semiproduse utilizate pentru fabricarea produsului care face obiectul anchetei și care fac obiectul acelorași rate MEIS.

(203) În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, comisioanele suportate de societăți pentru a obține subvenția au fost deduse din valoarea totală a subvenției, la cerere.

([21]) Avizul public al Guvernului Indiei nr. 32/2015-2020 din 22 septembrie 2016, disponibil la adresa https://content.dgft.gov.in/Website/PN3216_0.pdf

(204) În conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, Comisia a alocat cuantumul acestei subvenții pe baza cifrei de afaceri realizate la export de societăți în cursul PA ca numitor corespunzător, deoarece subvenția este condiționată de rezultatele obținute la export și nu este acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

(205) Nivelul subvenției stabilit conform acestui sistem în cursul PA pentru Chromeni a fost de 1,87 %, iar pentru grupul Jindal a fost de 1,92 %.

3.3.2. *Furnizarea de minereu de crom prin intermediul unei remunerații mai mici decât ar fi adecvată*

3.3.2.1. Plângerea și sistemul de subvenții

(206) Reclamantul a susținut că GI asigură o reducere artificială a costurilor factorilor de producție esențiali ai industriei locale prin stimularea societăților de exploatare minieră de minereu de crom din India printr-o serie de măsuri de reglementare, inclusiv prin restricții la export (cum ar fi taxa de export, licențele de export și implicarea întreprinderilor comerciale de stat în exporturi) pentru a furniza minereul de crom industriei indiene de SSCR din aval contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(207) Reclamantul a susținut, de asemenea, că GI controlează pe deplin sectorul minier în ceea ce privește minereul de crom din India. Prin actele sale cu putere de lege și prin normele sale administrative, GI stabilește cine extrage cromul (societățile de exploatare minieră fac obiectul unei licențe). Există, de asemenea, proprietatea statului și/sau prezența statului în rândul societăților de exploatare minieră. Astfel, societățile de exploatare minieră sunt învestite cu autoritate de către GI pentru a urmări obiectivele de politică ale GI.

(208) Întrucât minereul de crom este utilizat în principal pentru producția de ferocrom, care este utilizat în principal în producția de oțel inoxidabil, acest avantaj a fost conferit producătorilor indieni de SSCR care produc atât ferocrom, cât și oțel inoxidabil.

3.3.2.2. Temeiul juridic

(209) Politica minieră care vizează minereul de crom este administrată prin intermediul Ministerului Minelor. Exporturile de minerale sunt, de asemenea, gestionate de Ministerul Comerțului și Industriei.

(210) Atât autoritățile centrale, cât și cele regionale joacă un rol esențial în industria minieră, inclusiv în extracția minereului de crom, prin stabilirea de politici, standarde, orientări și criterii naționale în domeniul mineritului, precum și prin luarea de decizii cu privire la procedurile de autorizare a mineritului.

(211) Temeiul juridic al normelor și reglementărilor relevante este următorul:

— Legea privind minele și mineralele (dezvoltare și reglementare), 1957 ([22])

— Normele privind mineralele (dovezi ale conținutului mineral), 2015 ([23])

— Normele privind mineralele (licitații), 2015 ([24])

— Normele privind mineralele (permise de recunoaștere neexclusivă), 2015 ([25])

— Normele naționale privind explorarea minerală, 2015 ([26])

([22]) Disponibilă la https://indiankanoon.org/doc/25127/, link consultat ultima dată la 27 ianuarie 2022.
([23]) Notificarea nr. 246 din 17 aprilie 2015.
([24]) Notificarea nr. 322 din 20 mai 2015.
([25]) Notificarea nr. 516 din 29 iunie 2015.
([26]) Notificarea nr. 632 din 14 august 2015.

— Normele privind mineralele (activitățile miniere ale Companiei de stat), 2015 ([27])

— Normele privind minele și mineralele (contribuția la Fundația minerală districtuală), 2015 ([28])

— Normele privind concesiunile pentru mineralele atomice, 2016 ([29])

— Normele privind concesiunile pentru minerale (altele decât mineralele atomice și hidrocarburile energetice), 2016 ([30])

— Normele de dezvoltare și conservare a mineralelor, 2017 ([31])

— Politica națională în domeniul mineral, 2019 ([32]).

3.3.2.3. Constatările anchetei

(212) Comisia a stabilit că un producător-exportator indian de SSCR integrat vertical a achiziționat minereu de crom pe piața internă pentru producția de ferocrom, pe care producătorul respectiv l-a utilizat pentru producția de brame, ulterior pentru rulouri laminate la cald și, în cele din urmă, pentru produse plate laminate la rece.

(213) Marea majoritate a achizițiilor de minereu de crom ale societății realizate în cursul PA au provenit de la întreprinderea de stat Odisha Mining Corporation (denumită în continuare „ODMC"). Au fost, de asemenea, raportate achiziții minore de către două presupuse societăți private de exploatare minieră și de o societate comercială.

(a) Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază

(214) Comisia a informat GI că ar putea fi nevoită să recurgă la utilizarea datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când examinează existența și amploarea presupuselor subvenții acordate industriei de SSCR, inclusiv prin furnizarea de minereu de crom contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(215) Comisia a solicitat GI în chestionarul său, în cererea de clarificare și în timpul VLD să furnizeze anumite informații privind furnizorii și funcționarea pieței interne a minereului de crom din India. Aceste solicitări de informații au inclus, printre altele, întrebări privind cadrul juridic și instituțional, organizarea pieței minereului de crom, producătorii de minereu de crom din India, mecanismele de stabilire a prețurilor și prețurile, precum și acționariatul societăților.

(216) La deschiderea anchetei, Comisia a solicitat GI să transmită apendicele B anexat la chestionarul antisubvenție (chestionar pentru furnizorii de minereu de crom) primilor 10 producători și distribuitori de minereu de crom, precum și oricăror alți producători și distribuitori de minereu de crom, care au furnizat minereu de crom producătorilor-exportatori. Apendicele B cuprindea un document în format Word (denumit „Appendix B_Input supplier") și un fișier Excel (denumit „Appendix B - Input suppliers tables"). Nu s-a primit niciun răspuns la apendicele B.

(217) În cererea sa de clarificare adresată GI la 25 august 2021, Comisia a luat act de faptul că nu a primit niciun răspuns la apendicele B al chestionarului.

(218) În timpul VLD și ulterior, Comisia a informat GI că încă lipseau informații referitoare la producția și consumul global de minereu de crom pe piața din India. GI a indicat, de asemenea, că nu a fost în măsură să furnizeze statistici privind prețurile pe piața internă din India ale materiei prime în cauză. În plus, au rămas întrebări fără răspuns cu privire la structura și actorii de pe piață și la faptul dacă aceștia erau părți deținute de stat sau private. În cele din urmă, Comisia nu dispunea încă de temeiul juridic corect în ceea ce privește taxele la export pentru minereul de crom.

([27]) Notificarea nr. 749 din 3 decembrie 2015.
([28]) Notificarea nr. 645 din 20 octombrie 2015.
([29]) Notificarea nr. 471 din 11 iulie 2016.
([30]) Nr. de notificare (numărul nu a fost furnizat) din 4 martie 2016.
([31]) Notificarea nr. 137 din 27 februarie 2017.
([32]) Disponibilă la https://mines.gov.in/writereaddata/Content/NMP12032019.pdf, link consultat ultima dată la 27 ianuarie 2022.

(219) Prin urmare, la 8 decembrie 2021, Comisia a informat GI că intenționează să recurgă la utilizarea datelor disponibile în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul de bază. După această notificare, GI a furnizat mai întâi o parte foarte mică din informațiile lipsă, în principal cu privire la structura pieței, la proprietatea unora dintre societățile de exploatare minieră și la temeiul juridic pentru taxa de export. Aceste informații transmise au constat doar în câteva pagini, fără elemente de probă justificative. Ulterior, GI a trimis o scrisoare suplimentară prin care prezintă obiecții cu privire la aplicarea articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază, în general, și a susținut că Comisia ar trebui să ia în considerare informațiile suplimentare furnizate și, prin urmare, să se abțină de la utilizarea datelor disponibile.

(220) Ca răspuns, Comisia a observat mai întâi că, în mod repetat, GI nu a furnizat aceste informații atunci când au fost solicitate în cursul anchetei și că informațiile suplimentare au fost primite într-un stadiu foarte avansat al anchetei, astfel încât acestea nu au putut fi luate în considerare. Între timp, Comisia a obținut din surse publice informațiile relevante care lipsesc cu privire la proprietatea societăților de exploatare minieră și la taxele la export pentru minereul de crom. Prin urmare, Comisia a constatat că GI nu a furnizat informațiile necesare, astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (1) prima teză din regulamentul de bază și că informațiile furnizate de GI atât de târziu în cursul anchetei nu au putut fi utilizate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din regulamentul de bază. În orice caz, Comisia a trebuit să completeze puținele informații furnizate de GI cu alte date disponibile pentru părțile care lipseau, în principal în ceea ce privește stabilirea prețurilor, precum și rolul GI și influența sa asupra furnizorilor (inclusiv a actorilor privați) pe piața minereului de crom. Prin urmare, Comisia a susținut că trebuie să se bazeze pe articolul 28 alineatul (1) și să recurgă la utilizarea datelor disponibile.

(221) În urma comunicării constatărilor finale, GI și-a reiterat poziția potrivit căreia aplicarea articolului 28 din regulamentul de bază nu era justificată, deoarece toate informațiile solicitate de Comisie fuseseră furnizate.

(222) Cu toate acestea, astfel cum se explică în detaliu în considerentul 220, aceste informații fie au ajuns la Comisie într-un stadiu foarte avansat al anchetei, fie au fost incomplete. Acesta a fost cazul în special în privința unor elemente esențiale precum structura pieței minereului de crom, metodologia de stabilire a prețurilor sau consumul captiv de minereu de crom. Prin urmare, deși Comisia a utilizat informațiile furnizate de GI în măsura posibilului, ea a trebuit, de asemenea, să recurgă la surse suplimentare și la cele mai bune date disponibile.

(b) Analiza

(223) Pentru a stabili existența unei subvenții pasibile de măsuri compensatorii, trebuie să fie prezente trei elemente în temeiul articolelor 3 și 4 din regulamentul de bază: (i) o contribuție financiară (ii) un avantaj și (iii) specificitate (articolul 3 din regulamentul de bază).

(i) Contribuția financiară

Societăți de exploatare minieră care acționează în calitate de organism public

(224) Ancheta a evaluat mai întâi dacă GI a furnizat minereu de crom producătorilor de oțel inoxidabil prin intermediul unor societăți de exploatare minieră care acționează în calitate de „organism public". Standardul juridic relevant și interpretarea pentru această evaluare în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază decurg din jurisprudența OMC privind „organismul public".

(225) Potrivit jurisprudenței relevante a OMC ([33]), un organism public este o entitate care „deține, exercită sau este învestită cu autoritate guvernamentală". O anchetă efectuată de un organism public trebuie efectuată de la caz la caz, ținând seama în mod corespunzător de „caracteristicile și funcțiile esențiale ale entității în cauză", de „relația acestei entități cu guvernul" și de „mediul juridic și economic predominant în țara în care își desfășoară activitatea entitatea investigată". În funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz, elementele de probă relevante pot include: (i) dovada că „o entitate exercită, de fapt, funcții guvernamentale", în special în cazul în care astfel de elemente de probă „indică o practică susținută și sistematică"; (ii) elemente de probă privind „domeniul de aplicare și conținutul politicilor

([33]) WT/DS379/AB/R *US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite produse din China), Raportul Organului de apel din 11 martie 2011, DS 379, punctul 318. A se vedea și WT/DS436/AB/R, *US – Carbon Steel (India)* [SUA – Oțel carbon (India)], Raportul Organului de apel din 8 decembrie 2014, punctele 4.9-4.10, 4.17-4.20 și WT/DS437/AB/R, *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China* (Statele Unite – Măsuri compensatorii aferente anumitor produse din China), Raportul organului de apel din 18 decembrie 2014, punctul 4.92.

guvernamentale referitoare la sectorul în care își desfășoară activitatea entitatea care face obiectul anchetei"; și (iii) dovezi că un guvern exercită „un control semnificativ asupra unei entități și asupra comportamentului acesteia". Atunci când efectuează o anchetă privind un organism public, o autoritate de anchetă trebuie „să evalueze și să acorde atenția cuvenită tuturor caracteristicilor relevante ale entității" și să examineze toate tipurile de elemente de probă care pot fi relevante pentru evaluarea respectivă; în acest sens, ar trebui să se evite „concentrarea exclusivă sau nejustificată asupra unei singure caracteristici, fără a acorda atenția cuvenită altora care ar putea fi relevante".

(226) Pentru a caracteriza în mod corespunzător o entitate drept organism public într-un anumit caz, poate fi relevant să se examineze „dacă funcțiile sau conduita [entității] sunt de tipul celor clasificate în mod obișnuit ca fiind guvernamentale în ordinea juridică a membrului în cauză", precum și clasificarea și funcțiile entităților din cadrul membrilor OMC, în general. Astfel, pentru a stabili dacă o anumită entitate este sau nu este un organism public, poate fi relevant să se stabilească dacă funcțiile sau comportamentele sunt clasificate în mod obișnuit drept guvernamentale în ordinea juridică a membrului în cauză.

(227) Există multe moduri diferite în care guvernul, în sensul strict al cuvântului, ar putea conferi autoritate entităților. În consecință, pentru a demonstra că o astfel de autoritate a fost conferită unei anumite entități, pot fi relevante diferite tipuri de elemente de probă. Elementele de probă care arată că o entitate exercită, de fapt, funcții guvernamentale pot dovedi că aceasta deține sau a fost învestită cu autoritate guvernamentală, în special atunci când aceste elemente de probă indică o practică susținută și sistematică.

(228) Elementele de probă din care rezultă că un guvern exercită un control semnificativ asupra unei entități și a comportamentului acesteia pot dovedi, în anumite circumstanțe, că respectiva entitate deține autoritate guvernamentală și că ea exercită această autoritate în îndeplinirea funcțiilor publice. Într-adevăr, proprietatea statului asupra unei entități, deși nu este un criteriu decisiv, poate servi, împreună cu alte elemente, drept element de probă. Cu toate acestea, existența unor simple legături formale între o entitate și guvern în sens restrâns este puțin probabil să fie suficientă pentru a stabili autoritatea guvernamentală. Astfel, de exemplu, simplul fapt că un guvern este acționarul majoritar al unei entități nu demonstrează, în sine, că un guvern exercită un control semnificativ asupra comportamentului entității respective sau, cu atât mai puțin, că guvernul a conferit acesteia o autoritate guvernamentală. Cu toate acestea, în anumite cazuri, dacă elementele de probă arată că indiciile formale ale controlului guvernamental sunt multiple și dacă există totodată elemente de probă potrivit cărora acest control a fost exercitat într-un mod semnificativ, atunci respectivele elemente de probă pot permite tragerea concluziei că entitatea în cauză exercită o autoritate guvernamentală.

(229) Obiectivul central al unei anchete efectuate de un organism public nu este acela dacă comportamentul despre care se pretinde că dă naștere unei contribuții financiare este legat în mod logic de o „funcție guvernamentală" identificată. În această privință, standardul juridic pentru determinările efectuate de organismele publice în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul SMC nu prevede o legătură de un anumit grad sau de o anumită natură care trebuie să fie stabilită în mod necesar între o funcție publică identificată și contribuția financiară specifică în cauză. Mai degrabă, ancheta relevantă depinde de entitatea implicată în acest comportament, de caracteristicile sale principale și de relația sa cu guvernul. Aceasta se concentrează asupra entității, spre deosebire de comportamentul despre care se presupune că generează o contribuție financiară, comportă faptul că un „guvern" (în sens restrâns) și un „organism public" au un „grad de similitudine sau suprapunere în ceea ce privește caracteristicile lor esențiale" – și anume, ambele au un caracter „guvernamental".

(230) Natura comportamentului sau a practicilor unei entități poate constitui, cu siguranță, un element de probă relevant pentru o anchetă efectuată de un organism public. Astfel, comportamentul unei entități – în special atunci când indică o „practică susținută și sistematică" – este unul dintre diferitele tipuri de elemente de probă care, în funcție de circumstanțele fiecărei anchete, pot clarifica caracteristicile esențiale ale unei entități și relația sa cu guvernul în sens restrâns. Cu toate acestea, evaluarea unor astfel de elemente de probă urmărește să răspundă la întrebarea centrală dacă entitatea însăși deține caracteristicile și funcțiile esențiale care ar putea să o califice drept organism public. De exemplu, relevante pentru evaluarea măsurii în care o entitate este un organism public în contextul băncilor comerciale deținute de stat (*state-owned commercial banks*, denumite în continuare „SOCB") din China în cauza DS379 au inclus informații care arată că: (i) „[d]irectorii executivi ai sediilor centrale ale SOCB sunt numiți de guvern, iar [PCC] păstrează o influență semnificativă asupra alegerii lor"; și (ii) băncile comerciale deținute de stat „nu dispun încă de competențe adecvate în materie de gestionare a riscurilor și de analiză". Aceste elemente de probă nu s-au limitat la activitatea de creditare a SOCB, în sine, ci s-au referit mai degrabă la caracteristicile organizatorice ale acestora, la structurile de autoritate decizională și la relația generală cu GC. Astfel, AB în cauza DS379 a observat că USDOC a luat în considerare elemente de probă referitoare la comportamentul SOCB [„acordarea de împrumuturi"], dar aceasta în cadrul anchetei sale privind caracteristicile esențiale ale acestor entități și relația lor cu GC. SOCB respective au exercitat funcții guvernamentale în numele guvernului chinez.

(231) În plus, AB a acordat, de asemenea, importanță faptului că guvernul în cauză nu a cooperat în cursul anchetei. Într-adevăr, în cauza DS379, AB a confirmat constatarea USDOC potrivit căreia SOCB din ancheta privind CFS Paper constituiau „organisme publice” pe baza următoarelor considerații: (i) deținerea aproape completă de către stat a sectorului bancar din China; (ii) articolul 34 din Legea privind activitățile bancare comerciale, care prevede că băncile sunt obligate „să își desfășoare activitatea de împrumut în funcție de necesitățile economiei naționale și ale dezvoltării sociale și sub îndrumarea politicilor industriale de stat”; (iii) să înregistreze dovezi care să indice faptul că SOCB nu dispun încă de competențe adecvate în materie de gestionare a riscurilor și de analiză și (iv) faptul că, „în cursul anchetei [respective], [USDOC] nu a primit elementele de probă necesare pentru a documenta în mod cuprinzător procesul prin care au fost solicitate, acordate și evaluate împrumuturile pentru industria hârtiei” ([34]).

(232) În cele din urmă, pentru a fi considerate organisme publice, întreprinderile deținute de stat respective nu ar trebui neapărat să fie controlate de GC în fiecare vânzare de factori de producție către producătorii din aval.

(233) În concluzie, ar trebui să se examineze dacă societățile de exploatare minieră din India implicate în furnizarea de minereu de crom sunt „organisme publice” analizând caracteristicile și funcțiile esențiale ale societăților respective, precum și relația lor cu GI. Elementele de probă privind proprietatea și controlul direct de către stat, precum și intervenția GI pe piață pentru a atinge anumite obiective de politică pot demonstra, de asemenea, într-un context în care nu există cooperare din partea guvernului în cauză, că societățile de exploatare minieră exercită funcții guvernamentale în numele GI.

Principalele caracteristici ale societăților de exploatare minieră și relația lor cu GI

(234) La început, Comisia a căutat informații cu privire la proprietatea statului, precum și alte indicii formale ale controlului guvernamental asupra societăților de exploatare minieră a minereului de crom deținute de stat. În acest scop, Comisia s-a putut baza numai pe informațiile furnizate de ODMC – singura societate de exploatare minieră care a cooperat la anchetă cel puțin în etapa VLD și care a fost furnizorul aproape exclusiv al producătorului-exportator indian de SSCR care a achiziționat minereu de crom pe piața internă în cursul PA, astfel cum se menționează în considerentul 212.

(235) GI a afirmat că, în cursul PA, existau doi producători activi de minereu de crom deținuți de stat, ODMC și Industrial Development Corporation of Orissa Ltd., care reprezentau 21 % din producția totală, iar a doua societate publică de exploatare a minereului de crom a avut doar o producție minimă în cursul PA.

(236) Datele GI se referă și la șase societăți private de exploatare minieră, și anume Misrilal Mines Ltd., B.C. Mohanty & Sons Ltd, Ferro Alloys Corporation Ltd, Indian Metals and Ferro Alloys Ltd., Balasore Alloys Ltd. și Tata Steel Mining. Cu toate acestea, potrivit informațiilor publice, patru dintre acestea produc minereu de crom pentru propria utilizare captivă a ferocromului și, prin urmare, nu sunt activi pe piața liberă. În plus, contractul de leasing de exploatare minieră al celorlalte două societăți de exploatare minieră a expirat în cursul PA. Contractul lor de leasing de exploatare minieră a fost achiziționat de Tata Steel Mining pentru a completa extinderea propriei producții de ferocrom. Prima dintre aceste societăți avea încă o producție limitată în cursul PA (9 % din producția totală).

(237) Prin urmare, piața minereului de crom necaptivă din India este limitată la două societăți de exploatare minieră deținute de stat, una dintre acestea fiind un actor marginal (0,1 % din producția totală), ceea ce face ca ODMC să fie singurul furnizor al minereului de crom pe piața liberă.

(238) Ancheta a arătat că ODMC este deținută de stat în proporție de 100 %. În plus, în conformitate cu statutul societății, președintele consiliului de administrație, directorul general și unul dintre directori sunt membri ai Serviciului administrativ indian (Departamentul pentru întreprinderi publice al guvernului), iar un director reprezintă Departamentul finanțelor publice. De asemenea, în conformitate cu statutul societății, toți directorii sunt numiți și plătiți de guvernatorul statului Odisha.

(239) În sfârșit, în conformitate cu articolul 54a din statutul ODMC, „guvernatorul poate emite periodic directivele și instrucțiunile pe care le consideră adecvate în ceea ce privește finanțele și desfășurarea activității și afacerilor societății, iar directorii trebuie să respecte și să pună în aplicare în mod corespunzător aceste directive sau instrucțiuni”.

([34]) WT/DS379/AB/R *US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite produse din China), Raportul Organului de apel din 11 martie 2011, DS 379, punctul 349.

(240) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că piața minereului de crom necaptivă este dominată de o singură societate, ODMC, care este deținută integral de stat și, de asemenea, gestionată și controlată de stat. Într-adevăr, prin proprietatea și prin prezența sa în conducerea societății, precum și prin orientarea deciziilor sale comerciale, GI exercită un control semnificativ asupra ODMC și asupra comportamentului acesteia.

Funcțiile societăților de exploatare minieră din India

(241) Comisia a evaluat dacă societățile de exploatare minieră, în special ODMC, dețin autoritate guvernamentală și dacă exercită această autoritate în exercitarea funcțiilor guvernamentale.

(242) Influența puternică a GI și controlul semnificativ exercitat de guvern asupra ODMC se reflectă, de asemenea, în mediul foarte reglementat în ceea ce privește minereul de crom pe care GI l-a creat în ultimii ani, care a inclus restricții la export, combinate cu cerințe de acordare a licențelor de exploatare minieră care favorizează drepturile exclusive de exploatare minieră, precum și cu exercitarea controlului asupra ofertei și a prețurilor de vânzare pe piața internă prin intermediul operatorilor de stat. Elementele de probă au arătat că societățile de exploatare minieră, inclusiv ODMC în ceea ce privește minereul de crom, respectă obiectivele de politică ale GI și, prin urmare, îndeplinesc funcții guvernamentale.

(243) Deja în 2005, un grup de experți instituit de Ministerul Oțelului, pentru a formula orientări privind acordarea preferențială de contracte de leasing de exploatare minieră, a elaborat un raport (în continuare denumit „Raportul Dang") ([35]) care include o serie de constatări și recomandări relevante.

(244) La momentul respectiv, s-a constatat că:

„Minereul de fier, minereul de mangan și **minereul de crom** sunt materii prime esențiale pentru industria siderurgică. Disponibilitatea lor în timp util și în condiții de calitate adecvate, pe termen lung, este o condiție «sine qua non» pentru creșterea rapidă și ordonată a industriei siderurgice și feroase, care este un sector central al economiei naționale" ([36]).

„O comparație între costul mineritului și rezultatele nete ale exporturilor la aceste prețuri relevă profituri excepționale ale câtorva exportatori indieni de crom, în detrimentul conservării unei resurse minerale neregenerabile limitate. Cu toate că India deține mai puțin de 1 % din rezervele cunoscute la nivel mondial de minereu de crom, cota sa de 35 % din comerțul mondial cu minereu de crom este extrem de disproporționată. În India, cinci producători principali: M/s. TISCO, M/s. Orissa Mining Corporation Ltd., Balasore Alloys Ltd., Ferro Alloys Corporation Ltd. Jindal Strips Ltd. reprezintă peste 90 % din producție.… Având în vedere rezervele foarte limitate de minereu de crom de calitate superioară, pare a fi esențial să se restricționeze exporturile de minereuri naturale de acest tip, pentru care există o cerere importantă din partea producătorilor interni de oțel și de aliaje …" ([37]).

(subliniere adăugată).

„Cu doar 1 % din cele 122 de rezerve mondiale, exporturile indiene de minereu de crom reprezintă în prezent un procent extrem de disproporționat, de 35 % din comerțul mondial. Aceasta este în mod clar o aberație cauzată de marjele mari de profit între costul mineritului și rezultatele exporturilor nete. Exporturile de minereu de crom natural trebuie oprite complet." ([38])

(subliniere adăugată).

„Având în vedere diferența mare dintre costurile de exploatare minieră și prețurile de export, guvernul ar trebui să ia în considerare perceperea de taxe la export eșalonate pentru toate exporturile de crom, inclusiv concentratele, dacă este posibil." ([39])

„În conformitate cu scopurile Legii MMDR și ca și în cazul minereului de fier, în cadrul alocării contractelor de leasing minier pentru crom, trebuie să se acorde preferință absolută instalațiilor naționale care necesită minereu de crom pentru producția de feroaliaje cu valoare adăugată/oțel de crom." ([40])

([35]) Disponibil la https://steel.gov.in/sites/default/files/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES_0.pdf, link consultat ultima dată la 27 ianuarie 2022.
([36]) Pagina 4 din Raportul Dang.
([37]) Paginile 119-120 din Raportul Dang.
([38]) Paginile 121-122 din Raportul Dang.
([39]) Pagina 157 din Raportul Dang.
([40]) Pagina 121 din Raportul Dang.

„După acordarea de întâietate producătorilor de oțel, prin intermediul drepturilor exclusive/semi-exclusive de exploatare minieră, este esențial să se pună în aplicare măsuri de politică pentru a încuraja o industrie minieră competitivă, în sine, la nivel mondial, care să funcționeze în conformitate cu valorile de referință mondiale privind mineritul pe baze științifice, utilizarea optimă a tuturor materialelor extrase, beneficierea, prospectarea sistematică și la timp, precum și conservarea mediului și a biodiversității. Astfel de întreprinderi specializate în exploatare minieră, fie din sectorul public, fie din cel privat, trebuie, în primul rând, să aloce o anumită proporție minimă a producției (de exemplu, 70 %) pentru a răspunde nevoilor utilizatorilor naționali." ([41])

(subliniere adăugată).

(245) Astfel, raportul Dang arată că minereul de crom a fost considerat a fi o resursă vitală pentru industria siderurgică națională, că prețurile de export au fost considerate a fi prea ridicate în comparație cu prețurile de pe piața internă și că, în vederea menținerii unor prețuri interne rezonabile, au fost instituite o combinație de restricții la export și de contracte de leasing minier preferențial pentru producția captivă. Raportul Dang arată, de asemenea, intenția GI de a reglementa strict sectorul minereului de crom, acesta fiind considerat un „sector central al economiei naționale".

(246) În plus, raportul grupului de lucru pentru industria oțelului privind al 12-lea plan cincinal, emis în noiembrie 2011 ([42]), precizează în mod explicit că:

„Cromitul este utilizat în principal în industria metalurgică în producția de feroaliaje, de exemplu ferocrom, ferocrom cu conținut ridicat de carbon și silicocrom, care sunt utilizate ca aditivi pentru fabricarea oțelului inoxidabil și a oțelurilor aliate speciale" ([43]).

„Industria siderurgică a căutat să restricționeze exporturile de minereuri de cromit. Guvernul a instituit un cadru fiscal pentru a descuraja exportul excesiv de minereuri de cromit" ([44]).

(subliniere adăugată).

„Principalele recomandări pentru dezvoltarea sectorului cromitului din India sunt următoarele: ... v) resursele de cromit din țară nu sunt abundente. Țara deține doar 1,8 % din totalul rezervelor mondiale de minereu de cromit, dar exporturile reprezintă 30-35 % din comerțul mondial. Prin urmare, este nevoie urgentă de a se rezerva acest factor de producție esențial pentru utilizarea de către industria națională și de a introduce măsuri fiscale împotriva exporturilor" ([45]).

(247) În cele din urmă, politica națională privind mineralele a GI din 2019 prevede, de asemenea, că trebuie depuse eforturi pentru promovarea industriei naționale, precum și în ceea ce privește contractele de leasing minier, pentru a asigura aprovizionarea neîntreruptă cu minereuri a industriei din aval.

(248) Comisia a evaluat apoi modul în care această intenție de politică a fost realizată din punct de vedere legislativ și normativ. În primul rând, în ceea ce privește restricțiile la export, GI a luat mai multe măsuri pentru a descuraja exporturile de minereu de crom, care pot fi verificate pe site-ul web al Ministerului Oțelului ([46]) și în baza de date OCDE privind restricțiile la export privind materiile prime industriale (denumită în continuare „baza de date OCDE") ([47]).

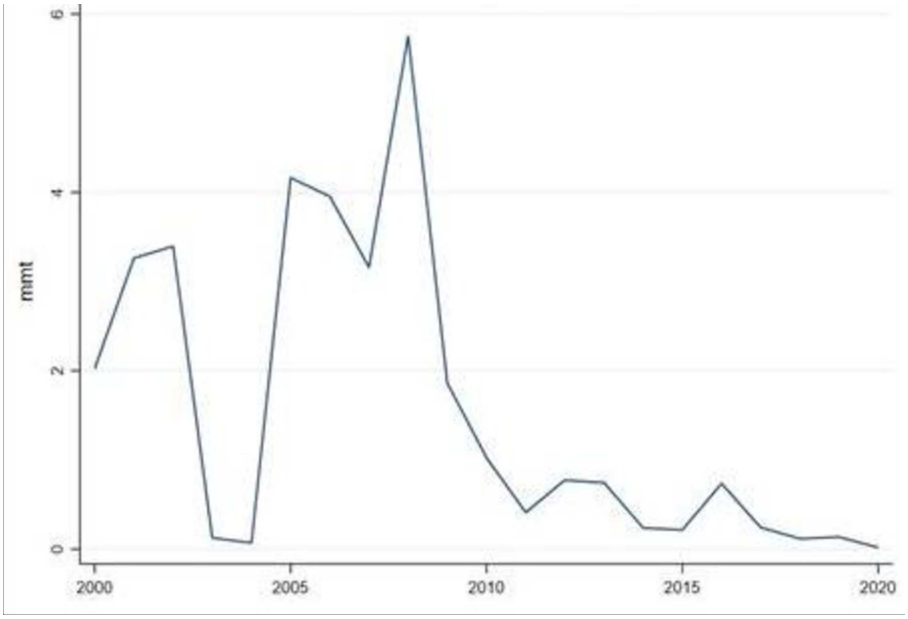
(249) Principala măsură este o taxă la export instituită inițial în 2008 sub forma unei taxe specifice de 2 000 INR pe tonă ([48]). Forma acestei taxe a fost modificată într-o taxă *ad valorem* de 30 % pe tonă în 2012, la începutul celui de-al 12-lea plan cincinal și încă rămâne la acest nivel și în prezent ([49]). În conformitate cu baza de date a OCDE, scopul declarat al acestei măsuri este „Garantarea aprovizionării interne; promovarea prelucrării ulterioare/a valorii adăugate".

([41]) Pagina 144 din Raportul Dang.
([42]) Disponibil la http://mme.iitm.ac.in/shukla/wg_steel2212%281%29.pdf, link consultat ultima dată la 27 ianuarie 2022.
([43]) Pagina 77 din raportul grupului de lucru.
([44]) Pagina 79 din raportul grupului de lucru.
([45]) Paginile 81-82 din raportul grupului de lucru.
([46]) https://steel.gov.in/policies/exportimport-policy-iron-ore (al doilea tabel se referă la minereul de crom).
([47]) https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials link consultat ultima dată la 27 ianuarie 2022.
([48]) Rata a crescut la 3 000 INR/tonă în 2009.
([49]) Temeiul juridic recent – Notificarea nr. 35/2016-Vamă din 26.5.2016.

(250) Alte restricții la export includ cerințe de acordare a licențelor și o listă a exportatorilor calificați (limitată, în practică, la întreprinderea comercială de stat Metal and Mineral Trading Corporation) pentru anumite tipuri de minereu de crom, precum și o suprataxă de congestionare percepută pe baza tarifului de bază pentru transportul de marfă ale Căilor Ferate indiene în cazul transportului feroviar de minereu de crom către Bangladesh și Pakistan (fiind singurele țări care au legătură feroviară cu India).

(251) Efectul cel mai vizibil al politicii a fost reducerea impresionantă a volumului exporturilor de minereu de crom în urma introducerii restricțiilor specifice la export în 2008 și, ulterior, ca urmare a extinderii acestora în 2012. Evoluția exportului de minereu de crom este ilustrată de graficul de mai jos:

IND, exporturi de crom (SA 261000)

(252) Prin urmare, restricțiile specifice la export au atins obiectivul urmărit de GI de a descuraja exporturile și de a menține minereul de crom disponibil pentru industria internă din aval.

(253) Aceste volume de export trebuie privite în contextul consumului intern de minereu de crom. În răspunsul său, GI a furnizat doar date limitate privind exportul de minereu de crom [exercițiul financiar (denumit în continuare „EF") 18/19 ([50]) – EF20/21], în timp ce cifrele referitoare la producția și consumul intern au fost furnizate pentru perioada EF16/17 – EF19/20. Ambele seturi de date sunt furnizate cu titlu confidențial. Cu toate acestea, este posibil să se facă, pe această bază, o comparație între volumul exporturilor și consumul intern pentru EF19/20 (care acoperă 9 luni din PA) și pentru perioada precedentă EF18/19. În ambele exerciții financiare, volumul exporturilor nu a depășit 1,5 % din consumul intern. Ar trebui remarcat faptul că cota importurilor pe piața internă a fost, de asemenea, nesemnificativă.

(254) Piața indiană a prezentat, de asemenea, o supracapacitate de producție constantă și irațională în comparație cu suma consumului intern și a exporturilor minus importurile. Această supracapacitate nu a putut fi explicată de GI. Ea poate fi explicată, prin urmare, numai prin faptul că societățile de exploatare minieră, inclusiv ODMC, din sectorul minereului de crom, au exercitat funcții guvernamentale (în special, asigurând aprovizionarea adecvată cu minereu de crom în conformitate cu obiectivele de politică ale GI de a sprijini industria din aval și de a adăuga valoare lanțului de aprovizionare).

(255) În al doilea rând, Comisia a constatat că, în conformitate cu Normele de concesiune privind mineralele din 2016 ale GI, minele care fac obiectul utilizării captive au drept de preemțiune la expirarea contractului lor de leasing minier. Articolul 8a din Legea privind minele și dezvoltarea mineralelor din 1957 (astfel cum a fost modificată în 2015) prevede, de asemenea, perioade prelungite de leasing minier pentru utilizatorii captivi și reiterează dreptul de preemțiune în cadrul licitațiilor pentru contractele de leasing minier pentru utilizatorii captivi. Aceasta permite ca contractele de leasing minier să rămână preponderent în mâinile producătorilor captivi de ferocrom din aval, în

([50]) „EFx/x+1" acoperă perioada cuprinsă între data de 1 aprilie a anului x și data de 31 martie a anului x+1.

conformitate cu afirmațiile din considerentul 244 de mai sus. *De facto*, Comisia a constatat, de asemenea, astfel cum s-a menționat în considerentul 236 de mai sus, că toți proprietarii societăților private de exploatare a minereului de crom utilizau efectiv minereul pentru producția captivă. Astfel, ca urmare a închiderii frontierelor externe și a alocării preferențiale a contractelor de leasing minier pentru utilizarea captivă, pe piață rămâne un singur actor predominant deținut de stat, ODMC, care controlează astfel cantitățile și prețurile minereului de crom disponibile pe piața internă necaptivă. În calitate de furnizor predominant de minereu de crom pe piața indiană, ODMC trebuie să respecte obiectivele de politică ale GI de a sprijini industria din aval prin prețuri scăzute, astfel cum se explică în secțiunea următoare, exercitând astfel funcții guvernamentale.

Furnizarea de minereu de crom de către societățile de exploatare minieră contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(256) În etapa următoare, Comisia a verificat dacă minereul de crom a fost furnizat în practică contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, în special de către ODMC.

(257) Astfel cum s-a explicat în considerentul 213, GI nu a fost în măsură să furnizeze informații cu privire la stabilirea prețurilor sau statistici de preț privind prețurile minereului de crom practicate pe piața internă din India. Marea majoritate a vânzărilor de minereu de crom pe piața necaptivă din India sunt realizate de ODMC, iar acest lucru este valabil și pentru marea majoritate a achizițiilor grupului Jindal. Prin urmare, aceste vânzări au fost considerate reprezentative pentru întreaga piață liberă din India.

(258) Acest minereu de crom este vândut de ODMC prin licitație electronică. Cu toate acestea, ancheta a stabilit că ODMC a restricționat accesul la aceste licitații electronice: 70 % din producția lunară este garantată pentru așa-numiții „cumpărători pe termen lung" situați în statul Odisha. Numai producătorii de ferocrom din aval sunt eligibili ca cumpărători pe termen lung, iar cotele garantate nu pot depăși capacitatea de producție specifică a societății producătoare de ferocrom. Acest lucru arată că ODMC, în exercitarea funcțiilor guvernamentale, aplică, în practică, într-un alt format, alocarea preferențială a cantităților de minereu de crom producătorilor de ferocrom din aval, așa cum s-a procedat deja și la nivelul alocării contractelor de leasing minier. Restul de 30 % este rezervat, de asemenea, producătorilor interni din aval din afara statului Odisha (cu excepția comercianților).

(259) Astfel, oferta de minereu de crom pe piața liberă este controlată de ODMC și este direcționată în principal către industria din aval prin ODMC, în conformitate cu intenția generală și cu cadrul legislativ al GI, astfel cum s-a subliniat în considerentele 242-255 de mai sus.

(260) Cu toate acestea, au existat dovezi care arată că prețurile pentru cantitățile mici oferite prin intermediul licitației electronice nu se bazează pe oferte libere din partea societăților. Licitația începe cu un preț de bază, care este decis în mod arbitrar de Consiliul ODMC. GI a explicat că, în perioada ulterioară PA, acest preț de bază a fost stabilit ca o fracțiune (reprezentând 13,5 %) din prețul internațional al produsului din aval, și anume ferocromul. Cu toate acestea, GI nu a putut explica modul în care a fost determinată această fracțiune/acest factor de corecție. În urma unei analize suplimentare, Comisia a constatat că factorul de corecție pentru prețurile ulterioare PA s-a bazat, de fapt, pe media istorică a prețurilor pentru minereul de crom, stabilită prin Decizia Consiliului ODMC. Comisia nu a primit acces la deciziile anterioare ale comitetului, iar GI nu a putut explica principiile care stau la baza acestor decizii. De asemenea, Comisia nu a putut identifica nicio legătură obiectivă între factorul de corecție și costul de conversie a minereului de crom în ferocrom. Prin urmare, Comisia a trebuit să utilizeze datele disponibile în ceea ce privește prețul minereului de crom în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(261) În această privință, Comisia a observat că, astfel cum au admis GI, prețul de bază a fost în mod arbitrar scăzut în comparație cu prețurile internaționale, fără niciun motiv. Aceste prețuri scăzute în mod artificial par să fie în concordanță cu politica GI de a furniza minereu de crom intern ieftin industriei din aval. În plus, Comisia a analizat dovezi empirice. Analizând prețurile de achiziție ale materiei prime în cauză furnizate de ODMC grupului Jindal, Comisia a constatat că aceste prețuri, în funcție de tipul de minereu de crom, au fost cu 15-40 % mai mici decât prețurile de export corespunzătoare ale minereului de crom de origine turcă (care prezintă cea mai mare asemănare cu minereul de crom din India) cu principala sa piață de export – China. Pe această bază, Comisia a concluzionat că prețul de bază al minereului de crom vândut în cadrul licitației electronice a fost stabilit la un nivel scăzut în mod artificial în comparație cu prețurile pieței pentru minereul de crom. Prețurile minereului de crom au fost, de asemenea, prea scăzute în comparație cu produsul din aval (ferocromul). Astfel, afirmațiile GI și ODMC potrivit cărora prețurile pentru ferocrom erau relevante pentru prețurile minereului de crom au fost respinse.

(262) Prin urmare, elementele de probă au indicat că ODMC, furnizorul predominant de minereu de crom pe piața liberă și de la care producătorul-exportator indian a achiziționat această materie primă pentru utilizarea sa ulterioară în procesul de producție a SSCR, nu s-a comportat ca un operator pe piață; mai degrabă, atunci când furniza minereu de crom, ODMC exercita funcții guvernamentale în numele GI și în conformitate cu obiectivele de politică ale GI de a favoriza industria din aval.

Concluzie

(263) Mediul juridic și economic din India arată că societățile de exploatare minieră care furnizează minereu de crom, în special întreprinderea deținută de stat ODMC, dețin, exercită sau sunt învestite cu autoritate guvernamentală. Minereul de crom, la fel ca alte minereuri din India, este o resursă naturală gestionată de GI ca sector central al economiei sale naționale. În special, GI a instituit un set de măsuri (și anume, instituirea de restricții la export, care au avut drept rezultat o ofertă excedentară și prețuri interne scăzute, precum și stabilirea prețurilor de bază ale licitațiilor de minereuri la niveluri scăzute în mod artificial pentru acești producători) care arată că furnizorii de minereu de crom, în special ODMC, sunt controlați în mod semnificativ de către GI în exercitarea funcțiilor guvernamentale. Astfel, pe baza elementelor de probă disponibile, Comisia a concluzionat că GI a furnizat minereu de crom industriei oțelului inoxidabil contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din regulamentul de bază, astfel cum a fost interpretat și aplicat în conformitate cu standardul OMC relevant în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul (iii) din Acordul SMC.

(264) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Jindal a observat că obiectivul sistemului de licitație nu este de a furniza minereu de crom la un preț scăzut, ci de a maximiza veniturile GI prin vânzarea minereului de crom la cel mai mare preț posibil. În plus, societatea a indicat că GI nu direcționează prețul minereului de crom, ci doar stabilește prețul minim al licitației.

(265) În cele din urmă, societatea a făcut trimitere la faptul că prețurile de export din India pentru ferocrom au fost mai mari decât prețurile de export ale ferocromului din Africa de Sud, Kazahstan și Turcia, ceea ce, potrivit societății, înseamnă că grupul Jindal nu beneficiază de pe urma subvenționării minereului de crom utilizat pentru producția de ferocrom.

(266) Cu toate acestea, primele două argumente invocate de societate nu invalidează concluzia principală a Comisiei cu privire la licitațiile privind minereul de crom, astfel cum se descrie în considerentele 258-261, și anume că accesul la licitație și volumele de vânzări sunt restricționate, prețul minim este decis în mod arbitrar de consiliul de administrație al ODMC, iar nivelul acestuia este scăzut în mod artificial. Toate cele de mai sus conduc la un preț final de licitație, care este, într-adevăr, mai mare decât prețul minim, dar care nu este încă bazat pe prețul pieței, astfel cum arată, în special, o comparație cu prețurile din Turcia (considerentul 261).

(267) Se observă, de asemenea, că minereul de crom furnizat grupului Jindal contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată afectează costul de fabricație a ferocromului, care este ulterior utilizat captiv de societate în producția de oțel inoxidabil. În orice caz, contribuția financiară a GI este furnizată la nivelul minereului de crom, nu la nivelul produsului din aval, ferocromul. Prin urmare, compararea prețurilor de export ale ferocromului din India cu prețurile de export ale ferocromului originar din alte țări este irelevantă.

(268) Având în vedere cele de mai sus, concluzia din considerentul 263 este menținută.

(ii) Avantajul și calcularea valorii subvenției

(269) În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) și articolul 5 din regulamentul de bază, Comisia a calculat valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii în funcție de avantajul conferit beneficiarului, constatat pentru perioada de anchetă.

(270) Doar unul dintre producătorii-exportatori indieni care fac obiectul anchetei (grupul Jindal) a achiziționat minereu de crom pentru producția de ferocrom și, în cele din urmă, de SSCR.

(271) Într-o primă etapă, Comisia a stabilit volumele și prețurile medii ponderate ale tuturor achizițiilor de minereu de crom efectuate de grupul Jindal în cursul PA, defalcate în funcție de tipul de minereu care a fost definit de societate în funcție de formă (de exemplu, friabil sau concentrat) și de conținutul de oxid de crom. Acești doi parametri afectează diferențele de preț ale diferitelor tipuri de minereu de crom.

(272) Într-o a doua etapă, Comisia a înlocuit prețurile reale ale fiecărui tip de minereu de crom achiziționat cu prețul de referință adecvat.

(273) Comisia a observat că toate termenele și condițiile pieței din India sunt afectate de structura pieței. În plus, astfel cum se explică în considerentul 257, un actor predominant – cu o cotă de piață în esență de 100 % pe piața liberă – care acționează în calitate de organism public, își impune prețul. Prin urmare, a fost imposibil să se stabilească un preț nedistorsionat al minereului de crom pentru un producător indian de SSCR sau în altă parte a pieței indiene. În consecință, în India, nu exista niciun preț intern care ar fi putut fi utilizat ca valoare de referință corespunzătoare.

(274) Prin urmare, în conformitate cu articolul 6 litera (d) al doilea paragraf din regulamentul de bază, Comisia a revenit la o altă țară ca valoare de referință externă, ajustată în mod corespunzător la condițiile de piață predominante din India.

(275) Comisia a încercat să identifice un preț nedistorsionat pentru minereul de crom produs în exploatările miniere dintr-o altă țară reprezentativă și să creeze o simulare a unei situații în care o astfel de exploatare minieră ar fi, de fapt, localizată în India. Cea mai mare parte a minereului de crom la nivel mondial este exportată din Africa de Sud către China. Prin urmare, Comisia a considerat că prețul de export din Africa de Sud către China este un posibil preț de referință. Cu toate acestea, s-a stabilit că minereul de crom originar din Africa de Sud este foarte diferit de minereul de crom originar din India în ceea ce privește cei mai importanți doi parametri: conținutul de oxid de crom și raportul crom/fier (denumit în continuare „raportul Cr:Fe") ([51]).

(276) Valoarea de referință alternativă propusă de reclamant a fost prețul de export al minereului de crom din Turcia (aceasta fiind, de asemenea, unul dintre cei mai mari producători mondiali) către China. Comisia a observat că cei doi parametri indicați în considerentul 275 sunt mult mai apropiați în comparația dintre minereul de crom din Turcia și cel din India decât în comparația dintre minereul de crom din Africa de Sud și cel din India ([52]).

(277) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Jindal a contestat constatările Comisiei potrivit cărora astfel de parametri, cum ar fi conținutul de oxid de crom și raportul Cr:Fe, fac minereul de crom din India mai asemănător cu cel din Turcia decât cu minereul de crom din Africa de Sud. Societatea a indicat că este important să se compare raportul Cr:Fe al minereurilor de crom cu conținut similar de oxid de crom. Potrivit societății, minereul de crom din Turcia cu un conținut de 40-42 % are un raport Cr:Fe de 2,6-2,8, care este mult mai ridicat decât în cazul minereului cu același conținut din India sau din Africa de Sud.

(278) Astfel cum se explică în considerentul 281, Comisia nu a utilizat pentru a stabili valoarea de referință de bază conținutul de miner de crom de 40-42 % la care face trimitere grupul Jindal. Valoarea de referință de bază selectată de Comisie are un conținut de minereu de crom de 46-48 %, cu un raport Cr:Fe de 2,5 ([53]). Prin urmare, acesta este foarte asemănător cu minereul din India cu un conținut comparabil de oxid de crom, astfel cum a confirmat chiar grupul Jindal în observațiile sale:

„Minereul de crom din India va avea un raport Cr:Fe de 2,4 numai la un nivel de Cr2O3 de 46 %" ([54])

„Pentru ca minereul de crom din India să aibă un raport Cr:Fe de 2,6-2,8, minereul din India ar trebui să aibă un Cr2O3 mult mai mare, de 48-50 % sau mai mare" ([55]).

Cele de mai sus confirmă faptul că minereul din India este mult mai asemănător cu cel din Turcia decât cu cel din Africa de Sud, raportul Cr:Fe fiind de 1,3 - 1,5 ([56]).

([51]) Analiza Heinz H. Pariser - documentul Sherlock nr. t21.007982 din 25 noiembrie 2021.
([52]) *Idem*.
([53]) *DDC Mining Export Limited*, Izmir, Turcia, http://www.ddcmining.com/chrome-ore.html
([54]) Jindal, *Comments on Eurofer benchmark submission* (Observații privind prezentarea valorilor de referință Eurofer), 29 iulie 2021, punctul 13, pagina 5.
([55]) Jindal, *Comments on Eurofer benchmark submission* (Observații privind prezentarea valorilor de referință Eurofer), 29 iulie 2021, punctul 8, pagina 4.
([56]) *Idem*.

(279) În plus, în conformitate cu specificațiile *Bureau of Indian Standards* IS:10818-1984 privind cromitul pentru industriile metalurgice ([57]), raportul normal Cr:Fe pentru producția de ferocrom cu conținut ridicat de carbon utilizat în producția de oțel inoxidabil este de aproximativ 2,8. Aceasta înseamnă că valoarea de referință selectată de Comisie este, de asemenea, mai reprezentativă decât alternativa sud-africană din punctul de vedere al utilizării finale a minereului de crom de către grupul Jindal. Mai precis, transformarea în ferocrom cu conținut ridicat de carbon pentru producția de oțel inoxidabil.

(280) În plus, Comisia a luat act de afirmațiile producătorului-exportator indian cu privire la diferențele care există încă între minereul de crom din Turcia și cel din India, în forma lor fizică, și conținutul de oxid de crom. Cu toate acestea, aceste diferențe au fost abordate prin ajustările descrise în considerentul 289.

(281) Ulterior, Comisia a utilizat prețul mediu ponderat de export din Turcia către China în cursul PA ca valoare de referință de bază ([58]). Valoarea de referință de bază de 209 USD pe tonă se referea la minereul de crom cu conținut de oxid de crom 46-48 %, sub formă de concentrat, livrat pe bază CIF.

(282) De asemenea, Comisia a ținut cont de hotărârea Organului de Apel potrivit căreia ajustările privind tarifele de livrare trebuie să reflecte tarifele de livrare general aplicabile pentru bunul în cauză în țara de furnizare ([59]). Prețurile de achiziție a minereului de crom declarate de grupul Jindal au fost în proporție de 99,96 % în condiții de livrare franco fabrică către societățile de exploatare minieră.

(283) Prin urmare, Comisia a ajustat prețul de referință de bază la nivelul franco fabrică. Din prețul CIF s-au scăzut costurile de transport maritim și de asigurare ([60]) și costurile de transport intern în Turcia ([61]).

(284) În urma comunicării constatărilor finale, GI a indicat că datele OCDE utilizate de Comisie pentru a ajusta prețul CIF de export Turcia-China la nivelul franco fabrică au fost disponibile numai până în 2016. GI a susținut, de asemenea, că extrapolarea indicatorului relevant la PA nu poate fi considerată o examinare obiectivă a prețurilor.

(285) Cu toate acestea, Comisia nu s-a limitat la extrapolarea raportului CIF-FOB, astfel cum este prezentat în datele OCDE pentru anul 2016. Ajustarea la PA s-a bazat pe diferențele reale dintre costurile de transport și de asigurare dintre 2016 și PA, astfel cum au fost citate de *Baltic Exchange Dry Index* (denumit în continuare „BDI") pentru cele douăzeci de rute maritime principale. Un calcul detaliat al prețului de referință de bază franco fabrică a fost furnizat grupului Jindal în comunicarea constatărilor specifice.

(286) Calculul ajustărilor privind transportul de marfă și asigurarea efectuate de Comisie a fost, de asemenea, contestat în comunicarea ulterioară comunicării către grupul Jindal. Societatea a propus o sursă alternativă de date pentru ajustarea prețului CIF de export Turcia-China către FOB ([62]). Potrivit grupului Jindal, această sursă de date ar reflecta mai clar costurile reale de transport între Turcia și China în cursul PA decât datele OCDE și BDI, care reprezintă „*o medie ponderată a tuturor rutelor de transport maritim*".

(287) Cu toate acestea, cotația furnizată de grupul Jindal se referă doar la o lună din perioada de anchetă, la transportul între Turcia și „Asia de Nord-Est" în general și la transportul sodei calcinate, nu al minereului de crom. Raportul de bază CIF-FOB al OCDE utilizat de Comisie ia în considerare întregul an, ruta maritimă specifică (Turcia-China) și produsul specific (minereul de crom și concentratele). Numai ajustarea costurilor BDI între 2016 și PA se referă la o medie a mai multor rute maritime.

(288) Ținând seama de cele de mai sus, metodologia utilizată pentru ajustarea prețului de referință de bază la nivelul franco fabrică este menținută.

([57]) https://archive.org/details/gov.in.is.10818.1984/page/n7/mode/2up page 4.

([58]) Sursă: 2020 CRU International Ltd. ©.

([59]) Raportul Organului de apel, *United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India* (Statele Unite – Măsuri compensatorii privind anumite produse plate din oțel carbon laminate la cald din India), WT/DS436/AB/R, adoptat la 19 decembrie 2014, punctul 4.317.

([60]) Pe baza setului de date OCDE: *International Transport and Insurance Costs of Merchandise Trade* (ITIC - Costurile de transport și de asigurare ale comerțului internațional de mărfuri) Turcia-China. https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC ajustat la PA pe baza indicelui BDI *Baltic Exchange Dry Index* https://en.wikipedia.org/wiki/Baltic_Dry_Index

([61]) Pe baza cotației livrărilor portuare Istanbul – Derince, astfel cum a fost furnizată de Banca Mondialăhttps://www.doingbusiness.org/content/dam/doingBusiness/country/t/turkey/TUR.pdf, p. 51.

([62]) IHS Mark it.

(289) Comisia a ajustat apoi prețul de referință de bază franco fabrică pentru forma fizică a conținutului de minereu și oxid de crom pentru a găsi prețuri de referință specifice pentru fiecare tip de minereu achiziționat de grupul Jindal în cursul PA. Ajustarea formei fizice s-a bazat pe costurile de brichetare (minereu friabil) și peletizare plus costurile de sinterizare (minereu concentrat), astfel cum au fost furnizate de grupul Jindal. Ajustarea conținutului de oxid de crom s-a bazat pe costul de topire al indicatorului reprezentat de costul de topire al cromului, astfel cum a fost declarat de reclamant ([63]). Nu s-a efectuat nicio ajustare pentru a se ține seama de diferențele în ceea ce privește raportul Cr:Fe, întrucât acest parametru este foarte apropiat în comparația dintre minereul din Turcia cu cel din India. Aceasta a fost o abordare conservatoare, deoarece, de fapt, raportul Cr:Fe al minereului din India este ușor mai ridicat, ceea ce, în mod normal, ar conduce la un preț mai mare pentru minereul sub aceeași formă și cu același conținut de oxid de crom.

(290) Întrucât minereul de crom din Turcia nu este afectat de măsurile guvernamentale care denaturează piața indiană și întrucât condițiile de piață predominante din cele două țări, inclusiv calitatea, disponibilitatea, comercializarea, transportul și alte condiții de cumpărare sau de vânzare, sunt comparabile, Comisia a considerat că prețul minereului de crom în Turcia este comparabil cu cel care ar prevala în India în absența măsurilor de denaturare ale GI.

(291) În cele din urmă, Comisia a comparat costul real de achiziționare a minereului de crom de pe piața internă de către grupul Jindal în PA cu costul care ar fi fost plătit dacă prețurile pentru fiecare tip de minereu ar fi fost înlocuite cu prețurile de referință respective.

(292) Valoarea totală a diferenței reprezintă „economiile” obținute de producătorul din India care a achiziționat minereu de crom pe piața denaturată din India, comparativ cu prețul pe care l-ar fi plătit în lipsa distorsiunilor. În final, această valoare totală reprezintă avantajul conferit producătorilor din India de GI pe parcursul perioadei de anchetă.

(293) Calculele detaliate ale valorilor de referință și ale avantajului conferit au fost furnizate producătorului-exportator indian în cauză în comunicarea specifică.

(294) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a alocat această valoare a subvenției la cifra de afaceri totală a societății în cursul PA ca numitor corespunzător, deoarece subvenția a acordat un avantaj întregii producții a produsului în cauză și a produsului său din amonte (rulouri laminate la cald), și nu numai producției destinate exportului.

(iii) Specificitatea

(295) Intervenția GI în ceea ce privește furnizarea de minereu de crom contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată este destinată să aducă beneficii anumitor industrii, în special industriei oțelului inoxidabil, inclusiv producătorilor de SSCR. Prin urmare, subvenția este specifică, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază. Caracteristicile inerente ale minereului de crom limitează posibila utilizare a subvenției la o anumită industrie, dar acest lucru nu înseamnă că, pentru a fi specifică, subvenția trebuie să se limiteze și mai mult la un subansamblu al acestei industrii ([64]).

(296) În lumina celor de mai sus, Comisia a considerat că intervențiile GI sunt specifice pentru producătorii de SSCR în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază.

(c) Concluzii privind furnizarea de minereu de crom contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

(297) Având în vedere toate elementele menționate mai sus, Comisia a constatat că furnizarea de minereu de crom de către GI ar trebui să fie considerată o subvenție specifică în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și al articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază sub forma furnizării de bunuri care conferă un avantaj societăților beneficiare.

(298) Valoarea subvenției stabilite pentru grupul Jindal s-a ridicat la 0,45 %.

([63]) Documentul Sherlock nr. t21.007982 din joi, 25 noiembrie 2021.

([64]) Raportul Organului de apel, *United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India* (Statele Unite – Măsuri compensatorii privind anumite produse plate din oțel carbon laminate la cald din India), WT/DS436/AB/R, adoptat la 19 decembrie 2014, punctul 4.398.

3.3.3. *Repercusiunile subvențiilor în amonte*

(299) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a observat că constatările Comisiei au arătat că marea majoritate a subvențiilor identificate pentru producătorii-exportatori integrați afectează etapele din amonte ale procesului de producție a SSCR. Potrivit reclamantului, acest lucru înseamnă că producătorul indian neintegrat de SSCR – Chromeni – ar fi putut beneficia, de asemenea, de subvențiile acordate producătorilor indieni și/sau indonezieni din amonte. Acest lucru s-ar putea întâmpla în cazul vânzărilor interne de produse din amonte de către grupul Jindal (India) către Chromeni sau în cazul achiziționării de către Chromeni de produse subvenționate din amonte de origine indoneziană.

(300) Pe baza analizei procesului de producție al Chromeni și a achizițiilor de materii prime ale societății în cursul PA, Comisia a concluzionat că societatea nu ar fi putut beneficia de achizițiile de produse subvenționate din amonte de origine indiană.

(301) Cu toate acestea, Chromeni a achiziționat produse în amonte, și anume rulouri laminate la cald, de la o societate afiliată din Indonezia, care este posibil să fi beneficiat de furnizarea de minereu de nichel de către GOID contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată (a se vedea secțiunea 4.3). În această privință, Comisia nu a putut face nicio constatare, deoarece nu existau elemente în dosar care să permită efectuarea acestei evaluări cu privire la această chestiune.

3.4. **Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii**

(302) Valorile stabilite ale subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii sunt după cum urmează:

Societatea	DDS	EPCGS	MEIS	Totalul subvențiilor la export	Minereu de crom contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată	TOTAL
Chromeni	-	5,69 %	1,87 %	7,56 %	-	7,56 %
Grupul Jindal	1,65 %	0,36 %	1,92 %	3,93 %	0,45 %	4,37 %

(303) Ținând seama de nivelul ridicat (100 %) de cooperare a producătorilor indieni, Comisia a considerat oportun să stabilească valoarea reziduală a subvenției pentru India la nivelul celei mai mari valori individuale a subvenției, și anume 7,56 %.

4. **SUBVENȚIONAREA: INDONEZIA**

4.1. **Subvenții și programe de subvenționare care fac obiectul anchetelor**

(304) Pe baza informațiilor cuprinse în plângere, a avizului de deschidere și a răspunsurilor la chestionarele Comisiei, s-a investigat presupusa subvenționare prin următoarele subvenții acordate de GOID:

i. Transferul direct de fonduri

— Acordarea de împrumuturi preferențiale

ii. Furnizarea de bunuri sau servicii contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată:

— Furnizarea de deșeuri de minereu de nichel și oțel inoxidabil contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

— Furnizarea de cărbune contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

— Furnizarea de terenuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

— Furnizarea de gaze naturale contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

— Furnizarea de energie electrică contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

iii. Venituri publice la care se renunță sau care nu sunt colectate și care în mod normal sunt exigibile

— Stimulente legate de impozitul pe profit

— Scutirea de taxe la import

— Scutirea de TVA pentru factori de producție și utilaje

— Taxa pe terenuri și clădiri (denumită în continuare „PBB”) pentru industria minieră

— Scutirea de la plata impozitului pe profit (la import)

iv. Subvenții legate de dezvoltarea industriei indoneziene prin investiții chineze.

4.2. **Rapoarte de repercusiuni**

(305) În observațiile sale în urma comunicării constatărilor finale, grupul IRNC a susținut că au fost utilizate date incorecte privind vânzările pentru calcularea rapoartelor de repercusiuni pentru două societăți afiliate.

(306) Această afirmație a fost considerată justificată și, prin urmare, Comisia a revizuit în consecință rapoartele de repercusiuni respective.

4.3. **Contextul politicilor preferențiale pentru industria internă a oțelului inoxidabil**

(307) Indonezia dispune de resurse semnificative de nichel. Începând din 2020, resursele sale erau estimate la 21 de milioane de tone de nichel ([65]) (1,1 miliarde de tone de minereu de nichel), aproximativ 20 % din rezervele cunoscute de minereu de nichel la nivel mondial.

(308) De-a lungul timpului, Indonezia a fost unul dintre cei mai mari producători de minereu de nichel. Cu toate acestea, întrucât Indonezia a avut o capacitate internă limitată pentru prelucrarea minereului de nichel (numai două topitorii, astfel cum se explică în considerentul 315), ea a exportat, în mod tradițional, cea mai mare parte a minereului său de nichel, în principal către China.

(309) Rata de extracție a minereului de nichel a crescut semnificativ în Indonezia, de la aproximativ 5 milioane de tone în 1996, până la aproximativ 10 milioane de tone în 2007 și, ulterior, la 70 milioane de tone în 2013. Această accelerare a fost determinată de cererea din partea instalațiilor/topitoriilor din China care produc fontă brută cu conținut de nichel (*nickel pig iron*, denumită în continuare „NPI”). NPI este un aliaj de fier și nichel cu conținut scăzut de nichel. Minereul indonezian de nichel este foarte potrivit pentru tehnologia chineză de fabricare a NPI.

Tabelul 1

Exporturile de minereu de nichel din Indonezia (tone)

	2005	2006	2007	2008	2009
China	73 353	660 206	5 432 401	6 594 319	7 604 354
Exporturi totale	3 703 515	4 394 125	9 026 850	10 592 151	10 437 126

Sursă: *Global Trade Atlas* („GTA”).

(310) Astfel, GOID a realizat, treptat, că exportarea majorității covârșitoare a rezervelor sale de minereu de nichel a diminuat potențialele avantaje pentru țară oferite de această materie primă limitată. Avantajele ar putea fi mult mai mari pentru țară dacă GOID ar reuși să crească valoarea adăugată internă generată de rezervele de minereu de nichel. Pentru a atinge acest obiectiv, GOID s-a concentrat asupra dezvoltării interne a întregului lanț valoric industrial care utilizează minereu de nichel până la industriile din aval, și anume topitoriile și industria oțelului inoxidabil, în calitate de utilizator final al acestei materii prime. Acest lucru ar permite Indoneziei să obțină avantaje mult mai mari pe plan intern, mai degrabă decât să exporte pur și simplu minereu de nichel.

(311) Cu toate acestea, atingerea acestui obiectiv nu a fost ușoară doar pentru Indonezia. Principalele probleme cu care s-a confruntat GOID au fost cerințele substanțiale de finanțare pentru înființarea de topitorii și pentru industriile din aval (și anume, investiții inițiale în valoare de câteva miliarde de euro), precum și lipsa relativă de know-how și tehnologie pentru producerea oțelului inoxidabil din NPI care corespunde calității minereului de nichel extras în Indonezia. Prin urmare, GOID s-a adresat potențialelor țări partenere care ar putea contribui la atingerea acestui obiectiv ([66]). Alegerea naturală a fost China datorită legăturilor istorice și a proximității geografice și, mai important, a faptului că producătorii chinezi de oțel inoxidabil utilizau deja minereu de nichel din Indonezia. În plus, China a

([65]) https://www.statista.com/statistics/273634/nickel-reserves-worldwide-by-country/

([66]) A se vedea, de exemplu, eforturile GOID de a atrage Japonia: https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia:-Industri-minister

fost un candidat perfect pentru ca GOID să se implice într-un cadru bilateral preferențial pentru a maximiza valoarea adăugată internă generată de rezervele de minereu de nichel ale Indoneziei, deoarece China dispunea de o finanțare substanțială și de politici preferențiale specifice care încurajează industria oțelului inoxidabil, inclusiv pentru investiții în străinătate în cadrul politicii de „investiții externe” (*going out policy*) de lungă durată, precum și de tehnologia și know-how-ul necesare pentru utilizarea eficientă a minereului de nichel din Indonezia. Acest lucru a condus la un cadru de cooperare de lungă durată până în prezent. Principalele etape și documentele oficiale relevante sunt rezumate în considerentele următoare.

(312) Încercările GOID de a atrage investiții chineze în industria indoneziană a nichelului datează cel puțin din 2005, când Indonezia s-a angajat să creeze un „climat favorabil investițiilor ([67])” pentru investitorii din China. În iunie 2005, în cursul unei vizite la Beijing, ministrul indonezian pentru coordonarea economiei a propus vicepremierului chinez perspective de investiții în patru sectoare ale economiei indoneziene, inclusiv resurse naturale, și „[a] sperat, de asemenea, că mai multe întreprinderi chineze ar putea efectua investiții în Indonezia, afirmând că guvernul indonezian va crea un mediu favorabil pentru investitorii chinezi” ([68]). Ca răspuns la această ofertă, vicepreședintele chinez a solicitat Indoneziei să garanteze că investițiile chineze în Indonezia vor fi profitabile ([69]). În plus, funcționarii indonezieni și-au exprimat, de asemenea, recunoștința față de China pentru acordarea de „împrumuturi gratis și preferențiale Indoneziei” ([70]).

(313) Prin urmare, GOID și GC au semnat o declarație comună în 2005, prin care și-au început cooperarea în sectorul minier și cel metalurgic. Pe baza acestei declarații comune, în 2010, GOID și GC au semnat un plan de acțiune, care conține un plan de încurajare a investițiilor chineze în industriile bazate pe resurse din Indonezia, inclusiv în minerit, astfel cum se explică în considerentele 563 și 584. Aceste acorduri timpurii arată deja principalele condiții ale cadrului specific de cooperare dintre cele două guverne și modul în care guvernele au planificat să își pună în aplicare strategia bazându-se pe investitori privați care ar beneficia de o serie de politici preferențiale și de sprijin monitorizat îndeaproape de guverne.

(314) În 2007, GOID a introdus Legea nr. 27 privind planul național de dezvoltare pe termen lung (denumit în continuare „PNDTL”) pentru perioada 2005-2025. PNDTL a plasat sectorul industrial ca motor al creșterii economice pentru consolidarea structurii economice, decizie care urma să fie susținută, printre altele, de sectorul minier. Îmbunătățirea valorii adăugate în sectorul primar, inclusiv în sectorul minier, a fost evidențiată ca principal obiectiv de promovare a competitivității locale și internaționale și de consolidare a bazei industriale naționale.

(315) În sectorul nichelului, creșterea valorii adăugate a constat în construirea de topitorii în Indonezia. La momentul respectiv (și până în 2016), în Indonezia existau doar două topitorii: o topitorie de nichel care aparținea societății PT Vale, cu o capacitate de aproximativ 80 000 de tone de nichel, și o topitorie de feronichel aparținând întreprinderii deținute de stat PT. Aneka Tambang (denumită în continuare „Antam”) cu o capacitate de producție de 26 000 tone de nichel.

(316) Costul construirii unei topitorii poate ajunge la 1 miliard EUR, în funcție de tehnologie și de capacitatea de producție. Astfel cum s-a menționat mai sus, Indonezia nu dispunea nici de resursele financiare, nici de tehnologia adecvată pentru a construi topitorii, în timp ce China avea ambele și, în plus, avea nevoie de minereul de nichel indonezian pentru fabricarea de produse din oțel inoxidabil.

(317) Una dintre măsurile majore de încheiere a acestei cooperări între GOID și GC și de a permite GOID să își atingă obiectivul a fost introducerea în 2009 a Legii nr. 4 din 2009 privind exploatarea mineralelor și a cărbunelui (denumită în continuare „Legea din 2009 privind mineritul”), care a înlocuit Legea nr. 11 din 1967 privind mineritul ([71]). În mod tradițional, GOID controla puternic sectorul minier. Articolul 1 din Legea nr. 11 din 1967 privind mineritul a acordat deja un rol predominant GOID precum și prerogative de reglementare a acestui sector, stipulând că „[o]rice minerale găsite în jurisdicția minieră indoneziană sub formă de resurse naturale, prin binecuvântarea lui Dumnezeu Atotputernicul, reprezintă o bogăție națională a poporului indonezian și, prin urmare, sunt controlate și utilizate de stat pentru bunăstarea maximă a populației”. Preambulul Legii din 2009

([67]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([68]) http://en.people.cn/200506/28/eng20050628_192888.html
([69]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([70]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([71]) Articolul 1 din Legea nr. 11 din 1967 privind mineritul a acordat deja un rol predominant GOID precum și prerogative de reglementare a acestui sector, stipulând că „[o]rice minerale găsite în jurisdicția minieră indoneziană sub formă de resurse naturale, prin binecuvântarea lui Dumnezeu Atotputernicul, reprezintă o bogăție națională a poporului indonezian și, prin urmare, sunt controlate și utilizate de stat pentru bunăstarea maximă a populației”.

privind mineritul prevede, de asemenea, că „mineralele și cărbunele aflate în solul din jurisdicția minieră a Indoneziei reprezintă o bogăție naturală neregenerabilă, care este un cadou de la Dumnezeu Atotputernicul și care are un rol important în satisfacerea nevoilor vitale ale multor persoane; prin urmare, gestionarea acestor resurse trebuie să se afle sub controlul statului pentru a oferi o valoare adăugată reală economiei naționale, în efortul de a obține prosperitate și bunăstare pentru comunitate, într-un mod echitabil". În special, articolul 4 din Legea din 2009 privind mineritul prevede că „(1) Mineralele și cărbunele, ca resurse naturale neregenerabile, constituie o bogăție națională controlată de stat în beneficiul maxim al bunăstării populației" și „(2) Controlul mineralelor și cărbunelui de către stat, astfel cum se prevede la alineatul (1), este realizat de guvern și/sau de administrațiile publice regionale". Este important de remarcat faptul că, prin articolul 103 din Legea din 2009 privind mineritul, prelucrarea mineralelor, în vederea obținerii unei valori adăugate a mineralelor, trebuia să fie efectuată în Indonezia. Articolul 103 alineatul (1) menționează că obligația de a efectua prelucrarea și rafinarea pe plan intern vizează, printre altele, (a) creșterea valorii mineritului prin intermediul produselor sale de bază, (b) furnizarea de materii prime pentru industrie, (c) crearea de locuri de muncă și (d) creșterea veniturilor statului. Cu alte cuvinte, aceste dispoziții impuneau tuturor societăților de exploatare a minereului de nichel obligația fie de a-și construi propria instalație de prelucrare/purificare a nichelului, fie de a-și vinde minereul de nichel unei astfel de instalații interne, astfel încât să se atingă obiectivul general de creștere a valorii adăugate interne a minereului de nichel prin politici preferențiale care vizează industria oțelului inoxidabil din aval. În plus, articolul 170 din Legea din 2009 privind mineritul prevedea o „perioadă de grație" de cinci ani. Obiectivul „perioadei de grație" era de a pregăti industria minieră pentru obligația de prelucrare internă și de a permite societăților să construiască instalațiile de purificare necesare pentru a asigura aprovizionarea cu minereu de nichel.

(318) În contextul Legii din 2009 privind mineritul și, în special, al cerinței sale de prelucrare internă, exporturile indoneziene de minereu de nichel au crescut spectaculos, China absorbind aproape toate exporturile, astfel cum se arată în tabelul de mai jos.

Tabelul 2

Exporturile de minereu de nichel din Indonezia (tone)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
China	14 346 464	36 142 281	43 095 682	58 604 652	3 989 894	0
Exporturi totale	17 566 047	40 792 165	48 449 392	64 802 857	4 160 121	0

Sursă: GTA.

(319) Întrucât obiectivul GOID de a crea capacități de prelucrare în Indonezia nu a fost atins, la 11 ianuarie 2014, prin intermediul mai multor reglementări, GOID a interzis exporturile de minereu de nichel din Indonezia (pentru mai multe detalii privind restricțiile la export și interdicția de export pentru minereul de nichel, a se vedea considerentele 405-413).

(320) În 2017, GOID a relaxat ușor interdicția de export, permițând exportul de minereu de nichel cu un conținut de nichel mai mic de 1,7 % în anumite cantități. Aceste exporturi au făcut obiectul unei taxe la export de 10 %, iar exportatorii trebuiau să dovedească, în plus, faptul că construirea unității lor de prelucrare era conformă cu calendarul. Motivul a fost că, la momentul respectiv, Indonezia nu dispunea de tehnologia de transformare a minereului de nichel cu un conținut de nichel mai mic de 1,7 % în produse cu valoare adăugată, acesta fiind mai adecvat pentru bateriile vehiculelor electrice decât pentru oțel (a se vedea secțiunea 4.4 de mai jos). Cu toate acestea, în 2020, GOID a interzis complet exportul tuturor tipurilor de minereu de nichel. Motivul pentru reintroducerea interdicției privind conținutul scăzut de minereu a fost acela că societățile chineze intenționează să construiască topitorii pentru acest tip de minereu de nichel care ar putea fi utilizat pentru fabricarea bateriilor pentru vehiculele electrice.

(321) De-a lungul anilor și datorită cerinței de prelucrare internă și restricțiilor instituite de GOID la exportul de minereu de nichel, au fost construite mai multe topitorii de minereu de nichel. Cererea internă de minereu de nichel a crescut, de asemenea, datorită acțiunilor GOID menite să determine mutarea în Indonezia a capacității de topire stabilită anterior în China. Într-adevăr, prin intermediul RKAB-urilor, astfel cum se explică în considerentul 414, GOID controlează producția de minereu de nichel. De asemenea, GOID menține prețul intern cu mult sub prețurile internaționale, în beneficiul topitoriilor și al producătorilor de oțel inoxidabil.

Tabelul 3

Minereu de nichel din Indonezia (milioane de tone)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Producția	7,81	7,84	20,92	26,0	32,0	61,0	48,0
Exporturile	4,16	0	0	4,88	19,7	32,3	0

Sursă: Răspunsul la chestionar al GOID și https://www.statista.com/statistics/707267/production-of-nickel-ore-in-indonesia/

(322) Cooperarea bilaterală inițiată de GOID cu GC cu privire la tratamentul preferențial pentru înființarea și favorizarea creării și dezvoltării industriei interne indoneziene a oțelului inoxidabil datează de la începutul anilor 2000. Aceasta constă într-o serie de documente bilaterale care stabilesc cadrul juridic și de politică ce a condus la adoptarea mai multor politici de sprijin specifice și programe preferențiale care pot face obiectul unor măsuri compensatorii vizate de prezenta anchetă (a se vedea principalele documente bilaterale din considerentul 548).

(323) Cooperarea bilaterală a avut loc în special în Parcul industrial indonezian Morowali (denumit în continuare „Parcul Morowali"). Acesta este un parc industrial din zona Sulawesi, unde Indonezia și China au decis să dezvolte industria oțelului inoxidabil.

(324) Societatea de management responsabilă cu punerea în aplicare a cooperării bilaterale în Parcul Morowali este o societate sino-indoneziană, IMIP. Această societate și-a început oficial activitatea în octombrie 2013.

4.4. **Furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

4.4.1. *Plângerea și sistemul de subvenții*

(325) Reclamantul a susținut că GOID controlează sectorul minereului de nichel și că prețurile minereului de nichel sunt distorsionate în Indonezia din cauza intervenției GOID. Nichelul conținut în minereul de nichel este componenta-cheie a oțelului inoxidabil și principalul factor determinant al prețului acestuia. Potrivit reclamantului, prin intervenția pe piața minereului de nichel, GOID s-a asigurat că prețul materiilor prime pentru producția de oțel inoxidabil rămâne semnificativ mai mic decât prețurile internaționale în favoarea producătorilor-exportatori de SSCR din Indonezia.

4.4.2. *Temeiul juridic*

(326) Politica minieră privind minereul de nichel este administrată prin Ministerul Energiei și Resurselor Minerale (MEMR), reprezentat de directorul general pentru Minerale și Cărbune (denumit în continuare „DGoMC"). Exporturile de minerale sunt, de asemenea, gestionate de Ministerul Comerțului, reprezentat de directorul general pentru comerțul exterior.

(327) Atât autoritățile centrale, cât și cele regionale joacă un rol esențial în industria minieră, prin stabilirea de politici, standarde, orientări și criterii naționale în domeniul exploatării miniere, precum și prin luarea de decizii cu privire la procedurile de autorizare a exploatării miniere. În plus, GOID este implicat activ în dezvoltarea, controlul, evaluarea și soluționarea conflictelor din sector.

(328) Industria minieră este puternic reglementată în Indonezia. Un număr mare de reglementări, care sunt în continuă schimbare, emise de diferite organisme guvernamentale, monitorizează și supraveghează fiecare aspect al sectorului minier, după cum se arată mai jos. Temeiul juridic al normelor și reglementărilor relevante este următorul:

— Legea nr. 27 privind Planul național de dezvoltare pe termen lung (PNDTL) pentru perioada 2005-2025;

— Legea nr. 4 din 2009 privind exploatarea mineralelor și a cărbunelui (denumită în continuare „Legea din 2009 privind mineritul"), astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 3 din 2020 (denumită în continuare „Legea din 2020 privind mineritul");

— Regulamentul guvernamental nr. 55 din 2010 (denumit în continuare „GR 55/2010") privind îndrumarea și supravegherea punerii în aplicare a gestionării activităților de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui;

— Regulamentul guvernamental nr. 23 din 2010 (denumit în continuare „GR 23/2010”), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul guvernamental nr. 24 din 2012 (denumit în continuare „GR 24/2012”) privind punerea în aplicare a activităților de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui;

— Regulamentul nr. 27 al MEMR din 2013 privind procedurile și stabilirea prețurilor cesionate ale acțiunilor și modificările investițiilor de capital în sectoarele cărbunelui și mineritului (denumit în continuare „MEMR 27/2013”);

— Regulamentul guvernamental nr. 1 din 2014 (denumit în continuare „GR 1/2014”) privind cea de a doua modificare a GR 23/2010, astfel cum a fost modificat ulterior prin GR 24/2012 în ceea ce privește punerea în aplicare a activităților comerciale legate de exploatarea minieră și extracția cărbunelui;

— Regulamentul nr. 1/2014 privind MEMR (denumit în continuare „MEMR 1/2014”) privind creșterea valorii adăugate a mineralelor prin prelucrarea acestora în rafinării din țară;

— Regulamentul guvernamental nr. 77 din 2014 (denumit în continuare „GR 77/2014”), a treia modificare a GR 23/2010;

— Regulamentul guvernamental nr. 1 din 2017 (denumit în continuare „GR 1/2017”), a patra modificare a GR 23/2010 privind exploatarea mineralelor și a cărbunelui;

— Regulamentul Ministerului Comerțului (MOT) nr. 01/M-DAG/PER/1/2017 privind dispozițiile referitoare la exportul produselor miniere prelucrate și purificate;

— Regulamentul nr. 5 din 2017 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 5/2017”) privind creșterea valorii adăugate a mineralelor prin activități de prelucrare și rafinare a mineralelor efectuate pe teritoriul național;

— Regulamentul nr. 7 din 2017 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 7/2017”) privind procedura de stabilire a prețului de referință pentru vânzările de minerale și cărbune;

— Regulamentul nr. 9 din 2017 al MEMR privind procedurile de cesionare și mecanismul de stabilire a prețului acțiunilor de cesionare în activitățile de minerit și de extracție a cărbunelui (denumit în continuare „MEMR 9/2017”), astfel cum a fost modificat prin MEMR 43/2018;

— Regulamentul guvernamental nr. 48 din 2017 (denumit în continuare „GR 48/2017”);

— Regulamentul PMK nr. 13/PMK.010/2017 al MoF și Regulamentul PMK nr. 164/PMK.010/2018 al MoF privind stabilirea ratelor taxelor la export pentru diferitele forme de minerale metalice prelucrate;

— Decretul MEMR 2946 K/30/MEM/2017 privind formula de calcul pentru determinarea prețului de referință pentru metale și minerale;

— Regulamentul nr. 25 din 2018 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 25/2018”) privind activitățile economice de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui (care a revocat MEMR 5/2017);

— Regulamentul nr. 26 din 2018 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 26/2018”) privind punerea în aplicare a bunelor practici de exploatare minieră și supravegherea exploatării miniere și a extracției cărbunelui;

— Regulamentul nr. 11 din 2018 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 11/2018”) privind procedura de atribuire a suprafeței, de acordare a licențelor și de raportare în ceea ce privește activitatea economică de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui, înlocuit de Regulamentul nr. 7 din 2020 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 7/2020”) privind procedura de atribuire a regiunii (alocarea zonei de exploatare minieră), acordarea de licențe și raportarea cu privire la activitățile economice de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui;

— Regulamentul nr. 22 din 2018 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 22/2018”) referitor la modificarea MEMR 11/2018 în ceea ce privește procedura de atribuire a suprafeței, de acordare a licențelor și de raportare în ceea ce privește activitatea economică de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui;

— Regulamentul nr. 11 din 2019 al MEMR (denumit în continuare „MEMR 11/2019”), a doua modificare a MEMR 25/2018 privind activitățile economice de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui;

— Regulamentul nr. 7 din 2020 privind MEMR privind procedurile de atribuire a regiunii (de alocare a zonei de exploatare minieră), de acordare a licențelor și de raportare cu privire la activitățile economice de exploatare minieră și de extracție a cărbunelui (denumit în continuare „MEMR 7/2020”);

— Regulamentul nr. 11 din 2020 privind MEMR (denumit în continuare „MEMR 11/2020”) privind a treia modificare a Regulamentului 7/2017 privind MEMR în ceea ce privește procedura de stabilire a prețurilor de referință pentru vânzările de minerale metalice și cărbune și

— Decizia nr. 84 K/32/MEM/2020 a MEMR privind orientările pentru desfășurarea ofertelor publice, evaluarea și calculul prețurilor acțiunilor de cesionare în exploatarea minieră a mineralelor și a cărbunelui.

4.4.3. *Constatările anchetei*

(329) De la început, Comisia a observat că un producător-exportator de SSCR a achiziționat minereul de nichel pe piața internă fie de la societăți afiliate, fie de la societăți neafiliate pentru a-l topi și a-l utiliza în vederea fabricării de produse din SSCR.

(330) Furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată este una dintre măsurile-cheie puse în aplicare de GOID în contextul cooperării cu GC pentru a asigura dezvoltarea întregului lanț valoric industrial al industriei oțelului inoxidabil din Indonezia.

(331) În 2007, GOID a introdus Legea nr. 27 privind planul național de dezvoltare pe termen lung (denumit în continuare „PNDTL") ([72]) pentru perioada 2005-2025. PNDTL a plasat sectorul industrial ca motor al creșterii economice pentru consolidarea structurii economice, decizie care urma să fie susținută, printre altele, de sectorul minier, inclusiv sectorul minereului de nichel. Îmbunătățirea valorii adăugate în sectorul primar, inclusiv în sectorul minier, a fost evidențiată ca principal obiectiv de promovare a competitivității locale și internaționale și de consolidare a bazei industriale naționale. Dezvoltarea lanțului valoric prin prelucrarea și diversificarea produselor (dezvoltarea în aval), aprofundarea structurală (dezvoltarea în amonte) și integrarea verticală (dezvoltare în amonte și în aval) au fost menționate în mod expres în PNDTL. Dezvoltarea industriei prelucrătoare s-ar concentra asupra subsectoarelor care îndeplinesc mai multe criterii, printre care se numără prelucrarea resurselor naturale interne și care au potențial de dezvoltare a exporturilor.

(332) Astfel cum s-a descris în considerentele 317 și următoarele, în conformitate cu obiectivul său de a crește valoarea adăugată a mineralelor din Indonezia, în 2009, GOID a introdus Legea din 2009 privind mineritul. În vederea atingerii obiectivelor Legii din 2009 privind mineritul, GOID a emis mai multe regulamente de punere în aplicare, inclusiv o serie de modificări. Legea din 2009 privind mineritul a introdus o serie de modificări normative semnificative ale sistemului de acordare a licențelor, ale redevențelor, ale proprietății străine și ale exporturilor de materii prime. În 2020, Legea din 2009 privind mineritul a fost modificată prin Legea din 2020 privind mineritul, adoptată la 10 iunie 2020. Această nouă lege, care are o relevanță limitată pentru prezenta anchetă, întrucât a intrat în vigoare chiar la sfârșitul PA, a confirmat sau a extins și mai mult anumite cerințe privind societățile de exploatare minieră.

(333) Legea din 2009 privind mineritul a acordat competențe de autorizare atât administrației publice centrale, cât și administrațiilor publice regionale, în funcție de localizarea zonei de exploatare minieră, de originea licenței și de natura investiției realizate de societatea de exploatare minieră.

(334) Legea din 2009 privind mineritul a introdus un nou sistem de autorizare care a înlocuit vechiul sistem de contracte de muncă și sistemul local Kuasa Pertambangan (denumit în continuare „KP") sau sistemul drepturilor de exploatare minieră. Noul sistem prevede două tipuri de autorizații de exploatare minieră importante din punct de vedere comercial:

(a) Licența de exploatare minieră (denumită în continuare „IUP") este o autorizație de exploatare minieră necesară pentru desfășurarea de activități de exploatare minieră într-o zonă desemnată IUP, care este divizată în: (i) IUP pentru explorare, care este valabilă pentru o perioadă maximă de 8 ani pentru minele de minerale metalice; (ii) IUP pentru producția operațională (IUP-OP) care este valabilă pentru o perioadă de maximum 20 de ani pentru minele de minerale metalice, minele de minereuri nemetalice specificate și minele de cărbune, care poate fi prelungită cu încă două termene suplimentare de 10 ani. Legea din 2009 privind mineritul oferă astfel asigurări că titularilor de autorizații de explorare li se vor acorda autorizații de extracție.

(b) Licența specială pentru activitățile miniere (denumită în continuare „IUPK") este o autorizație specială de exploatare minieră eliberată de MEMR pentru zone care au fost considerate zone de rezervă de stat, care este divizată în: (i) IUPK pentru explorare, care este valabilă pentru o perioadă maximă de 8 ani pentru minele de minerale metalice și (ii) IUPK pentru producția operațională (IUPK-OP) care este valabilă pentru o perioadă de maximum 20 de ani pentru minele de minerale metalice. În conformitate cu Legea din 2009 privind mineritul, IUPK trebuie mai întâi să fie oferită, prin intermediul unei licitații, societăților deținute de stat sau de administrațiile regionale. În cazul în care nu există niciun interes din partea acestor părți, IUPK poate fi oferită sectorului privat. IUPK-urile sunt eliberate numai pentru un anumit tip de minerale și este necesară obținerea unor IUP separate pentru a extrage un alt tip de mineral din aceeași zonă autorizată.

([72]) https://perpustakaan.bappenas.go.id/e-library/file_upload/koleksi/migrasi-data-publikasi/file/RP_RKP/RPJPN%202005-2025-english.pdf

(335) Legea din 2009 privind mineritul nu a făcut distincție între IUP-urile pentru producția operațională/IUPK-urile care sunt integrate în instalații de topitorie/prelucrare și IUP-urile de producție operațională care nu sunt integrate în astfel de instalații. Toate IUP-urile pentru producția operațională au fost acordate pentru o perioadă maximă de 20 ani, care putea fi prelungită cu două termene suplimentare de câte 10 ani, fiecare.

(336) În conformitate cu reglementările industriale, „Licența industrială pentru întreprinderi" (denumită în continuare „IUI") a fost acceptată pe larg ca licență principală pentru întreprinderile industriale care produc orice tip de produse. IUI este emisă și administrată de Ministerul Industriei. În 2013, administrația publică centrală a introdus un nou tip de licență; IUP pentru producția operațională de prelucrare și rafinare (topitorie), prin reglementări ministeriale (cel mai recent, prin Regulamentul 7/2020 al MEMR). Această licență prevede dezvoltarea și exploatarea instalațiilor de topitorie și este eliberată sub autoritatea MEMR. Astfel, societățile de prelucrare își desfășoară activitatea pe baza a două licențe.

(337) Legea din 2009 privind mineritul prevede, de asemenea, sancțiuni administrative împotriva titularilor de IUP, de IPR sau de IUPK pentru încălcarea dispozițiilor prevăzute, printre altele, la articolele 102 și 103. Astfel de sancțiuni administrative sunt sub formă de: „a. avertismente scrise; b. suspendarea temporară parțială sau totală a activităților de explorare sau a operațiunilor de producție; și/sau c. anularea IUP, IPR sau IUPK" (articolul 151 din lege). În cele din urmă, Legea privind mineritul instituie sancțiuni penale pentru societățile care nu respectă diferitele sale dispoziții de până la 10 (zece) ani de închisoare și o amendă maximă de 10 000 000 000 IDR (zece miliarde de rupii) pentru raportarea falsă a activităților miniere și de vânzare (a se vedea articolul 159) și pentru vânzarea sau prelucrarea mineralelor de la entitățile care nu dețin o licență valabilă (a se vedea articolul 161).

4.4.3.1. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază

(338) Comisia a informat GOID că ar putea fi nevoită să recurgă la utilizarea datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când examinează existența și amploarea presupusului sprijin acordat industriei siderurgice, inclusiv prin furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(339) Comisia a solicitat GOID în chestionarul său, în cererea de clarificare și în timpul verificării încrucișate de la distanță să furnizeze anumite informații privind furnizorii (și anume societățile de exploatare minieră) și funcționarea pieței interne a minereului de nichel din Indonezia. Aceste cereri de informații au inclus, printre altele, întrebări privind cadrul juridic și instituțional, organizarea pieței minereului de nichel, producătorii de minereu de nichel din Indonezia, mecanismele de stabilire a prețurilor interne și a prețurilor de export, precum și acționariatul societăților.

(340) La deschiderea anchetei, Comisia a solicitat GOID să transmită apendicele B anexat la chestionarul antisubvenție (chestionarul pentru furnizorii de minereu de nichel) primilor 10 producători și distribuitori de minereu de nichel, precum și oricăror alți producători și distribuitori de minereu de nichel care au furnizat minereu de nichel producătorilor-exportatori. Apendicele B cuprindea un document în format Word (denumit „*Appendix B_Input supplier*") și un fișier Excel (denumit „*Appendix B - Input suppliers tables*"). GOID a transmis chestionarul specific destinat furnizorilor de materiale de intrare către furnizorii cunoscuți din Indonezia.

(341) În cererea sa de clarificare adresată GOID la 4 octombrie 2021, Comisia a luat act de faptul că nu a primit niciun răspuns la apendicele B la chestionar de la niciunul dintre cei mai mari furnizori indonezieni de minereu de nichel. Nici furnizorii de minereu de nichel afiliați nu au răspuns.

(342) Prin urmare, în pofida faptului că există peste 290 de societăți de exploatare a minereului de nichel în Indonezia, astfel cum se menționează în considerentul 378, Comisia a primit un răspuns numai de la un comerciant afiliat de minereu de nichel (PT. Ekasa Yad Resources), care a transmis oricum răspunsul său în calitate de societate afiliată grupului IRNC și de la un singur producător neafiliat de minereu de nichel (PT GAG Nikel). Ca răspuns la cererea de clarificare, GOID a furnizat doar două răspunsuri suplimentare pentru producătorii de minereu de nichel (PT Tiran Indonesia și PT Ceria Nugraha Indotama).

(343) Răspunsurile celor trei societăți de exploatare a minereului de nichel au fost deficitare în mod semnificativ. PT GAG Nikel a refuzat să furnizeze o copie a licenței sale și a proceselor-verbale ale reuniunii acționarilor și a consiliului de administrație din cursul PA, susținând că erau confidențiale.

(344) PT Ceria Hugraha a furnizat statutul și certificatul comercial numai în limba bahasa. Deși au fost furnizate mai multe versiuni ale statutului, toate acestea erau în limba bahasa și într-un format care nu permitea traducerea automată și, prin urmare, Comisia nu a fost în măsură să le citească.

(345) PT Tiran Indonesia nici măcar nu a transmis un răspuns la documentul în format Word intitulat „Appendix B_Input supplier". Aceasta a transmis doar o prezentare a societății în indoneziană, un proiect al situației financiare pentru 2019 și 2020 și fișierul Excel intitulat „*Appendix B - Input suppliers tables*" (Apendicele B – tabelele furnizorilor de factori de producție). Societatea nu a transmis nici statutul, nici licența sa.

(346) În ceea ce privește societatea care a făcut obiectul verificării încrucișate, PT. GAG Nikel, GOID nu și-a prezentat RKAB-urile (planul de lucru obligatoriu și bugetul anual) pentru 2019 și 2020 și rapoartele trimestriale, bianuale și anuale privind producția și vânzările prezentate către MEMR pentru 2019 și 2020. După VLD a GAG Nikel, GOID a prezentat actul constitutiv al GAG Nikel, dar numai în limba bahasa și într-un format care nu putea fi tradus automat și, prin urmare, Comisia nu a putut să îl utilizeze.

(347) În cele din urmă, GOID a susținut că volumul de producție stipulat în RKAB, astfel cum se explică în considerentele 414-424, a fost stabilit în conformitate cu volumele stipulate în studiile de fezabilitate. Cu toate acestea, GOID a furnizat doar câteva pagini din studiile de fezabilitate și din analiza impactului asupra mediului al societăților pentru care a prezentat RKAB conținând unele cifre, însă textul referitor la aceste cifre a fost acoperit cu negru, fără nicio explicație, ceea ce indică faptul că GOID a împiedicat în mod deliberat Comisia să evalueze modul în care societățile de exploatare minieră își stabileau volumele anuale de producție.

(348) În plus, Comisia a observat discrepanțe legate de consumul total de minereu de nichel pe piața indoneziană. Comisia nu a fost în măsură să coreleze aceste date cu achizițiile de minereu de nichel ale producătorilor-exportatori de SSCR. De asemenea, GOID nu a furnizat statistici privind prețurile interne indoneziene ale minereului de nichel, deși, în conformitate cu legislația în vigoare, colectează astfel de informații.

(349) După primirea scrisorii privind posibila aplicare a articolului 28 din regulamentul de bază (denumită în continuare „scrisoarea în temeiul articolului 28"), GOID a interpretat scrisoarea în temeiul articolului 28 ca o cerere de clarificare și a prezentat mai multe documente suplimentare ale GAG Nikel, cum ar fi RKAB pentru 2019 și 2020 ale GAG Nikel, cererea/raportul de obținere a RKAB pentru 2019 și 2020 și rapoartele trimestriale privind producția și vânzările totale de nichel pentru 2019 și 2020. Toate aceste documente erau doar în limba bahasa. GOID a transmis, de asemenea, un răspuns la apendicele B pentru Antam.

(350) Având în vedere transmiterea foarte tardivă a acestor documente și faptul că ele nu au fost prezentate în limba engleză, precum și faptul că contextul juridic a fost procedura prevăzută la articolul 28 și nu un proces de clarificare, și întrucât Comisia nu ar fi în măsură, în orice caz, să verifice aceste informații și să solicite clarificări cu privire la aceste documente, ele nu au putut fi utilizate în cadrul anchetei. Prin urmare, Comisia a decis să nu țină seama de aceste informații, astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (3) din regulamentul de bază, și să utilizeze în schimb datele disponibile.

(351) În ceea ce privește datele inconsecvente privind consumul de minereu de nichel în Indonezia, GOID a insistat asupra faptului că aceste date sunt exacte și a susținut că s-a bazat pe cantitatea de minereu de nichel consumată de grupul IRNC, considerând că acesta este singurul producător de oțel inoxidabil care utilizează minereul de nichel ca factor de producție. Trebuie remarcat faptul că GOID a fost invitat să transmită date privind consumul total de minereu de nichel din Indonezia, nu numai consumul de minereu de nichel pentru producătorii de oțel inoxidabil. Cu toate acestea, astfel cum s-a subliniat în scrisoarea adresată GOID în temeiul articolului 28, aceste date nu concordă cu datele verificate încrucișat privind achizițiile de minereu de nichel ale grupului IRNC.

(352) În plus, în contradicție cu declarația GOID potrivit căreia nu avea evidențe ale prețurilor minereului de nichel în Indonezia, rapoartele trimestriale prezentate de GAG Nikel și cererea RKAB indică altfel. În aceste documente, GAG Nikel a raportat către GOID toate vânzările de minereu de nichel pentru fiecare tranzacție, indicând astfel către GOID volumul vânzărilor, prețurile de vânzare ale minereului de nichel, precum și numele clienților săi.

(353) Lipsa unei cooperări suficiente nu i-a permis Comisiei să colecteze toate informațiile pe care aceasta le-a considerat relevante pentru constatările sale din cadrul prezentei anchete. Din cauza lipsei de cooperare a societăților de exploatare a nichelului, Comisia a fost, de asemenea, împiedicată să colecteze documente suplimentare și să solicite informații suplimentare, și anume cu privire la acordurile de licență dintre societățile de exploatare a nichelului și GOID, inclusiv condițiile de bază, redevențele și trimiterile la contextul legislativ care le reglementează. În consecință, în ceea ce privește presupusa furnizare de către GOID a minereului de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, GOID nu a furnizat informațiile și elementele de probă necesare, astfel cum a solicitat Comisia în chestionarul său și în timpul VLD.

(354) Prin urmare, în absența primirii unor informații contrare din partea GOID, Comisia s-a bazat parțial pe datele disponibile pentru constatările sale cu privire la aceste aspecte ale anchetei, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază.

(355) În observațiile privind comunicarea constatărilor finale, GOID a explicat că a prezentat statutul GAG Nikel ca parte a actului constitutiv, care a fost furnizat prin scrisoarea din 19 noiembrie 2021. Comisia a confirmat că statutul face parte din actul constitutiv. Cu toate acestea, Comisia a observat că aceste informații au fost transmise foarte târziu în cursul anchetei și, ceea ce este mai important, că statutul a fost transmis numai în limba bahasa. Prin urmare, Comisia nu a fost în măsură să utilizeze aceste informații.

(356) În plus, GOID a declarat că traducerea statutului societății PT. Ceria Hugraha a necesitat timp. În orice caz, GOID a susținut că Comisia nu a solicitat traducerea tuturor documentelor în limba engleză și, ca atare, lipsa traducerii nu ar trebui să împiedice ancheta. În ceea ce privește formatul fișierului, GOID a afirmat că acest lucru nu a fost specificat.

(357) Comisia a remarcat că în instrucțiunile pentru chestionarul antisubvenții, la care a fost atașată anexa pentru furnizorul de factori de producție, se precizează în mod clar „Vă rugăm să furnizați o traducere în limba engleză pentru toate documentele și materialele sursă pe care le transmiteți ca răspuns la prezentul chestionar”. În plus, chestionarul antisubvenție a fost trimis către GOID la 18 mai 2021, prin urmare, GOID a avut la dispoziție mai mult decât suficient timp pentru traducerea statutului PT. Ceria Hugraha. În ceea ce privește formatul fișierului, Comisia a făcut observația cu privire la formatul documentului în considerentul 344 deoarece formatul acestuia nu permitea o traducere automată, prin urmare documentul nu a putut fi utilizat. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(358) În ceea ce privește RKAB-urile, GOID a reamintit că le-a prezentat ca anexe la scrisoarea din 8 decembrie 2021. Comisia a reamintit că în scrisoarea din 19 noiembrie 2021 (care a fost termenul-limită până la care GOID trebuia să prezinte documentele justificative pentru VLD), GOID a informat Comisia că, pe baza unei decizii interne, GAG Nickel decisese să nu furnizeze RKAB-urile. Scrisoarea din 8 decembrie 2021 a fost trimisă ca răspuns la scrisoarea în temeiul articolului 28. Comisia a observat că această dată a survenit mult prea târziu în cadrul anchetei pentru a se ține seama de noile documente. Mai important, procesul prevăzut la articolul 28 și observațiile pe care părțile interesate le pot prezenta se referă la netransmiterea informațiilor și nu pot fi utilizate de către părți ca o oportunitate de a prezenta informații noi care ar fi trebuit să fie transmise în etapa anterioară a anchetei sau în cadrul procesului de clarificare. Prin urmare, Comisia a respins acest argument.

(359) GOID a explicat, de asemenea, că motivul pentru care a acoperit cu negru textul care nu se referă la volumul datelor de producție a fost de a simplifica citirea textului.

(360) Comisia a observat că GOID a fost invitat să prezinte documente complete și să nu acopere nicio parte a textului. Pentru constatările sale, Comisia ar fi trebuit să aibă acces la întregul text pentru a evalua în mod corespunzător informațiile complete conținute în RKAB-uri. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(361) În ceea ce privește datele statistice privind consumul, GOID a susținut că, întrucât Comisia a recurs la eșantionare, nu a fost în măsură să coreleze datele privind consumul național cu minereul de nichel achiziționat de IRNC. Comisia a subliniat și a clarificat faptul că cantitatea de minereu de nichel achiziționată de IRNC a fost semnificativ mai mare în comparație cu datele privind consumul național raportate de GOID. Prin urmare, datele prezentate de GOID pare să subestimeze în mod semnificativ producția națională de minereu de nichel. GOID nu a furnizat niciun element faptic pentru a infirma aceste constatări. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(362) GOID a explicat, de asemenea, că, la momentul expirării termenului, încerca încă să furnizeze informații și date, întrucât Comisia a afirmat în scrisoarea în temeiul articolului 28 că ar fi luat în considerare utilizarea articolului 28. GOID a susținut că nici el, nici GAG Nikel nu au avut suficient timp pentru a traduce documentele și că, în timpul VLD, Comisia nu a indicat necesitatea de a traduce documentele în limba engleză. În ceea ce privește traducerea, Comisia a făcut trimitere la instrucțiunile din chestionar și a reamintit că nu este necesar să repete de fiecare dată când se solicită un document că este necesară traducerea documentului respectiv. Nefurnizarea de informații în limba engleză poate duce la aplicarea datelor disponibile din cauza imposibilității de a utiliza documentele transmise. Comisia reamintește că GOID nu a prezentat nicio cerere de prelungire a termenului, nici nu a indicat faptul că erau în curs de pregătire documentele care au fost transmise ulterior prin răspunsul la scrisoarea în temeiul articolului 28. În plus, Comisia a reamintit că GOID a fost implicat într-o serie de anchete privind taxele compensatorii și, prin urmare, cunoștea foarte bine faptul că documentele trebuie prezentate în limba engleză în cadrul unor astfel de anchete. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

(363) GOID a reiterat conținutul scrisorii sale din 8 decembrie 2021 în ceea ce privește chestiunea datelor indoneziene privind consumul de minereu de nichel, afirmând că a transmis date privind consumul de minereu de nichel pentru sectorul oțelului inoxidabil. Astfel cum s-a explicat mai sus în considerentul 361, Comisia a reamintit din nou că GOID a fost invitat să prezinte consumul total de minereu de nichel în Indonezia, nu numai consumul de minereu de nichel pentru sectorul oțelului inoxidabil.

(364) GOID a susținut, de asemenea, nici el nici societățile de exploatare a minereului de nichel nu au refuzat niciodată să furnizeze dovezi privind participațiile, controlul și procesele decizionale ale statului. GOID a recunoscut că Antam a achiziționat acționarul GAG Nikel, dar a reamintit că GAG Nikel este încă inclusă pe listă ca entitate străină, astfel cum s-a explicat în cadrul VLD.

(365) Comisia a considerat că în răspunsul la chestionar nu exista nicio dovadă a deținerii de către stat a acționariatului majoritar al GAG Nikel, care a fost menționată doar în cursul VLD. În plus, faptul că GAG Nikel este considerată entitate străină nu are nicio relevanță în ceea ce privește deținerea sa de către stat. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(366) GOID a explicat, în continuare, că PT. Vale nu se afla pe lista primilor 10 producători de factori de producție, deoarece a transmis chestionarul pentru furnizorii de factori de producție numai furnizorilor de factori de producție ai producătorilor-exportatori cooperanți. Prin urmare, lista furnizată a principalilor 10 producători de factori de producție nu includea PT. Vale.

(367) Comisia reamintește că instrucțiunile din chestionar privind lista principalilor 10 producători de factori de producție solicitau în mod clar GOID să „furnizeze o listă care să conțină următoarele informații privind cei mai mari 10 producători ai fiecăreia dintre aceste materii prime”. În instrucțiuni, nu a existat nicio trimitere la furnizarea de materiale de intrare producătorilor-exportatori și, prin urmare, lista ar fi trebuit să includă principalii 10 producători de factori de producție, în ansamblu, din Indonezia.

(368) În concluzie, toate afirmațiile au fost respinse. În orice caz, Comisia a observat că niciuna dintre aceste observații, luate separat sau împreună, nu ar fi fost în măsură să inverseze constatările privind lipsa de cooperare sau orice alte aspecte ale anchetei, care au fost astfel confirmate.

4.4.3.2. Analiza

(369) Pentru a stabili existența unei subvenții care face obiectul unor măsuri compensatorii, trebuie să fie prezente trei elemente în temeiul articolelor 3 și 4 din regulamentul de bază: (a) o contribuție financiară din partea GOID prin intermediul unui organism public și/sau adresarea de sarcini sau ordine către organisme private să furnizeze minereul de nichel pe piața internă; (b) un avantaj pentru beneficiar și (c) specificitate.

4.4.3.2.1. Contribuția financiară

(370) În ceea ce privește primul element, Comisia a analizat dacă setul de măsuri adoptate de GOID a condus la o contribuție financiară sub forma furnizării de către autoritățile publice de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată pentru producătorii-exportatori indonezieni de SSCR prin intermediul unui organism public sau prin adresarea de sarcini sau ordine unor organisme private în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază.

(i) Societăți de exploatare minieră care acționează în calitate de organism public

(371) Ancheta a evaluat mai întâi dacă GOID a furnizat minereu de nichel producătorilor de oțel inoxidabil prin intermediul unor societăți de exploatare minieră care acționează în calitate de „organism public". Standardul juridic relevant și interpretarea pentru această evaluare în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază decurg din jurisprudența OMC privind „organismul public", care a fost explicată în considerentele 225-232.

(372) În concluzie, ar trebui să se examineze dacă societățile de exploatare minieră din Indonezia sunt „organisme publice", analizând caracteristicile și funcțiile esențiale ale societăților respective, precum și relația lor cu GOID.

Principalele caracteristici și funcții ale societăților de exploatare minieră din Indonezia

(373) GOID a instituit un mecanism de reglementare care conferă societăților de exploatare a minereului de nichel autoritatea de a exercita funcții guvernamentale.

(374) Extracția și gestionarea mineralelor în Indonezia sunt de natura activităților clasificate drept guvernamentale în Indonezia. În acest sens, articolul 33 alineatul (3) din Constituția din 1945 afirmă că solul, apa și resursele naturale aflate în sol trebuie să se afle sub controlul statului și să fie utilizate pentru prosperitatea maximă a comunității. Astfel cum se menționează în preambulul Legii din 2009 privind mineritul, „gestionarea acestor resurse trebuie să se afle sub controlul statului pentru a oferi o valoare adăugată reală economiei naționale în efortul de a obține prosperitate și bunăstare pentru comunitate în mod echitabil". Astfel, toate mineralele din Indonezia sunt resurse naturale publice, care sunt controlate și utilizate de stat.

(375) Prin intermediul mai multor acte cu putere de lege și norme administrative, GOID decide care societate este autorizată să extragă minereu de nichel și de unde (și anume, din ce zone miniere). Societățile de exploatare minieră trebuie să dețină o licență pentru a extrage minereu de nichel. GOID stabilește, de asemenea, cantitatea de minereu de nichel pe care o pot extrage societățile. În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Legea din 2009 privind mineritul, GOID „deține autoritatea de a stabili cantitatea anuală de producție a fiecărui produs de bază din fiecare provincie". În mod similar, în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (5) din Legea din 2009 privind mineritul, GOID poate controla producția și exportul de minerale în funcție de interesul național. De asemenea, GOID solicită societăților de exploatare minieră să crească valoarea adăugată a mineralelor prin solicitarea prelucrării și purificării ulterioare a minereului de nichel și stabilește cui societățile pot vinde minereul de nichel pentru o astfel de prelucrare ulterioară (articolele 102-104 din Legea din 2009 privind mineritul). Articolul 119 din Legea din 2009 privind mineritul prevede, de asemenea, că licența „poate fi anulată de ministru, de guvernator, de regent/primar în temeiul autorităților lor, în cazul în care: a. titularul [licenței] nu își îndeplinește obligațiile care sunt deja prevăzute în [licență] și în actele cu putere de lege și normele administrative".

(376) Astfel, mediul juridic și economic predominant în Indonezia, astfel cum se detaliază și în considerentele 396-400, arată că societățile de exploatare minieră care extrag minereu de nichel au legături strânse cu guvernul în exercitarea funcțiilor guvernamentale. În special, scopul societăților de exploatare minieră, adesea deținute de stat, este de a pune în aplicare politici indoneziene privind modul de gestionare a resurselor naturale într-un mod care să servească cel mai bine și să contribuie cel mai bine la dezvoltarea națională.

Relația cu GOID: proprietatea și indiciile formale ale controlului exercitat de GOID

(377) În primul rând, Comisia a căutat informații cu privire la proprietatea statului, precum și alte indicii formale ale controlului guvernamental în minele de minereu de nichel deținute de stat. În acest scop, Comisia a trebuit să se bazeze aproape în întregime pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază, din cauza refuzului GOID și al societăților de exploatare a nichelului de a furniza elemente de probă privind proprietatea, controlul și procesul decizional care au condus la furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, astfel cum se menționează în considerentele 338-354.

(378) GOID a declarat că, în cursul perioadei de anchetă, în Indonezia existau peste 290 de producători de minereu de nichel. GOID a furnizat o listă cu cei mai mari zece producători de minereu de nichel și a precizat că doar unul dintre aceștia era deținut de stat, și anume Antam. GOID a susținut, de asemenea, că nu avea nicio proprietate, control sau relație asupra societăților clasificate drept private. În plus, GOID a susținut că niciun funcționar guvernamental nu este membru al consiliului de administrație al PT Aneka Tambang. Ar trebui remarcat faptul că Antam nu a furnizat, în termenul stabilit, un răspuns la apendicele B menționat în considerentul 340. GOID a transmis un răspuns la apendicele B pentru Antam după ce a fost informat cu privire la aplicarea articolului 28, astfel cum se menționează în considerentul 349, și, prin urmare, acesta nu mai putea fi verificat încrucișat.

(379) În plus, GOID a declarat că 6 % și 4 % din producția internă de nichel în 2019 și, respectiv, 2020 a fost generată de societăți deținute de stat.

(380) În cererea de clarificare, Comisia a solicitat GOID să furnizeze cota de piață pentru fiecare dintre cei mai mari zece producători de minereu de nichel sau, dacă nu este disponibilă, cifrele lor de afaceri respective. Ca răspuns la această întrebare, GOID a furnizat, de fapt, o altă listă a celor mai mari 10 societăți producătoare de minereu de nichel, pe baza volumului lor de producție de minereu de nichel din 2019 și 2020. În total, aceste societăți au reprezentat 37 % și, respectiv, 42 % din producția internă totală. A existat o suprapunere a doar doi producători de pe cele două liste ale primilor 10 producători de minereu de nichel.

(381) În cererea de clarificare, Comisia a solicitat, de asemenea, GOID să furnizeze structura acționariatului primilor 10 cei mai mari producători de minereu de nichel care au fost incluși în răspunsul la chestionar. De asemenea, Comisia a solicitat GOID să furnizeze structura acționariatului pentru 10 de producători de minereu de nichel pe care i-a identificat drept furnizori importanți ai IRNC.

(382) GOID a răspuns că, în afară de Antam, care era o societate cotată la bursă, celelalte societăți nu erau cotate la Bursa de Valori din Indonezia și, prin urmare, nu au putut obține informațiile privind structura acționariatului lor. În plus, GOID a furnizat structura acționarului a două societăți din a doua listă a celor mai mari 10 producători de minereu de nichel, ceea ce a arătat că aceste două societăți se aflau în proprietate privată. De asemenea, pentru lista societăților pusă la dispoziție de Comisie, GOID a furnizat structura acționariatului a șase societăți, indicate ca fiind societăți private. În cele din urmă, GOID a afirmat că singurul producător-exportator care cumpăra minereu de nichel în Indonezia furniza minereu de nichel numai furnizorilor privați.

(383) Ancheta a arătat că declarația GOID potrivit căreia nu dispunea de informații privind structura acționariatului societăților de extracție a nichelului era incorectă din punct de vedere faptic. Dimpotrivă, Comisia a constatat că GOID monitorizează îndeaproape proprietatea societăților de exploatare minieră. În primul rând, atunci când o societate depune o cerere pentru obținerea unei licențe de exploatare minieră (cum ar fi IUP sau IUPK), aceasta trebuie să furnizeze structura acționariatului autorităților indoneziene respective, deoarece există anumite restricții privind proprietatea străină. Conform GR 77/2014 ([73]), IUP-urile pentru explorare și IUPK-urile pot avea proprietate străină până la 75 %. Procentele de proprietate străină a IUP/IUPK încep de la 49 % și cresc progresiv până la 60 % dacă operațiunea are activități de prelucrare/sau rafinare și până la 70 % dacă operațiunea este subterană. În al doilea rând, structura acționariatului este, de asemenea, necesară pentru ca GOID să poată pune în aplicare cerința privind cesionarea în temeiul Legii din 2009 privind mineritul, astfel cum a fost aplicată prin GR 1/2017 și MEMR 9/2017 (astfel cum a fost modificată prin MEMR 43/2018), astfel cum se explică în considerentele 425-433. În cele din urmă, de la adoptarea Legii din 2009 privind mineritul, GOID a emis mai multe regulamente care necesită aprobarea administrației publice centrale sau regionale pentru schimbarea acționarilor și a membrilor consiliilor de administrație în societățile de exploatare minieră. MEMR 27/2013 a fost primul regulament care a introdus cerințe de aprobare pentru schimbarea acționarilor și a membrilor consiliului de administrație pentru deținătorii IUP. În esență, acest regulament a necesitat aprobarea din partea MEMR sau a șefilor administrațiilor publice regionale (în funcție de autoritatea lor respectivă) pentru schimbarea acționarilor și a membrilor consiliilor de administrație în societățile de exploatare minieră deținătoare de IUP. Cel mai recent regulament în acest sens este GR 48/2017 ([74]). În plus, structura acționariatului GAG Nikel a fost inclusă în cererea/raportul de obținere a RKAB pentru GAG Nikel, prezentat de GOID ca răspuns la aplicarea articolului 28, astfel cum se menționează în considerentul 349. Prin urmare, în fiecare an în care o societate de exploatare minieră solicită RKAB obligatoriu, ea trebuie să transmită către MEMR, ca parte a pachetului de informații prezentat în acest scop, structura acționariatului. Prin urmare, Comisia a trebuit să recurgă la datele disponibile în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază pentru a acoperi lacunele cauzate de lipsa de cooperare din partea GOID în ceea ce privește proprietatea și controlul societăților de exploatare minieră.

(384) În primul rând, Comisia a investigat informațiile foarte limitate privind proprietatea și controlul societăților de exploatare minieră prezentate în cadrul anchetei. În răspunsul la anexa B transmis de PT GAG Nickel, s-a afirmat că Antam era acționar minoritar, iar majoritatea acțiunilor erau deținute de o altă societate. GOID nu a furnizat în răspunsul său la chestionar nicio informație specifică privind caracterul public al acționarilor acestei societăți. Cu toate acestea, în conformitate cu sursele publice identificate de Comisie ([75]), s-a dovedit că acționarul efectiv al acestei societăți era, de fapt, GOID, care avea drept de proprietate deplină. Acest lucru a fost confirmat ulterior în cursul VLD a PT GAG Nickel. Prin urmare, a fost clar că GOID nu a furnizat informații complete și exacte cu privire la proprietatea finală reală a acestei societăți.

([73]) http://www.gbgindonesia.com/en/main/legal_updates/government_changes_divestment_requirements_for_mining_companies_in_indonesia.php

([74]) https://jdih.esdm.go.id/peraturan/Permen%20ESDM%20Nomor%2048%20Tahun%202017.pdf

([75]) Raportul anual din 2020 al Antam, p. 296, disponibil la adresa: https://www.antam.com/en/reports/annual-reports.

(385) În plus, se remarcă faptul că PT Vale nu a fost inclusă de GOID pe lista celor mai mari societăți de exploatare a minereului de nichel din Indonezia. Cu toate acestea, pe baza informațiilor disponibile public, PT Vale a extras în 2019 aproximativ 4,2 milioane ([76]) de tone de minereu de nichel, ceea ce reprezintă mai mult decât ceea ce cea mai mare societate de exploatare a minereului de nichel raportată de GOID a extras în 2019. În plus, prin intermediul PT Indonesia Asahan Aluminium (Inalum) ([77]), statul deține, de asemenea, 20 % din acțiunile PT Vale Indonesia ([78]). GOID a devenit acționar al PT Vale în 2020, în contextul cerinței GOID de a cesiona participațiile societăților cu capital străin. În plus, ca răspuns la scrisoarea în temeiul articolului 28, GOID a afirmat că PT Vale nu era o societate deținută de stat (dar nu a furnizat nicio informație cu privire la participația de 20 % deținută de statul indonezian în PT Vale) și că nici nu a produs, nici nu a vândut minereu de nichel, ci mată de nichel. Deși PT Vale este, într-adevăr, un producător de mată de nichel, PT Vale deține, de asemenea, o mină de minereu de nichel în Indonezia ([79]) și extrage minereu de nichel pentru utilizarea sa captivă.

(386) Acest lucru arată că GOID a furnizat informații inexacte cu privire la cei mai mari furnizori de nichel; de asemenea, există contradicții între ceea ce GOID a declarat în răspunsul la chestionar, în răspunsul la cererea de clarificare și ceea ce a explicat la VLD. În plus, în afara faptului că GOID a prezentat date nefiabile privind consumul de minereu de nichel, astfel cum se explică în considerentul 351, volumul producției de minereu de nichel nu este fiabil, deoarece GOID nu a inclus producția de minereu de nichel pentru consumul captiv. Aceste incoerențe flagrante pun sub semnul întrebării exactitatea și fiabilitatea informațiilor GOID în aceste aspecte ale anchetei.

(387) Pentru a acoperi toate lacunele substanțiale în ceea ce privește proprietatea statului și exercitarea controlului în cadrul societăților de exploatare a minereului de nichel, având în vedere informațiile limitate și inconsecvente furnizate de GOID, Comisia a efectuat cercetări bazate pe surse aflate la dispoziția publicului. Din păcate, puține informații au fost puse la dispoziția publicului cu privire la proprietatea și controlul societăților de exploatare minieră, inclusiv ale celor mari. Cu toate acestea, aceste cercetări au arătat că, pe lângă Antam ([80]), statul deține, de asemenea, acțiuni în PT GAG Nickel și PT WEDA Bay Nickel ([81]) prin intermediul Antam, deși GOID a susținut că nu deține informații cu privire la structura acționariatului PT WEDA Bay Nickel.

(388) În plus, cercetările Comisiei au arătat că o altă societate deținută de stat, și anume PT Timah TbK, își desfășoară activitatea în domeniul mineritului de nichel prin intermediul filialei sale PT Tim Nikel Sejahtera din Sulawesi de S-E ([82]). Acționarul PT Tonia Mitra Sejahtera, una dintre societățile menționate de GOID, este Ministerul Comerțului din Indonezia.

(389) Ulterior, Comisia a calculat cota societăților deținute de stat pe baza procentelor producției interne prezentate de GOID în cadrul anchetei. Chiar luând în considerare informațiile publice disponibile pentru numărul foarte limitat de societăți (cinci) în comparație cu numărul total de societăți de exploatare minieră raportat de GOID (peste 290), s-a putut concluziona că ponderea societăților deținute de stat în producția totală din 2020 a fost de peste 27 % ([83]) (acțiunile PT Vale și PT Tim Nikel Sejahtera nu au fost incluse în informațiile furnizate de GOID). Această pondere reprezintă deja, în sine, o cotă de piață substanțială a întreprinderilor deținute de stat și ar trebui considerată a fi subestimată, deoarece este foarte probabil ca printre numeroasele alte întreprinderi miniere pentru care nu au fost disponibile informații publice să existe și alte întreprinderi deținute de stat. În temeiul articolului 28, Comisia a putut deduce, astfel, că un procent mai mare de societăți de exploatare minieră producătoare de minereu de nichel erau, de fapt, deținute de stat. Acest procent este susceptibil să crească, având în vedere obligația de cesionare explicată în considerentele 425-434.

([76]) http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/annual-reports/doc/2020-Annual-Report-PT-Vale-Indonesia-Tbk.pdf

([77]) O societate indoneziană deținută de stat în proporție de 100 %.

([78]) http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/shareholder-profile/Pages/default.aspx

([79]) http://www.vale.com/indonesia/en/business/mining/nickel/nickel-indonesia/pages/default.aspx

([80]) GOID este acționarul majoritar al Antam prin intermediul Inalum, care deține o participație de 65 % în cadrul Antam.

([81]) Antam deține o participație de 10 % în cadrul PT Weda Bay Nickel. Antam are opțiunea de a-și majora la 25 % ponderea acțiunilor în cadrul PT WBN. Restul de 90 % din acțiuni sunt deținute de Strand Minerals Pte. Ltd, care în prezent este deținută în proporție de 57 % de grupul Tsingshan și în proporție de 43 % de Eramet S.A (a se vedea Raportul anual al Antam din 2020, pagina 421).

([82]) https://timah.com/userfiles/post/2103166050097BA4F96.pdf (Raportul anual din 2020 al PT Timah).

([83]) PT Vale a fost inclusă pe baza informațiilor disponibile publicului (raportul anual al PT Vale).

(390) Comisia a trebuit să se bazeze pe propriile cercetări și în ceea ce privește gestionarea și controlul societăților de exploatare minieră, din cauza lipsei de cooperare a GOID. Din nou, doar informații limitate au fost puse la dispoziția publicului. În ceea ce privește Antam, Comisia a constatat că, potrivit rapoartelor sale anuale, Consiliul comisarilor este compus din cinci membri, iar Consiliul de administrație este compus din patru membri. Se pare că GOID deține direct în Antam doar acțiuni clasa A cu „*Dwiwarna Ownership*" („drept de proprietate Dwiwarna"). Toți ceilalți acționari dețin acțiuni clasa B. Acționarii/reprezentanții Dwiwarna au drept exclusiv de a numi directorii și Consiliul comisarilor. În 2018, doi din cinci membri ai Consiliului comisarilor și trei din patru membri ai Consiliului de administrație au fost revocați și înlocuiți, conform propunerii GOID și a „reprezentantului" acestuia. În mod similar, în 2019, președintele comisar, directorul său și alți doi directori au fost revocați și înlocuiți, conform propunerii GOID și a reprezentantului său. În plus, actualul președinte comisar este un fost membru al forțelor armate, un alt comisar este un membru actual al Agenției de Informații de stat, un alt comisar este funcționar al MEMR. Numai doi din cinci comisari beneficiază de calificarea de „comisari independenți". În cele din urmă, în Consiliul comisarilor, un director este fost angajat al GAG Nikel, un alt membru este fost angajat al Inalum, iar altul este fost angajat al unei alte societăți deținute de stat. Un singur director provine din sectorul privat.

(391) În plus, consiliul de administrație al GAG Nikel este compus din doi membri, în timp ce consiliul de administrație este compus din doi membri, în conformitate cu răspunsul la chestionar al GAG Nikel sau din trei membri, în conformitate cu raportul anual pentru anul 2020 al Antam). Un membru actual al consiliului de administrație al GAG Nikel este fostul Director pentru venituri din exploatarea mineralelor și a cărbunelui din cadrul MEMR, în timp ce fostul președinte comisar (al cărui mandat s-a încheiat la 20 iunie 2020) a fost angajat al Antam. Actualul președinte director al GAG Nikel și un alt director sunt angajați ai Antam, al treilea director fiind angajat al Inalum.

(392) Consiliul de administrație al PT Vale este compus din cinci membri, iar Consiliul comisarilor este compus din 10 membri. Actualul vicepreședinte al Consiliului comisarilor este actualul Director al serviciilor strategice al Inalum ([84]). Un alt membru al Consiliului comisarilor este fostul Ministru al comunicațiilor și informațiilor din Indonezia și Directorul general adjunct al companiei indoneziene de energie electrică deținută de stat PT. PLN. Un alt membru al Consiliului comisarilor este fostul Director general al MEMR și fost președinte comisar al Antam și asistentul actual al Ministrului industriei pentru afaceri legate de metale, gaze naturale și resursele naturale.

(393) Pe baza informațiilor din dosar și a propriilor cercetări efectuate ca urmare a lipsei generalizate de cooperare din partea GOID, Comisia a concluzionat că societățile de exploatare minieră care reprezintă o producție substanțială de minereu de nichel sunt deținute integral sau parțial de stat și, de asemenea, sunt gestionate și/sau controlate de stat în strânsă relație cu GOID.

Autoritatea guvernamentală și exercitarea unui control semnificativ de către GOID

(394) Pe lângă proprietatea statului și legăturile oficiale dintre stat și societățile de exploatare minieră, Comisia a evaluat dacă societățile de exploatare minieră dețin autoritate guvernamentală și dacă exercită această autoritate în îndeplinirea funcțiilor guvernamentale.

(395) Ancheta a confirmat că toate societățile de exploatare minieră, indiferent de proprietate, fac obiectul și trebuie să pună în aplicare o serie de măsuri prevăzute de guvern cu privire la furnizarea de minereu de nichel, și anume: (1) obligația de prelucrare internă (*domestic processing obligation*, denumită în continuare „DPO"), (2) restricțiile la export și/sau interdicția de export, (3) planul de lucru și bugetul anual obligatoriu (denumite în continuare „RKAB"), (4) obligațiile de cesionare, (5) mecanismul obligatoriu de stabilire a prețurilor. Aceste obligații arată în mod clar că societățile de exploatare minieră îndeplinesc funcții guvernamentale.

(396) Ca context relevant al tuturor acestor măsuri, Comisia reamintește că, în conformitate cu articolul 4 din Legea din 2009 privind mineritul, mineralele sunt controlate de stat. În plus, obiectivul principal al Legii din 2009 privind mineritul este de a maximiza valoarea adăugată a rezervelor de minereu de nichel pentru economia indoneziană. În acest scop, legislația prevede controlul de stat al activităților de exploatare a mineralelor și a cărbunelui. Articolul 2 alineatul (2) prevede că „controlul asupra mineralelor și cărbunelui de către stat, astfel cum este prevăzut la alineatul (1), se realizează de către administrația centrală și/sau de către administrațiile regionale". În plus, GOID poate stabili o politică privind mineralele care acordă prioritate intereselor interne, în special prin controlul producției și exporturilor. Articolul 5 alineatul (2) prevede că „interesele naționale menționate la alineatul (1) pot fi realizate prin controlul producției și exporturilor". GOID are autoritatea de a stabili producția anuală a fiecărui produs de bază pentru fiecare provincie. Articolul 5 alineatul (3) prevede că „În exercitarea controlului menționat la alineatul (2),

([84]) http://www.vale.com/indonesia/EN/aboutvale/local-leadership/boc/Pages/default.aspx

administrația centrală are autoritatea de a stabili producția anuală a fiecărui produs pentru fiecare provincie". În temeiul articolului 144, GOID supraveghează îndeaproape gestionarea activităților de exploatare minieră. Ca o punere în aplicare a acestui articol, GOID a adoptat GR 55/2010 în ceea ce privește îndrumarea și supravegherea punerii în aplicare a gestionării activităților miniere. Articolul 22 prevede că supravegherea de către GOID se referă, printre altele, la „realizarea producției și a vânzărilor, inclusiv calitatea, cantitatea și prețul mineralelor și cărbunelui".

(397) În plus, în punerea în aplicare a Legii din 2009 privind mineritul, GOID a adoptat GR 23/2010, astfel cum a fost modificat prin GR 24/2012. În temeiul articolului 89 alineatul (1) „Ministrul controlează producția de minerale și de cărbune realizată de titularii de permise de operare în producția minieră de minerale și de cărbune și de titularii de permise speciale de operare în producția minieră de minerale și de cărbune" și al articolului 89 alineatul (2), „Controlul producției de minerale și de cărbune, astfel cum se prevede în secțiunea (1), urmărește: a. îndeplinirea cerințelor de mediu; b. conservarea resurselor minerale și de cărbune; c. controlul prețurilor mineralelor și cărbunelui". În plus, conform articolului 90 alineatul (1) „Ministrul determină cantitatea la nivel național a producției de minerale și de cărbune de la nivel provincial" și conform articolului 90 alineatul (2) „Ministrul poate delega guvernatorilor autoritatea de a determina cantitatea producției de minerale și de cărbune pentru districtele/orașele respective". În plus, articolul 84 prevede că „(1) Titularii de permise de operare în producția minieră și titularii de permise speciale de operare în producția minieră trebuie să acorde prioritate cererii interne de minerale și/sau cărbune. (2) Ministrul stabilește nevoile interne de minerale și de cărbune, astfel cum sunt prevăzute la articolul (1), care includ necesitățile industriilor de prelucrare și ale utilizării directe interne."

(398) Controlul producției este însoțit, de asemenea, de controlul vânzărilor interne și al prețurilor mineralelor. Articolul 92 alineatul (1) din acest regulament autorizează ministrul să „controleze vânzările de minerale și de cărbune realizate de titularii de permise de operare în producția minieră de minerale și de cărbune și de titularii de permise speciale de operare în producția minieră de minerale și de cărbune". În plus, articolul 92 alineatul (2) prevede că „Controlul vânzărilor de minerale sau de cărbune, astfel cum se prevede în secțiunea (1), urmărește: a. să acorde prioritate satisfacerii nevoilor interne de minerale și de cărbune; și b. stabilizarea prețurilor la minerale și cărbune."

(399) Pe lângă volumul producției, GOID supraveghează cu strictețe toate tranzacțiile de vânzare pe piața internă. Articolul 10 din MEMR 7/2017 prevede: „Titularii de IUP pentru operațiunile de producție de minerale metalice, de IUP pentru operațiunile de producție de cărbune, de IUPK pentru operațiunile de producție de minerale metalice și de IUPK pentru operațiunile de producție de cărbune trebuie să prezinte ministrului, prin intermediul directorului general sau al guvernatorului, în conformitate cu autoritatea acestora, orice contract de vânzare a mineralelor metalice sau a cărbunelui". În plus, articolul 11 are următorul cuprins: „(1) Titularii de IUP pentru operațiunile de producție de minerale metalice, de IUP pentru operațiunile de producție de cărbune, de IUPK pentru producția operațională de minerale metalice și de IUPK pentru operațiunile de producție de cărbune au obligația de a prezenta lunar ministrului, prin intermediul directorului general sau al guvernatorului, în conformitate cu autoritatea acestora, rapoarte privind desfășurarea activităților de vânzare a mineralelor metalice sau a cărbunelui, în termen de cel mult 5 (cinci) zile calendaristice de la sfârșitul fiecărei luni. (2) Raportul privind vânzările de minerale metalice sau de cărbune prevăzut la alineatul (1) trebuie să conțină cel puțin prețul de vânzare, volumul vânzărilor, calitatea mineralelor metalice sau a cărbunelui vândut, punctul de vânzare și țara sau regiunea vânzărilor."

(400) Aceste măsuri demonstrează deja interferența puternică și controlul exercitat de administrația centrală în sectorul minier, inclusiv în ceea ce privește minereul de nichel, printre altele, în ceea ce privește obiectivul de producție și de vânzare, controlul prețurilor și o favorizare a nevoilor interne de minerale extrase în Indonezia. Acesta nu este un simplu cadru de reglementare pentru activitatea minieră, ci cadrul în care societățile de exploatare minieră au primit autoritatea care le-a permis să dezvolte funcții guvernamentale legate de comercializarea și furnizarea de produse miniere în vederea atingerii obiectivelor guvernamentale relevante. Următoarele măsuri specifice sectorului minereului de nichel arată în continuare modul în care GOID își exercită autoritatea și controlul asupra societăților de exploatare minieră.

Obligația de prelucrare la nivel național

(401) Potrivit articolului 102 din Legea din 2009 privind mineritul, „titularii de IUP și de IUPK sunt obligați să crească valoarea adăugată a resurselor minerale și/sau de cărbune în punerea în aplicare a dezvoltării, prelucrării și purificării, precum și în exploatarea mineralelor și a cărbunelui". În plus, în temeiul articolului 103 alineatul (1) „Titularii de IUP pentru operațiunile de producție și de IUPK sunt obligați să desfășoare activități de prelucrare și purificare a produselor miniere naționale" și în temeiul articolului 103 alineatul (2) „Titularii de IUP și de IUPK menționați la alineatul (1) pot prelucra și purifica produsele miniere ale altor titulari de IUP și de IUPK".

(402) Obligația de a efectua prelucrarea și rafinarea pe plan intern vizează, printre altele, (a) creșterea valorii mineritului prin intermediul produselor sale de bază, (b) furnizarea de materii prime pentru industrie, (c) crearea de locuri de muncă și (d) creșterea veniturilor statului. Cu alte cuvinte, aceste dispoziții impuneau tuturor societăților de exploatare a minereului de nichel obligația fie de a-și construi propria instalație de prelucrare/purificare a nichelului, fie de a-și vinde produsul unei astfel de instalații naționale.

(403) În plus, articolul 170 din Legea din 2009 privind mineritul prevedea o „perioadă de grație" de cinci ani: „Titularul unui contract de muncă [...] care a început deja să producă este obligat să înceapă purificarea, astfel cum se prevede la articolul 103 alineatul (1), în termen de cel mult 5 (cinci) ani de la adoptarea prezentei legi". Articolul 112 alineatul (4) din GR 23/2010, astfel cum a fost modificat prin GR 24/2012, a confirmat că titularii de licențe de exploatare minieră trebuie să efectueze prelucrarea și rafinarea pe plan intern în termen de cel mult cinci ani de la adoptarea Legii din 2009 privind mineritul „Autorizațiile de exploatare minieră, permisele de exploatare minieră regională și permisele de exploatare minieră la scară redusă acordate în temeiul actelor cu putere de lege și al normelor administrative înainte de emiterea prezentului regulament al guvernului rămân valabile până la expirarea lor și trebuie: [...] (c) să demareze activități de prelucrare internă și/sau rafinare/topire cel târziu la 5 (cinci) ani de la intrarea în vigoare a Legii nr. 4 din 2009 privind exploatarea mineralelor și a cărbunelui."

(404) Aceste obligații arată că societățile de exploatare minieră nu sunt libere să își organizeze activitățile de producție și prelucrare în funcție de considerente comerciale. Mai degrabă, ele trebuie să respecte aceste obligații de a produce și de a prelucra minereul pe plan intern pentru a crește valoarea adăugată în Indonezia. Prin urmare, ele sunt învestite cu autoritate guvernamentală și, prin urmare, desfășoară activități mandatate de guvern.

Restricții la export

(405) La 11 ianuarie 2014, GOID a emis GR 1/2014, care a modificat articolul 112 din GR 24/2012 și a adăugat un nou articolul 112c. Principala modificare a articolului 112 a fost eliminarea articolului 112 alineatul (4) litera (c) din GR 23/2010, care impunea titularului unei licențe de exploatare minieră (IUP) sau al unei licențe de exploatare minieră la scară redusă (IPR) să efectueze prelucrarea și rafinarea internă a mineralelor în termen de cinci ani de la adoptarea Legii din 2009 privind mineritul, având în vedere că termenul a expirat. Condițiile-cheie din acest articolul 112c suplimentar au fost următoarele: (1) Titularii contractelor de muncă menționate la articolul 170 din Legea din 2009 privind mineritul trebuie să își perfecționeze produsele miniere pe plan intern și (2) titularii licențelor de exploatare minieră și de producție operațională (IUPOP) menționați la articolul 112 alineatul (4) litera (a) din prezentul regulament, trebuie să prelucreze și să rafineze produsele lor miniere pe plan intern ([85]).

(406) În aceeași zi, MEMR 1/2014 ([86]) a fost emis sub forma unui regulament de punere în aplicare a GR 1/2014. MEMR 1/2014 a oferit orientări cu privire la nivelul de prelucrare sau de rafinare care trebuie atins înainte de export. MEMR 1/2014 a definit cele 11 minerale metalice a căror exportare a fost interzisă începând din ianuarie 2014. Șase metale, inclusiv nichelul, puteau fi exportate numai sub formă prelucrată.

(407) În încercarea de a atenua impactul asupra societăților de exploatare minieră și asupra veniturilor țării avut de interdicția privind exportul de minerale neprelucrate sau insuficient prelucrate, GOID a emis GR 1/2017 care permite societăților de exploatare minieră să exporte în continuare produse semiprelucrate și anumite tipuri de minereuri pentru o perioadă de cinci ani începând cu 11 ianuarie 2017, sub rezerva condițiilor stabilite în regulamentele de punere în aplicare. Articolul 4 din MOT 01/M-DAG/PER/1/2017 prevedea următoarele: „Produsele miniere incluse în apendicele III, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1), pot fi exportate numai cu următoarele condiții: a. societatea care deține IUP pentru operațiunile de producție de nichel sau IUPK pentru operațiunile de producție de nichel: 1. a utilizat nichel cu un conținut <1,7 % (mai puțin de unu virgulă șapte la sută) la cel puțin 30 % (treizeci la sută) din capacitatea totală de intrare a instalației deținute de prelucrare și purificare a nichelului; și 2. a construit sau construiește o instalație de purificare, în mod independent sau în cooperare cu alte părți".

(408) Pe baza MEMR 25/2018, au existat norme specifice care erau aplicabile mineralelor metalice cu criterii specifice (și anume, nichelul cu un conținut < 1,7 %). Articolul 46 alineatul (1) prevede că „Titularii unei licențe de exploatare minieră (IUP) pentru operațiuni de producție sau ai unei licențe speciale de exploatare minieră (IUPK) pentru operațiuni de producție pot efectua vânzări de nichel cu un nivel <1,7 % (mai puțin de unu virgulă șapte la sută) sau de bauxită spălată cu un nivel de Al_2O_3 >= 42 % (mai mult sau egal cu patruzeci și două la sută) în străinătate, în cantități specifice, utilizând poșta tarifară/SA (Sistemul armonizat), în conformitate cu dispozițiile actelor cu putere

([85]) https://www.pwc.com/id/en/publications/assets/eumpublications/newsflash/2014/eumnewsflash-50.pdf
([86]) http://extwprlegs1.fao.org/docs/pdf/ins137694.pdf

de lege și normelor administrative, cel târziu la data de 11 ianuarie 2022.", iar articolul 46 alineatul (2) prevede că „Vânzările de nichel cu un nivel <1,7 % (mai puțin de unu virgulă șapte la sută) sau de bauxită spălată cu un nivel de Al_2O_3 >= 42 % (mai mult sau egal cu patruzeci și două la sută), astfel cum se menționează la alineatul (1), se efectuează în conformitate cu următoarele condiții: a. construiește sau construiește instalația de purificare; și b. Plata taxei la export, în conformitate cu dispozițiile actelor cu putere de lege și normelor administrative". S-a acordat permisiunea ca rafinăria/topitoria să fie construită fie în mod individual, fie împreună cu alte părți.

(409) Exportul acestor produse ar putea fi efectuat numai după un proces de examinare de către inspectori, iar aprobarea din partea Direcției Generale Comerț Exterior (denumită în continuare „DGoFT") a fost acordată în urma unei recomandări din partea MEMR. Scopul examinării a fost de a se asigura că produsele miniere îndeplinesc cerința de prelucrare și/sau rafinare minimă.

(410) În februarie 2017, ministrul de finanțe (denumit în continuare „MoF") a emis PMK nr. 13/PMK.010/2017 ([87]) (astfel cum a fost modificat ulterior prin Regulamentul PMK nr. 164/PMK.010/2018 al MoF), stabilind ratele taxelor la export pentru diferitele forme de minerale metalice prelucrate. Pentru minereul de nichel cu concentrație < 1,7 % Ni, taxa de export a fost de 10 %.

(411) În conformitate cu MEMR 11/2019, interdicția privind exportul de minereu de nichel cu un conținut mai mic de 1,7 % Ni a fost accelerată până la 31 decembrie 2019. Orice recomandare de export care a fost emisă de MEMR pentru exportul de minereu de nichel cu un conținut mai mic de 1,7 % Ni înainte de emiterea MEMR 11/2019 rămâne valabilă. Totuși, această recomandare a expirat la 31 decembrie 2019. MEMR 11/2019 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2020. MEMR a fost în continuare în măsură să emită recomandări privind exportul de minereu de nichel cu un conținut mai mic de 1,7 % Ni până la 31 decembrie 2019.

(412) Prin urmare, începând cu 1 ianuarie 2020, se interzice exportul tuturor tipurilor de minereu de nichel.

(413) Aceste restricții la export și interzicerea exporturilor de minereu de nichel limitează în mod semnificativ libertatea societăților de exploatare minieră de a vinde minereu de nichel cumpărătorilor care oferă cel mai mare preț la nivel mondial. Aceste societăți pot vinde pe piața indoneziană numai în avantajul industriei din aval, în principal industria oțelului inoxidabil, în pofida faptului că resursele de minereu de nichel sunt limitate la nivel mondial, iar Indonezia este un producător foarte mare. Aceste restricții conduc la un număr foarte limitat de clienți interni precum industriile utilizatoare și, de asemenea, la scăderea prețurilor interne ale minereului de nichel. Din nou, acest lucru arată că societățile de exploatare minieră, departe de a fi actori de pe piața liberă, sunt „organisme publice" care desfășoară în mod efectiv activități guvernamentale.

Planuri de lucru și buget anual (RKAB)

(414) În temeiul articolului 101 din GR 23/2010 astfel cum a fost modificat prin GR 24/2012 „Titularii de permise de exploatare minieră trebuie să transmită toate datele obținute în urma operațiunilor de explorare și producție minieră ministerului de resort, guvernatorilor sau regenților/primarilor". În plus, în temeiul articolului 103 „Rapoartele menționate la articolul 101 sunt rapoarte intermediare privind activitățile efectuate într-o perioadă de timp specificată și o activitate specificată transmise de titularii de permise de exploatare minieră și de titularii de permise speciale de exploatare minieră, precum și de titularii de permise pentru operațiuni de producție minieră și titularii de permise speciale pentru operațiuni de producție minieră". În plus, „Planurile de lucru și bugetul anual (RKAB) în sensul articolului 101 sunt transmise ministrului de resort, guvernatorilor sau regenților/primarilor cel târziu cu 45 (patruzeci și cinci) de zile lucrătoare înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic".

(415) MEMR 11/2018 ([88]) (astfel cum a fost modificat prin MEMR 22/2018 și MEMR 51/2018) definește RKAB anual ca fiind „planul anual de activitate și de buget în domeniul exploatării mineralelor și a cărbunelui, care acoperă aspectele de afaceri, tehnice și de mediu". MEMR 11/2018 obligă titularii de licențe de exploatare minieră să pregătească și să transmită RKAB anual ministrului sau guvernatorului în conformitate cu autoritatea lor de obținere a aprobării [articolul 61 alineatul (1) litera (b)]. Pe lângă prevederea unei astfel de obligații, MEMR 11/2018 interzice titularilor unei licențe de exploatare minieră să desfășoare activități de construcție, minerit, prelucrare și/sau rafinare, precum și să transporte și să vândă activități înainte de aprobarea RKAB-ului lor anual.

([87]) https://jdih.kemenkeu.go.id/fulltext/2017/13~PMK.010~2017Per.pdf
([88]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2018/02/Peraturan-Menteri-ESDM-No.11-Tahun-2018-English-Version-.pdf

(416) RKAB-ul anual trebuie să fie prezentat de titularii de licențe de exploatare minieră și de titularii licențelor speciale de exploatare minieră cu cel puțin 90 de zile calendaristice și cel târziu cu 45 de zile calendaristice înainte de sfârșitul exercițiului financiar, ceea ce include și obținerea autorizației pentru RKAB-ul anual.

(417) În numele MEMR sau al guvernatorului, Direcția Generală pentru Minerale și Cărbune (denumită în continuare „DGoMC") efectuează o evaluare a RKAB-ul anual și furnizează autorizația sau un răspuns cu privire la acesta în termen de cel mult 14 zile lucrătoare de la data la care RKAB-ul anual a fost primit integral și în mod corespunzător. Titularii de IUP sunt obligați să transmită versiunea revizuită a RKAB-ului anual, care trebuie să țină seama de răspunsul DGoMC, în termen de cel mult cinci zile de la data primirii răspunsului din partea DGoMC. DGoMC își dă acordul pentru versiunea revizuită a RKAB-ul anual în termen de cel mult 14 de zile lucrătoare de la data primirii complete și corecte a RKAB-ului anual revizuit. Titularii de IUP-uri de explorare și de IUPK-uri, IUP-OP-uri, IUPK-OP-uri sau IUP-OP-uri speciale pentru prelucrare și/sau rafinare pot solicita o modificare a RKAB-ului anual în anul curent, în cazul în care are loc o modificare a capacității lor de producție. Cererea de modificare a RKAB-ului anual trebuie depusă după ce titularul de IUP și-a prezentat al doilea raport trimestrial și trebuie depusă cel târziu până la data de 31 iulie a anului în curs. Titularii de IUP-OP-uri și IUPK-OP-uri trebuie să prezinte modificări ale rapoartelor lor privind studiul de fezabilitate, în cazul în care intervin modificări ale variabilelor tehnice, economice sau de mediu, în conformitate cu dispozițiile normelor și reglementărilor aplicabile. Titularii de IUP-uri de explorare și de IUPK-uri, IUP-OP-uri, IUPK-OP-uri sau IUP-OP-uri speciale pentru prelucrare și/sau rafinare trebuie să raporteze orice modificări aduse utilizării activităților lor de servicii miniere în anul în curs.

(418) MEMR 11/2018 a fost revocat și înlocuit de MEMR 7/2020 ([89]). MEMR 7/2020 prevede dispoziții similare cu cele ale MEMR 11/2018 în ceea ce privește cerința de a avea RKAB anual.

(419) În cursul anchetei, GOID a prezentat patru RKAB-uri pentru societățile de exploatare a minereului de nichel. Comisia a observat că RKAB include informații cantitative, calitative și financiare detaliate privind activitatea de explorare, resursele și rezervele, operațiunile miniere, volumele de prelucrare și rafinare, comercializarea și expedierea la export, precum și piețele interne, mediul, siguranța, forța de muncă, estimări financiare (vânzări, redevențe, venituri, impozitul pe profit).

(420) Din păcate, GOID nu a furnizat studii de fezabilitate efective și a evitat să se angajeze în discuții cu privire la modul în care sunt stabilite obiectivele de producție pentru fiecare societate și cu privire la modul în care GOID monitorizează și acționează ulterior în ceea ce privește producția realizată efectiv în perioada acoperită de studiul de fezabilitate. Din cauza lipsei de cooperare cu privire la acest aspect important, Comisia a trebuit să se bazeze pe concluzii în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază.

(421) GOID a prezentat volumul producției de minereu de nichel în perioada 2017-2020 în Indonezia, precum și consumul intern de minereu de nichel în aceeași perioadă. Aceste date au arătat că există o discrepanță semnificativă între volumul producției și volumul consumului de minereu de nichel. În plus, volumul consumului intern de minereu de nichel prezentat de GOID nu a putut fi corelat cu volumul achizițiilor de minereu de nichel efectuate de IRNC care au fost verificate încrucișat în timpul VLD, ceea ce pare să indice că GOID a prezentat informații eronate cu privire la consumul de minereu de nichel.

(422) În plus, se remarcă faptul că, în plus față de cerința de prezentare a RKAB anual explicată în considerentele 414-419, MEMR 11/2018 impune, de asemenea, titularilor de IUP să prezinte trei rapoarte suplimentare: (a) un raport periodic; (b) un raport final; și (c) un raport special, cu diferite niveluri de cerințe, în funcție de tipul titularului de IUP. Printre tipurile de informații care trebuie prezentate, titularii de IUP trebuie să prezinte informații privind activitățile de producție și de vânzare.

(423) În cursul VLD, GAG Nickel a confirmat că a raportat trimestrial, semestrial și anual volumul producției, precum și volumul și valoarea vânzărilor de minereu de nichel. Comisia a solicitat societății să furnizeze aceste rapoarte pentru perioada de anchetă. Comisia a acordat GOID, la câteva zile de la încheierea VLD, obligația de a transmite aceste informații. Cu toate acestea, GOID a transmis aceste date numai după ce Comisia a informat GOID cu privire la aplicarea articolului 28 din regulamentul de bază, astfel cum se explică în considerentul 349.

([89]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/regulation/PERMEN%20ESDM%20NO.%207%20THN%202020%20(ENG-VERSION).pdf

(424) Normele privind RKAB arată încă un aspect al controlului semnificativ și strict pe care GOID îl deține în special asupra obiectivelor de producție ale fiecărei societăți de exploatare minieră în fiecare an. Comisia a concluzionat că, în urma acestor norme privind RKAB-urile, principalele caracteristici și funcții ale societăților de exploatare minieră sunt furnizarea de minereu de nichel în conformitate cu obiectivul guvernului de a sprijini industria oțelului inoxidabil din aval. Gradul de similitudine sau de suprapunere a caracteristicilor esențiale ale societăților de exploatare minieră cu obiectivele și funcțiile GOID în sectorul mineralelor arată că societățile de exploatare minieră dețin, exercită sau sunt învestite cu autoritate guvernamentală.

Obligația de cesionare

(425) În temeiul Legii din 2009 privind mineritul, societățile de exploatare minieră cu capital străin au obligația de a-și cesiona acțiunile către părțile indoneziene pentru a promova investițiile interne în sectorul minier. Legea din 2009 privind mineritul nu prevedea nimic cu privire la nivelul acționariatului, care trebuie cesionat, lăsând ca acest aspect să fie reglementat în continuare de administrația publică centrală în regulamentele de punere în aplicare relevante.

(426) Administrația publică centrală a modificat treptat procentul minim al cerinței de cesionare de la emiterea Legii din 2009 privind mineritul. În prezent, cerința predominantă de cesionare minimă este de 51 %, astfel cum a fost aplicată prin cea de a patra modificare a GR 23/2010 în 2017 (GR 1/2017) ([90]) și MEMR 9/2017 ([91]) (astfel cum a fost modificat prin MEMR 43/2018 ([92])).

(427) În temeiul articolului 97 „Titularii de permise de exploatare minieră și de permise speciale de exploatare minieră în contextul investițiilor străine trebuie, după 5 (cinci) ani de producție, să-și cesioneze acțiunile în etape, astfel încât, în cel de-al zecelea an, minimum 51 % (cincizeci și unu la sută) din acțiunile lor să fie deținute de participanții indonezieni". În plus, „Cesionarea de acțiuni menționată în secțiunea 1 este efectuată în favoarea participaților indonezieni - printre care se numără administrația publică centrală, administrațiile publice regionale, entitățile deținute de stat, entitățile deținute de regiuni sau entitățile naționale private".

(428) Acțiunile deținute de investitorii străini pot fi vândute societăților private indoneziene numai dacă administrația publică centrală, administrațiile publice provinciale sau administrațiile publice districtuale/orășenești, entitățile deținute de stat și entitățile deținute de regiuni au refuzat mai întâi să cumpere acțiunile. Cesionarea poate fi realizată prin emiterea de noi acțiuni și/sau prin transferul sau vânzarea de acțiuni existente, în mod direct sau indirect. Trebuie remarcat faptul că, spre deosebire de societățile de exploatare minieră, topitoriile nu sunt supuse niciunei obligații de cesionare.

(429) MEMR 9/2017 prevede că prețul acțiunilor cesionate se bazează pe „valoarea justă de piață", fără a lua în considerare valoarea rezervelor de minerale în momentul în care are loc cesionarea. Această dispoziție privind prețul acțiunilor cesionate a fost modificată prin MEMR 43/2018, care prevede că valoarea justă de piață nu ia în considerare rezervele de minerale sau de cărbune, cu excepția celor care pot fi extrase în cursul perioadei pentru IUP-OP-uri sau IUPK-OP-uri. În plus, calculul valorii juste de piață se efectuează prin metoda fluxului de trezorerie actualizat, utilizând beneficiile economice din perioada de punere în aplicare care face obiectul cesionării până la sfârșitul IUP-OP sau IUPK-OP și/sau analiza comparativă a datelor de piață.

(430) Pe baza MEMR 9/2017, prețul reglementat al acțiunilor cesionate ar deveni: a. Prețul maxim care urmează să fie oferit administrației publice centrale, administrației publice provinciale sau administrației publice regionale/ municipale; sau b. Prețul minim care urmează să fie oferit unei societăți deținute de stat (denumită în continuare „BUMN"), unei societăți deținute de regiuni (denumită în continuare „BUMD") sau unei entități comerciale naționale private.

(431) PerMen 43/2018 a modificat dispoziția de mai sus și a stipulat că prețul reglementat al acțiunilor cesionate va deveni: a. Prețul maxim care urmează să fie oferit administrației publice centrale, administrației publice provinciale sau administrației publice regente/municipale, BUMN, BUMD sau unui vehicul cu scop special care a fost înființat sau numit de guvern prin intermediul MEMR, împreună cu administrația publică provincială sau cu administrația publică regentă/municipală, BUMN și/sau BUMD; sau b. Prețul minim care urmează să fie oferit unei entități comerciale private naționale prin licitație.

([90]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/PP-No.1-2017-ENGLISH-Version.pdf
([91]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/Permen-ESDM-No.9-2017-English-Version.pdf
([92]) https://jdih.esdm.go.id/peraturan/25_Permen%20ESDM%20No.%2043%20Tahun%202018%20tentang%20Perubahan%20atas%20Permen%20ESDM%20Nomor%209%20Tahun%202017.pdf

(432) Administrația publică centrală (prin intermediul MEMR) poate angaja un evaluator independent pentru a evalua prețul acțiunilor cesionate. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord cu privire la prețul acțiunilor cesionate, MEMR 9/2017 a stipulat că acțiunile cesionate vor fi oferite pe baza prețului acțiunilor cesionate care a fost calculat în raport cu evaluarea efectuată de administrația publică centrală. Această dispoziție a fost eliminată în MEMR 43/2018.

(433) Legea din 2020 privind mineritul a menținut cerința de cesionare a dreptului de proprietate străin și a prevăzut în mod specific că investitorii străini trebuie să cesioneze numărul necesar de acțiuni pentru a se asigura că cel puțin 51 % din totalul acțiunilor societății sunt deținute de investitori indonezieni. Această cerință de cesionare minimă este în concordanță cu cerințele actuale de cesionare aplicate în temeiul GR 23/2010. În ceea ce privește calendarul și procedurile pentru o astfel de cesionare, Legea din 2020 privind mineritul prevede că aceste aspecte vor face obiectul regulamentelor guvernamentale relevante (în prezent, GR 23/2010), care prevăd că procesul de cesionare trebuie să înceapă după împlinirea celui de al 5-lea an de la data începerii activității de producție a minei.

(434) Aceste dispoziții arată că GOID urmărește să își sporească controlul semnificativ asupra societăților de exploatare minieră prin creșterea prezenței sale și prin înlăturarea societăților de exploatare minieră cu capital străin. Pentru a se asigura că obiectivul său general de a furniza minereu de nichel industriei interne din aval este atins, după o perioadă relativ scurtă de timp, aceste entități sunt obligate să renunțe la proprietate cu un prim drept de achiziție conferit GOID și altor societăți publice. Există, de asemenea, norme specifice privind evaluările acțiunilor care nu par să fie în conformitate cu negocierile normale de pe piață care ar avea loc între operatori în absența acestor dispoziții. Pe această bază, Comisia a concluzionat că obligațiile de cesionare au arătat modul în care GOID păstrează un control semnificativ asupra proprietății și gestionării societăților de exploatare minieră pentru a se asigura că acestea continuă să îndeplinească funcții guvernamentale în conformitate cu obiectivele de politică ale GOID.

Mecanismul obligatoriu de stabilire a prețurilor

(435) Ancheta a arătat că stabilirea prețului minereului de nichel a făcut obiectul unui mecanism guvernamental care a împiedicat dinamica normală a pieței în ceea ce privește cererea și oferta să determine prețul. Evoluția legislației relevante privind stabilirea prețurilor arată că GOID a monitorizat în mod activ prețurile minereului de nichel prin măsuri specifice care datează din 2010. În primele zile, GOID a susținut că mecanismul de stabilire a prețurilor s-a aplicat în principal în contextul colectării redevențelor. Ulterior, intervenția GOID asupra prețurilor a fost consolidată de-a lungul anilor, până la introducerea oficială în legislație a unui mecanism specific obligatoriu de stabilire a prețurilor care a codificat un mecanism de stabilire a prețurilor care exista deja *de facto*. De-a lungul anilor și în special începând cu 2017, acest mecanism a fost întotdeauna menit să stabilească prețul la un nivel mult mai scăzut în comparație cu prețul predominant de pe piața internațională, pentru a favoriza dezvoltarea industriei oțelului inoxidabil în conformitate cu acordul și cooperarea bilaterală cu GC.

(436) Obiectivul principal al mecanismului de stabilire a prețurilor este de a garanta că minereul de nichel este furnizat la un preț cu mult mai scăzut decât prețurile internaționale, în avantajul industriei oțelului inoxidabil. În același timp, prețul reglementat urmărește să țină seama și de interesele societăților de exploatare minieră pentru a asigura continuitatea aprovizionării la acest preț redus și a evita falimentul și tulburările sociale. În cele din urmă, aceasta asigură un nivel minim de venituri pentru stat, deși aceste venituri sunt cu mult mai mici decât ar fi în cazul în care nu ar exista nicio reducere a prețului în comparație cu prețul internațional. Acest lucru a fost confirmat de directorul general interimar pentru Minerale și Cărbune, care a declarat, astfel cum se menționează mai jos, că intenționează să „facă dreptate topitoriilor care doresc cele mai mici prețuri posibile. Dar, pe de altă parte, [aceasta] trebuie să garanteze că activitățile de exploatare a nichelului oferă o marjă suficientă pentru exploatarea minieră.” ([93])

(437) Pe baza tuturor elementelor de probă disponibile, Comisia a concluzionat că, prin intermediul prețului reglementat, GOID a intenționat în mod specific să garanteze că prețul minereului de nichel va genera o reducere semnificativă a prețului în comparație cu cele practicate pe piața internațională, în avantajul industriei oțelului inoxidabil. Prin intermediul acestui mecanism, GOID a exercitat un control semnificativ asupra capacității societăților de exploatare minieră de a stabili prețurile la un nivel diferit pe baza cererii și ofertei normale de pe piață.

([93]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued

Desemnarea societăților de exploatare minieră drept „obiective vitale naționale" (National Vital Objects)

(438) O dovadă suplimentară care arată că societățile de exploatare minieră sunt învestite cu autoritate guvernamentală este desemnarea lor oficială ca „obiective vitale naționale".

(439) Ancheta a arătat că societățile de exploatare minieră a nichelului PT. Antam TBK UPBN Southeast Sulawesi, PT. Ceria Nugraha Indotama și PT Vale sunt recunoscute, în mod oficial, drept „obiectiv național vital" în sectorul mineralelor și al cărbunelui ([94]). Se reamintește faptul că Antam este o societate de stat și că statul deține, de asemenea, acțiuni în PT Vale, în timp ce PT Ceria Nugraha Indotama este o societate privată.

(440) Acest statut se bazează pe Decretul MEMR nr. 202.K/HK.02/MEM.S/2021 privind a doua modificare a Decretului Ministrului Energiei și Resurselor Minerale nr. 77 K/90/MEMILIKI/2019 privind obiectivele naționale vitale din domeniul energiei și resurselor minerale, din 18 octombrie 2021 ([95]). 34 de societăți din sectoarele mineralelor și cărbunelui sunt enumerate ca „obiective vitale naționale".

(441) Societățile care au dreptul la această recunoaștere sunt întreprinderi vitale pentru dezvoltarea economică a țării sau surse de venituri pentru stat de natură strategică. Pentru sectorul mineralelor și cărbunelui. Obiectivelor vitale naționale li se va acorda prioritate din partea forțelor naționale de poliție indoneziene în ceea ce privește asistența în materie de securitate atunci când apar perturbări ale operațiunilor sau riscul de apariție a unor astfel de perturbări. În conformitate cu articolul 63 din 2004 privind securitatea obiectivelor vitale naționale, „Administratorul obiectivelor vitale naționale este responsabil de protejarea obiectivelor naționale vitale, pe baza principiului securității interne". În plus, „Poliția de Stat a Republicii Indonezia este obligată să furnizeze asistență în materie de securitate obiectivului vital național" și „Poliția de Stat a Republicii Indonezia a desfășurat forțele de protecție a obiectivelor vitale naționale pe baza necesităților și a estimării perturbărilor și/sau a riscului de perturbări care ar putea apărea". Intervenția statului este asigurată, de asemenea, în cazul în care există acțiuni ale sindicatelor ([96]).

(442) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că faptul că societățile de exploatare minieră – publice sau private – care își desfășoară activitatea în domeniul minereului de nichel au dreptul de a fi recunoscute oficial ca „obiective vitale naționale", demonstrează încă o dată că acestea dețin, exercită sau sunt învestite cu autoritate guvernamentală.

Concluzie

(443) Mediul juridic general de mai sus și evaluarea arată că societățile de exploatare minieră care furnizează minereu de nichel sunt „organisme publice". Mediul juridic și economic predominant în Indonezia arată că societățile de exploatare minieră îndeplinesc funcții guvernamentale furnizând minereu de nichel în numele GOID. Într-adevăr, minereul de nichel, la fel ca alte minerale din Indonezia, sunt resurse naturale controlate și gestionate integral de GOID. În pofida lipsei generalizate de cooperare din partea GOID, ancheta a arătat că o serie de societăți de exploatare minieră care reprezintă o producție internă substanțială de minereu de nichel sunt deținute integral sau parțial de stat și/sau că sunt gestionate și/sau controlate de GOID.

(444) Pe lângă indiciile formale ale controlului, GOID a creat un cadru normativ complet la care trebuie să adere societățile de exploatare minieră. Ca atare, principalele caracteristici ale societăților de exploatare minieră arată că societățile de exploatare a nichelului, în loc să fie operatori obișnuiți pe piață, doar pun în aplicare cadrul stabilit de GOID în exercitarea funcțiilor guvernamentale în ceea ce privește industria SSCR. Caracterul susținut și sistemic al tuturor măsurilor adoptate de GOID acoperă toate aspectele legate de producția și prelucrarea, vânzarea, restricțiile la export și prețurile de piață ale minereului de nichel, precum și controlul strict asupra societăților străine prin intermediul obligațiilor de cesionare și al desemnării oficiale a obiectivelor strategice naționale ale societăților interne de exploatare minieră.

(445) Prin urmare, Comisia a concluzionat că GOID oferă o contribuție financiară sub forma furnizării de minereu de nichel topitoriilor afiliate producătorilor de oțel inoxidabil prin intermediul societăților de exploatare minieră interne care acționează în calitate de organisme publice în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din regulamentul de bază.

([94]) https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d
([95]) https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d
([96]) https://industriallindah.com/tag/obyek-vital-nasional/

(ii) Societăți de exploatare minieră cărora GOID le-a adresat sarcini sau ordine

(446) Pe lângă constatările conform cărora societățile de exploatare minieră sunt un „organism public" în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, ca alternativă, dacă GOID a furnizat o contribuție financiară prin adresarea de sarcini sau ordine societăților de extracție a minereului de nichel (în calitate de organisme private) să vândă minereu de nichel producătorilor de oțel inoxidabil contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază.

Standardul juridic

(447) Articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) a doua liniuță din regulamentul de bază prevede că o contribuție financiară există dacă autoritățile publice: „însărcinează un organism privat să execute una sau mai multe funcții de tipul celor enumerate la punctele (i), (ii) și (iii), care le incumbă în mod normal, sau îi ordonă să facă acest lucru, practica urmată nefiind diferită realmente de practica normală a autorităților publice". Funcțiile de tipul celor descrise la articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din regulamentul de bază apar atunci când „autoritățile publice furnizează bunuri sau servicii, altele decât o infrastructură generală, sau achiziționează bunuri…". Aceste dispoziții reflectă subpunctele (iv) și (iii) de la articolul 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii (denumit în continuare „Acordul SMC") și ar trebui să fie interpretate și aplicate în contextul jurisprudenței relevante a OMC.

(448) Grupul special al OMC în raportul SUA – Limitarea exporturilor a statuat că sensul obișnuit al celor doi termeni „a însărcina" și „a ordona" de la articolul 1.1 litera (a) punctul 1 subpunctul (iv) din Acordul SMC impune ca acțiunea autorităților publice să conțină în mod obligatoriu noțiunea de delegare (în cazul însărcinării) sau de ordin (în cazul ordonării). Acesta a respins „argumentul cauză și efect" al SUA și a solicitat o acțiune explicită și afirmativă de delegare sau de adresare a unui ordin. Cu toate acestea, într-o cauză ulterioară (SUA - Taxe compensatorii pentru DRAMs), Organul de Apel a statuat că înlocuirea termenilor „însărcinează" și „ordonă" cu „deleagă" și „comandă" este prea rigidă, ca standard. Potrivit Organului de Apel, „însărcinarea" există atunci când autoritățile publice atribuie responsabilitate unui organism privat, iar „ordonarea" se referă la situațiile în care autoritățile publice își exercită autoritatea asupra unui organism privat. În ambele cazuri, autoritățile publice se folosesc de un organism privat ca agent pentru a efectua contribuția financiară și, „în majoritatea cazurilor, ar fi de așteptat ca însărcinarea sau ordinul adresat unui organism privat să implice o formă de amenințare sau de persuasiune".

(449) În același timp, subpunctul (iv) de la articolul 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC nu permite membrilor să instituie măsuri compensatorii asupra unor produse „atunci când autoritățile publice doar își exercită prerogativele generale de reglementare" sau atunci când intervenția autorităților publice „poate avea sau nu un anumit rezultat doar pe baza unor circumstanțe de fapt date și a exercitării dreptului de alegere de către actorii de pe piața respectivă". Mai degrabă, transmiterea de sarcini și ordine implică „un rol mai activ al autorităților publice decât simple acte de încurajare". În plus, OMC nu a considerat că „dacă aspectul este lăsat la latitudinea unui organism privat, acest lucru contravine obligatoriu însărcinării sau ordonării organismului privat respectiv [...]. Deși pot exista cazuri în care amploarea marjei de discreție lăsate la latitudinea organismului privat este de așa natură, încât devine imposibil să se concluzioneze în mod corespunzător că organismul respectiv a fost însărcinat sau i s-a ordonat (să execute o anumită sarcină), aceasta este o chestiune de ordin factual/probatoriu care trebuie abordată de la caz la caz". În conformitate cu hotărârile respective ale OMC, nu toate măsurile guvernamentale care pot genera avantaje sunt echivalente cu o contribuție financiară în temeiul articolului 3 din regulamentul de bază și al articolului 1.1 litera (a) din Acordul SMC.

(450) Pe scurt, hotărârile OMC relevante prevăd că:

(i) stabilirea existenței unei „contribuții financiare" în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul SMC ar trebui să se concentreze mai degrabă pe natura acțiunii administrației publice, decât pe efectele sau rezultatele acțiunii guvernamentale. Cu alte cuvinte, este bine-cunoscut faptul că administrațiile publice intervin pe piață în calitate de autorități de reglementare și, prin aceasta, provoacă efecte pe piață și asupra operatorilor de pe piață. În acest sens, o administrație publică poate institui taxe de export în mod legitim pentru a genera venituri mai mari în cazul unui produs foarte competitiv pe piețele internaționale. În schimb, nu se poate vorbi despre o instituire legitimă de restricții la export atunci când devine evident că utilizarea unui astfel de instrument împreună cu alte mecanisme pentru a menține produsele de bază pe piața internă și pentru a forța furnizorii să vândă sub prețurile pieței, fac parte dintr-un sistem mai amplu conceput de administrația publică pentru a sprijini o anumită industrie sau un anumit grup de industrii pentru a stimula competitivitatea acestora. Astfel, natura acțiunii întreprinse de administrația publică, inclusiv contextul, obiectul și scopul acesteia, sunt relevante în ceea ce privește evaluarea elementului de „contribuție financiară";

(ii) „însărcinarea" sau „ordonarea" ar implica o acțiune explicită și afirmativă adresată unei anumite părți în legătură cu o anumită sarcină sau obligație, aceasta fiind foarte diferită de situația în care o administrație publică intervine pe piață într-un anumit mod, care poate avea sau nu un anumit rezultat, având în vedere circumstanțele de fapt și exercitarea libertății de alegere de către actorii de pe piața respectivă. În cele din urmă, întrebarea esențială cu privire la conceptele de „însărcinare" sau „ordonare" este dacă respectiva conduită, și anume contribuția financiară sub forma furnizării de bunuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, poate sau nu să fie atribuită administrației publice centrale sau dacă rămâne la libera alegere a operatorilor privați având în vedere considerentele legate de piață, cum ar fi constrângerile în materie de reglementare;

(iii) Articolul 1.1 litera (a) punctul (1) subpunctul (iv) din Acordul SMC este, în esență, o dispoziție anticircumvenție, prin urmare, o constatare privind „însărcinarea" sau „ordonarea" necesită ca administrația publică centrală să confere responsabilități unui organism privat sau să își exercite autoritatea asupra unui organism privat pentru a realiza o contribuție financiară. În majoritatea cazurilor, așteptarea ar fi ca însărcinarea sau adresarea de ordine unui organism privat să implice o anumită formă de amenințare sau de stimulent care ar putea, la rândul său, să servească drept dovadă a însărcinării sau ordonării. Cu toate acestea, este probabil ca administrația publică centrală să dispună de alte mijloace pentru a-și exercita autoritatea asupra unui organism privat, iar unele dintre acestea ar putea fi „mai subtile" decât un ordin sau ar putea să nu implice același grad de constrângere;

(iv) Trebuie să existe o „legătură care poate fi demonstrată" între actul emis de administrația publică centrală și conduita organismului privat. Nu există niciun motiv pentru care un caz de însărcinare sau ordonare de către administrația publică centrală să nu fie bazat pe elemente de probă circumstanțiale (precum actele implicite și informale de delegare sau comandare), cu condiția ca elementele de probă în cauză să aibă forță probantă și să fie convingătoare. În acest sens, elementele de probă privind intenția administrației centrale de a sprijini industria din aval (de exemplu, prin politici sau decizii guvernamentale declarate public sau alte acțiuni guvernamentale) sau existența altor măsuri guvernamentale care asigură un anumit rezultat pe piață (de exemplu, o restricție la export împreună cu o măsură guvernamentală care împiedică operatorii supuși acestor restricții să își stocheze produsele sau o reglementare a prețurilor de către administrația publică centrală în vederea menținerii prețurilor interne scăzute pentru produsul în cauză) pot fi relevante pentru a stabili existența unei „contribuții financiare" în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul (1) subpunctul (iv) din Acordul SMC [în special ca o modalitate indirectă de furnizare de bunuri de către administrația publică centrală, astfel cum se prevede la punctul (iii)]. În anumite circumstanțe, „orientările" unei administrații publice centrale pot constitui ordine. În cele din urmă, în funcție de circumstanțe, un organism privat poate decide să nu execute o funcție cu care a fost însărcinat sau care i s-a ordonat, în pofida eventualelor consecințe negative care ar putea decurge din aceasta. Acest lucru, în sine, nu indică însă faptul că organismul privat nu a fost însărcinat sau nu a primit ordine.

(451) În conformitate cu jurisprudența respectivă, Comisia a examinat natura intervenției GOID, și anume dacă intervenția GOID implică însărcinarea sau adresarea de ordine producătorilor de minereu de nichel să furnizeze topitoriilor minereu de nichel la o remunerație mai mică decât cea adecvată; natura organismelor însărcinate sau cărora li s-au adresat ordine, și anume dacă producătorii de minereu de nichel sunt organisme private în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază și acțiunea organismelor însărcinate sau cărora li s-au adresat ordine, și anume dacă producătorii de minereu de nichel însărcinați sau cărora li s-au adresat ordine furnizează minereu de nichel topitoriilor indoneziene contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată și, prin urmare, acționează ca substitut pentru GOID. În plus, Comisia a evaluat dacă funcția îndeplinită ar reveni în mod normal administrației publice centrale, și anume dacă furnizarea de minereu de nichel topitoriilor din Indonezia este o activitate normală a administrației publice centrale și dacă o astfel de funcție nu diferă, în sens real, de practicile urmate în mod normal de administrațiile publice centrale, și anume dacă furnizarea efectivă de minereu de nichel de către producători/societăți de exploatare minieră, în sens real, diferă de ceea ce ar fi făcut administrația publică centrală însăși.

Evaluarea

(452) Având în vedere jurisprudența OMC menționată în secțiunea anterioară, Comisia a analizat mai întâi dacă sprijinul acordat de GOID industriei siderurgice indoneziene sub forma furnizării de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată este efectiv un obiectiv al diferitelor măsuri guvernamentale în cauză, și nu doar un „efect secundar" al exercitării puterii generale de reglementare. Ancheta a examinat în special dacă prețurile mai mici ale minereului de nichel au făcut parte din obiectivele administrațiile publice centrale sau dacă prețurile mai mici au fost mai degrabă un produs secundar „accidental" al reglementării guvernamentale generale. Comisia a concluzionat că diferitele intervenții ale GOID au avut ca obiectiv sprijinirea industriei oțelului inoxidabil și că prețurile mai mici ale minereului de nichel erau un obiectiv preconizat al acestor măsuri.

(453) GOID a luat o serie de măsuri de-a lungul anilor pentru a-și atinge obiectivul de politică. Secțiunea 4.4 a detaliat contextul relevant care a condus la decizia GOID de a maximiza valoarea adăugată a rezervelor semnificative de minereu de nichel prin dezvoltarea pe plan intern a unei industrii a topitoriilor și a oțelului inoxidabil în aval. O parte din această politică generală a GOID a fost de a stimula topitoriile să construiască și să mențină capacitatea de

topire în Indonezia, printre altele prin asigurarea unor prețuri scăzute pentru minereul de nichel pentru aceste topitorii și, în special, prin restricții la export în combinație cu măsuri guvernamentale suplimentare; mai ales cerințele interne în materie de prelucrare și un mecanism obligatoriu de stabilire a prețurilor care să mențină prețurile la un nivel scăzut în mod artificial.

(454) În special, Legea din 2009 privind mineritul impunea tuturor societăților de extracție a minereului de nichel obligația fie de a-și construi propria instalație de prelucrare/purificare a nichelului, fie de a-și vinde produsul unei astfel de instalații naționale. Aceasta a constituit o interdicție *de facto* a exportului de minereu de nichel neprelucrat. Unul dintre principalele obiective declarate în această privință ale Legii din 2009 privind mineritul este: „să sprijine și să dezvolte extinderea capacităților naționale, astfel încât să existe o mai mare capacitate concurențială la nivel național, regional și internațional" [articolul 3 litera (d)]. Legea din 2009 privind mineritul confirmă obiectivul GOID de a construi industriile de prelucrare a mineralelor din aval și de a asigura faptul că acestea au un avantaj competitiv la nivel internațional. Întrucât principala utilizare a minereului de nichel este producția de oțel inoxidabil, este clar că producătorii-exportatori sunt principalii beneficiari ai Legii din 2009 privind mineritul.

(455) Astfel cum s-a explicat în detaliu în secțiunea anterioară privind societățile de exploatare minieră care acționează ca organisme publice, GOID a pus în aplicare în special următoarele măsuri privind minereul de nichel, care se aplică tuturor societăților de exploatare minieră, indiferent dacă acestea sunt deținute de stat sau sunt private:

i. Obligația de prelucrare internă (a se vedea considerentele 401-404);

ii. Restricții la export până în 2019 și o interdicție totală a exporturilor începând cu 1 ianuarie 2020 (a se vedea considerentele 405-413);

iii. Mecanismul obligatoriu de stabilire a prețurilor (a se vedea considerentele 435-437).

(456) Pe scurt, obligația de prelucrare obligatorie impunea topitoriilor să prelucreze minereul de nichel pe plan intern, demonstrând că GOID intenționa să se asigure că minereul de nichel va fi produs și prelucrat pe plan intern și nu va fi exportat. Restricțiile și interdicțiile ulterioare la export *de facto* sau *de jure* privind exportul de minereu de nichel care au intrat în vigoare începând cu 2014, după perioada de tranziție care a început în 2009 și, în special, interdicția totală la export începând cu 1 ianuarie 2020, au fost destinate în mod specific să garanteze faptul că minereul de nichel, pe lângă faptul că trebuie să fie prelucrat pe plan intern, nu poate fi exportat. Acesta a trebuit să fie păstrat pe piața internă în avantajul industriei oțelului inoxidabil și a condus la scăderea prețurilor minereului de nichel pe piața internă.

(457) Prețurile scăzute ale minereului de nichel ca urmare a restricțiilor la export (și a cerinței interne de prelucrare) au fost susținute în continuare de un mecanism obligatoriu de stabilire a prețurilor introdus în 2020.

(458) GOID a început să reglementeze anumite aspecte ale prețurilor minereului de nichel încă din 2010 prin articolul 85 din GR 23/2010. Legislația a inclus un preț de referință în principal în scopul calculării nivelului redevențelor datorate către GOID. Aceasta nu reglementa încă prețurile de tranzacție dintre societățile de exploatare minieră și topitorii. De asemenea, la momentul respectiv, prețul de referință se aplica numai tranzacțiilor interne cu minereu de nichel. GOID a dorit să se asigure că, având în vedere nivelul potențial scăzut al prețurilor interne în comparație cu prețurile de export, GOID va fi în măsură să colecteze un nivel corespunzător al redevențelor pentru vânzările interne. Mecanismul de stabilire a prețurilor, astfel cum este prevăzut la articolul 85, a făcut obiectul unei modificări importante în 2017 prin intermediul GR 1/2017, prin care GOID a început să reglementeze nu numai prețul minereului de nichel în ceea ce privește redevențele, ci și prețul efectiv al tranzacției. Versiunea modificată a articolului 85, astfel cum figurează în GR 1/2017, are următorul conținut: „(1) Titularii de IUP pentru operațiuni de producție, atât a mineralelor, cât și a cărbunelui, care comercializează minerale și cărbune, trebuie să se raporteze la prețul de referință (2) Prețul menționat la punctul (1) este stipulat de: a. ministrul metalelor și cărbunelui; b. guvernatorul sau regentul/primarul, în funcție de rolul său, pentru minerale și roci nemetalifere. (3) Prețul menționat la punctul (1), este stipulat prin mecanismul pieței și/sau în funcție de prețul acceptat pe piața internațională. (4) Detaliile privind fixarea prețurilor mineralelor metalice și ale cărbunelui sunt stabilite printr-un regulament al ministrului." ([97])

([97]) GOID a declarat că această versiune modificată a articolului 85 din GR 1/2017 era menită să aplice HPM în vânzarea de minerale și cărbune în scopul calculării veniturilor statului. Cu toate acestea, în acest regulament nu pare să existe nicio trimitere la faptul că HPM ar trebui utilizat numai în scopul calculării veniturilor statului.

(459) GOID a stabilit mecanismul efectiv de stabilire a prețurilor de referință pentru tranzacțiile dintre societățile de exploatare minieră și topitorii prin intermediul reglementărilor sale specifice pentru a obține o reducere semnificativă a prețului minereului de nichel în comparație cu cel practicat pe piețele internaționale. Prețul de referință pentru nichel (HPM) a fost furnizat printr-o formulă stabilită în Decretul MEMR 2946K/30/MEM/2017, după cum urmează: HPM minereu de nichel = % Ni x CF x HMA nichel. „1. HPM minereu de nichel este prețul de referință al minereului metalic sub formă de minereu de nichel în USD/DMT 2. % Ni este conținutul de Ni din minereul de nichel. 3. CF este factorul corector, care este cuantumul procentajului care ține cont de reducere sau de valoarea primei în raport cu calitatea produsului de bază vândut, în conformitate cu următoarele condiții: a. CF pentru minereu de nichel cu 1,9 % Ni = 20 %; și b. CF va fluctua cu 1 % mai mult/mai puțin pentru fiecare creștere cu 0,1 % a conținutului de Ni". MEMR 7/2017 definește HPM ca fiind „prețul mineralelor metalice care sunt stabilite la un punct de vânzare, franco la bord, pentru fiecare produs de bază minier din minerale metalice;" și HMA ca fiind „prețul obținut din media prețurilor mineralelor metalice publicate în luna precedentă sau prețul de la aceeași dată cu tranzacția, în conformitate cu cotația de preț din prețul publicat al mineralelor metalice". Valoarea HMA este stabilită de ministru în fiecare lună și se raportează la prețurile internaționale, cum ar fi prețul London Metal Exchange (LME) pentru nichel.

(460) Deși, într-adevăr, formula de calcul al HPM reglementat pentru minereul de nichel este legată de prețul internațional al minereului de nichel, această formulă include un factor de corecție semnificativ care garantează faptul că prețul intern indonezian al minereului de nichel este cu mult sub prețurile internaționale.

(461) Reglementarea prețurilor arată, de asemenea, în mod specific intenția GOID de a reglementa prețurile în avantajul industriei interne a oțelului inoxidabil la un nivel inferior condițiilor normale de piață. Mecanismul urmărea să obțină un preț cu mult mai mic decât prețul practicat pe piața internațională. Acest lucru a fost confirmat de diferite declarații ale GOID. Acest mecanism de stabilire a prețurilor a fost, de asemenea, esențial pentru obiectivele de politică ale GOID, întrucât a garantat faptul că societățile de exploatare minieră puteau continua să producă și să aprovizioneze industria din aval, deoarece politica GOID în favoarea topitoriilor a pus în pericol subzistența mai multor societăți de exploatare minieră.

(462) Comunicatul de presă nr. 253.Pers/04/SJI/2020 al MEMR referitor la noul regulament privind prețul de referință al minereurilor minerale ([98]) confirmă faptul că, prin intermediul mecanismului de reglementare a prețurilor, GOID intenționează să mențină nivelul scăzut al prețului minereului de nichel în avantajul industriei naționale a topitoriilor, ca obiectiv principal, garantându-se, în același timp, faptul că prețul permite continuarea producției de minereu de nichel. Directorul general interimar pentru Minerale și Cărbune explică în mod clar că „guvernul a stabilit HPM sub prețul internațional pentru a crește economiile de scară ale topitoriilor" și că „cu cât HPM este mai scăzut, cu atât sunt mai economice topitoriile. Întotdeauna stabilim HPM sub prețul pieței internaționale". Directorul pentru Sprijinirea Mineralelor și Întreprinderi, Yunus Saefulhak, a oferit un exemplu de stabilire a HPM sub prețul internațional. „De exemplu, în cazul în care prețul internațional este de 60 USD (per tonă metrică de materie umedă - WMT), prețul nostru (în Indonezia) este de 30 USD (per WMT)" ([99]).

(463) Alți comentatori raportează, de asemenea, că GOID a acordat o atenție deosebită interesului topitoriilor atunci când a stabilit prețul minereului de nichel. Directorul general interimar pentru Minerale și Cărbune a confirmat intenția sa de „a face dreptate topitoriilor care doresc cele mai mici prețuri posibile. Dar, pe de altă parte, [aceasta] trebuie să garanteze că activitățile de exploatare a nichelului oferă o marjă suficientă pentru exploatarea minieră" ([100]) și a adăugat „În mod evident, vă rugăm să rețineți că, după calcularea prețului mediu al mineralelor, acesta rămâne sub prețul internațional cu 30 %. Aceasta are drept scop încurajarea climatului de investiții în rândul topitoriilor în vederea construirii de instalații de prelucrare și de rafinării în Indonezia" ([101]). Prețul reglementat pentru minereul de nichel, deconectat de condițiile pieței, poate funcționa numai prin punerea în aplicare în paralel a interdicției de export care împiedică societățile de exploatare minieră să aibă alte opțiuni de vânzare și prin posibilitatea de a eluda restricțiile de preț prin vânzarea produselor lor în străinătate la un preț mai mare.

([98]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued
([99]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued
([100]) http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf
([101]) http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf

(464) Supunând societățile de exploatare minieră unor restricții la exportul de minereu de nichel, în combinație cu alte măsuri ale GOID, inclusiv, în special, (i) o reglementare a prețurilor care a menținut prețurile minereului de nichel la un nivel scăzut în mod artificial și (ii) cerințe interne în materie de prelucrare care au condus la o ofertă excedentară și la prețuri scăzute, GOID a pus societățile de exploatare a nichelului într-o situație irațională din punct de vedere economic, obligându-le să vândă minereul de nichel pe piața internă pentru prețuri reduse artificial în comparație cu prețurile substanțial mai mari pe care le-ar fi putut obține altfel de la mulți clienți potențiali în absența obligațiilor de acordare a licențelor și a mecanismului de stabilire a prețurilor. Prin urmare, societățile de exploatare a minereului de nichel sunt private de o alegere comercială rațională și sunt obligate să respecte obiectivul de politică al GOID de a favoriza industria oțelului inoxidabil.

(465) Pe baza datelor furnizate de GOID cu privire la producția și consumul de minereu de nichel în Indonezia, presupunând că aceste date sunt exacte, astfel cum susține GOID (a se vedea considerentele 348 și 351), producția de minereu de nichel este semnificativ mai mare decât consumul de minereu de nichel.

(466) Cu alte cuvinte, aceste măsuri, luate împreună, constituie o acțiune explicită și afirmativă a GOID de delegare sau comandare adresată societăților de extracție a minereului de nichel pentru a furniza minereu de nichel topitoriilor contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Rolul GOID a depășit cu mult o intervenție obișnuită în calitate de autoritate de reglementare a pieței în sectorul minier. Măsurile relevante nu numai că au reglementat aspecte generale ale pieței, ci au impus un comportament specific societăților de exploatare minieră, obligându-le să prelucreze minereul pe plan intern, închizând piețele de export și reglementând un preț cu mult mai mic decât prețul practicat pe piața internațională. Toate aceste măsuri au fost luate pentru ca societățile de exploatare minieră să furnizeze minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, în avantajul industriei din aval. Această intenție a fost clarificată prin numeroase declarații și acțiuni de politică.

(467) Obligând societățile de exploatare minieră să respecte aceste măsuri (inclusiv prin sancțiuni și revocarea licențelor, a se vedea considerentele 337-375), GOID le-a privat de posibilitatea de a-și alege în mod liber strategiile de producție și de vânzare în funcție de considerente de piață. Cu alte cuvinte, aceste măsuri constituie în mod clar o „legătură demonstrabilă" între actul guvernamental și comportamentul societăților de exploatare minieră private. GOID a utilizat societățile de exploatare minieră drept intermediar pentru a sprijini topitoriile și producătorii de oțel inoxidabil. În plus, Comisia a observat deja că GOID gestionează și controlează extracția resurselor naturale, inclusiv a minereului de nichel, ca parte a funcțiilor sale guvernamentale (a se vedea considerentul 374). Prin urmare, furnizarea de minereu de nichel poate fi tratată ca o funcție care revine în mod normal guvernului în temeiul exercitării competențelor sale de reglementare.

(468) Într-adevăr, în loc să furnizeze minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată direct industriei oțelului inoxidabil pentru a atinge obiectivele de politică publică ale GOID de atragere a capacității topitoriilor prin prețuri scăzute ale minereului de nichel, GOID a determinat societățile de exploatare minieră, prin intermediul unui set de acte cu putere de lege și norme administrative atent orientate, să facă acest lucru în numele său.

(469) În observațiile privind comunicarea constatărilor finale, GOID a emis obiecții în primul rând față de trimiterea la Constituția din 1945 din considerentul 374 pe motiv că aceasta ar fi complet irelevantă în contextul stabilirii contribuției financiare. În acest sens, GOID a reamintit principiul suveranității statului, care include principiul suveranității asupra resurselor naționale, astfel cum a fost recunoscut de Grupul special al OMC în cauza *China – Materii prime* ([102]).

(470) Comisia a remarcat de la bun început că trimiterea la Constituția din 1945 nu aduce atingere principiului suveranității statului, inclusiv principiului suveranității asupra resurselor naturale. Într-adevăr, Comisia nu a pus sub semnul întrebării posibilitatea sau capacitatea GOID de a formula diverse opțiuni de politică și de reglementare. Singura constatare pe care Comisia a extras-o, în considerentul 374, din Constituția din 1945 coroborată cu Legea din 2009 privind mineritul, este aceea că toate mineralele din Indonezia sunt resurse naturale publice, care sunt controlate și utilizate de stat. Comisia nu a stabilit, pe baza citatului din Constituția din 1945 limitată exclusiv la articolul 33 alineatul (2), că GOID a acordat o contribuție financiară în contextul furnizării de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Relevanța Constituției din 1945 este justificată de faptul că articolul 33 este menționat de două ori în preambulul Legii din 2009 privind mineritul, care reglementează de fapt

([102]) Rapoartele Grupului special, *China – Measures Related to the Exportation of Various Raw Materials* (China – Măsuri legate de exportul de diverse materii prime), WT/DS394/R, Add.1 și Corr.1 / WT/DS395/R, Add.1 și Corr.1 / WT/DS398/R, Add.1 și Corr.1, adoptate la 22 februarie 2012, astfel cum au fost modificate prin rapoartele Organului de apel WT/DS394/AB/R / WT/DS395/AB/R / WT/DS398/AB/R, DSR 2012:VII, p. 3 501, punctele 7.378 și 7.380.

sectorul minier și prevede o punere în aplicare a principiului consacrat în Constituția din 1945. În plus, Comisia a observat că principiul suveranității statului nu exclude faptul că anumite opțiuni de politică și reglementare, adoptate în mod liber de către GOID, ar putea fi calificate, împreună cu toate celelalte elemente de probă disponibile, ca oferind o contribuție financiară în sensul obligațiilor GOID în cadrul OMC. Într-adevăr, în cauza China – Materii prime, Grupul special, deși a recunoscut că „capacitatea de a încheia acorduri internaționale – cum ar fi Acordul OMC – este un exemplu esențial de exercitare a suveranității" ([103]), a reamintit că „membrii trebuie să își exercite suveranitatea asupra resurselor naturale în conformitate cu obligațiile care le revin în cadrul OMC" ([104]). În consecință, în ceea ce privește fondul cauzei, în cauza China – Materii prime, Grupul special a recomandat ([105]) – iar Organul de apel a confirmat ([106]) – că China a trebuit să își alinieze taxele la export și contingentele la export pentru anumite materii prime în conformitate cu obligațiile care îi revin în cadrul OMC. Prin urmare, Comisia a considerat că trimiterea la Constituție este relevantă pentru a înțelege contextul juridic și a respins această obiecție.

(471) GOID a susținut, de asemenea, că actele cu putere de lege, normele administrative și politicile în domeniul minier citate de Comisie sunt irelevante în contextul stabilirii contribuției financiare, deoarece ele nu intervin în tranzacțiile comerciale dintre operatorii economici. GOID a susținut că Comisia a interpretat greșit sensul cuvântului „control", inclus într-o serie de dispoziții, care s-ar referi, de fapt, la activitatea de gestionare și supraveghere a întreprinderilor miniere sau a activităților de combatere a mineritului ilegal, de prevenire a daunelor aduse mediului de activitățile miniere și de asigurare a conformității depline a explorării miniere cu bunele practici de exploatare minieră. În acest sens, GOID a făcut trimitere la definițiile termenilor „ordonare", „supraveghere", „protecție publică" și „orientare de punere în aplicare" incluse în capitolul XIX din Legea din 2009 privind mineritul și la articolul 3 din GR 55/2010, îndemnând Comisia să ia în considerare întreaga legislație, inclusiv măsurile de punere în aplicare, în special GR 55/2010. GOID a fost de părere că aceste dispoziții nu au dovedit că a intervenit în tranzacții comerciale private și nici că a adresat instrucțiuni societăților de exploatare minieră să furnizeze minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(472) Mai precis, GOID a contestat rolul pe piața minereului de nichel care i-a fost atribuit de Comisie în considerentul 327, făcând trimitere la preambulul MEMR 26/2018 referitor la punerea în aplicare a unor norme în materie de bune practici de exploatare minieră și la supravegherea exploatării mineralelor și a cărbunelui, care pune în aplicare GR 55/2010 și care stipulează că sarcina GOID este doar de a supraveghea și de a furniza orientări de punere în aplicare a bunelor practici și principii de exploatare minieră.

(473) De asemenea, GOID a reacționat la constatarea din considerentul 374, potrivit căreia toate resursele naturale sunt controlate de GOID, afirmând că trebuie să controleze sectorul minier pentru a preveni impactul negativ al activităților miniere, cum ar fi degradarea mediului și poluarea în legătură cu zonele miniere.

(474) Comisia a considerat, în primul rând, că trebuia să ia în considerare fiecare act legislativ sau reglementare relevante privind sectorul minier, inclusiv regulamentul de punere în aplicare, pentru a ajunge la o concluzie cu privire la contribuția financiară în contextul furnizării de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. O evaluare juridică bazată doar pe informații și elemente de probă parțiale existente la dosar, care ar fi neglijat informațiile și elemente de probă potențial relevante, ar fi subminat exactitatea și caracterul adecvat al constatărilor Comisiei. Prin urmare, Comisia avea obligația juridică de a analiza toate elementele de probă relevante, contrar afirmației GOID. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(475) În ceea ce privește celelalte afirmații, afirmația potrivit căreia Comisia ar fi înțeles greșit sensul cuvântului „control" și citate parțiale și limitate din anumite acte legislative nu sunt, ca atare, de natură să infirme constatările Comisiei.

(476) Într-adevăr, Comisia nu contestă faptul că controlul exercitat de GOID prin gestionare și supraveghere este exercitat, de asemenea, cu scopul de a combate mineritul ilegal, de a preveni daunele aduse mediului și de a asigura bunele practici de exploatare minieră. Cu toate acestea, controlul exercitat de GOID nu se limitează doar la aceste activități. Astfel cum a arătat ancheta și elementele de probă, controlul GOID a fost pus în aplicare, de asemenea, pentru

([103]) Raportul Grupului special, *China – Raw Materials* (China - Materii prime), cit., punctul 7.382.
([104]) Raportul Grupului special, *China – Raw Materials* (China - Materii prime), cit., punctul 7.381.
([105]) Raportul Grupului special, *China – Raw Materials* (China - Materii prime), cit., punctul 8.8.
([106]) Rapoartele Organului de apel, *China – Measures Related to the Exportation of Various Raw Materials* (China – Măsuri legate de exportul de diverse materii prime), WT/DS394/AB/R / WT/DS395/AB/R / WT/DS398/AB/R, adoptate la 22 februarie 2012, DSR 2012:VII, p. 3295, punctul 362(b).

obiectivul general de dezvoltare a industriei interne de prelucrare, printre altele prin controlarea prețurilor de producție și de vânzare a minereului de nichel. Faptul că controlul poate avea alte obiective concurente și/sau auxiliare nu afectează această constatare. Acest lucru ar fi suficient, în sine, pentru a respinge această afirmație.

(477) Din motive de exhaustivitate, Comisia a analizat, de asemenea, definițiile termenilor „ordonare", „supraveghere" și „protecție publică" prevăzute la capitolul XIX din Legea din 2009 privind mineritul. Comisia a observat că acestea se referă la activitatea de ordonare și supraveghere pe care GOID central o exercită la nivel de provincie și district/oraș, în limitele competențelor sale în ceea ce privește gestionarea sectorului minier. Acest lucru reiese clar din alineatele care introduc definițiile raportate de GOID, și anume articolul 139: „Ministrul ordonă cu privire la gestionarea activităților miniere desfășurate de guvernele provinciale și de guvernele districtelor/orașelor în cadrul autorității sale", iar articolul 140 alineatul (1): „Ministrul supraveghează gestionarea activităților miniere desfășurate de administrațiile publice provinciale și districtuale/municipale aflate sub autoritatea acestora". Acest lucru este confirmat și de atribuțiile GOID central de la articolul 6 alineatul (1) litera (n) din Legea din 2009 privind mineritul, care includ „ordonarea și supravegherea gestionării exploatării mineralelor și a cărbunelui care sunt efectuate de administrațiile publice regionale". Prin urmare, activitatea de ordonare și supraveghere, precum și definițiile acesteia, se referă la ordonarea și supravegherea de către GOID central în ceea ce privește nivelurile guvernamentale locale. Totuși, aceasta constituie doar una dintre atribuțiile GOID central. Comisia observă, de exemplu, că GOID nu a făcut trimitere, în argumentele sale, la capitolul III din Legea din 2009 privind mineritul, intitulat în mod clar „Controlul minereurilor și al cărbunelui". Acest control este exercitat la toate nivelurile GOID [articolul 4 alineatul (2): „este exercitat de administrația publică centrală și/sau de administrațiile publice regionale"], spre deosebire de ordonarea și supravegherea menționate în capitolul XIX, care sunt exercitate în mod specific de Ministrul energiei și resurselor minerale. În plus, articolul 5 din Legea din 2009 privind mineritul detaliază noțiunea de control, precizând că „în interesul național [...] administrația publică centrală [...] poate adopta o politică preferențială pentru necesitățile interne de minerale și/sau de cărbune" [alineatul (1)], că „Interesele naționale [...] pot fi susținute prin supravegherea producției și a exportului" [alineatul (2)] și că „În cadrul supravegherii [...], administrația publică centrală are autoritatea de a stabili cantitatea de producție anuală a oricărui produs de bază pentru orice provincie" (punctul 3). Supravegherea menționată la articolul 5 este foarte diferită de supravegherea menționată în capitolul XIX. Într-adevăr, nu se poate găsi nicio trimitere la producție și export în definiția supravegherii raportată de GOID, inclusă la articolul 141 din capitolul XIX din Legea din 2009 privind mineritul. GOID nu a furnizat niciun element de probă care să ateste faptul că noțiunea de „control" este definită ca „supraveghere" la articolul 141 și nici că supravegherea menționată la articolul 5 este definită la articolul 141. Într-adevăr, definiția supravegherii de la articolul 141 se referă în mod clar la „Supravegherea prevăzută la articolul 140", și anume la supravegherea exercitată de către GOID central asupra nivelurilor guvernamentale locale în gestionarea sectorului minier.

(478) Încă o dată, tot în ceea ce privește articolul 3 din GR 55/2010, GOID interpretează parțial legislația. Într-adevăr, deși Comisia nu contestă definiția orientărilor prevăzută la articolul 3, ea observă că acest lucru nu este relevant pentru evaluarea controlului. Ceea ce este relevant, în schimb, este, de exemplu, faptul că „Ministrul, guvernatorul sau regentul/primarul, în conformitate cu autoritatea lor, supraveghează punerea în aplicare a gestionării întreprinderilor de exploatare minieră [...]" [articolul 13 alineatul (2)], că „Supravegherea menționată la articolul 13 alineatul (2) se efectuează cu privire la următoarele aspecte: ... b. comercializarea" [articolul 16 litera (b)] și, în cele din urmă, că „Supravegherea comercializării menționate la articolul 16 litera (b), ar trebui să cuprindă cel puțin următoarele elemente: a. realizarea producției și a vânzărilor, inclusiv calitatea, cantitatea și prețul mineralelor și cărbunelui" (articolul 22). GOID nu a abordat niciunul dintre aceste temeiuri juridice clare pentru controlul exercitat de GOID și nici pentru intervenția sa în stabilirea prețurilor minereului de nichel.

(479) În plus, în ceea ce privește MEMR 26/2018, Comisia nu a contestat faptul că, în conformitate cu preambulul regulamentului, sarcina GOID este doar de a supraveghea și de a furniza orientări pentru punerea în aplicare a bunelor principii și practici de exploatare minieră. Comisia consideră că numai această afirmație nu este suficientă pentru a descrie rolul GOID. Dimpotrivă, trebuie remarcat faptul că definiția bunelor practici miniere „include [...] b. guvernanța activităților de exploatare minieră" [articolul 3 alineatul (2) litera (b)], care, la rândul său, „include punerea în aplicare a: a. comercializării" [articolul 3 alineatul (4) litera (a)]. Aceste dispoziții privind comercializarea sunt puse în aplicare de titularii de IUP și de IUPK pentru operațiuni de producție și „constau cel puțin în: [...] c. prețul de vânzare al mineralelor și al cărbunelui, determinat de prețul de referință al mineralelor, de prețul de referință al cărbunelui sau de prețul de vânzare stabilit de ministru; d. stabilirea prețurilor în contractele de vânzare relevante în funcție de prețul de referință al mineralelor sau de prețul de referință al cărbunelui" [articolul 30 alineatul (1) literele (c) și (d)]. Și în acest caz, GOID s-a bazat pe cotații selective și a omis în mod deliberat să abordeze cele mai relevante dispoziții ale actelor legislative pe care le-a citat în observațiile sale. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(480) GOID a susținut, de asemenea, că societățile de exploatare minieră și topitoriile de minereu de nichel erau complet libere și independente de GOID pentru a-și negocia tranzacțiile comerciale, inclusiv prețul minereului de nichel. Potrivit GOID, HPM a fost menit să asigure (i) plata redevențelor și (ii) echitatea comercială, și în același timp HPM a servit drept preț minim obligatoriu pentru minereul de nichel.

(481) Comisia a observat de la bun început că este, în sine, contradictoriu ca GOID să susțină, pe de o parte, că societățile de exploatare minieră și topitoriile de minereu de nichel sunt pe deplin libere să negocieze prețul minereului de nichel și, pe de altă parte, să susțină că HPM a funcționat ca preț minim obligatoriu. Însăși existența HPM și rolul său arată că societățile de exploatare minieră și topitoriile de minereu de nichel nu sunt pe deplin libere să negocieze prețurile minereului de nichel. În plus, afirmația potrivit căreia HPM este un preț minim este contrazisă de dovezile copleșitoare de la dosar, care arată că, în practică, prețurile minereului de nichel au corespuns HPM pentru tranzacțiile dintre părți afiliate și neafiliate din aceeași perioadă (a se vedea considerentul 518). Aceasta arată că HPM era un mecanism de prețuri reglementat și obligatoriu, urmat de toate părțile, și că mecanismele sale au fost concepute și puse în aplicare prin intermediul factorului de corecție arbitrar cu scopul de a asigura o reducere semnificativă a prețului minereului de nichel în comparație cu prețurile practicate pe piețele internaționale. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

(482) Ca răspuns la constatarea potrivit căreia prețul intern indonezian este menținut cu mult sub prețurile internaționale, GOID a afirmat că nicio reglementare nu intervine în acest mod. GOID a susținut că, dimpotrivă, în conformitate cu MEMR 7/2017, HPM a fost stabilit pe baza prețului de piață predominant și că introducerea sa obligatorie în conformitate cu MEMR 11/2020 arată modul în care GOID menține prețul internațional, întrucât HPM include HMA, care încorporează un element de preț internațional. Cu toate acestea, GOID a susținut că deciziile comerciale luate în cadrul tranzacțiilor erau pe deplin dependente de părți, fără nicio intervenție din partea GOID.

(483) Comisia a respins cu fermitate afirmația GOID ca fiind nefondată. Într-adevăr, deși este adevărat că HPM se raportează la HMA, care reflectă prețul internațional al nichelului potrivit LME, HMA este apoi ajustat printr-un factor de corecție arbitrar, astfel cum se explică în considerentul 460. Acest factor de corecție introduce o „reducere sau o primă în raport cu calitatea produsului de bază vândut" (anexa la Decretul MEMR nr. 2946 K/30/MEM/2017), care garantează că prețurile interne ale minereului de nichel sunt întotdeauna menținute sub nivelurile internaționale. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(484) În ceea ce privește rolul societăților de exploatare minieră care acționează ca organism public, GOID a susținut, cu trimitere la considerentul 373, că nu a autorizat niciodată societățile de exploatare minieră să exercite funcții guvernamentale și că nu există la dosar nicio dovadă în acest sens.

(485) GOID a precizat, de asemenea, ca răspuns la considerentul 375, că nu a stabilit niciodată cui ar fi trebuit să vândă minereu de nichel pentru prelucrare ulterioară societățile de exploatare minieră. În special, GOID a făcut trimitere la articolul 104 alineatul (1) din Legea din 2009 privind mineritul, unde formularea „*pot coopera cu*" implică faptul că societățile de exploatare minieră sunt libere să coopereze cu alți operatori economici.

(486) Comisia a observat că constatarea potrivit căreia societățile de exploatare a minereului de nichel acționează în calitate de organisme publice rezultă din cantitatea covârșitoare de elemente de probă și din constatările ulterioare dezvoltate în considerentele 371-445. În ceea ce privește instrucțiunile care precizează cui societățile de exploatare minieră ar trebui să vândă minereul de nichel, Comisia a recunoscut că GOID nu obligă în mod direct societățile de exploatare minieră să coopereze cu alți titulari de permise de exploatare minieră sau de permise speciale de exploatare minieră. Cu toate acestea, societățile de exploatare minieră au obligația de a crește valoarea adăugată a producției lor, în conformitate cu articolul 102 din Legea din 2009 privind mineritul. În cazul în care nu sunt în măsură să realizeze o astfel de creștere pe cont propriu, ele trebuie să coopereze cu alte autorizații de exploatare minieră sau cu deținătorii de permise speciale de exploatare minieră. Odată ce acestea decid să coopereze, Legea din 2009 privind mineritul limitează în mod semnificativ numărul potențialelor părți cooperante, precizând la articolul 103 că producția trebuie să fie prelucrată pe plan intern în Indonezia și limitând participarea la prelucrarea producției la deținătorii de permise de exploatare minieră sau de permise speciale de exploatare minieră. În plus, permisele de exploatare minieră sau permisele speciale de exploatare minieră sunt eliberate de GOID. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

(487) GOID a susținut, de asemenea, că nu a stabilit niciodată care societăți și zone au fost autorizate să extragă minereu de nichel. GOID a afirmat că permisele de exploatare minieră au o funcție de control și de reglementare, fiind menite să garanteze faptul că activitățile nu intră în conflict cu alte activități și că nu există nicio utilizare abuzivă a permiselor acordate. În sprijinul acestui obiectiv, GOID a făcut trimitere la MEMR 7/2020, care prevede că scopul permiselor de exploatare minieră este de a garanta securitatea juridică, de a asigura eficacitatea și eficiența activităților miniere și de a încuraja dezvoltarea întreprinderilor. Din nou, GOID a solicitat Comisiei să analizeze inclusiv regulamentele de

punere în aplicare, cum ar fi MEMR 25/2018 privind activitățile de exploatare a mineralelor și a cărbunelui, care explică planificarea și etapele administrative pentru extracția minereului de nichel. În special, în ceea ce privește RKAB-urile, GOID a reamintit că cantitatea de minereu de nichel care trebuie extrasă depinde de constatările studiului de explorare și de fezabilitate pregătit de societăți. GOID aprobă RKAB atât timp cât este în conformitate cu studiul de fezabilitate și impune societăților de exploatare minieră doar să continue prelucrarea mineralului până la atingerea unui anumit grad de purificare. GOID a susținut că această cerință este normală și nu provine de la industria oțelului inoxidabil.

(488) Comisia a observat că diferitele obiective ale eliberării autorizației de exploatare minieră nu au afectat constatarea potrivit căreia GOID, prin intermediul permiselor de exploatare minieră, stabilește care societăți sunt autorizate să extragă minereu de nichel. În plus, Comisia observă că GOID nu a contestat constatarea potrivit căreia GOID, prin intermediul deciziei de planificare la nivel național și local, stabilește zonele autorizate să extragă minereu de nichel. În plus, Comisia a confirmat că a luat în considerare MEMR 25/2018 în analiza sa și că acest lucru nu a condus la constatări diferite de cele din prezentul regulament. În cele din urmă, în ceea ce privește RKAB-urile, Comisia a observat că GOID nu a furnizat studii de fezabilitate complete și a evitat să se angajeze în discuții cu privire la modul în care sunt stabilite obiectivele de producție pentru fiecare societate și cu privire la modul în care monitorizează și acționează ulterior în ceea ce privește producția realizată efectiv pentru perioada acoperită de studiul de fezabilitate. Din cauza lipsei de cooperare cu privire la acest aspect important, Comisia a trebuit să se bazeze pe concluzii în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază. Prin urmare, aceste afirmații, care nu sunt susținute ca atare, au fost respinse.

(489) Ca răspuns la concluzia din considerentul 393, potrivit căreia o mare parte a societăților de exploatare a minereului de nichel sunt deținute de GOID, GOID a reamintit că, în conformitate cu articolul 2 din Legea nr. 19 din 2003, întreprinderile deținute de stat sunt înființate cu scopul de a maximiza profiturile din activitățile lor comerciale.

(490) În această privință, GOID a afirmat că stabilirea însărcinării și a ordonării societăților de exploatare minieră ar necesita o legislație scrisă, care lipsește în acest caz. GOID a indicat exemplul sectorului cărbunelui, unde Decretul nr. 261 din 2019 al MEMR a introdus un plafon tarifar pentru cărbunele destinat producției publice de energie electrică. Dimpotrivă, GOID a susținut că nu există un astfel de plafon pentru minereul de nichel sau pentru industria oțelului inoxidabil. GOID a reiterat faptul că singura cerință este prelucrarea suplimentară a minereului de nichel pentru a atinge un anumit grad minim de purificare, în conformitate cu MEMR 25/2018.

(491) GOID a susținut că niciunul dintre cele trei elemente pentru existența însărcinării și a ordonării, astfel cum a precizat Grupul special în cauza *SUA – Limitarea exporturilor* ([107]), nu poate fi constatat în cazul de față. GOID a adăugat că însărcinarea și ordonarea nu pot fi constatate nici măcar pe baza efectelor economice ale unei măsuri guvernamentale, făcând trimitere la Grupul special în cauza *SUA – Măsuri compensatorii privind lemnul de esență moale din Canada* ([108]).

(492) Comisia a observat că faptul că întreprinderile deținute de stat sunt înființate cu scopul de a maximiza profiturile în conformitate cu legislația nu pune sub semnul întrebării proprietatea statului și toate celelalte elemente care stau la baza concluziei potrivit căreia societățile de exploatare a minereului de nichel au acționat ca organism public. Existența măsurilor privind obligațiile în materie de prelucrare internă, restricțiile la export și mecanismul obligatoriu al prețurilor indică faptul că aceste întreprinderi deținute de stat și alte societăți de exploatare minieră, departe de a urmări maximizarea profitului, au fost obligate să urmeze un comportament economic irațional, fiind obligate să prelucreze minereul pe plan intern, fiind împiedicate să exporte și, prin urmare, să obțină un preț mai mare pe piețele internaționale. Chiar și pe plan intern, acestea au putut vinde numai la prețul scăzut impus de GOID (și anume HPM). Prin urmare, mediul juridic creat de GOID este în mod obiectiv incompatibil cu presupusul scop legislativ al acestor societăți de a-și maximiza profitul.

([107]) Raportul grupului special, *United States – Measures Treating Exports Restraints as Subsidies* (Statele Unite – Măsuri de tratare a restricțiilor la export drept subvenții), WT/DS194/R, adoptat la 23 august 2001, punctul 8.29.

([108]) Raportul grupului special, *United States – Countervailing Measures on Softwood Lumber from Canada* (Statele Unite – Măsuri compensatorii privind produsele din lemn de esență moale din Canada), WT/DS533/R, distribuit membrilor OMC la 24 august 2020, punctele 7.600 și 7.606.

(493) În ceea ce privește însărcinarea și ordonarea, Comisia a observat de la bun început că principalele sale constatări au concluzionat că societățile de exploatare a minereului de nichel au acționat ca organisme publice. Prin urmare, chiar dacă această afirmație a GOID ar fi întemeiată, ceea ce nu este cazul, aceasta nu ar avea niciun impact asupra concluziei privind contribuția financiară a unei administrații publice centrale sau a unui organism public. În esență, Comisia a demonstrat existența însărcinării și a ordonării de către GOID către societățile de exploatare minieră în considerentele 446-499. S-a considerat că elementele de probă găsite îndeplinesc condițiile și cerințele, astfel cum prevede jurisprudența relevantă a OMC. Astfel cum a reamintit Comisia în considerentul 448, constatările din cauza *SUA – Limitarea exporturilor* trebuie citite împreună cu constatările Organului de apel, astfel cum a recunoscut și Grupul special în cauza *SUA – Măsuri compensatorii privind importurile de produse software din Canada*. Combinația de măsuri luate de GOID, inclusiv obligațiile interne de prelucrare, restricțiile la export și mecanismul obligatoriu de stabilire a prețurilor, precum și declarațiile făcute în legătură cu acestea, au arătat că GOID a pus în aplicare în mod deliberat aceste măsuri pentru a însărcina sau a ordona furnizorilor de minereu de nichel să furnizeze minereu de nichel la contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Prin urmare, efectele obținute prin aceste măsuri nu au fost accidentale sau doar un produs secundar al efectelor economice ale acestor politici. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(494) În ceea ce privește interdicția de export menționată în considerentele 405-413, GOID a susținut că aceasta nu a fost concepută pentru a denatura prețul minereului de nichel în Indonezia. În schimb, aceasta avea ca scop conservarea rezervelor minerale și protecția mediului. De asemenea, GOID a reiterat faptul că tranzacțiile cu minereu de nichel au fost efectuate în mod independent, fără intervenția GOID și cu HPM ca preț minim, determinat de prețul și practicile predominante pe piața internațională.

(495) În acest sens, GOID a reamintit Grupului special în cauza *SUA – Limitarea exporturilor*, care a susținut că tratarea restricțiilor la export ca o contribuție financiară bazată pe simpla reacție la o măsură este incompatibilă cu Acordul SMC ([109]). Grupul special a afirmat că existența unei contribuții financiare ar trebui dovedită prin trimitere la acțiunea unei administrații publice centrale. În cazul de față, GOID a susținut că își exercită pur și simplu funcțiile și că politica sa privind minereul de nichel nu este o acțiune menită să acorde subvenții. GOID a afirmat că constatările Comisiei se referă la reacția sau la efectul politicii privind minereul de nichel.

(496) Comisia a făcut trimitere la argumentele sale din considerentul 493 și a observat că constatările sale privind existența unei contribuții financiare nu se bazează numai pe interdicția de export introdusă de Indonezia, ci pe un set de măsuri și mecanisme întreprinse de GOID, inclusiv, în special, obligația de prelucrare internă, RKAB-urile, obligația de cesionare, mecanismul de stabilire a prețului minereului de nichel și desemnarea societăților de exploatare minieră drept „obiective vitale naționale". Aplicarea concertată a tuturor acestor măsuri se referă la acțiunea deliberată a GOID de a-și atinge obiectivul de politică în beneficiul industriei de prelucrare a nichelului, în special al producătorilor de SSCR. Prin urmare, afirmația a fost considerată nefondată și a fost respinsă.

(497) Ca răspuns la constatarea din considerentul 330 privind relația dintre politica GOID privind minereul de nichel și cooperarea dintre GOID și GC, GOID a susținut că Acordul dintre GOID și GC privind extinderea și aprofundarea cooperării economice și comerciale bilaterale nu are nicio legătură cu furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Potrivit GOID, cooperarea cu GC nu s-a limitat la industria oțelului inoxidabil. În orice caz, GOID a reamintit că punerea în aplicare a oricărui acord internațional face obiectul legislației indoneziene, care este aplicabilă tuturor operatorilor de pe piață din Indonezia.

(498) Comisia a observat că cooperarea dintre GC și GOID, astfel cum s-a constatat în prezenta anchetă, a arătat că accesul la minereul de nichel din Indonezia a fost unul dintre principalele obiective care au stat la baza cooperării Chinei în cadrul proiectului Morowali. Acordul dintre GOID și GC privind extinderea și aprofundarea cooperării economice și comerciale bilaterale datează din 2011, într-un moment în care exporturile de minereu de nichel către China erau ridicate, astfel cum arată tabelul 2, iar interdicția de export din 2014 nu era încă în vigoare. Cu toate acestea, acordul includea deja o trimitere la „*industria siderurgică*" (articolul III) ca unul dintre domeniile de cooperare, întrucât Legea din 2009 privind mineritul prevedea deja o obligație de prelucrare la nivel intern, supusă unei perioade de grație de 5 ani. În orice caz, obiectivul cooperării chineze nu are nicio incidență asupra constatărilor privind aplicabilitatea măsurilor compensatorii în cazul furnizării de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, întrucât privea numai contextul în care a fost pus în aplicare acest program. Ceea ce a fost relevant pentru constatarea referitoare la acest program sunt măsurile luate de GOID. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

([109]) Raportul Grupului special, *US – Exports Restraints* (SUA – Restricții la export), punctul 8.34.

Concluzie

(499) Prin urmare, Comisia a concluzionat că există numeroase elemente de probă conform cărora măsurile luate de GOID au fost destinate în mod specific să însărcineze sau să ordone societăților de exploatare a nichelului să respecte obiectivele de politică în avantajul industriei oțelului inoxidabil într-un mod echivalent cu o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctele (iv) și (iii) din regulamentul de bază, astfel cum a fost interpretat și aplicat în conformitate cu standardul OMC relevant în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctele (iv) și (iii) din Acordul SMC.

4.4.3.2.2. Avantajul

(500) Comisia a concluzionat că societățile de extracție a minereului de nichel au constituit un organism public și/sau au fost însărcinate sau au primit ordine de la GOID să furnizeze minereu de nichel industriei oțelului inoxidabil.

(501) În etapa următoare, Comisia a evaluat dacă societățile de exploatare minieră, acționând în calitate de organisme publice sau fiind însărcinate sau primind ordine din partea GOID, au furnizat efectiv minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Acest lucru a necesitat o analiză detaliată a evoluțiilor pieței din Indonezia în raport cu o valoare de referință corespunzătoare.

(502) În conformitate cu articolul 3 alineatul (2), articolul 5 și articolul 6 litera (d) din regulamentul de bază, Comisia a evaluat valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii în ceea ce privește avantajul conferit beneficiarului, care a fost constatat în cursul perioadei de anchetă.

(503) Prin urmare, Comisia a evaluat mai întâi dacă prețurile stabilite de societățile de exploatare minieră din Indonezia ar putea reprezenta o valoare de referință adecvată.

(504) Astfel cum s-a menționat în considerentele 435-437, ancheta a arătat că stabilirea prețului minereului de nichel a făcut obiectul unui mecanism de stabilire a prețurilor din partea guvernului și al altor intervenții ale guvernului care au împiedicat dinamica normală a pieței în ceea ce privește cererea și oferta să determine prețul.

(505) Astfel cum s-a reamintit în considerentul 458, GOID a început să reglementeze anumite aspecte ale prețurilor minereului de nichel încă din 2010.

(506) Odată cu introducerea progresivă a restricțiilor la export și a celorlalte măsuri începând din 2014 pentru a-și atinge obiectivul de a crea industria națională a oțelului inoxidabil în aval și de a sprijini acest obiectiv, printre altele, prin prețuri scăzute ale minereului de nichel, GOID a modificat progresiv modul în care a fost stabilit prețul. Aceste politici GOID și-au atins cu succes obiectivul de a crea o ofertă excedentară de minereu de nichel pe piața indoneziană în avantajul industriei oțelului inoxidabil. Prin urmare, această industrie a câștigat o putere considerabilă de stabilire a prețurilor în raport cu societățile de exploatare minieră și, prin urmare, a scăzut semnificativ prețurile minereului de nichel în Indonezia.

(507) În acest context, astfel cum s-a explicat mai sus, mecanismul de stabilire a prețurilor prevăzut la articolul 85 fost modificat în 2017, când GOID a început să reglementeze nu numai prețul minereului de nichel în ceea ce privește redevențele, ci și prețul efectiv al tranzacției.

(508) Se reamintește faptul că GOID a instituit mecanismul efectiv de stabilire a prețurilor de referință pentru tranzacțiile dintre societățile de exploatare minieră și topitorii prin intermediul reglementărilor sale specifice pentru a obține o reducere semnificativă a prețului minereului de nichel de pe piețele internaționale. Prețul de referință pentru nichel (HPM) a fost furnizat printr-o formulă stabilită în Decretul MEMR 2946K/30/MEM/2017 (denumit în continuare „MEMR 7/2017"), după cum urmează: HPM minereu de nichel = % Ni x CF x HMA nichel. „1. «HPM minereu de nichel» este prețul mineralului metalic sub formă de minereu de nichel în USD/DMT 2. % Ni este conținutul de Ni din minereul de nichel. 3. CF este factorul corector, care este cuantumul procentajului care ține cont de reducere sau de valoarea primei în raport cu calitatea produsului de bază vândut, în conformitate cu următoarele condiții: a. CF pentru minereu de nichel cu 1,9 % Ni = 20 %; și b. CF va fluctua în sens crescător/descrescător cu 1 % pentru fiecare creștere a conținutului de Ni cu 0,1 %". MEMR 7/2017 definește HPM ca fiind „prețul mineralelor metalice care sunt stabilite la un punct de vânzare, franco la bord, pentru fiecare produs de bază minier din minerale metalice;" și HMA ca fiind „prețul obținut din media prețurilor mineralelor metalice publicate în luna precedentă sau prețul de la aceeași dată cu tranzacția, în conformitate cu cotația de preț din prețul publicat al mineralelor metalice". Cuantumul HMA este stabilit de ministru în fiecare lună și se raportează la prețuri internaționale precum prețul LME pentru nichel.

(509) În plus, articolul 2 din MEMR 7/2017 are următorul cuprins: „(1) Titularii de IUP pentru operațiunile de producție de minerale metalice, de IUP pentru operațiunile de producție de cărbune, de IUPK pentru producția operațională de minerale metalice și de IUPK pentru operațiunile de producție de cărbune trebuie să se ghideze la vânzarea de minerale metalice sau produse din cărbune în funcție de Metal HPM sau HPB."

(510) GOID a susținut că HPM era legat de prețurile internaționale și ar trebui să fie considerat ca fiind prețul minim pentru tranzacția reală dintre producătorii de minereu de nichel și cumpărătorii de minereu de nichel. Comisia observă că, deși, într-adevăr, formula de calcul al HPM reglementat pentru minereul de nichel este legată de prețul internațional al minereului de nichel, această formulă include un factor de corecție semnificativ care asigură faptul că prețul intern al minereului de nichel în Indonezia este cu mult sub prețurile internaționale. Prin însăși natura sa mecanică, prețul real al tranzacțiilor trebuie să asigure o reducere semnificativă în raport cu prețurile internaționale.

(511) Deși HPM nu era un preț obligatoriu la momentul respectiv, era important ca actorii din sectorul minier și al topitoriilor să fie protejați în ceea ce privește cumpărarea și vânzarea mineralelor. Directorul general al MEMR a declarat că GOID va pune în aplicare prețul în octombrie 2017 și că acesta va fi anunțat lunar. În plus, s-a afirmat că „HPM va deveni o referință, astfel încât societățile de exploatare minieră să nu vândă la un preț mai mare; în caz contrar, întreprinderile-topitorii nu cumpără nichel la un preț cu mult mai mic decât prețul pieței. În acest caz, administrația publică centrală nu dorește ca una dintre părți să fie superioară celeilalte în stabilirea prețurilor produselor de bază" ([110]). Acest lucru a fost confirmat de o publicație a Asociației societăților industriale indoneziene de prelucrare și rafinare (AP3I) din septembrie 2017, în care se menționează că HPM era destinat să protejeze întreprinderile-topitorii și societățile de exploatare minieră în tranzacțiile de vânzare și cumpărare de minerale ([111]). Cu alte cuvinte, HPM – stabilit la un nivel cu mult sub nivelul prețului internațional – a devenit prețul de referință pentru minereul de nichel în Indonezia.

(512) Întrucât politica GOID de dezvoltare a industriei oțelului inoxidabil a fost pusă în aplicare în mod eficace și a avut succes, prețurile scăzute ale minereului de nichel rezultate, împreună cu puterea de cumpărare a industriei oțelului inoxidabil alimentată de guvern, au exacerbat situația financiară dificilă a societăților de exploatare minieră, majoritatea acestora riscând să își înceteze activitatea. De asemenea, societățile de exploatare minieră au organizat proteste și tulburări sociale din cauza acestei favorizări a industriei oțelului inoxidabil. Prin urmare, GOID a trebuit să recurgă la HPM ca o modalitate de a favoriza industria oțelului inoxidabil, dar, în același timp, pentru a evita ca societățile de exploatare minieră fie să dea faliment, fie să își manifeste nemulțumirea socială împotriva GOID. Acest lucru ar fi cauzat întreruperi ale aprovizionării și posibile creșteri de prețuri în detrimentul industriei oțelului inoxidabil, punând în pericol obiectivul general de politică al GOID. HPM a avut, de asemenea, ca efect secundar, asigurarea unui nivel minim de venituri de stat din redevențe, care au fost, de asemenea, afectate în mod substanțial de oferta excedentară de minereu de nichel și de scăderea corespunzătoare a prețurilor din cauza favorizării politicilor de succes în favoarea industriei oțelului inoxidabil.

(513) În ianuarie 2020, GOID a pus în aplicare din nou interdicția totală a exportului de minereu de nichel din toate clasele de puritate. Acest lucru a accentuat dezechilibrul deja existent pe piața indoneziană a minereului de nichel în avantajul topitoriilor și, prin urmare, GOID a decis să reglementeze, prin intermediul unei legislații specifice, prețul minereului de nichel, precum și prin utilizarea HPM. Prin urmare, în aprilie 2020, MEMR a revizuit MEMR 7/2017 și a emis MEMR 11/2020. Prezentul regulament modifică articolul 2 în ceea ce privește orientările privind vânzarea mineralelor metalice și a cărbunelui. În conformitate cu noul articolului 2: „(1) Titularii de IUP pentru producția operațională de minerale metalice, de IUP pentru producția operațională de cărbune, de IUPK pentru producția operațională de minerale metalice și de IUPK pentru producția operațională de cărbune, trebuie să se ghideze în funcție de HPM sau HPB la vânzarea de cărbune sau de minerale metalice produse". Astfel, în temeiul MEMR 7/2017, societățile de exploatare minieră au trebuit să se ghideze în funcție de HPM în tranzacțiile lor de vânzare și în temeiul MEMR 11/2020 ele au trebuit să utilizeze HPM ca preț de tranzacție. Astfel cum se menționează în considerentul 508 de mai sus, HPM înseamnă „prețul mineralelor metalice care sunt determinate la un punct de vânzare". Cu alte cuvinte, societățile de exploatare minieră au fost obligate să stabilească prețul în conformitate cu HPM și au acționat în consecință.

(514) În plus, MEMR 11/2020 a adăugat articolul 2A privind procedurile și obligațiile pentru vânzarea minereului de nichel, care are următorul conținut: „(1) Titularii de IUP pentru producția operațională de minerale metalice și de IUPK pentru producția operațională de minerale metalice care produc minereu de nichel, trebuie să se ghideze în funcție de HPM la vânzarea minereului de nichel produs. (2) Obligația de a se ghida în funcție de HPM menționată la alineatul (1), se aplică, de asemenea, titularilor de IUP pentru producția operațională de minerale metalice și de IUPK pentru producția operațională de minerale metalice în ceea ce privește vânzarea minereului de nichel produs către filialele lor. (3) Alte părți care rafinează minereul de nichel provenit de la titularii de IUP pentru producția operațională de minerale metalice și de IUPK pentru producția operațională de minerale metalice sunt obligați să achiziționeze minereu de nichel în funcție de HPM."

([110]) https://www.tambang.co.id/harga-patokan-mineral-akan-diterapkan-di-bulan-oktober-15712/
([111]) https://www.ap3i.or.id/News/News-Update/Oktober-ESDM-Terapkan-Harga-Patokan-Mineral.html

(515) Articolul 3 prevede că „(1) HPM Metal menționat la articolul 2 este: a. prețul-limită inferior pentru calcularea obligației de plată a taxelor de producție de către titularii de IUP pentru producția operațională de minerale metalice și de IUPK pentru producția operațională de minerale metalice”. Același articol prevede, de asemenea, că „(3) În situațiile în care există o diferență între perioada de referință pentru prețul de referință al mineralelor metalice în calculul HPM Metal și perioada de cotație a tranzacției, penalitățile pentru impurități sau bonusuri pentru anumite minerale, pentru vânzarea minereului de nichel, se stabilesc în următoarele condiții: a. în cazul în care prețul tranzacției este mai mic decât HPM Metal în perioada de cotație în conformitate cu prețul de referință al minereului metalic sau există o penalitate pentru impurități, vânzarea poate fi efectuată în conformitate cu HPM Metal, cu o diferență maximă de 3 % (trei procente); sau b. în cazul în care prețul tranzacției este mai mare decât HPM Metal în perioada de cotație în conformitate cu prețul de referință al minereului metalic sau în cazul în care există un bonus pentru anumite minerale, vânzarea trebuie să respecte prețul tranzacției care depășește HPM Metal”.

(516) Ca o continuare a mecanismului de stabilire a prețurilor adoptat la sfârșitul anului 2017, prețul reglementat pentru minereul de nichel, astfel cum a fost transpus în legislație, reflectă aceeași abordare și logică. Este un preț stabilit de GOID, al cărui obiectiv principal este de a se asigura că minereul de nichel este furnizat cu o reducere semnificativă față de nivelul internațional LME, în avantajul industriei oțelului inoxidabil. În același timp, prețul urmărește să țină seama și de interesele societăților de exploatare minieră pentru a asigura continuitatea aprovizionării la acest preț redus și a evita falimentul și tulburările sociale. În cele din urmă, aceasta asigură un nivel minim de venituri pentru stat, deși acest nivel este mult mai mic decât ar fi în cazul în care nu ar exista nicio reducere în comparație cu prețul internațional. Acest lucru a fost confirmat de directorul general interimar pentru Minerale și Cărbune, care a declarat, astfel cum s-a menționat, că intenționează să „facă dreptate topitoriilor care doresc cele mai mici prețuri posibile. Dar, pe de altă parte, [aceasta] trebuie să garanteze că activitățile de exploatare a nichelului oferă o marjă suficientă pentru exploatarea minieră” ([112]). Cu alte cuvinte, prețul minereului de nichel din Indonezia nu este stabilit în mod liber în funcție de condițiile pieței, ci este fixat de GOID într-un interval de preț restrâns pentru a-și atinge obiectivele de politică respective.

(517) Faptul că HPM transpus în legislație în aprilie 2020 a fost o continuare a mecanismului din 2017 a fost, de asemenea, confirmat în cadrul anchetei. Principala diferență a fost aceea că, înainte de intrarea în vigoare a MEMR 11/2020, în contractele de vânzare-cumpărare de minereu de nichel prețul minereului de nichel era stipulat ca valoare absolută. După intrarea în vigoare a MEMR 11/2020, prețul minereului de nichel din contractele de vânzare-cumpărare a fost stabilit ca HPM al GOID. Elementele de probă empirice colectate în cursul anchetei (și anume, achizițiile de minereu de nichel ale grupului IRNC) au confirmat că prețurile din cursul PA, înainte și după intrarea în vigoare a MEMR 11/2020, sunt în esență aceleași, ceea ce este în conformitate cu mecanismul HPM în versiunea sa anterioară și ulterioară lunii aprilie 2020.

(518) Ancheta a arătat, de asemenea, că formula de preț din aprilie 2020 a fost ajustată cu „1-conținut de umiditate%”. IRNC a afirmat că formula guvernamentală era pentru minereul de nichel uscat și, întrucât minereul de nichel a fost vândut în formă umedă, această formulă trebuie ajustată în consecință. Dacă acest lucru este adevărat, atunci este în contradicție cu afirmația GOID potrivit căreia HPM a fost utilizat în trecut numai pentru calcularea redevențelor. Într-adevăr, ancheta a arătat că prețul de achiziție practicat de IRNC și de societățile sale afiliate în cursul perioadei de anchetă a fost foarte apropiat de prețul stabilit de GOID. În plus, nu a existat nicio diferență de preț între achizițiile de minereu de nichel de la furnizori afiliați și cele de la furnizori neafiliați. În cele din urmă, tranzacțiile de vânzare în cursul perioadei de anchetă a singurei societăți de exploatare a minereului de nichel care a prezentat astfel de informații în cadrul anchetei au arătat că un preț foarte asemănător a fost perceput de la toți clienții pentru același tip de minereu de nichel. Acest lucru arată că prețul stabilit de GOID pentru minereul de nichel a fost respectat, în practică.

(519) Pe baza tuturor elementelor de probă de mai sus, Comisia a concluzionat că GOID intervine pe piața minereului de nichel prin reglementarea specifică a prețului de tranzacție pentru minereul de nichel între societățile de exploatare minieră și topitorii. Prin urmare, acest preț nu este un preț de piață, ci un preț stabilit de GOID în funcție de obiectivele sale de politică specifice. Numai din acest motiv, Comisia consideră că prețurile minereului de nichel din Indonezia sunt denaturate și nu pot fi utilizate ca valoare de referință în scopul stabilirii avantajului.

(520) Cu toate acestea, pe lângă reglementarea de către GOID a prețurilor minereului de nichel, există și alte denaturări ale pieței din partea GOID care afectează în mod specific prețurile minereului de nichel din Indonezia, ceea ce confirmă faptul că aceste prețuri nu pot servi drept referință. În special, obligația impusă de GOID topitoriilor de a prelucra minereul de nichel pe plan intern, împreună cu obiective de producție specifice, are ca rezultat o ofertă excedentară pe piața internă și, prin urmare, reduce prețurile interne. Restricțiile la export au contribuit, de asemenea, la oferta

([112]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued

excedentară de minereu de nichel pe piața internă și, prin urmare, la o scădere a prețurilor. Nicio tranzacție cu minereu de nichel în Indonezia nu derogă de la regula generală conform căreia diferitele denaturări ale pieței care afectează direct sau indirect prețurile au ca rezultat denaturarea tuturor prețurilor minereului de nichel din Indonezia.

(521) Prin urmare, Comisia a concluzionat că întreaga piață internă a minereului de nichel este afectată de aceste măsuri și că a fost imposibil să se stabilească un preț nedistorsionat al minereului de nichel pe piața indoneziană în conformitate cu condițiile interne predominante. În consecință, nu exista niciun preț intern care ar fi putut fi utilizat ca valoare de referință corespunzătoare.

(522) Prin urmare, Comisia a trebuit să caute o valoare de referință adecvată în afara țării ([113]). În această privință, Comisia a observat că, întrucât exporturile indoneziene de minereu de nichel au încetat în 2014, exporturile de minereu de nichel din Filipine s-au dezvoltat considerabil, în special către principala piață de consum, și anume RPC. Minereul lateritic de nichel din Filipine are aceleași proprietăți ca și minereul lateritic de nichel din Indonezia. Acesta este extras în conformitate cu același proces de exploatare minieră de suprafață ca în Indonezia și are un conținut de nichel similar cu cel al minereului indonezian. Atât minereurile filipineze, cât și cele indoneziene sunt extrase într-un climat la fel de umed, astfel încât au un conținut de apă relativ ridicat și similar. În consecință, întrucât minereul de nichel din Filipine nu este afectat de măsurile guvernamentale care denaturează piața indoneziană și întrucât condițiile de piață predominante în cele două țări, inclusiv calitatea, disponibilitatea, comercializarea, transportul și alte condiții de cumpărare sau de vânzare sunt similare, Comisia a considerat că minereul de nichel din Filipine și cel din Indonezia sunt comparabile. Există, de asemenea, o proximitate geografică, care contribuie, de asemenea, la crearea unor condiții privind minereul de nichel filipinez care sunt comparabile cu cele care ar prevala în Indonezia în absența măsurilor de denaturare ale GOID.

(523) Prin urmare, Comisia a considerat că, în conformitate cu articolul 6 litera (d) al doilea paragraf punctul (ii) din regulamentul de bază, prețul de export din Filipine constituie o valoare de referință adecvată pentru a evalua dacă prețurile indoneziene ale minereului de nichel au fost stabilite contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Prețul considerat ca referință pentru minereul de nichel din Filipine este prețul FOB din Filipine, astfel cum a fost raportat de FerroAlloyNet, cu un conținut de nichel de 1,8 %. Aceste informații au fost transmise trimestrial de către reclamant. În plus, reclamantul a furnizat valori de referință (inclusiv trimestrial) pentru produsele cu un conținut de nichel de 1,5 %, 1,6 %, 1,9 % și 2,0 %. Aceste valori de referință au fost utilizate pentru a stabili valori de referință pentru alte clase achiziționate de grupul IRNC pe baza conținutului de nichel (1,3 %, 1,4 %, 1,7 %, 2,1 %, 2,2 %, 2,3 % și 2,4 %).

(524) Aceste valori de referință au fost comparate cu prețurile de achiziție raportate de societățile din cadrul grupului IRNC (IRNC, GCNS, ITSS, SMI și TSI) în PA, în funcție atât de conținutul de nichel, cât și de trimestrul corespunzător. Diferențele obținute în urma acestei comparații au fost calculate pentru fiecare societate din grup în IDR. Din considerentele de mai sus rezultă că prețurile interne indoneziene ale minereului de nichel au fost în mod constant mai mici decât prețul de referință (prețurile FOB din Filipine). Prin urmare, Comisia a concluzionat că măsurile adoptate de GOID obligă societățile de exploatare a minereului de nichel care acționează în calitate de organisme publice și/sau care au primit sarcini sau ordine din partea GOID să furnizeze nichel industriei oțelului inoxidabil din Indonezia contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(525) Prin urmare, Comisia a comparat prețul de achiziție intern real al minereului de nichel practicat față de producătorii cooperanți cu prețul de referință nedistorsionat din Filipine.

(526) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, GOID și grupul IRNC nu au fost de acord cu valoarea de referință pentru minereul de nichel pe baza minereului de nichel din Filipine, deoarece: (i) lateritul din Filipine are proprietățile minereului de nichel cu un nivel de Ni <1,5 % (limonit), în timp ce minereul lateritic de nichel din Indonezia are proprietățile minereului de nichel cu un nivel de Ni >1,5 %, (ii) cantitatea de minereu lateritic de nichel produs în Indonezia este de peste două ori mai mare decât producția din Filipine și (iii) costul/tonă de producție de nichel în Indonezia este mai mic decât cel din Filipine, deoarece grosimea medie a laterit nichelului laterit este de 30 m în Indonezia, în timp ce în Filipine este de numai 20 m, iar depozitul de nichel în Indonezia se află la un nivel de 1,8 % conținut de nichel, în timp ce în Filipine conținutul de nichel este de 1,6 %. În plus, atât GOID, cât și IRNC au susținut că interdicția de export indoneziană, deși a scăzut prețul intern, a determinat

([113]) Raportul Organului de apel, *United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India* (Statele Unite – Măsuri compensatorii privind anumite produse plate din oțel carbon laminate la cald din India), WT/DS436/AB/R, adoptat la 19 decembrie 2014, punctul 4.158.

creșterea prețurilor minereului de nichel din Filipine. Potrivit GOID, valoarea de referință adecvată ar trebui să fie costul real de producție a minereului de nichel al IRNC, astfel cum a fost stabilit în ancheta antidumping privind importurile de anumite folii din oțel inoxidabil laminate la cald ([114]) sau, potrivit grupului IRNC, costurile reale de producție, costurile VAG reale și un profit adecvat al producătorilor indonezieni de minereu de nichel care au făcut obiectul anchetei.

(527) Reclamantul a răspuns că, în opinia sa, minereul de nichel din Filipine rămâne cel mai adecvat criteriu de referință pentru minereul de nichel din Indonezia. Reclamantul a adăugat că, în cazul în care Comisia consideră că minereul de nichel din Filipine nu ar constitui o valoare de referință adecvată, aceasta susține trimiterea la prețul internațional al nichelului LME ca unică valoare de referință alternativă existentă. Reclamantul a reamintit că prețul HMA pentru nichel din Indonezia publicat, utilizat pentru a defini prețul de vânzare al minereului de nichel (HPM) pe piața internă, se bazează la rândul său pe LME. Întrucât LME se referă la tone metrice uscate, reclamantul ar trebui să fie ajustat în funcție de conținutul de umiditate. Reclamantul a clarificat faptul că aceasta ar fi o abordare conservatoare, deoarece nu ia în considerare conținutul de fier al minereului de nichel.

(528) IRNC a furnizat un memoriu în duplică la răspunsul EUROFER privind utilizarea LME ca valoare de referință alternativă. Grupul IRNC a subliniat mai întâi că nichelul, la care se referă LME, și minereul de nichel sunt produse diferite. Potrivit grupului IRNC, tendințele diferite ale datelor privind prețurile pentru nichelul pe baza LME, care era în scădere, și pentru minereul de nichel din Filipine, care era în creștere, ar pune sub semnul întrebării utilizarea acestuia, deoarece cererea și oferta de nichel și minereu de nichel ar fi diferite. În al doilea rând, grupul IRNC a susținut că formula propusă de EUROFER supraestimează prețul minereului de nichel, deoarece: (i) nu întregul conținut de nichel conținut în minereul de nichel poate fi extras din minereul de nichel și prelucrat ulterior în nichel pur, dar ar trebui să se ia în considerare un raport de randament între minereul de nichel și nichel; (ii) prețul nichelului pur reflectă toate costurile și cheltuielile necesare pentru introducerea nichelului pur pe piață (de exemplu, costul minereului de nichel, costul energiei, cheltuielile cu amortizarea utilajelor, costul forței de muncă, cheltuielile de transport, costurile VAG și profiturile producătorilor și comercianților etc. Grupul IRNC a concluzionat că, în opinia sa, formula bazată pe LME a supraestimat valoarea de referință și că o valoare de referință adecvată s-ar baza pe costurile reale de producție, costurile VAG efective și profitul corespunzător al producătorilor indonezieni de minereu de nichel care au făcut obiectul anchetei.

(529) Comisia a analizat cu atenție toate argumentele invocate de părți. Pornind de la cererea GOID și a grupului IRNC de a utiliza o valoare de referință națională bazată pe costul de producție, costurile VAG și o marjă de profit adecvată a producătorilor indonezieni de minereu de nichel, Comisia a concluzionat că acest lucru nu ar fi fezabil și, în orice caz, nu ar fi în conformitate cu legislația relevantă. Din cauza lipsei de cooperare a producătorilor de minereu de nichel, Comisia nu dispunea de date la dosar la nivel național privind costul de producție și costurile VAG ale producătorilor indonezieni de minereu de nichel și nici nu dispunea de informații privind o marjă de profit adecvată în Indonezia. Prin urmare, nu ar fi fezabil să se construiască valoarea de referință, astfel cum au solicitat aceste părți. În orice caz, Comisia a observat că, având în vedere distorsiunile interne generalizate de pe piața indoneziană a minereului de nichel, astfel cum se detaliază în secțiunea 4.4.3.2.2, Comisia a concluzionat, în considerentul 521, că nu a putut găsi nicio valoare de referință adecvată la nivel național și, prin urmare, a trebuit să recurgă la o valoare de referință din afara țării. Prin urmare, această valoare de referință alternativă la nivel național a fost respinsă.

(530) În continuare, Comisia a evaluat cu atenție argumentele referitoare la formula bazată pe prețul LME al nichelului. De la bun început, Comisia a considerat că LME se numără printre cele mai mari piețe financiare din lume care acoperă metalele de bază. În ceea ce privește prețul nichelului, Comisia a observat că prețul LME se bazează pe tranzacții reale și că condițiile sale sunt bine aliniate la condițiile pieței indoneziene. Mai important, Comisia a considerat convingător argumentul potrivit căruia prețul LME al nichelului este punctul de plecare al metodologiei utilizate chiar de GOID pentru a stabili prețul de referință intern al minereului de nichel, întrucât acesta ar asigura o legătură mai strânsă cu piața și situația din Indonezia. Prin urmare, prețurile LME ale nichelului constituie o bază adecvată pentru calcularea minereului de nichel în Indonezia. În același timp, Comisia a observat că formula propusă de reclamant în ceea ce privește prețurile nichelului ar trebui adaptată pentru a reflecta unele dintre elementele menționate de grupul IRNC în observațiile sale contrare. Cu toate acestea, din cauza lipsei unor elemente de probă suficiente la dosar în stadiul extrem de avansat al anchetei, a fost imposibil pentru Comisie să efectueze adaptarea menționată anterior și, prin urmare, să utilizeze prețurile LME ca valoare de referință în cadrul anchetei.

([114]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1408 al Comisiei din 6 octombrie 2020 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite folii din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Indonezia, Republica Populară Chineză și Taiwan (JO L 325, 7.10.2020, p. 26).

(531) Având în vedere aceste aspecte, Comisia a analizat apoi argumentele prezentate de părți cu privire la valoarea de referință bazată pe prețurile reale ale minereului de nichel din Filipine pe o bază FOB utilizată pentru calcularea avantajului. Comisia a observat că GOID și grupul IRNC nu au justificat modul în care elementele la care au făcut trimitere cu privire la diferitele caracteristici tehnice și cantități de producție între minereul de nichel din Indonezia și cel din Filipine au afectat prețurile filipineze respective și nici nu au prezentat niciun element de probă care să încerce să cuantifice eventualele ajustări care rezultă din aceste diferențe față de prețurile din Filipine utilizate ca referință. Argumentul potrivit căruia interdicția indoneziană la export a diminuat în mod artificial prețurile interne indoneziene și a condus, de asemenea, la creșterea prețurilor din Filipine nu a afectat faptul că prețurile din Filipine au reprezentat o valoare de referință adecvată, deoarece acestea reflectau prețurile reale de pe piață ale minereului de nichel care rezultă din toate circumstanțele pieței și din opțiunile normative ale diferitelor țări (inclusiv Indonezia) și, prin urmare, nu au subminat reprezentativitatea reală a acestor prețuri pe piață. În ceea ce privește afirmația referitoare la un conținut diferit de nichel din minereul de nichel din Filipine, criteriul de referință utilizat de Comisie contabilizează această diferență (Comisia a construit o valoare de referință pentru fiecare tip de minereu de nichel achiziționat de grupul IRNC). În ceea ce privește afirmația potrivit căreia costul de producție al minereului de nichel în Indonezia este mai scăzut decât în Filipine, astfel cum se menționează în considerentul 528, societățile indoneziene de exploatare a minereului de nichel nu au cooperat la anchetă și, prin urmare, Comisia nu a fost în măsură să evalueze aceste costuri. Prin urmare, Comisia a confirmat alegerea sa de a utiliza valoarea de referință din Filipine ca fiind cea mai adecvată în aceste circumstanțe, având în vedere, de asemenea, cantitățile substanțiale exportate din Filipine și faptul că principalii cumpărători ai minereului de nichel din Filipine erau producători chinezi de oțel inoxidabil care utilizează aceeași tehnologie ca și grupul IRNC pentru a fabrica produsul în cauză. Prin urmare, argumentele prezentate de GOID și de grupul IRNC în această privință au fost respinse.

(532) GOID a susținut, de asemenea, că minereul de nichel nu era o materie primă directă pentru SSCR. Dimpotrivă, minereul de nichel a fost o materie primă pentru NPI și pentru produsele din oțel inoxidabil laminate la cald, care, la rândul lor, sunt factori de producție în amonte pentru SSCR. Potrivit GOID, acest fapt ar trebui luat în considerare la calcularea avantajului.

(533) Grupul IRNC a susținut că entitatea IRNC vinde minereul de nichel achiziționat în cadrul grupului IRNC și, prin urmare, niciun beneficiu care decurge din minereul de nichel achiziționat de acesta nu ar trebui inclus în calculul avantajului. Acest argument a fost reiterat de grupul IRNC după comunicarea constatărilor finale suplimentare.

(534) Comisia a confirmat că a luat în considerare ambele aspecte la calcularea valorii subvenționării pentru grupul IRNC. În primul rând, pentru furnizorii afiliați privind factorii de producție, beneficiul constatat în societățile respective a fost alocat pe baza proporției din cifra lor de afaceri care corespundea producătorului-exportator. Acest beneficiu alocat a fost apoi adăugat la beneficiul producătorului-exportator și inclus în calculul subvenției acestui producător. La nivelul producătorului-exportator, numitorul beneficiului a fost cifra de afaceri totală a societății. Metodologia detaliată de calcul a fost comunicată grupului IRNC în comunicarea sa individuală, deoarece conținea informații confidențiale.

(535) Comisia a observat că utilizarea finală a minereului de nichel achiziționat, fie pentru produsul în cauză, fie pentru vânzările către societăți afiliate pentru prelucrare ulterioară, este irelevantă deoarece, la calcularea ratei subvenției, numitorul este cifra de afaceri totală a grupului IRNC. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(536) Valoarea avantajului astfel calculat a fost de 9,64 % pentru grupul IRNC.

4.4.3.2.3. Specificitatea

(537) Setul de măsuri al GOID a fost direcționat în avantajul anumitor industrii, în special al industriei interne a oțelului inoxidabil. Într-adevăr, chiar dacă denaturările privind minereul de nichel aduc beneficii și produselor din aval, altele decât oțelul inoxidabil (și anume producătorii de baterii electrice utilizate în vehiculele energetice noi), avantajul este disponibil numai pentru anumite industrii din Indonezia, și anume cele care își desfășoară activitatea în lanțul valoric al nichelului. Prin urmare, măsurile GOID sunt specifice în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază. Caracteristicile inerente ale minereului de nichel limitează posibila utilizare a subvenției la o anumită industrie, dar acest lucru nu înseamnă că, pentru a fi specifică, subvenția trebuie să se limiteze și mai mult la un subansamblu al acestei industrii ([115]).

([115]) Raportul Organului de Apel, DS 436, punctul 4.398.

(538) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, GOID a susținut că nu a existat nicio specificitate în politicile privind minereul de nichel, deoarece acestea nu se aplică numai sectorului oțelului inoxidabil, ci unei game variate de produse.

(539) Comisia a respins această afirmație. Într-adevăr, politicile GOID privind minereul de nichel s-au axat întotdeauna pe minereul de nichel ca materie primă pentru sectorul oțelului inoxidabil. De fapt, din documentele dosarului de anchetă reiese că minereul de nichel utilizat pentru producția de oțel inoxidabil trebuie să aibă un conținut de nichel > 1,7 %. În schimb, în ceea ce privește minereul de nichel cu < 1,7 %, există aplicații diferite, de exemplu în cazul bateriilor pentru vehiculele electrice. Dovada acestui lucru este faptul că, începând cu GR 1/2017 și până la Regulamentul 11/2019 al MEMR, interdicția la export viza numai minereul de nichel cu un conținut de nichel > 1,7 %, adică numai minereul de nichel utilizat în sectorul oțelului inoxidabil. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

4.4.3.3. Concluzii

(540) Printr-un set specific de măsuri, GOID, prin intermediul societăților de exploatare minieră care acționează în calitate de organisme publice sau care au primit sarcini/ordine din partea GOID, furnizează minereu de nichel industriei oțelului inoxidabil contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Această furnizare de bunuri constituie un avantaj financiar pentru beneficiar și este specifică și, prin urmare, poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

(541) Nu au existat suficiente elemente de probă pentru a stabili măsura în care Jindal Stainless Indonesia poate beneficia de acest sistem, deoarece Jindal Stainless Indonesia nu este integrată vertical și își începe procesul de producție la nivelul rulourilor laminate la cald.

(542) Valoarea subvenției stabilite în ceea ce privește furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată în cursul perioadei de anchetă pentru grupul IRNC s-a ridicat la:

Societatea	Valoarea totală a subvenției
Grupul IRNC	9,64 %

4.5. **Cooperarea dintre Indonezia și China și Parcul industrial Morowali**

4.5.1. *Introducere și contextul concret*

(543) Plângerea a susținut că, în cadrul planului său de dezvoltare a industriei oțelului inoxidabil, GOID s-a bazat pe sprijinul financiar acordat de GC. Acest sprijin a fost legat în mod specific de dezvoltarea Parcului Morowali, care este administrat în principal de societăți chineze, în special Shanghai Decent Investment (Group), societatea holding a grupului Tsingshan. Potrivit plângerii, GOID nu numai că a căutat în mod activ, a recunoscut și a adoptat finanțarea chineză drept proprie, ci ar fi exercitat, de asemenea, presiuni asupra GC pentru a sprijini societățile chineze care topeau, anterior, minereul de nichel importat din Indonezia pentru a obține NPI în China să-și mute activitățile de topire în Indonezia.

(544) Contextul istoric și faptic al cooperării foarte strânse dintre Indonezia și China în vederea dezvoltării unei industrii a oțelului inoxidabil în aval complet integrate, care să se bazeze pe rezervele de minereu de nichel disponibile pentru Indonezia, precum și pe finanțele și know-how-ul adus de China, este introdus în secțiunea 4.3. Astfel cum s-a explicat, Indonezia deține rezerve semnificative de minereu de nichel și este unul dintre cei mai mari actori de pe această piață la nivel mondial. Începând cu 2005, extracția minereului de nichel a crescut substanțial, la fel ca și exporturile (a se vedea tabelele 1 și 2). Tabelele arată, de asemenea, că China a devenit treptat cea mai mare destinație a exporturilor de minereu de nichel, având în vedere că minereul indonezian a fost cel mai potrivit pentru producția de oțel inoxidabil. GOID era preocupat de faptul că rezervele sale de minereu de nichel ar fi epuizate de exporturi, deoarece nu dispunea de o capacitate internă suficientă pentru a prelucra în continuare minereul și, prin urmare, țara nu ar obține suficiente beneficii de pe urma acestora.

(545) Prin noua Lege a minelor din 2009, GOID a decis să crească valoarea adăugată internă prin promovarea prelucrării interne a mineralelor, inclusiv a minereului de nichel, în principal prin intermediul unei obligații de prelucrare la nivel național (a se vedea considerentele 401-404). Comisia a decis, de asemenea, să introducă restricții la export după o perioadă de grație de 5 ani pentru a se asigura că se va construi o capacitate internă suficientă pentru a absorbi producția de minereu de nichel și pentru a se garanta că minerii vor furniza minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată (a se vedea secțiunea anterioară).

(546) În acest context, GOID a început discuțiile cu țări terțe potențial interesate cu o industrie internă a oțelului inoxidabil. De exemplu, GOID a încercat să convingă Japonia și industria sa de prelucrare a minereului de nichel să investească în Indonezia. Cu toate acestea, guvernul japonez s-a opus restricțiilor la export prevăzute de Indonezia, deoarece le-a considerat incompatibile cu normele OMC și a amenințat să inițieze o acțiune împotriva Indoneziei în cadrul OMC ([116]).

(547) GOID a avut succes atunci când s-a adresat guvernului chinez. Ca urmare a cooperării bilaterale sancționate prin acorduri în 2011 și 2013 și ulterior intensificată, China a început să construiască și să dezvolte topitorii în Indonezia. Exporturile către China au atins nivelul maxim în 2013 la 58 milioane de tone, în timp ce capacitatea internă din Indonezia a crescut progresiv de la 7,81 milioane de tone în 2014, când au intrat în vigoare obligația de prelucrare internă și restricțiile la export, până la 61 milioane de tone în 2019 (a se vedea tabelul 3).

4.5.1.1. Temeiul juridic

(548) Printre acordurile bilaterale relevante semnate de-a lungul anilor între GOID și GC și declarațiile prezentate în comun se numără:

— Declarația comună dintre Indonezia și RPC privind parteneriatul strategic, semnată la Jakarta, la 25 aprilie 2005;

— Planul de acțiune pentru punerea în aplicare a Declarației comune privind parteneriatul strategic dintre GOID și GC, semnat la Jakarta la 21 ianuarie 2010;

— Acordul dintre GOID și GC privind extinderea și aprofundarea cooperării economice și comerciale bilaterale, semnat la Jakarta la 29 aprilie 2011;

— Comunicatul comun dintre GOID și GC privind consolidarea în continuare a parteneriatului strategic China-Indonezia, emis la Jakarta la 29 aprilie 2011;

— Protocolul de modificare a Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Afacerilor Maritime și Pescuitului din Indonezia și Administrația Oceanică de Stat din RPC privind cooperarea marină, semnat la Jakarta la 29 aprilie 2011;

— O declarație comună, prin care întreprinderile chineze sunt invitate să își sporească investițiile în Indonezia, prezentată la Beijing la 25 martie 2012;

— Programul cincinal de dezvoltare Indonezia-China pentru cooperare economică și comercială, semnat la Jakarta la 2 octombrie 2013;

— Acordul dintre GOID și GC privind parcurile industriale integrate Indonezia-China, semnat la Jakarta la 2 octombrie 2013;

— Declarația comună privind consolidarea parteneriatului strategic cuprinzător dintre RPC și Indonezia, prezentată la Beijing la 26 martie 2015;

— Planul de acțiune pentru punerea în aplicare a parteneriatului strategic cuprinzător dintre GOID și GC (2017-2021), semnat la Beijing la 14 mai 2017;

— Memorandumul de înțelegere privind promovarea cooperării pentru dezvoltarea coridoarelor economice regionale cuprinzătoare dintre Ministerul de Coordonare a Afacerilor Maritime din Indonezia și Comisia națională pentru dezvoltare și reformă din RPC, semnat la Bogor la 7 mai 2018 și

— Memorandumul de înțelegere privind instituirea unui Comitet director comun pentru dezvoltarea coridoarelor economice regionale cuprinzătoare între Ministerul de Coordonare a Afacerilor Maritime din Indonezia și Comisia națională pentru dezvoltare și reformă din RPC, semnat la Beijing la 23 octombrie 2018.

(549) În plus, unele acte legislative naționale adoptate de GOID au pus în aplicare acordurile bilaterale menționate anterior sau erau legate de acestea:

— Planul general pentru accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei pentru perioada 2011-2025 (denumit în continuare „MP3EI”), publicat în mai 2011 și

— Decretul Ministerului Industriei din Indonezia nr. 432/M-IND/Kep/7/2014 privind echipa de cooperare sau economia industrială integrată Indonezia – China, din 22 iulie 2014.

([116]) https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia:-Industri-minister

4.5.2. *Lipsa parțială de cooperare și utilizarea datelor disponibile în legătură cu sprijinul acordat în Parcul Morowali*

4.5.2.1. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește GOID

(550) Comisia a solicitat GOID să furnizeze anumite informații privind cadrul de cooperare bilaterală stabilit de GOID și GC și, în special, condițiile în care Parcul Morowali a fost stabilit inițial și dacă și în ce măsură Parcul Morowali și asistența financiară furnizată de GC au făcut parte din cooperarea bilaterală dintre guvernele respective ale Indoneziei și Chinei.

(551) Comisia a solicitat în mod specific GOID să furnizeze un document, semnat la 3 octombrie 2013 de Xiang Guanda din Shanghai Decent Investment și Halim Mina din Bintang Delapan Group, în prezența președinților chinez și indonezian. GOID nu a furnizat acest document, care, conform informațiilor de care dispune Comisia, stabilește acordul de instituire în comun a IMIP și dezvoltarea ulterioară a Parcului industrial Morowali ([117]). În plus, în timpul VLD a GOID, GOID a confirmat existența acestui acord; cu toate acestea, GOID a susținut că nu deținea documentul respectiv.

(552) Astfel cum s-a explicat în considerentul 573, Comisia a solicitat GOID să furnizeze lista proiectelor prioritare care au fost selectate pentru a fi puse în aplicare în conformitate cu dispozițiile programului Indonezia – China. În schimb, GOID a furnizat o listă diferită de proiecte, și anume lista proiectelor de cooperare din Indonezia și China din cadrul dialogului economic la nivel înalt (HLED).

(553) În plus, astfel cum se explică în considerentele 639 și următoarele, Comisia a solicitat GOID să prezinte documente referitoare la punerea în aplicare a acordurilor furnizate și la mecanismele de consultare instituite de GC și de GOID în această privință. Cu toate acestea, GOID a răspuns că echipa KIT Indonezia creată în acest sens nu a generat politici semnificative și a refuzat să furnizeze documente în acest sens.

(554) Prin urmare, Comisia a informat GOID că, dacă este necesar, va recurge la utilizarea datelor disponibile în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când va examina existența și amploarea presupusei subvenționări acordate societăților localizate în zona Morowali Industrial Park.

(555) În absența informațiilor solicitate, Comisia a considerat că nu a primit informații esențiale și necesare relevante pentru acest aspect al anchetei. Prin urmare, Comisia a aplicat articolul 28 din regulamentul de bază și s-a bazat pe datele disponibile cu privire la aspectele respective.

4.5.2.2. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește GC.

(556) Astfel cum s-a reamintit mai sus în considerentul 15, Comisia, în avizul de deschidere, a invitat GC să devină parte interesată și, în aceeași zi a publicării sale, a trimis către GC avizul de deschidere, atrăgându-i în mod expres atenția asupra invitației. Prin e-mailul din 19 februarie 2021, GC a confirmat că s-a înregistrat ca parte interesată.

(557) Comisia a trimis GC o cerere de informații pentru a colecta informații privind o imagine de ansamblu a sectorului financiar din China, informații referitoare la Comisia bancară și de reglementare din China, precum și informații privind sprijinul financiar, garanțiile la export și asigurările în contextul Parcului Morowali și Zonelor de Comerț și Cooperare de peste mări. Cu toate acestea, GC a refuzat să transmită aceste informații.

([117]) Raportul anual al IMIP pentru anul 2017;
https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5;
www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx;
https://www.dsppatech.com/dsppa-pa-system-applied-in-indonesia-morowali-industrial-park.html

(558) Prin urmare, Comisia a informat GC că ar putea fi nevoită să recurgă la utilizarea datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește sistemul de subvenții în cauză. Nu au fost primite observații din partea GC.

(559) În absența informațiilor solicitate, Comisia a considerat că nu a primit informații esențiale și necesare relevante pentru acest aspect al anchetei. Prin urmare, Comisia a aplicat articolul 28 din regulamentul de bază și s-a bazat pe datele disponibile cu privire la aspectele respective.

4.5.3. *Documente juridice și de politică ale cadrului de cooperare bilaterală dintre GOID și GC*

(560) Cooperarea inițiată de GOID cu GC cu privire la tratamentul preferențial pentru înființarea și favorizarea creării și dezvoltării industriei indoneziene a oțelului inoxidabil poate fi urmărită încă de la începutul anilor 2000. Aceasta constă într-o serie de documente bilaterale care stabilesc cadrul juridic și de politică ce a condus la adoptarea mai multor politici de sprijin specifice și programe preferențiale care pot face obiectul unor măsuri compensatorii care fac obiectul prezentei anchete.

(561) Aceste documente arată că, de-a lungul anilor, cele două țări au instituit un cadru de cooperare pe baza unei serii de documente juridice și de politică bilaterale pentru a-și intensifica treptat cooperarea. Acestea conțin toate condițiile cooperării și obiectivul principal de a înființa și dezvolta o industrie internă a oțelului inoxidabil în Indonezia prin intermediul unei serii de măsuri și politici preferențiale diferite aplicabile entităților sino-indoneziene încurajate și sprijinite de guvernele respective pentru a pune în aplicare această cooperare.

(562) Cooperarea dintre GOID și GC în sectorul minier și metalurgic a început în 2005 prin semnarea unei Declarații comune între Indonezia și China privind parteneriatul strategic, în care se afirmă că ambele părți vor „consolida cooperarea în materie de investiții prin sporirea înțelegerii reciproce și a creării de rețele între autoritățile de investiții, inclusiv sectoarele private, și prin crearea unor climate ecosociopolitice și juridice mai favorabile fluxului de investiții". La momentul respectiv, GC solicitase deja o asigurare din partea GOID pentru a garanta interesele investitorilor străini de a obține profit ([118]). De asemenea, la acea dată s-a afirmat că, în ultimii zece ani de dezvoltare economică, guvernul chinez a garantat întotdeauna că fiecare investiție în China este profitabilă. Această cooperare a fost în concordanță cu politica Chinei de investiții externe, care a început în 1999 și a favorizat stabilirea în străinătate și exportul și internaționalizarea societăților chineze.

(563) În ianuarie 2010, ca o punere în aplicare a Declarației comune din 2005, Indonezia și China au semnat documentul privind Planul de acțiune Indonezia-China (denumit în continuare „planul de acțiune 2010") pentru a-și consolida parteneriatul strategic. Acest document conține un plan de încurajare a investițiilor chineze în industriile bazate pe resurse din Indonezia, inclusiv în minerit ([119]). În secțiunea 3.2 privind „Cooperarea comercială", articolul 3.2.14 se referea la „formularea și punerea în aplicare a planului cincinal de cooperare economică și comercială China-Indonezia", care a fost, într-adevăr, semnat la scurt timp după aceea (a se vedea considerentele de mai jos). Capitolul privind „Cooperarea în materie de investiții" prevede încurajarea participării actorilor privați (articolul 3.4.3) și încurajarea „investițiilor chineze în industriile bazate pe resurse din Indonezia, cum ar fi (...) mineritul și energia (...)" (articolul 3.4.8). Documentul se referă, de asemenea, la un memorandum de înțelegere între GOID și GC privind cooperarea în domeniul infrastructurii și al resurselor naturale, semnat la 25 aprilie 2005.

(564) Ancheta a constatat că trei memorandumuri de înțelegere și o reglementare tehnică semnate de reprezentanții guvernului chinez și ai guvernului indonezian în timpul unei vizite a prim-ministrului de atunci al Chinei, dl Wen Jiabao, la Jakarta, la sfârșitul lunii aprilie 2011. Comisia a solicitat GOID să furnizeze aceste trei memorandumuri de înțelegere și reglementarea tehnică.

(565) GOID a furnizat trei documente. Primul document a fost un protocol de modificare a memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Afacerilor Maritime și Pescuitului din Indonezia și administrația oceanică de stat a RPC privind cooperarea în domeniul marin, semnat la 29 aprilie 2011.

([118]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([119]) https://treaty.kemlu.go.id/apisearch/pdf?filename=CHN-2010-0093.pdf

(566) Al doilea document a fost un acord între GOID și GC privind extinderea și aprofundarea cooperării economice și comerciale bilaterale, semnat la 29 aprilie 2011. În temeiul acestui acord, „cele două guverne au convenit să încurajeze întreprinderile" să desfășoare o cooperare economică sub diverse forme în mai multe domenii, cum ar fi industria siderurgică, parcurile industriale și zona de prelucrare a exporturilor.

(567) Al treilea document a fost un comunicat comun între GOID și GC privind consolidarea în continuare a parteneriatului strategic dintre China și Indonezia, semnat la 29 aprilie 2011. În conformitate cu acest comunicat, „cele două părți și-au exprimat satisfacția cu privire la Planul de acțiune pentru punerea în aplicare a Declarației comune privind parteneriatul strategic dintre GC și GOID, semnat la 21 ianuarie 2010, și au convenit să ia măsuri concrete pentru a pune în aplicare planul de acțiune și pentru a promova cooperarea pragmatică în diferite domenii între cele două țări". În plus, „partea chineză speră, de asemenea, să consolideze cooperarea cu partea indoneziană în ceea ce privește dezvoltarea zonei de cooperare economică și comercială".

(568) La 25 martie 2012, GOID și GC au convenit, într-o declarație comună prezentată la Beijing la sfârșitul unei vizite oficiale a președintelui indonezian Yudhoyono, să elaboreze un acord bilateral de cooperare economică și comercială între Indonezia și China, în conformitate cu politicile preferențiale specifice din cel de al 12-lea plan cincinal al GC și al MP3EI al GOID ([120]). În plus, GOID a încurajat întreprinderile chineze să participe la consolidarea capacității industriale a Indoneziei și a promis să „continue să creeze un climat favorabil investițiilor pentru investitorii străini, inclusiv pentru cei din China". Mai precis, GOID se aștepta ca întreprinderile chineze să „investească mai mult în industria minieră din Indonezia" și „a informat China cu privire la eforturile sale de îmbunătățire a gestionării resurselor sale miniere". În cele din urmă, ambele părți au convenit să „accelereze eforturile de consolidare și extindere a cooperării în domeniul [...] mineritului". Această declarație arată că cele două părți au încercat să își pună în aplicare politicile preferențiale interne, în special pentru a consolida capacitatea industrială din aval a Indoneziei prin implicarea și actualizarea permanentă a Chinei cu privire la dezvoltarea politicii privind materiile prime.

(569) În ceea ce privește Indonezia, MP3EI recunoaște că industria trebuie dezvoltată în continuare în Indonezia și califică Sulawesi drept zonă de dezvoltare pentru industrie. Pentru a sprijini dezvoltarea industriei siderurgice, GOID a avut în vedere, printre alte acțiuni, modificări de reglementare pentru a facilita furnizarea de materii prime, pentru a construi parteneriate de afaceri naționale în amonte și în aval, pentru a dezvolta clusterul industriei siderurgice din aval și pentru a acorda prioritate integrării topirii oțelului și a producției de oțel inoxidabil ([121]). În plus, resursele naturale, în special mineritul și nichelul, sunt, de asemenea, vizate cu obiectivul de a spori prelucrarea industrială a Indoneziei pentru o valoare adăugată mai mare. În ceea ce privește nichelul, accentul se pune pe consolidarea industriilor nichelului din aval prin facilitarea unor parteneriate puternice între industriile din amonte și din aval ([122]).

(570) În ceea ce privește RPC, cel de-al 12-lea plan cincinal pentru dezvoltarea economică și socială națională, în vigoare la momentul instituirii IMIP, evidențiază viziunea strategică a GC pentru îmbunătățirea și promovarea industriilor-cheie. Acesta indică faptul că GC va formula politici pentru a sprijini îmbunătățirea tehnică a întreprinderilor în scopul de a îmbunătăți competitivitatea pe piață. Anchetele anterioare au arătat că industria siderurgică ocupă un loc important în rândul acestor industrii-cheie ([123]). În plus, GC a emis un plan specific pentru industria siderurgică, și anume cel de al 12-lea plan cincinal pentru industria siderurgică (denumit în continuare „cel de al 12-lea plan cincinal pentru industria siderurgică"), în vigoare și la momentul instituirii IMIP. Cel de-al 12-lea plan cincinal pentru industria siderurgică subliniază că industria siderurgică este o industrie de bază importantă a economiei naționale și subliniază importanța „consolidării legăturii dintre politicile fiscale, financiare, comerciale, funciare, de economisire a energiei, de protecție a mediului, de siguranță și de alte politici și politica industrială siderurgică". Anchetele anterioare au arătat că aceste planuri sunt obligatorii din punct de vedere juridic ([124]) și au evidențiat rolul

([120]) https://tingroom.com/print_173679.html

([121]) Planul general privind accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei 2011-2025, paginile 65-68.

([122]) Planul general privind accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei 2011-2025.

([123]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17), considerentul 49 și următoarele.

([124]) *Ibidem*, considerentul 55.

predominant al GC prin intermediul întreprinderilor deținute de stat în sectorul siderurgic ([125]). Rolul predominant al GC în sectorul siderurgic și, prin urmare, distorsiunile semnificative ale pieței sunt confirmate, de asemenea, de documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative din economia RPC în scopul anchetei de apărare comercială, care a afirmat că „[î]n condițiile în care nivelul ridicat de intervenție a statului în industria siderurgică și o cotă ridicată a întreprinderilor deținute de stat în acest sector, chiar și producătorii privați de oțel sunt împiedicați să își desfășoare activitatea în condiții de piață" și au recunoscut „proprietatea substanțială, controlul și/sau intervenția statului în ceea ce privește presupusele societăți siderurgice private" ([126]).

(571) La 2 octombrie 2013, ministrul afacerilor economice al Indoneziei și ministrul comerțului din China au semnat la Jakarta „Programul cincinal de dezvoltare Indonezia-China pentru cooperare economică și comercială" (denumit în continuare „programul Indonezia-China"). Programul Indonezia-China a avut în vedere „stimularea investițiilor comerciale între cele două țări și impulsionarea punerii în aplicare a proiectelor prioritare comune" ([127]), care se preconiza a fi expresia concretă a programului.

(572) Capitolul III din programul Indonezia-China, GOID și GC au clarificat faptul că programul se materializează prin intermediul proiectelor prioritare al căror „principiu de selecție ar trebui să răspundă interesului strategic și nevoilor de dezvoltare socioeconomică ale celor două țări, să fie în concordanță cu planificarea pe termen mediu și lung pentru dezvoltarea economică a ambelor țări și să corespundă planurilor de dezvoltare ale întreprinderilor implicate".

(573) Comisia a solicitat GOID să furnizeze lista proiectelor prioritare care au fost selectate pentru a fi puse în aplicare în conformitate cu dispozițiile programului Indonezia – China. Cu toate acestea, GOID a furnizat, în schimb, o listă diferită de proiecte, și anume lista proiectelor de cooperare din Indonezia și China din cadrul dialogului economic la nivel înalt (HLED). Pe baza aplicării articolului 28 alineatul (1) ca urmare a acestui refuz de a coopera, Comisia a dedus că proiectul Morowali a fost, de asemenea, inclus în această listă de proiecte prioritare în cadrul cooperării bilaterale. Într-adevăr, acesta este un proiect important, în care prezența societăților chineze este semnificativă.

(574) Programul Indonezia-China a confirmat, de asemenea, declarația din 2012 potrivit căreia unul dintre principalele obiective ale cooperării a fost punerea în aplicare a politicilor preferențiale pentru sectorul siderurgic de la capitolul I punctul 1.2.3, în care se afirmă că unul dintre obiectivele generale ale cooperării bilaterale a fost „de a încuraja întreprinderile și instituțiile financiare chineze competitive și de renume să participe la dezvoltarea a șase coridoare economice în Indonezia și la proiectul enumerat în MP3EI al GI și de a încuraja întreprinderile indoneziene competitive și renumite să participe la dezvoltarea celui de-al 12-lea plan cincinal al GC" ([128]).

(575) Programul Indonezia-China arată că ambele guverne au identificat domeniile-cheie ([129]) de cooperare, printre care se numără mineritul, industria metalurgică și parcurile industriale (inclusiv zonele economice speciale). În cadrul acțiunilor dedicate mineritului, în secțiunea 2.4.2, GOID și GC au convenit în mod expres „colaborarea în explorarea, rafinarea și prelucrarea resurselor minerale, inclusiv ... a nichelului...", „Accelerarea și facilitarea cooperării bilaterale în domeniul proiectelor de exploatare minieră și al celor metalurgice", „Promovarea dezvoltării resurselor minerale prin construirea de parcuri și zone industriale specifice în cele șase coridoare economice...", „Colaborarea în dezvoltarea resurselor minerale în Indonezia".

([125]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/688 al Comisiei din 2 mai 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de anumite produse din oțel cu acoperire organică originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului, JO L 116, 3.5.2019, considerentele 37 și 70.

([126]) Documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Report on Significant Distortions in the Economy of the PRC for the purposes of the trade defence investigations" (Raport privind distorsiunile semnificative din economia Republicii Populare Chineze în scopul anchetelor în materie de apărare comercială), SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017, p. 360. La un nivel mai general, cu privire la sectorul siderurgic din RPC, a se vedea capitolul 14 – Sectorul siderurgic, p. 346-376 din același document.

([127]) „*The Indonesia-China Five-Year Development Program for Economic and Trade Cooperation*" (Programul Indonezia-China de dezvoltare cincinală pentru cooperarea economică și comercială), (capitolele I și III).

([128]) „*The Indonesia-China Five-Year Development Program for Economic and Trade Cooperation*" (Programul Indonezia-China de dezvoltare cincinală pentru cooperarea economică și comercială), (capitolul I. 1.2.3).

([129]) „*The Indonesia-China Five-Year Development Program for Economic and Trade Cooperation*" (Programul Indonezia-China de dezvoltare cincinală pentru cooperarea economică și comercială), (capitolul II).

(576) În secțiunea 2.7.8 din Programul Indonezia-China, care se referă la industria metalurgică, GOID și GC au convenit în mod specific să „încurajeze producătorii metalurgici chinezi să facă investiții directe în Indonezia, să utilizeze resursele naturale ale Indoneziei și să investească sub formă de parcuri industriale metalurgice integrate pentru a contribui la îmbunătățirea lanțului industriei metalurgice și la creșterea valorii adăugate a proiectelor minerale” ([130]). Programul confirmă, de asemenea, că producătorii metalurgici chinezi sunt încurajați să înființeze întreprinderi comune cu societăți indoneziene. În secțiunea 2.9 privind parcurile industriale (inclusiv zonele economice speciale), GOID și GC au convenit asupra promovării parcurilor industriale, „încurajarea întreprinderilor chineze să investească în parcurile industriale din Indonezia...”, „... să faciliteze și să ofere sprijin politic pentru dezvoltarea parcurilor industriale”. Astfel, GOID a căutat în mod activ și a acceptat sprijinul politic acordat de GC proiectelor specifice, cum ar fi parcul industrial din Morowali.

(577) La 27 martie 2015, ambele guverne au publicat „Declarația comună privind consolidarea parteneriatului strategic cuprinzător dintre RPC și Indonezia” ([131]). În această declarație „... Ambele părți s-au angajat să pună în aplicare în mod activ Planul cincinal de dezvoltare a cooperării economice și comerciale China-Indonezia și să finalizeze lista proiectelor prioritare la o dată timpurie, în vederea [...]”. În mod similar, ambele guverne „[...] au considerat că inițiativa «Drumul maritim al mătăsii din secolul XXI», propusă de președintele Xi Jinping, și strategia «Pivotul maritim global» inițiată de președintele Joko Widodo sunt foarte complementare între ele”. De asemenea, ambele guverne „[...] au promis să accelereze construirea de parcuri industriale integrate China-Indonezia și să instituie comitetul interguvernamental de coordonare cât mai curând posibil”. Partea indoneziană „[...] va introduce politici preferențiale pentru parcurile industriale cu scopul de a oferi garanții și facilități pentru ca mai multe întreprinderi chineze să intre în parc în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative indoneziene, astfel încât să se accelereze dezvoltarea parcurilor industriale”, iar China s-a angajat „[...] să continue să ofere sprijin financiar pentru construirea de infrastructuri și pentru proiectele mari din Indonezia prin canale financiare bilaterale și multilaterale.”

(578) La 7 mai 2018, GOID și GC au semnat Memorandumul de înțelegere „privind promovarea cooperării în ceea ce privește dezvoltarea coridoarelor economice regionale cuprinzătoare”, în care ambele părți au convenit să coopereze pentru dezvoltarea, printre altele, a provinciei Sulawesi de Nord. În acest memorandum, ambele părți au convenit să „mobilizeze și să coordoneze agențiile guvernamentale relevante, întreprinderile calificate și instituțiile de resort pentru a participa la elaborarea planului de dezvoltare pentru aceste coridoare”.

(579) La 23 octombrie 2018, GOID și GC au semnat un memorandum de înțelegere „privind instituirea unui comitet director comun pentru dezvoltarea coridoarelor economice regionale cuprinzătoare”. Acest memorandum stabilește structura organizatorică a cooperării: secretariatul comun, grupurile de lucru comune, mecanismele de lucru, comitetul director etc. Încă o dată, această structură arată că cadrul de cooperare bilaterală este pus în aplicare în comun, prin intermediul unor organisme administrative comune specifice.

(580) Acordurile și documentele bilaterale menționate mai sus arată că cooperarea bilaterală s-a materializat în acorduri care precizează condițiile și contribuția fiecărui guvern. Detaliile privind finanțarea, gestionarea prin intermediul IMIP și alte mecanisme administrative bilaterale vor fi descrise în secțiunile următoare. Cu toate acestea, documentele cuprinse în această secțiune confirmă faptul că cele două guverne au instituit acorduri specifice pentru punerea în aplicare a politicilor lor preferențiale în favoarea industriilor și proiectelor specifice care fac obiectul acestei cooperări. Acestea arată că politicile de favorizare a dezvoltării industriei de prelucrare a minereului de nichel și a industriei oțelului inoxidabil din aval din Indonezia prin stimularea investițiilor chineze prin intermediul sprijinului preferențial din partea Chinei sunt vizate în mod specific. Grupul IRNC a fost un beneficiar clar al acestor politici convenite în cadrul cooperării bilaterale.

(581) Acordurile și documentele de mai sus arată cadrul cooperării dintre Indonezia și China, precum și evoluția și aprofundarea constantă a acestei cooperări de-a lungul anilor. Această aprofundare a cooperării permite investițiilor și întreprinderilor chineze să beneficieze de materiile prime și de localizarea geografică a Indoneziei. Partea chineză oferă finanțare pentru investiții în „coridoarele” selectate în cadrul inițiativei „O centură, un drum” (*Belt and Road*

([130]) „The Indonesia-China Five-Year Development Program for Economic and Trade Cooperation” (Programul Indonezia-China de dezvoltare cincinală pentru cooperarea economică și comercială), (capitolul II. 2.7.8).

([131]) https://www.mfa.gov.cn/ce/cebe//eng/mhs/t1249201.htm

Initiative, denumită în continuare „BRI"), în timp ce partea indoneziană menține în mod activ un cadru legislativ, politic și de politică favorabil pentru a încuraja punerea în aplicare a proiectelor în anumite părți ale propriului său teritoriu. Înființarea Parcului Morowali în provincia Sulawesi și înființarea principalului producător-exportator integrat în acesta au avut loc în acest cadru și în acest context, astfel cum se explică în detaliu în secțiunile următoare.

4.5.4. *Sprijin financiar preferențial în contextul cooperării bilaterale*

(582) Unul dintre pilonii cooperării bilaterale privind industria oțelului inoxidabil a fost faptul că partea chineză ar oferi sprijin financiar preferențial societăților chineze pentru a dezvolta industria oțelului inoxidabil în Indonezia. Aceasta a fost o condiție impusă de Indonezia pentru a acorda acces societăților chineze la rezervele sale mari de minereu de nichel, adecvate pentru procesul lor de producție.

(583) După cum s-a văzut mai sus, încă din 2005, în contextul Declarației comune dintre Indonezia și China privind parteneriatul strategic, guvernul chinez a subliniat necesitatea de a proteja interesele investitorilor pentru a obține profit și a arătat că, în anii precedenți, guvernul chinez s-a asigurat întotdeauna că acest obiectiv va fi atins. Aceștia au fost anii în care politica chineză de investiții externe a fost pusă în aplicare cu succes după introducerea sa în 1999, printre altele pentru a promova și a stimula investițiile străine și extinderea exporturilor chineze.

(584) Articolul 3.1.10 din Planul de acțiune din 2010 în contextul „cooperării financiare" prevede că cele două părți „vor consolida consultările bilaterale periodice și coordonarea pentru a accelera utilizarea și punerea în aplicare a *facilităților de credit preferențiale a creditului-cumpărător pentru exporturi, a împrumuturilor preferențiale* și a altor scheme financiare de sprijin pentru dezvoltare".

(585) S-a raportat în presă ([132]) că, încă din 2011, Banca Industrială și Comercială a Chinei (ICBC) și Banca Chinei s-au angajat să acorde un împrumut pentru capital în valoare de 8 miliarde USD societăților cu sediul în China care doresc să investească în Indonezia.

(586) Principalul document care sancționează acordarea de finanțare preferențială de către China a fost acordul scris dintre GOID și GC din 29 aprilie 2011 privind extinderea și aprofundarea cooperării economice și comerciale bilaterale. Articolul VI prevede fără echivoc că „Părțile convin să *își încurajeze instituțiile lor financiare și de asigurări să acorde prioritate finanțării și sprijinului pentru asigurări pentru aceste proiecte* [...]".

(587) Programul Indonezia-China pentru cooperare economică și comercială din 2 octombrie 2013 prevede, de asemenea, în mod explicit în capitolul V privind serviciile financiare, la punctul 5.2.1, că „*instituțiile financiare chineze sunt încurajate să sprijine finanțarea* investițiilor și a realizării de proiecte de întreprinderile finanțate de China în Indonezia din punctul de vedere al legislației și reglementărilor naționale".

(588) Astfel cum s-a explicat în secțiunea anterioară, finanțarea a fost acordată în contextul obiectivului principal al cooperării bilaterale „*de a încuraja întreprinderile și instituțiile financiare chineze competitive și de renume să participe la dezvoltarea a șase coridoare economice în Indonezia și a proiectului enumerat în MP3EI al GOI[D] și de a încuraja întreprinderile indoneziene competitive și de renume în dezvoltarea celui de-al 12-lea plan cincinal al GC*" ([133]). Trimiterea la politicile preferențiale interne respective, inclusiv pentru industria oțelului inoxidabil, este corelată cu obiectivul de a oferi finanțare preferențială pentru a realiza acordul bilateral privind Parcul industrial Morowali în favoarea industriei oțelului inoxidabil.

(589) În timpul summitului Indonezia-China, în prezența președinților de stat respectivi, la 2 octombrie 2013, acționarii fondatori ai IMIP, PT Bintangdelapan Investama („BDI") și Shangai Decent Investment Group („SDI") (a se vedea considerentele 626 și 777) au semnat un acord de investiții și finanțare cu Fondul de cooperare în materie de investiții China-ASEAN (CAF) pentru a dezvolta activități în Parcul Morowali ([134]). Fondul China-ASEAN (CAF) este un fond de capital offshore aprobat de Consiliul de Stat al Republicii Populare Chineze și de Comisia națională pentru dezvoltare și reformă. Înființarea fondului este sponsorizată de Export-Import Bank of China împreună cu

([132]) Bisnis, „*China-based lenders back investment in Indonesia*" (Creditori cu sediul în China susțin investițiile în Indonezia), 26 aprilie 2011, https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang

([133]) „*The Indonesia-China Five-Year Development Program for Economic and Trade Cooperation*" (Programul Indonezia-China de dezvoltare cincinală pentru cooperarea economică și comercială), (capitolul I. 1.2.3).

([134]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1

alți investitori instituționali chinezi și internaționali. CAF se concentrează asupra investițiilor în sectoarele de infrastructură, energie și resurse naturale din ASEAN și servește drept pionier pentru promovarea „cooperării sud-sud" dintre China și piețele emergente și facilitează strategia de politică externă („*going out*") pentru întreprinderile chineze.

(590) De asemenea, s-a raportat că, în timpul vizitei președintelui chinez în Indonezia din octombrie 2013, au fost semnate 23 de acorduri, care vizau în special nichelul. Din această cifră, 60 % au intrat în sectorul industriei prelucrătoare, cu o investiție totală de 32,8 miliarde USD (36,1 mii de miliarde Rp) ([135]). Acest lucru demonstrează, de asemenea, că GOID a căutat în mod direct finanțarea chineză în industria nichelului.

(591) Declarația comună din martie 2015 a reafirmat angajamentul GC de a „[...] *continua să ofere sprijin financiar pentru construirea infrastructurii și pentru proiectele mari din Indonezia* prin canale financiare bilaterale și multilaterale".

(592) În plus, președintele IMIP, societatea care administrează Parcul industrial Morowali, unde este situat producătorul-exportator IRNC, a raportat că „proiectul" (parcul și locatarii afiliați) „a avut acces ușor la finanțare pe termen mediu și lung. Atunci când proiectul se afla în primele sale zile, băncile de susținere a politicilor, inclusiv China Development Bank, Export-Import Bank of China și băncile chineze deținute de stat, inclusiv Bank of China, au beneficiat de sprijin financiar pe termen mediu și lung." ([136])

(593) În cele din urmă, este clar că GOID nu ar fi putut ignora acordarea unei astfel de finanțări preferențiale de către băncile chineze, întrucât funcționarii săi au fost prezenți în mai multe rânduri pentru a asista la semnarea unei astfel de finanțări. Un exemplu a fost deja oferit în considerentul 589 de mai sus. Un alt exemplu se referă la semnarea de către ITSS și PT. Dexin Steel Indonesia (DSI), o altă societate afiliată situată în parcul IMIP, a unui împrumut la termen de 170 milioane USD și a unui memorandum de înțelegere cu China Development Bank în seara de 7 mai 2018. Aceasta a avut loc la dineul partidului din cadrul summitului de afaceri Indonezia-China găzduit de premierul Li Keqiang din China și de Jusuf Kalla, vicepreședinte al Indoneziei.

(594) Aceste documente, declarații și acțiuni scrise confirmă în mod neechivoc faptul că GOID a căutat în mod activ, a adoptat și a recunoscut sprijinul financiar preferențial acordat de GC ca fiind propriul sprijin financiar. În loc să ofere un astfel de sprijin în mod direct, GOID a instituit un cadru de cooperare bilaterală cu GC pentru a se asigura că GC, cu scopul de a permite societăților chineze să asigure aprovizionarea necesară cu minereu de nichel, a oferit finanțare preferențială pentru investițiile societăților chineze în Indonezia în contextul politicilor preferențiale. După cum a arătat ancheta (a se vedea secțiunea privind IMIP și secțiunea privind finanțarea preferențială), IRNC a fost un beneficiar major al acestei finanțări preferențiale acordate de politica chineză și de băncile deținute de stat pentru a finanța activitățile de construcție și de exploatare ale topitoriilor și ale producătorilor asociați de oțel inoxidabil din aval din Parcul industrial Morowali.

4.5.5. *Parcul industrial Morowali*

(595) În ceea ce privește în mod specific prelucrarea minereului de nichel și industria oțelului inoxidabil, cooperarea strânsă dintre GOID și GC pe teritoriul țării exportatoare a culminat cu înființarea și exploatarea Parcului industrial Morowali. GOID și GC au furnizat societăților din oțel inoxidabil care produc în acest parc condiții favorabile care le conferă avantaje. Această punere în comun a resurselor prin intermediul unei astfel de cooperări strânse servește unui scop comun și avantajează un beneficiar comun, și anume Grupul IRNC ([137]).

(596) Parcul Morowali este un parc industrial axat pe construirea unei industrii a oțelului inoxidabil complet integrate, de la extracția minereului de nichel la produsul final din oțel inoxidabil din aval. Parcul este situat în Bahodopi, districtul Morowali, provincia Sulawesi Centrală.

([135]) www.beritasatu.com/whisnu-bagus-prasetyo/ekonomi/142063/sby-presiden-tiongkok-hadiri-penandatanganan-bisnis-lebih-rp-36-t

([136]) https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5

([137]) Jindal Stainless Indonesia nu a beneficiat de niciun sistem de finanțare preferențială, deoarece nu a făcut parte din cooperarea bilaterală dintre GC și GOID și nu a primit niciun împrumut în condiții preferențiale.

(597) Principalul producător-exportator indonezian cooperant, IRNC, este situat în Parcul Morowali. Parcul acoperă o suprafață de 2 500 ha și include 29 de locatari, dintre care mai mult de jumătate sunt afiliați IMIP. Principalul investitor în IRNC și IMIP este China Tsingshan Steel Group.

(598) Cadrul de reglementare bilateral relevant menționat anterior arată că Indonezia și China au convenit să înființeze și să dezvolte o zonă specială în Parcul industrial Morowali pentru a sprijini întreprinderile eligibile să își pună în aplicare cooperarea. Parcul Morowali a beneficiat de statutul de zonă industrială recunoscută, care face, printre altele, obiectul normelor interne indoneziene preferențiale pentru proprietățile industriale.

(599) Este demn de remarcat faptul că parcul Morowali este clasificat de GC ca zonă de cooperare economică și comercială în Indonezia ([138]).

(600) Deși cooperarea pentru dezvoltarea IMIP a fost anunțată pentru prima dată în cadrul unui summit din 2013 între președintele Chinei, Xi Jinping, și președintele de atunci al Indoneziei, Susilo Bambang Yudhoyono, evoluția sa poate fi urmărită încă din 2007, când Bintangdelapan Group și-a început operațiunile de exploatare minieră într-o concesiune de 47 000 de hectare în Morowali ([139]). Societatea s-a adresat investitorilor chinezi pentru a investi în activități de exploatare minieră a nichelului, întrucât China era, la momentul respectiv, cea mai mare piață pentru exportul de nichel al Indoneziei ([140]).

(601) În 2009, prin urmare concomitent cu măsurile mai stricte de menținere a minereului de nichel în Indonezia cuprinse în Legea din 2009 privind mineritul, BDI și SDI au constituit o societate în comun pentru a dezvolta industria minieră în zonă. Cele două părți au format PT Sulawesi Mining Investment (SMI), implicată în producția și exportul de minereu de nichel în principal către China. Acest parteneriat a fost în conformitate cu politica de investiții externe a SDI. Pe site-ul web al SDI s-a raportat că „pentru a pune în aplicare în mod activ politica de investiții externe, SDI a stabilit un parteneriat cu SMI în 2009 pentru a fi un pionier în exploatarea minieră și exportul de minereu de nichel și feronichel din Indonezia și a investit în dezvoltarea PT IMIP, care este de o importanță majoră pentru cooperarea economică dintre China și Indonezia și dintre China și ASEAN” ([141]).

(602) Comunicatul comun privind consolidarea în continuare a parteneriatului strategic China-Indonezia din 29 aprilie 2011 a afirmat că „partea chineză speră, de asemenea, să consolideze cooperarea cu partea indoneziană în ceea ce privește dezvoltarea zonei de cooperare economică și comercială”.

(603) În mai 2011, s-a raportat că Consiliul indonezian de coordonare a investițiilor (BKPM) a solicitat investitorilor chinezi să investească în prelucrarea produselor de bază miniere (inclusiv a nichelului în sud-estul provinciei Sulawesi): „Consiliul de coordonare a investițiilor (BKPM) direcționează potențialii investitori să investească în prelucrarea produselor miniere. (...) În plus, BKPM a solicitat, de asemenea, Chinei să investească în prelucrarea nichelului în sud-estul provinciei Sulawesi” ([142]). În plus, în cazul unui proiect care a implicat construirea unei topitorii de aluminiu, au fost evidențiate constrângeri în ceea ce privește achiziționarea de terenuri. Acest lucru demonstrează, încă o dată, eforturile GOID de a obține investiții chineze în Indonezia.

(604) Programul cincinal de dezvoltare pentru cooperare economică și comercială al GOID-GC din 2 octombrie 2013, în secțiunea 2.9 privind parcurile industriale [inclusiv zonele economice speciale (SEZ)], prevede: „Încurajarea întreprinderilor chineze să investească în zonele economice speciale ale Indoneziei, în Parcul de dezvoltare economică și tehnologică, în Parcul de cooperare economică și comercială, în parcurile industriale, în zona demonstrativă tehnologică și în alte forme de parcuri industriale. Cele două părți au convenit că guvernul va facilita și va oferi sprijin politic pentru dezvoltarea parcurilor industriale”.

(605) Cele două guverne au semnat, de asemenea, la 2 octombrie, un acord privind parcurile industriale integrate Indonezia-China. Articolul V precizează sprijinul politic convenit de țări: „Guvernul Republicii Populare Chineze confirmă acordarea de sprijin relevant și facilitarea construirii, atragerii și funcționării parcurilor industriale în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și politicile în vigoare ale ambelor țări. Guvernul Indoneziei se va strădui să ofere sprijin și să faciliteze adoptarea de măsuri în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și politicile sale naționale în vigoare. Detaliile politicilor de sprijin se stabilesc prin discuții bilaterale.”

([138]) http://www.cccme.org.cn/cp/cooperation/zones.aspx
([139]) https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/
([140]) https://www.thejakartapost.com/news/2017/11/15/morowali-investors-jittery-over-policy-uncertainties.html
([141]) http://www.decent-china.com/index.php/index/about/index?cid=15
([142]) https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang

(606) În plus, pe lângă „Programul Indonezia-China”, ambele guverne au semnat în aceeași zi, 2 octombrie 2013, un alt acord bilateral dedicat în mod specific dezvoltării de parcuri industriale integrate în Indonezia. În temeiul articolului 1 din acest acord, GOID și GC au convenit să „sprijine înființarea de parcuri industriale integrate Indonezia-China în Indonezia”, care „trebuie să aibă prioritate de stabilire în regiunile indoneziene bogate în resurse minerale”.

(607) În acest acord, GC s-a angajat să „ofere sprijin și facilitare relevante pentru construirea, atragerea și exploatarea parcurilor industriale în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și politicile în vigoare ale ambelor țări” ([143]). În același timp, GOID a declarat că „se va strădui să ofere sprijin și să faciliteze măsurile în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și politicile sale naționale în vigoare” ([144]).

(608) Un document bilateral important care reglementează Parcul Morowali a fost acordul dintre GC și GOID privind Parcurile industriale integrate Indonezia-China din 2013 (denumit în continuare „Acordul privind parcurile industriale integrate”). Articolul 1 prevede că „Obiectivul prezentului acord este de a sprijini înființarea în Indonezia de parcuri industriale integrate Indonezia-China”, denumite în continuare „parcuri industriale”. „Trebuie să se acorde prioritate parcurilor industriale care urmează să fie înființate în regiunile bogate în resurse minerale ale Indoneziei”. Articolul 3.1 prevede că „Domeniul de aplicare al cooperării din prezentul acord vizează coordonarea, facilitarea și consultarea cu privire la înființarea parcurilor industriale”. Capitolul V din acest acord privind „sprijinul prin politici” stipulează la articolul 5.1 că „Guvernul Republicii Populare Chineze confirmă acordarea de sprijin relevant și facilitarea construirii, atragerii și funcționării parcurilor industriale în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și politicile în vigoare ale ambelor țări.”

(609) În cadrul summitului bilateral din 3 octombrie 2013, președintele chinez Xi a prezentat un plan de construire a unui drum maritim al mătăsii din secolul XXI. În ziua precedentă reuniunii la nivel înalt, la 2 octombrie 2013, guvernele indonezian și chinez au semnat „Programul cincinal de dezvoltare Indonezia-China pentru cooperare economică și comercială” și „Acordul dintre guvernele Republicii Populare Chineze și Guvernul Republicii Indonezia privind parcurile industriale integrate Indonezia-China”. Aceste acorduri de cooperare urmează să fie încorporate în proiecte prioritare selectate.

(610) Declarația comună China/Indonezia privind consolidarea parteneriatului strategic din martie 2015 a afirmat că GOID „... va introduce politici preferențiale pentru parcurile industriale pentru a oferi garanții și facilitare astfel încât mai multe întreprinderi chineze să intre în parc în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative indoneziene și să se accelereze, prin urmare, dezvoltarea parcurilor industriale”.

(611) Ca urmare a declarației comune, GOID a introdus Regulamentul nr. 142/2015 privind industriile industriale pentru a înlocui un regulament anterior privind zonele industriale din 2009, astfel încât să fie aliniat la Declarația comună bilaterală din 2015 și la Acordul bilateral privind parcurile industriale integrate din 2013. Acest regulament stabilește principalele stimulente pentru societățile care au fost înființate în aceste zone industriale, cum ar fi grupul IRNC, la capitolul 8. Printre acestea era inclus articolul 4 litera (i), care prevedea că atribuțiile ministrului includ „stabilirea unor orientări privind prețul de vânzare de referință sau închirierea blocurilor și/sau a clădirilor industriale în cadrul unei zone industriale, pe baza propunerilor Comitetului privind zonele industriale”. Articolul 41 alineatul (1) prevedea că „O societate stabilită într-o zonă industrială și o societate industrială cu sediul într-o zonă industrială beneficiază de stimulente fiscale”. Articolul 45 alineatul (1) prevedea că „Guvernul poate iniția dezvoltarea unor zone industriale ca infrastructură industrială (a) în cazul în care sectorul privat nu este interesat sau capabil să dezvolte o zonă industrială; și/sau (b) să accelereze răspândirea și distribuția uniformă a dezvoltării industriale”. În plus, GOID a pus în aplicare o implicare și o monitorizare strictă a societăților care gestionează aceste zone prin intermediul organismului prevăzut la articolul 51 alineatul (1): „În scopul sprijinirii dezvoltării zonelor industriale, se instituie Comitetul pentru zonele industriale”.

(612) Integrarea completă a prelucrării parcului se aliniază la obiectivele de dezvoltare a politicilor ale GOID. Mai precis, instalațiile de topire respectă cerințele legale din Legea din 2009 privind mineritul și reglementările aferente privind valoarea adăugată materiilor primare ale Ministerul Industriei. În conformitate cu aceste acte cu putere de lege și norme administrative, societățile de extracție a minereului de nichel trebuie să își construiască propriile capacități de topitorie cu obiectivul de a dezvolta industrii cu valoare adăugată mai mare în Indonezia (a se vedea secțiunea anterioară).

([143]) Acord între Guvernul Republicii Populare Chineze și Guvernul Republicii Indonezia privind Parcurile industriale integrate Indonezia-China, 5.1.

([144]) Acord între Guvernul Republicii Populare Chineze și Guvernul Republicii Indonezia privind Parcurile industriale integrate Indonezia-China, 5.2.

(613) Dezvoltarea Parcului Morowali cuprinde elemente-cheie, care sunt stabilite ca o prioritate de către GOID în planurile sale de dezvoltare. În acest sens, Parcul Morowali este situat în zona geografică strategică Sulawesi, își desfășoară activitatea în sectorul siderurgic încurajat, promovează integrarea în amonte și în aval și consolidează crearea de valoare adăugată a resurselor naturale și a mineritului, și anume a nichelului.

(614) Din punct de vedere geografic, Parcul Morowali este situat pe coridorul Sulawesi ([145]), unul dintre cele șase coridoare economice identificate și promovate de guvernul Indoneziei ca axe ale planurilor de dezvoltare economică ale țării. Exploatarea minieră a nichelului este identificată ca fiind unul dintre sectoarele care justifică dezvoltarea zonei.

(615) Parcului Morowali i s-a acordat un statut oficial special atât de către autoritățile indoneziene, cât și de către cele chineze.

(616) Guvernul indonezian a acordat în mod oficial statutul de proiect strategic național ([146]) (denumit în continuare „PSN"). Acest lucru este relevant din două perspective: dezvoltarea zonelor industriale prioritare/a zonelor economice speciale și a proiectelor de dezvoltare a topitoriilor. PSN sunt selectate în conformitate cu politicile de dezvoltare din Indonezia, beneficiază de o monitorizare atentă din partea guvernului și sunt eligibile pentru a beneficia de anumite privilegii ([147]). În plus, având statutul de PSN, IMIP a fost autorizat să înceapă dezvoltarea complexului industrial și să înceapă construcția instalațiilor în așteptarea autorizației de construcție.

(617) Guvernul chinez, în special Ministerul Comerțului, a recunoscut în mod oficial Parcul Morowali ca zonă desemnată de cooperare comercială și economică de peste mări în 2016 ([148]) și *de facto* încă din 2009 ([149]).

(618) Potrivit site-ului web al MOFCOM ([150]), recunoașterea oficială a unei zone de cooperare economică și comercială de peste mări se referă la un parc industrial cu infrastructură completă, industrii de vârf clare, funcții de serviciu public solide și efecte concentrate și radiale pentru investițiile și construirea de întreprinderi deținute de China înregistrate pe teritoriul RPC. În procesul de construire a unei zone de cooperare economică și comercială de peste mări, o întreprindere, în conformitate cu dispozițiile relevante privind investițiile în străinătate, îndeplinește formalitățile de înregistrare sau de aprobare a investiției străine a statului în China, obține certificatul de investiție străină al unei întreprinderi eliberat de departamentul comercial competent, îndeplinește procedurile de înregistrare relevante în conformitate cu legislația țării gazdă și înființează o întreprindere în zona cooperativă. Întreprinderea de construcții obține terenul prin achiziționarea sau închirierea terenului și finalizează procedurile juridice complete privind terenurile. Întreprinderile din zona de construcții elaborează planuri clare pentru construirea și exploatarea parcului și orientarea industrială, finalizează construcția infrastructurii de apă, electricitate și drumuri necesare parcului și formulează orientări clare privind serviciile pentru întreprinderile care intră în zonă pentru a atrage întreprinderile care doresc să investească și să producă în zonă.

(619) Astfel cum se arată într-un articol, „Sub îndrumarea departamentelor guvernamentale în cadrul inițiativei «O centură, un drum» și în strânsă legătură cu strategia țării gazdă de la cel mai înalt nivel, zonele de cooperare de peste mări au devenit un vehicul de implementare a inițiativei «O centură, un drum» și a cooperării internaționale în materie de capacități de producție" ([151]). Acest coridor este, de asemenea, eligibil în cadrul inițiativei „O centură, un drum", ca unul dintre domeniile încurajate de acest instrument.

(620) Cadrul de mai sus confirmă faptul că înființarea și dezvoltarea Parcului Morowali au avut loc în cadrul unui regim special, reglementat de legislația privind zonele industriale, cu scopul de a promova industrializarea și dezvoltarea Indoneziei prin intermediul parcurilor industriale. Acest cadru juridic oferă diverse avantaje și sprijin specific din partea autorităților indoneziene, cum ar fi facilitarea acordării de licențe, furnizarea de infrastructuri și stimulente fiscale. Acest lucru a fost confirmat de constatările anchetei, astfel cum sunt detaliate în secțiunile următoare ([152]). În plus, prin acțiunile sale, GOID a solicitat fără echivoc sprijinul financiar preferențial al GC pentru societățile din Parcul Morowali și a adoptat un astfel de sprijin drept propriu.

([145]) Planul general privind accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei 2011-2025, paginile 120-140.

([146]) Comitetul pentru accelerarea furnizării prioritare de infrastructură (KPPIP) și Regulamentul Președintelui Republicii Indonezia nr. 3 din 2016 privind accelerarea punerii în aplicare a proiectelor strategice naționale.

([147]) Astfel cum se prevede în Regulamentul prezidențial nr. 3 din 2016 privind accelerarea punerii în aplicare a proiectelor strategice naționale.

([148]) http://www.scio.gov.cn/ztk/wh/slxy/31200/Document/1493265/1493265.htm

([149]) https://mscconference.com/wp-content/uploads/MSC18-presentations/Evolving-Seascape-3-Xue-BRI.pdf și http://www.acfic.org.cn/zzjg_327/nsjg/llb/llbgzhdzt/2019zhinan/2019zhinan_1/201910/t20191029_144336.html. A se vedea, de asemenea, https://www.etsingshan.com/Art/Art_19/Art_19_103.aspx și https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/s11442-018-1526-5.pdf

([150]) http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhzq/article02.shtml

([151]) Raportul anual privind dezvoltarea în Africa nr. 19 (2016-2017), *Yellow Books of Africa*, p. 13.

([152]) „Regulamentul privind proprietățile industriale 142/2015 vs 24/2009" și, ulterior, „Regulamentul privind proprietățile industriale 142/2015".

4.5.6. *Gestionare în comun prin intermediul IMIP*

(621) Entitatea care dezvoltă și gestionează Parcul Morowali este o societate indoneziană, PT Indonesian Morowali Industrial Park (denumit în continuare „IMIP"). Acesta a fost înființat și încorporat în temeiul legislației indoneziene în septembrie 2013.

(622) Deși cooperarea pentru dezvoltarea IMIP a fost anunțată pentru prima dată în cadrul unui summit din 2013 între președintele Chinei, Xi Jinping, și președintele de atunci al Indoneziei, Susilo Bambang Yudhoyono, evoluția sa poate fi urmărită încă din 2007, când Bintangdelapan Group și-a început operațiunile de exploatare minieră într-o concesiune de 47 000 de hectare în Morowali ([153]). Societatea s-a adresat investitorilor chinezi pentru a investi în activități de exploatare minieră a nichelului, deoarece China era, la momentul respectiv, cea mai mare piață pentru exportul de nichel al Indoneziei.

(623) În 2009, BDI și SDI au înființat o societate în comun pentru a dezvolta industria minieră din zonă. Cele două părți au format PT Sulawesi Mining Investment (SMI), implicată în producția și exportul de minereu de nichel în principal către China. SDI este o filială a grupului Tsingshan Steel, societatea-mamă a principalilor producători-exportatori cooperanți, IRNC. Pe de altă parte, BDI este o filială a Bintang Delapan Group, un conglomerat care include societăți de exploatare minieră cu depozite mari de minereu de nichel în Indonezia.

(624) Actualii acționari ai IMIP sunt SDI (49,7 %), BDI (25 %) și SMI (25,3 %). SMI a devenit acționar în 2015.

(625) În cadrul reuniunii la nivel înalt din octombrie 2013, a fost semnat un acord între SDI și BDI pentru instituirea IMIP. În timpul VLD, GOID a confirmat semnarea acestui acord. Cu toate acestea, GOID a susținut că nu deține o copie a acestui acord. În plus, IMIP a refuzat să prezinte acest acord inclusiv în cursul anchetei.

(626) În cadrul aceluiași summit, la 2 octombrie 2013, acționarii fondatori, BDI și SDI, au semnat, de asemenea, un acord de investiții și finanțare cu Fondul de cooperare pentru investiții China-ASEAN (CAF) pentru a dezvolta activități în Parcul Morowali ([154]). Fondul China-ASEAN (CAF) este un fond de capital offshore aprobat de Consiliul de Stat al Republicii Populare Chineze și de Comisia națională pentru dezvoltare și reformă. Înființarea fondului este sponsorizată de Export-Import Bank of China împreună cu alți investitori instituționali chinezi și internaționali. CAF se concentrează asupra investițiilor în sectoarele de infrastructură, energie și resurse naturale din ASEAN și servește drept pionier pentru promovarea „cooperării sud-sud" dintre China și piețele emergente și facilitează strategia de politică externă („*going out*") pentru întreprinderile chineze.

(627) După înființarea societății IMIP, Parcul Morowali s-a dezvoltat rapid. Au fost construite succesiv infrastructura, instalațiile de sprijin și fabricile de producție. Investițiile în parc până în decembrie 2017 au fost estimate la 6 miliarde USD ([155]). IMIP este acționar al mai multor societăți stabilite în parc, inclusiv al producătorului-exportator cooperant. IMIP este o societate afiliată producătorului-exportator.

(628) Deși grupul Tsingshan pare a fi o societate privată, acesta urmează cu strictețe politica GC, iar în Indonezia inclusiv politica GOID, având în vedere cadrul de cooperare bilaterală. Președintele Tsingshan Holding Group a raportat că „Orice mișcare pe care a făcut-o societatea este strâns legată de strategia națională și de transformarea structurală a economiei Chinei" ([156]). În plus, Tsingshan Steel Group ([157]) a raportat că Tsingshan Steel Group a pus în aplicare în mod activ inițiativa „O centură, un drum" a Chinei prin accelerarea dezvoltării unei strategii internaționale, prin construirea unor mari parcuri industriale în Indonezia și în alte țări. În cele din urmă, surse independente descriu grupul Tsingshan ca având „legături semnificative cu guvernul provinciei Zhejiang" ([158]).

([153]) https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/
([154]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1
([155]) *Tenggara strategic Briefing paper: Belt and Road Initiative: What's in it for Indonesia?* (Inițiativa „Centură și drum": ce are de câștigat Indonezia?), https://tenggara.id/assets/source/Insights/BRI-Briefing-Paper-English.pdf
([156]) http://www.chinatoday.com.cn/english/report/2016-11/29/content_731597.htm
([157]) https://www.tssgroup.com.cn/en/tsingshan-became-a-newcomer-of-the-fortune-500/
([158]) https://pandapawdragonclaw.blog/2021/01/17/indonesia-morowali-industrial-park-how-industrial-policy-reshapes-chinese-investment-and-corporate-alliances/

(629) În rapoartele sale anuale, IMIP se manifestă ca o zonă-pilot a acestei cooperări economice Indonezia-China.

(630) În conformitate cu Raportul anual pe 2017 al IMIP (p. 1, p. 18 și p. 80) și cu site-ul web al Eternal Tsingshan Group: „La 3 octombrie, în prezența președintelui chinez Xi Jinping și apoi a președintelui indonezian Susilo Bambang Yudhoyono, proprietarul Tsingshan Group Xiang Guangda din China și proprietarul Bintang Delapan Group Halim Mina din Indonezia au semnat un acord de cooperare pentru înființarea Parcului industrial indonezian Morowali (denumit în continuare „IMIP") și a primului proiect din zonă". Același raport afirmă că „Președintele indonezian Joko Widodo și toate nivelurile guvernelor centrale, provinciale și districtuale acordă o atenție deosebită, sprijină și încurajează construirea IMIP".

(631) O altă legătură a IMIP cu cele două guverne este că activitatea și mandatul său trebuie să respecte normele speciale privind bunurile imobile industriale pentru a obține avantajele de bază și a pune în aplicare misiunea sa specifică în cadrul politicilor preferențiale mai ample propuse de guverne. Cadrul în care operează IMIP este cel al cooperării bilaterale dintre Indonezia și China în vederea punerii în aplicare a unuia dintre proiectele strategice convenite, și anume dezvoltarea industriei de prelucrare a minereului de nichel în Parcul Morowali. Prin urmare, acesta acționează în perimetrul principalelor documente ale cooperării bilaterale.

(632) Din punct de vedere juridic, legătura formală cu cele două guverne și monitorizarea punerii în aplicare a politicilor guvernamentale au loc prin intermediul sistemului de acordare a licențelor prevăzut în regulamentele indoneziene privind zonele industriale, și anume Regulamentul nr. 142 din 2015, care este în vigoare. Articolul 1.7 se referă la permisul de activitate industrială de stat (denumit în continuare „IUKI"), o licență acordată de guvern pentru dezvoltarea și gestionarea unei zone industriale. Capitolul IV din Regulamentul nr. 142, articolul 12 și următoarele, stabilește regulile pentru obținerea IUKI emis de guvern. Regulamentul prevede, de asemenea, instituirea Comitetului privind zonele industriale, care este o organizație formată de ministru cu sarcina de a contribui la punerea în aplicare a politicilor de dezvoltare și gestionare a zonelor industriale (secțiunea 1.10). Capitolul XII din Regulamentul nr. 142 conține o listă de sancțiuni administrative și procedura relevantă aplicabile în cazul în care societățile responsabile cu gestionarea nu respectă regulamentul relevant.

(633) În cele din urmă, există dovezi disponibile public că IMIP este în contact periodic cu autoritățile GOID și GC, astfel cum reiese, de exemplu, din reuniunea care a avut loc între Ministerul Industriei, directorul general al Tsingshan, ambasadorul Chinei în Indonezia și IMIP la 3 martie 2017 pentru a discuta despre dezvoltarea Parcului industrial Morowali ([159]). Un alt exemplu este o reuniune care a avut loc între directorul general al Tsingshan și președintele Indoneziei în iulie 2019 pentru a raporta cu privire la evoluția investițiilor Tsingshan în parc, precum și cu privire la situația activităților de promovare a investițiilor industriale ale IMIP în parc ([160]).

(634) Aceste proceduri oficiale care demonstrează o legătură strânsă între IMIP și cele două guverne, precum și cadrul de cooperare bilaterală și, mai precis, acordul din octombrie 2013 pe care GOID și IMIP au refuzat să îl furnizeze, pe care Comisia își întemeiază concluziile în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază, arată că IMIP nu este o societate privată care administrează Parcul Morowali în conformitate cu principiile pieței. Dimpotrivă, misiunea IMIP este de a pune în aplicare obiectivul politic general al guvernelor indonezian și chinez de a facilita înființarea și dezvoltarea industriei oțelului inoxidabil, în special IRNC, pentru a realiza punerea în aplicare cu succes a acestui proiect prioritar convenit între cele două guverne.

(635) În plus, Comisia observă că IMIP facilitează, de asemenea, achiziționarea de terenuri pentru societățile stabilite în Parcul Morowali și toate celelalte stimulente prevăzute în capitolul VIII din Regulamentul nr. 142 din 2015 (a se vedea secțiunea 4.8).

4.5.7. *Alte mecanisme administrative bilaterale de punere în aplicare a cooperării bilaterale*

(636) Pe lângă IMIP, cele două guverne au instituit o serie de organisme administrative bilaterale responsabile cu punerea în aplicare și monitorizarea mai multor acorduri încheiate începând din 2005 pentru a confirma cooperarea lor.

([159]) https://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkokhttps://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkok

([160]) https://www.etsingshan.com/Art/Art_14/Art_14_196.aspx

(637) În ceea ce privește în mod specific Parcul Morowali, astfel cum s-a explicat mai sus, cele două guverne au semnat, la 2 octombrie 2013, un acord privind parcurile industriale integrate Indonezia-China din Indonezia. Articolul IV prevedea un „mecanism de cooperare" specific între părți: „Cele două autorități desemnate vor institui mecanismul de cooperare care cuprinde: a. Comitetul de coordonare interguvernamentală Indonezia-China pentru parcurile industriale integrate; b. Comitetul de coordonare a autorităților locale; și c. Societăți de dezvoltare a parcurilor industriale".

(638) Pentru a pune în aplicare acest acord, Indonezia a emis Decretul 432/M-IND/kep/7/2014, prin care s-a creat o echipă specială pentru partea indoneziană, și anume echipa de cooperare pentru zona industrială integrată China-Indonezia (denumită în continuare „KIT Indonesia"). Kit Indonesia are sarcina de a furniza „directive privind punerea în aplicare a Acordului dintre Guvernul Indoneziei și Guvernul RPC privind zona industrială integrată Indonezia – China", precum și „de a raporta rezultatul pregătirilor pentru punerea în aplicare a Acordului dintre Guvernul Indoneziei și Guvernul RPC privind zona industrială integrată Indonezia-China". În plus, „Echipa de sprijin a politicilor are datoria de a coordona și de a pregăti materialele de politică și facilitățile în cadrul instituirii unei zone industriale integrate Indonezia – China."

(639) Comisia a solicitat GOID să indice progresele înregistrate în acest sens, precum și să furnizeze documente justificative privind instituirea acestui mecanism de cooperare. Cu toate acestea, GOID a răspuns pur și simplu că echipa creată prin Decretul nr. 432/M-IND/KEP/7/2014 nu a generat politici semnificative, dar nu a prezentat alte documente.

(640) Din cauza lipsei de cooperare din partea GC, Comisia nu a putut obține informațiile relevante privind implementarea acestui comitet bilateral de către partea chineză. Cu toate acestea, elementele de probă de la dosar au arătat că GC a avut intenția de a crea un astfel de comitet, astfel cum se poate observa în Declarația comună din 2015 privind consolidarea parteneriatului strategic cuprinzător între Republica Populară Chineză și Republica Indonezia, care a declarat că „Cele două părți s-au angajat să accelereze construirea de parcuri industriale integrate China-Indonezia și să instituie comitetul interguvernamental de coordonare, cât mai curând posibil ([161])".

(641) În orice caz, elementele de probă de la dosar au arătat, de asemenea, că Indonezia și China au înființat alte organisme administrative comune în cadrul cărora ar putea fi abordate acțiunile de gestionare și implementare a Parcului Morowali. Printre exemple se numără Comitetul mixt de cooperare bilaterală China/Indonezia și Comitetul director comun pentru dezvoltarea coridoarelor economice regionale cuprinzătoare dintre China și Indonezia, în care sunt discutate proiecte de cooperare din cadrul inițiativei „O centură, un drum", precum și proiecte din cadrul Coridoarelor economice cuprinzătoare. Ambele se referă și la Parcul Morowali.

(642) Astfel, din cauza lipsei de cooperare din partea GC și a cooperării parțiale a GOID cu privire la acest aspect, Comisia a trebuit să se bazeze pe datele disponibile. Pe baza declarațiilor publice prin care se urmărește înființarea de entități care să permită coordonarea interguvernamentală între GOID și GC, a refuzului de a furniza orice document în acest sens de către cele două guverne, precum și a existenței mai multor comitete mixte între GC și GOID, Comisia a concluzionat că există mecanisme bilaterale de punere în aplicare responsabile cu evaluarea dezvoltării și monitorizării cu succes a Parcului Morowali pentru proiectul de prelucrare a minereului de nichel. Prin intermediul acestor mecanisme de punere în aplicare, GOID este în măsură să se asigure că GC își respectă angajamentele, inclusiv în ceea ce privește acordarea de sprijin preferențial societăților din Parcul Morowali, garantând succesul economic al proiectului respectiv.

([161]) *Joint Statement on Strengthening Comprehensive Strategic Partnership between the People's Republic of China and the Republic of Indonesia* (Declarație comună privind consolidarea parteneriatului strategic cuprinzător între Republica Populară Chineză și Republica Indonezia), disponibilă la https://www.mfa.gov.cn/ce/ceindo/eng/zgyyn/zywx/t1249223.htm

4.5.8. *Evaluare juridică*

(643) Cooperarea strânsă dintre GOID și GC pe teritoriul țării exportatoare a culminat cu înființarea și exploatarea Parcului Morowali. GOID și GC și-au reunit resursele pentru a oferi societăților producătoare de oțel inoxidabil din acest parc condiții favorabile care le conferă avantaje. Această punere în comun a resurselor prin intermediul unei astfel de cooperări strânse servește unui scop comun și aduce avantaje unui beneficiar comun, și anume grupului IRNC.

(644) În temeiul articolului 1.1 litera (a) din Acordul SMC, există o subvenție numai în cazul în care există o contribuție financiară a autorităților publice – sau a unui organism public - pe teritoriul membrului OMC.

(645) În observațiile sale din 21 octombrie 2021, GC a făcut trimitere la poziția sa în cauza AS656 ([162]) și a susținut că o așa-numită anchetă privind subvențiile transnaționale încalcă atât Acordul SMC, cât și Regulamentul de bază al UE. GC a făcut trimitere la articolele 1 și 2 din Acordul SMC, susținând că contribuțiile financiare către entități din afara teritoriului membrului care acordă ajutorul nu se califică drept subvenții în sensul Acordului SMC, deoarece o subvenție există în cazul în care „există o contribuție financiară a autorităților publice sau a oricărui organism public pe teritoriul unui membru" și o subvenție este specifică numai dacă este acordată unei entități „aflate sub jurisdicția autorității care acordă ajutorul". GC a făcut trimitere, de asemenea, la articolul 2 din regulamentul de bază, susținând că termenul „autorități publice" este definit ca „orice organism public de pe teritoriul țării de origine sau de export". Acesta a citat, de asemenea, articolul 4 alineatul (2) din regulamentul de bază, care consideră că o subvenție este specifică atunci când este acordată „unei întreprinderi, unei industrii ... care intră în sfera de competență a autorității care acordă subvenția". Pe această bază, GC a concluzionat că ancheta nu ar putea fi extinsă dincolo de teritoriul și jurisdicția Indoneziei și că niciun act al GC nu ar putea deveni temeiul juridic pentru determinarea existenței subvențiilor din partea guvernului Indonezian.

(646) Comisia a remarcat faptul că aceste observații se referă la întrebarea dacă GC este răspunzător în temeiul Acordului SMC în ceea ce privește acordarea subvențiilor pentru producția de mărfuri în străinătate, care sunt exportate către membri terți ai OMC. Cu toate acestea, observațiile nu abordează întrebarea dacă, în anumite cazuri specifice, autoritățile publice ale țării exportatoare sunt răspunzătoare în temeiul Acordului SMC pentru că au solicitat, au recunoscut și au adoptat ca proprii, în mod proactiv, astfel de subvenții în avantajul produselor fabricate în aceasta.

(647) Într-adevăr, astfel cum s-a constatat în cauza AS656 ([163]), termenii „a autorităților publice" de la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază și de la articolul 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC, interpretați, printre altele, în lumina articolului 11 din articolele CDI privind răspunderea statelor pentru fapte regretabile la nivel internațional (denumite în continuare „articolele CDI") permit atribuirea către GOID a sprijinului financiar acordat de GC producătorilor-exportatori indonezieni din Parcul industrial Morowali din Indonezia.

(648) În temeiul articolului 11 din articolele CDI, un comportament poate fi imputat unui stat „dacă și în măsura în care statul recunoaște și adoptă comportamentul în cauză drept comportament propriu". Comentariul la proiectul de articole CDI confirmă faptul că expresia „recunoaște și adoptă comportamentul în cauză drept comportament propriu" urmărește să distingă cazurile de recunoaștere și de adoptare de cazurile de simplă susținere sau de aprobare. În acest sens, în general, un comportament nu este imputabil unui stat în temeiul articolului 11 atunci când un stat doar recunoaște existența faptică a unui comportament sau își exprimă aprobarea verbală în acest sens.

([162]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 al Comisiei din 12 iunie 2020 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO L 189, 15.6.2020, p. 1).

([163]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 al Comisiei din 12 iunie 2020 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO L 189, 15.6.2020, p. 1).

(649) În plus, recunoașterea și adoptarea unui comportament de către un stat ar putea fi explicite sau ar putea fi deduse din comportamentul statului în cauză (cum ar fi cazurile în care statul are cel puțin cunoștință de comportamentul în cauză și este de acord cu acesta). În orice caz, actul de recunoaștere și de adoptare, indiferent dacă ia forma unor cuvinte sau a unui comportament, trebuie să fie clar și neechivoc. Prin urmare, articolul 11 din articolele CDI impune o examinare *in concreto* a comportamentului țării exportatoare care indică faptul că aceasta a recunoscut și a adoptat comportamentul unui guvern străin ca fiind propriul comportament.

(650) În acest sens, în loc să acorde subvențiile în mod direct, Comisia va examina dacă comportamentul guvernului străin (și anume, GC, atunci când acordă împrumuturi preferențiale) ar trebui atribuit țării exportatoare (și anume, GOID) ca furnizând subvențiile respective în mod indirect prin intermediul guvernului străin, astfel cum au convenit ambele guverne. Trebuie stabilită o legătură demonstrabilă/explicită între GOID și acțiunile întreprinse de GC pentru a oferi sprijinul preferențial convenit producătorilor-exportatori din Indonezia. În acest caz, GOID ar fi răspunzător pentru faptul că a căutat în mod activ, a recunoscut și a adoptat astfel de subvenții în favoarea produselor fabricate în Indonezia.

(651) Prin urmare, Comisia a fost îndreptățită să verifice dacă resursele furnizate grupului IRNC ar putea fi calificate drept subvenții pasibile de măsuri compensatorii acordate de GOID în sensul articolelor 2, 3 și 4 din regulamentul de bază.

4.5.8.1. Contribuția financiară a unei administrații publice sau a unui organism public

(652) Potrivit articolului 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul de bază, se consideră că există o subvenție în cazul în care există o contribuție financiară a autorităților publice ale țării de origine sau de export. În mod similar, articolul 1.1 litera (a) alineatul (1) din Acordul SMC prevede că se consideră că există o subvenție „*în cazul în care există o contribuție financiară a autorităților publice*”.

(653) GOID a furnizat grupului IRNC minereu de nichel, terenuri și o serie de subvenții suplimentare. Prin urmare, aceste subvenții sunt operate și acordate direct de către GOID.

(654) Cu toate acestea, încă de la începutul cooperării bilaterale cu Declarația comună dintre Indonezia și China din 2005 și cu Memorandumul de înțelegere privind cooperarea în materie de infrastructură și resurse naturale, în conformitate cu considerentul 563 și următoarele, GOID a determinat în mod proactiv GC să ofere sprijin financiar societăților din Indonezia, contribuind în mod specific la crearea și dezvoltarea industriei oțelului inoxidabil în Indonezia prin intermediul Parcului Morowali. Acest lucru este menționat în mod clar în Planul de acțiune Indonezia-China din 2010, și anume în capitolul privind „Cooperarea în materie de investiții” (a se vedea considerentul 563). Cooperarea a fost consolidată în continuare prin trei documente semnate între GOID și GC în 2011 (a se vedea considerentul 548 și următoarele). În acordul din 29 aprilie 2011 (considerentul 566), guvernele „au convenit să își încurajeze instituțiile financiare și de asigurări să acorde prioritate finanțării și sprijinului pentru asigurări pentru aceste proiecte”, inclusiv în industria siderurgică și parcurile industriale (cum ar fi Morowali). Prin intermediul Consiliului său de coordonare a investițiilor (BKPM), GOID a solicitat în mod expres Chinei să investească în prelucrarea nichelului în sud-estul provinciei Sulawesi, și anume locul în care se află Parcul Morowali (a se vedea considerentul 603).

(655) Un an esențial în intensificarea cooperării a fost 2013. GOID și GC au semnat Programul cincinal de dezvoltare Indonezia-China pentru cooperare economică și comercială, care a identificat domenii-cheie de cooperare, inclusiv industria metalurgică, proiectele privind nichelul și parcurile industriale, și a încurajat întreprinderile și instituțiile financiare chineze să participe la dezvoltarea coridoarelor economice și a proiectelor prioritare specifice (a se vedea considerentele 604 și 609). Cooperarea a fost apoi sigilată la cel mai înalt nivel politic, fiind menționată vizita președintelui Chinei la președintele Indoneziei în octombrie 2013.

(656) Parcul Morowali este administrat de societatea IMIP, astfel cum s-a explicat mai sus. Această societate sino-indoneziană a fost înființată în mod oficial în 2013 și a primit recunoașterea oficială de către GOID ca proiect strategic național în 2016 și de către GC ca proiect de investiții în străinătate în cadrul inițiativei „O centură, un drum”. Aceste recunoașteri oficiale de către guvern implică faptul că societatea acționează pentru a pune în aplicare politici de stat și face obiectul unor reglementări și controale specifice în îndeplinirea sarcinilor sale de interes public. Acest lucru arată deja că IMIP nu este doar o societate privată, ci expresia acordului celor două guverne de a pune în aplicare cooperarea lor în vederea dezvoltării industriei de prelucrare a minereului de nichel în Parcul Morowali, în avantajul grupului IRNC. Acest lucru este confirmat chiar de IMIP, care s-a declarat a fi un proiect-pilot al cooperării bilaterale.

(657) În plus, IMIP este o entitate care are legături strânse cu cele mai înalte niveluri politice din China și Indonezia, după cum o demonstrează sprijinul președinților respectivi, care au fost prezenți la semnarea acordului pentru instituirea acestuia în octombrie 2013. În mod semnificativ, atât GOID, cât și IMIP au refuzat în repetate rânduri să furnizeze acest acord. Din cauza lipsei de cooperare din partea GOID și IMIP cu privire la acest aspect, Comisia a dedus, pe baza articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază, că acest acord conținea, de asemenea, dovezi specifice privind faptul că IMIP a fost însărcinată de către cele două guverne să pună în aplicare proiectul privind minereul de nichel ca unul dintre proiectele strategice convenite de guverne. În plus, IMIP face obiectul cerințelor de acordare a licențelor și de monitorizare de către GOID în temeiul Regulamentului nr. 142 din 2015 pentru a-și îndeplini obligațiile care decurg din recunoașterea ca zonă industrială.

(658) Pe baza tuturor acestor elemente, Comisia a concluzionat că Parcul Morowali și IMIP au fost expresia gestionării în comun de către GOID și GC a proiectului de prelucrare a minereului de nichel în avantajul grupului IRNC.

(659) GOID și GC au instituit, de asemenea, organisme administrative și de cooperare comune responsabile cu asigurarea punerii în aplicare fără probleme a cooperării lor bilaterale, inclusiv prin intermediul Parcului Morowali și IMIP. Printre aceștia, echipa de cooperare bilaterală în temeiul Acordului China-Indonezia privind parcurile industriale integrate din Indonezia a inclus reprezentanți guvernamentali aleși de GOID (KIT Indonezia) și pe baza concluziilor în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază, în special cadrul de cooperare bilaterală, inclusiv din partea GC.

(660) Faptul că GOID și GC și-au unit forțele a servit mai multor scopuri.

(661) Din perspectiva Indoneziei, obiectivul a fost de a determina China să aducă investiții, know-how și capital pentru a dezvolta întregul lanț valoric al industriei oțelului inoxidabil, maximizând astfel valoarea adăugată a rezervelor mari de minereu de nichel pentru țară. Indonezia nu a fost în măsură să atingă acest obiectiv pe cont propriu și, prin urmare, a avut nevoie de cooperare și sprijin din partea Chinei. GOID și-a valorificat poziția privilegiată de a dispune de rezervele mari de minereu de nichel de care industria chineză avea mare nevoie pentru a determina GC să se implice în mod activ în furnizarea sprijinului necesar pentru proiectul specific. Ca stimulent suplimentar, astfel cum s-a concluzionat mai sus, GOID a propus furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(662) Din perspectiva Chinei, având în vedere situația, GC nu a avut altă opțiune decât de a fi de acord cu solicitarea Indoneziei. Industria oțelului inoxidabil din China s-a bazat de mai mult timp pe importurile de minereu de nichel indonezian, care, din punctul de vedere al calității, corespundea perfect tehnologiei și proceselor de producție ale industriei sale. Acest lucru este confirmat de statisticile privind exporturile către China din tabelele 1 și 2. Modificarea politicii GOID prin intensificarea lanțului valoric intern prin interzicerea exporturilor de minereu de nichel a pus în pericol producția de oțel inoxidabil din China. Industria chineză a încercat să se aprovizioneze cu minereu de nichel din Filipine, dar această încercare a eșuat. Prin urmare, China a convenit să intre în cadrul de cooperare bilaterală cu Indonezia.

(663) Odată cu aprofundarea progresivă a cooperării, GC s-a bazat pe inițiativa „O centură, un drum” (BRI) pentru a acorda prioritate acestui proiect și pentru a furniza finanțarea preferențială corespunzătoare și alte tipuri de sprijin. În conformitate cu cel de-al 13-lea plan cincinal al MOFCOM pentru dezvoltarea comerțului exterior, una dintre principalele sarcini ale inițiativei OBOR este de a consolida cooperarea comercială cu țările din cadrul inițiativei „O centură, un drum”, pentru a promova și a extinde exporturile, astfel cum se menționează în următoarea declarație: „Stabilizarea exporturilor de produse avantajoase, cum ar fi produsele cu utilizare intensivă a forței de muncă, către țările menționate anterior, valorificarea oportunităților de construire a infrastructurii pentru aceste țări și

încurajarea exporturilor de seturi complete de echipamente, tehnologii, standarde și servicii de mari dimensiuni. Adaptarea la tendința de transformare și modernizare a industriilor din aceste țări și accelerarea exporturilor de produse electromecanice și de înaltă tehnologie. ... Să intensifice extinderea piețelor emergente și, după luarea în considerare în mod cuprinzător a dimensiunii economice, a vitezei de creștere, a dotării cu resurse, a gradului de risc și a altor factori, să selecteze mai multe piețe emergente pentru extinderea primară. Să extindă exporturile de echipamente tehnice avansate și să promoveze exporturile de industrii și produse de înaltă calitate, de calitate superioară și comparativ avantajoase."

(664) Printre măsurile preconizate pentru îndeplinirea acestor sarcini se numără „crearea de zone de dezvoltare economică și tehnologică și de diverse parcuri la nivelul statului". Parcul Morowali se încadrează în acest context. În plus, „Accentul pus pe țările cu condiții bune de utilizare a resurselor, cu capacități solide de sprijin și cu un mare potențial de piață din cadrul inițiativei «O centură, un drum», să continue să îmbunătățească mecanismul de cooperare în materie de investiții cu țările relevante, să consolideze coordonarea [...] și să promoveze în mod ordonat exportul de capacități de producție avantajoase, să prevină concurența pripită și dezordonată [...] să încurajeze întreprinderile siderurgice avantajoase să înființeze baze de producție siderurgice, precum și centre de prelucrare și distribuție în străinătate, să stimuleze exporturile de echipamente, tehnologii și gestionare avansate" ([164]). Acordul cu Indonezia, o țară bogată în resurse, corespunde perfect acestui obiectiv.

(665) În plus, cel de-al 13-lea plan cincinal privind ajustarea și modernizarea, prevede că China „încurajează întreprinderile siderurgice avantajoase să înființeze peste mări baze de producție siderurgică, precum și centre de prelucrare și de distribuție, să stimuleze exporturile de echipament, tehnologie și gestionare avansate". Încă o dată, acest fapt arată că politica GC este părtinitoare în favoarea industriilor siderurgice cu valoare adăugată ridicată precum industria oțelului inoxidabil.

(666) Prin urmare, zonele de peste mări, cum ar fi cea din Parcul Morowali, servesc mai multor obiective strategice inclusiv pentru China. În primul rând, acestea contribuie la creșterea cererii de utilaje și echipamente fabricate în China. În al doilea rând, prin producția în străinătate și exportul către Europa sau America de Nord, societățile chineze sunt în măsură să evite fricțiunile și barierele comerciale impuse exporturilor din China (există deja taxe antidumping în vigoare asupra importurilor de produse din oțel inoxidabil din China, iar cota de piață a importurilor din China este aproape inexistentă). În al treilea rând, acestea sprijină eforturile Chinei de a-și stimula propria restructurare internă și de a ajuta industriile sale să avanseze în lanțul valoric intern ([165]).

(667) Investitorul chinez Tsingshan Group, principalul investitor în producătorul-exportator grupului IRNC, a confirmat în mod explicit că a pus în aplicare în mod activ inițiativa „O centură, un drum" din China (a se vedea considerentul 628).

(668) Din cele de mai sus rezultă că GOID a determinat China să furnizeze, printre altele, finanțare preferențială producătorilor de oțel inoxidabil prin cooperarea strânsă în cadrul Parcului Morowali. Astfel cum s-a explicat mai sus, GC nu a avut altă opțiune decât să se angajeze în cooperarea bilaterală, inclusiv în furnizarea de sprijin financiar, și a utilizat contextul inițiativei „O centură, un drum" pentru a finanța acest proiect care, după cum au arătat cauzele anterioare ([166]), este utilizat de GC pentru a oferi finanțare preferențială societăților chineze.

(669) În aceste circumstanțe, Comisia a considerat că termenul „de către autoritățile publice" de la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază ar trebui să includă nu numai măsurile care emană în mod direct de la GOID, ci și măsurile luate de GC care pot fi atribuite GOID pe baza elementelor de probă disponibile.

(670) Încă de la începutul cooperării, încă din 2005, GOID a căutat în mod proactiv sprijinul financiar al Chinei pentru a-și încuraja industriile nichelului și din aval, care s-a materializat în Parcul Morowali. Astfel cum se detaliază mai sus, în special acordurile dintre Indonezia și China din 2011 și 2013, precum și dispozițiile chineze privind punerea în aplicare a OBOR și a politicilor siderurgice, furnizarea de finanțare preferențială a făcut parte integrantă din acordul dintre Indonezia și China. De exemplu, Acordul din 2011 prevede că „Părțile convin să își încurajeze propriile instituții financiare și de asigurări să acorde prioritate finanțării și sprijinului prin asigurări pentru aceste proiecte". Punctul 5.2.1 din Programul Indonezia-China prevede că „Instituțiile financiare chineze sunt încurajate să sprijine finanțarea investițiilor și a construirii de proiecte de către întreprinderile finanțate de China în Indonezia". Acordul a fost încheiat cu ocazia unui summit care a avut loc în 2013, în prezența președintelui Indoneziei de la acea vreme, Susilo Bambang Yudhoyono și a președintelui Chinei, Xi Jinping. Programul cincinal de dezvoltare Indonezia-China din 2013 pentru cooperarea economică și comercială arată, de asemenea, fără echivoc, că GOID a recunoscut și a aprobat sprijinul preferențial al Chinei și pentru parcurile industriale, cum ar fi Parcul Morowali.

([164]) Secțiunea IV-8 din cel de-al 13-lea plan cincinal privind ajustarea și modernizarea industriei siderurgice.

([165]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang; *Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas* (Globalizare în grupuri: transformarea structurală și zonele economice speciale ale Chinei de peste mări), World Development, vol. 63, 2014, p. 78-91.

([166]) Ancheta antisubvenție privind MFS și cauza privind anvelopele (secțiunile 4.3.3 și 3.7).

(671) Caracteristicile inițiativei „O centură, un drum” din China sunt cunoscute public. Articolele 30-36 din Avizele orientative din 13 mai 2015 ale Consiliului de Stat privind promovarea cooperării internaționale în domeniul capacității de producție și al fabricării de echipamente enumeră toate formele de sprijin politic pe care îl pot primi societățile care „se orientează spre străinătate”. Printre acestea se numără politicile de sprijin bugetar și fiscal, împrumuturile concesionale, sprijinul financiar prin împrumuturi sindicalizate, creditele la export, precum și finanțarea proiectelor, investițiile de capital și, în sfârșit, asigurarea creditelor la export. Articolul 31 din aceste avize abordează „împrumuturile concesionale”, care „sprijină participarea întreprinderilor la exportul de seturi complete, de mari dimensiuni, de echipamente, la contractarea de proiecte și la proiecte de investiții la scară mare”. În practică, această politică a condus la numeroase sisteme de finanțare preferențială din partea băncilor sau la înființarea, în mod specific, a „Fondului Drumul Mătăsii” în temeiul articolului 35 din Opțiunile orientative, astfel cum a stabilit recent Comisia într-un alt caz. ([167]).

(672) Întrucât președinții Indoneziei erau, fără îndoială, conștienți de faptul că inițiativa „O centură, un drum” din China implică o finanțare masivă din partea statului prin finanțare preferențială și alte instrumente financiare (a se vedea considerentele 577 și 589), a existat un act clar de recunoaștere și adoptare la cel mai înalt nivel politic a unei astfel de finanțări preferențiale din partea GC prin înființarea în comun a Parcului Morowali.

(673) Faptul că Indonezia a solicitat în mod proactiv finanțare preferențială din partea Chinei ca unul dintre principalele puncte ale cooperării bilaterale confirmă faptul că sprijinul preferențial acordat de GC ar trebui să fie atribuit GOID. Aceasta stă la baza concluziei că Indonezia a recunoscut și a adoptat finanțarea preferențială chineză drept proprie. Concluzia se bazează, printre altele, pe articolul VI din Acordul bilateral din 2011 și pe articolul 5.2.1 din programul Indonezia-China. Guvernul indonezian a fost, de asemenea, de acord cu faptul că China va desemna Parcul Morowali și IMIP drept „zonă de investiții de peste mări” în temeiul legislației sale în scopul inițiativei „O centură, un drum”, și l-a susținut prin recunoașterea oficială pe plan intern a acestui proiect ca proiect strategic național în temeiul legislației indoneziene. Întrucât „zonele de investiții de peste mări” reprezintă un vehicul al inițiativei „O centură, un drum” și întrucât această inițiativă utilizează finanțarea preferențială ca instrument, această desemnare a Parcului Morowali și a IMIP a avut drept consecință faptul că grupul IRNC a devenit eligibil pentru a solicita împrumuturi preferențiale de la băncile chineze de susținere a politicilor și condiții preferențiale de asigurare a exporturilor. Astfel cum s-a constatat deja într-o serie de anchete anterioare ([168]), finanțarea preferențială din partea Chinei nu este gestionată prin programe de finanțare instituite în mod clar, cu criterii stricte de eligibilitate, ci mai degrabă prin identificarea, la cel mai înalt nivel politic, a unui număr de industrii încurajate ([169]). Desemnarea oficială a Parcului Morowali și a IMIP din Indonezia ca zonă de investiții de peste mări pentru societățile chineze în urma unui acord comun între cele două guverne de sprijinire a finanțării se încadrează perfect în modelul obișnuit al Chinei de activare a finanțării preferențiale de către băncile sale de susținere a politicilor. Aceasta reflectă înțelegerea comună a Indoneziei și a Chinei potrivit căreia GC nu trebuie să ofere finanțare la ratele pieței, ci să ofere în mod proactiv stimulente din partea statului, având în vedere, de asemenea, volumul imens de investiții necesare și riscurile asociate de eșec al proiectului. Acest lucru indică încă o dată avantajele sau preferințele care le-au fost acordate.

(674) Măsurile preferențiale ale Chinei în favoarea entităților chineze stabilite în Indonezia au fost, prin urmare, „identificate” în mod clar și neechivoc și „recunoscute și adoptate drept proprii” de Indonezia.

(675) În plus, GOID a fost implicat îndeaproape în activitățile IMIP ca vehicul ales pentru gestionarea Parcului Morowali, prin intermediul autorizațiilor de stabilire în zona parcului, facilitarea achiziționării terenului (a se vedea mai jos). La fel de importante sunt sistemul de acordare a licențelor prin intermediul IUKI și activitățile de monitorizare prevăzute de Regulamentul nr. 142 din 2015 prin intermediul Comitetului pentru zonele industriale. Acestea permit GOID să controleze și să monitorizeze îndeaproape activitățile societăților care administrează proprietăți industriale, cum ar fi IMIP. În plus, funcționarii indonezieni au fost prezenți în mod continuu în mecanismul bilateral de punere în aplicare instituit în 2014 în temeiul Acordului bilateral privind parcurile industriale integrate (considerentul 605). De asemenea, GOID avea sarcina de a conferi IMIP statutul oficial de zonă industrială eligibilă, în calitate de administrator al Parcului Morowali, prin emiterea licenței temporare de funcționare sub acest statut și, ulterior, de a verifica dacă au fost îndeplinite toate cerințele legislației și politicilor relevante în vederea acordării licenței permanente.

([167]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1690 al Comisiei de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite anvelope pneumatice, originare din Republica Populară Chineză (JO L 283, 12.11.2018, p. 1) considerentele 409-412.

([168]) Cum ar fi Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/96 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17).

([169]) Regulamentul de punere în aplicare 2018/1690 al Comisiei de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite anvelope din China (JO L 283, 12.11.2018, p. 1), considerentul 377.

(676) În plus, în ceea ce privește, mai precis, finanțarea preferențială, GOID dispune de un proces de monitorizare pentru a putea verifica eventualele fluxuri financiare pentru investitorii străini și capitalul străin, inclusiv necesitatea de a canaliza fonduri de peste mări prin intermediul sucursalelor indoneziene locale. În plus, în cazul împrumuturilor specifice și al sprijinului financiar acordat societăților din grupul IRNC, fondurile au fost furnizate de băncile deținute de stat sau de băncile de susținere a politicilor situate în China, dar acordurile de împrumut semnate de societățile situate în Indonezia prevedeau, de asemenea, așa-numitele bănci „corespondente". Acestea au constat în sucursale indoneziene locale ale băncilor chineze, al căror rol era de a acționa ca intermediari pentru a canaliza fondurile din China către societățile beneficiare din Indonezia. Astfel, GOID ar putea monitoriza în mod corespunzător sprijinul financiar convenit.

(677) Prin intermediul tuturor acestor mecanisme, Indonezia și-a demonstrat, de asemenea, sprijinul deplin și controlul strict asupra finanțării preferențiale chineze în avantajul producătorului de oțel inoxidabil din Parcul Morowali.

(678) Din elementele de probă disponibile și în pofida lipsei de cooperare a GOID și a GC în legătură cu această parte a anchetei, rezultă că finanțarea preferențială din partea organismelor publice chineze către grupul IRNC poate fi atribuită GOID, în calitate de guvern al țării de origine sau de export, în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază. Elementele de probă au arătat că GOID a solicitat în mod proactiv din partea Chinei și, prin urmare, a aprobat sprijinul financiar preferențial acordat producătorului de oțel inoxidabil din Parcul Morowali, în conformitate cu angajamentele convenite de a dezvolta și de a sprijini dezvoltarea industriei oțelului inoxidabil din Indonezia.

(679) În acest context, Comisia a precizat, de asemenea, că posibilitatea ca guvernele să acorde o contribuție financiară în mod indirect, prin intermediul unor organisme private, nu este exogenă nici în raport cu regulamentul de bază, nici în raport cu Acordul SMC ([170]). Într-adevăr, în cazurile în care guvernele adresează ordine sau sarcini organismelor private pentru a le determina să adopte un anumit comportament, un aspect esențial este că trebuie să existe o „legătură care poate fi demonstrată" între actul guvernamental și comportamentul organismului privat ([171]). În mod similar, în acest caz, există o legătură clară și explicită între, pe de o parte, acțiunile afirmative adoptate de China pentru a furniza sprijinul financiar convenit grupului IRNC și, pe de altă parte, GOID.

(680) În consecință, Comisia a considerat că finanțarea preferențială acordată de GC producătorilor-exportatori de SSCR din Morowali Park a constituit o contribuție financiară din partea GOID în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (i) din regulamentul de bază ([172]).

4.5.8.2. Avantajul

(681) În continuare, Comisia a examinat dacă aceste contribuții financiare atribuibile GOID au conferit un avantaj grupului IRNC în temeiul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Aceasta a reamintit că societățile din cadrul grupului IRNC își desfășurau activitatea în Indonezia și erau constituite în temeiul legislației indoneziene. Prin urmare, a fost oportun, în principiu, să se cerceteze dacă acești destinatari ai finanțării au beneficiat de condiții mai bune decât cele de care ar fi beneficiat pe piața financiară indoneziană. Astfel cum s-a menționat în considerentele 732 și 733, Comisia a verificat acest aspect și a putut constata că acesta a fost cazul, într-adevăr.

(682) Cu toate acestea, Comisia a ținut seama, de asemenea, de circumstanțele excepționale ale acestui caz. Se reamintește faptul că producătorii-exportatori sunt afiliați societăților-mamă chineze. Organismele publice chineze au acordat finanțarea preferențială în urma negocierii și a semnării documentelor relevante în China, iar beneficiarii au primit finanțarea respectivă în mod direct sau indirect, prin intermediul societății lor mamă din China (împrumuturi între întreprinderi). Acordurile de împrumut precizau faptul că fondurile vor fi utilizate pentru proiectele din Indonezia. Prin instituirea cadrului de cooperare bilaterală declanșat de acțiunile GOID pentru a determina transferul capacității chineze de topire în Indonezia, GOID a solicitat și a aprobat ca aceste entități să primească sprijin preferențial, inclusiv împrumuturi ieftine în conformitate cu legislația chineză, și anume în condițiile aplicabile în China. Organismele publice chineze au furnizat această finanțare în conformitate cu politicile de finanțare preferențială puse în aplicare în China.

([170]) A se vedea articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază și articolul 1.1 litera (a) punctul (1) subpunctul (iv) din Acordul SMC.

([171]) Raportul Organului de apel, cauza SUA – DRAMs (WT/DS296/AB/R), punctul 112.

([172]) Pe de altă parte, datele în cauză pot fi analizate, de asemenea, din perspectiva articolului 16 din cadrul articolelor CDI. Cooperarea strânsă dintre GOID și GC nu doar a condus la recunoașterea și adoptarea acțiunilor chineze de către GOID, ci a servit, de asemenea, la posibila eludare a taxelor efective și potențiale instituite de UE asupra exporturilor chineze ale produsului în cauză fabricat în Indonezia.

(683) Prin urmare, Comisia a concluzionat că adoptarea și recunoașterea de către GOID a contribuțiilor financiare din partea organismelor publice chineze la IRNC au inclus, de asemenea, aspectele lor preferențiale sau de conferire a unor avantaje. Prin urmare, Comisia a stabilit rate de piață chineze ale dobânzii pentru finanțarea preferențială și a calculat avantajul în mod corespunzător. Aceste detalii sunt detaliate în continuare în secțiunea 4.6 de mai jos. Comisia a precizat că această abordare rezonabilă a condus la valori mai scăzute ale subvenției decât cele derivate din aplicarea unei valori de referință indoneziene ipotetice.

4.5.8.3. Specificitatea

(684) În ceea ce privește cel de al treilea aspect, legat de specificitate, Comisia a examinat dacă aceste subvenții au fost specifice, potrivit cerințelor de la articolul 4 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază.

(685) Prin acțiunea sa de recunoaștere și de adoptare, GOID a fost autoritatea care acordă subvențiile în ceea ce privește finanțarea preferențială. În special, GOID a recunoscut și a adoptat desemnarea de către GC a Parcului Morowali și a IMIP ca teritoriu de investiții de peste mări și a aprobat punerea în aplicare deplină a acordului bilateral și a altor documente bilaterale ale acestuia, printre altele prin furnizarea de finanțare preferențială de către GC.

(686) Aceste subvenții au fost limitate la societățile care își desfășoară activitatea în Parcul Morowali. Prin urmare, Comisia a concluzionat că subvențiile în cauză erau subvenții regionale în sensul articolului 4 alineatul (3) din regulamentul de bază și că se încadrau în sfera de competență a autorității care acordă subvenția, în conformitate cu articolul 4 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază.

4.5.9. *Observații privind comunicarea constatărilor finale*

(687) Reclamantul, GOID, GC și grupul IRNC au prezentat observații cu privire la comunicarea constatărilor finale în ceea ce privește cooperarea dintre GOID și GC.

4.5.9.1. Observații privind contribuția financiară

(688) GOID, GC și grupul IRNC au susținut că această anchetă, în măsura în care abordează subvențiile pentru fabricarea produsului în cauză acordate de o altă țară decât țara exportatoare, încalcă atât Acordul SMC, cât și regulamentul de bază. Potrivit acestora, ancheta antisubvenție nu a putut fi extinsă dincolo de teritoriul și jurisdicția Indoneziei.

(689) GC a reamintit, de asemenea, că și-a exprimat deja poziția în cadrul anchetei antisubvenție privind MFS. În cazul de față, GC a interpretat considerentul 646 drept o confirmare a faptului că Comisia împărtășește opinia GC potrivit căreia Acordul SMC nu implică relația dintre un guvern și producătorii situați în străinătate.

(690) În acest sens, GC și grupul IRNC au susținut că, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Acordul SMC, contribuțiile financiare către entități din afara teritoriului țării care acordă subvențiile nu se califică drept subvenții în sensul Acordului SMC. Mai precis, GOID a afirmat că articolul 1.1 litera (a) punctul (1) subpunctele (i)-(iv) din Acordul SMC menționează, de asemenea, „un guvern/guvern" în fiecare dintre paragrafele care se referă la aceeași entitate în partea sa introductivă, iar trimiterile respective nu pot fi interpretate în sensul că un guvern din afara teritoriului țării care acordă contribuția financiară ar fi inclus.

(691) GOID a adăugat că jurisprudența OMC a interpretat articolul 1.1 litera (a) alineatul (1) din Acordul SMC ca fiind o „listă închisă exhaustivă" ([173]), care „definește și identifică comportamentul guvernului care constituie o contribuție financiară în sensul Acordului SMC" ([174]) și „de la bun început, susținătorii săi au intenționat tocmai să asigure că nu toate măsurile guvernamentale care au conferit avantaje pot fi considerate subvenții" ([175]). În ceea ce privește interpretarea articolului 1.1 litera (a) alineatul (1) din Acordul SMC prin articolul 11 din articolele CDI, menționat

([173]) Raportul grupului special, *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft (Second Complaint)* [Statele Unite - Măsuri care afectează comerțul cu aeronave civile de mari dimensiuni (a doua plângere)], WT/DS353/R, adoptat 23 martie 2012, astfel cum a fost modificat prin Raportul Organului de apel WT/DS353/AB/R, DSR 2012:II, p. 649, punctul 7.955.

([174]) Raportul Organului de apel, *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft (Second Complaint)* [Statele Unite - Măsuri care afectează comerțul cu aeronave civile de mari dimensiuni (a doua plângere)], WT/DS353/AB/R, adoptat la 23 martie 2012, DSR 2012:I, p. 7, punctul 614.

([175]) Raportul Grupului special, *US – Exports Restraints* (SUA – Limitarea exporturilor), punctele 8.65 și 8.73.

în considerentele 647-650, GOID a reamintit jurisprudența OMC privind interpretarea acordurilor OMC ([176]). În continuare, aceasta a susținut că Comisia, interpretând „a autorităților publice" în articolul 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul SMC ca incluzând o posibilă atribuire a acordării de subvenții altor autorități publice, a adăugat cuvinte care nu figurează în textul Acordului SMC.

(692) GOID, GC și grupul IRNC au susținut, de asemenea, că, întrucât termenul „autorități publice" inclus la articolul 2 din regulamentul de bază este definit drept „orice organism public de pe teritoriul țării de origine sau de export", presupusele subvenții ale GC nu ar putea intra în domeniul de aplicare al acestei anchete. Potrivit GC și grupului IRNC, articolul 4 alineatul (2) din regulamentul de bază consolidează acest punct de vedere printr-o trimitere la „sfera de competență a autorității care acordă subvenția".

(693) Comisia nu a fost de acord cu toate afirmațiile de mai sus. Comisia a observat că argumentele prezentate de GOID, GC și IRNC s-au suprapus în cea mai mare parte, iar pentru unele aspecte au invocat argumente separate. Comisia a analizat aspectele care se suprapun și a abordat individual argumentele rămase prezentate de fiecare parte, în mod separat.

(694) De la bun început, Comisia a făcut trimitere la argumentele dezvoltate în cauza AS 656, în special în considerentul 685 și următoarele, precum și în considerentul 709 și următoarele, care ar fi deja suficiente pentru a respinge afirmațiile acestor părți. Cu toate acestea, Comisia a furnizat următoarele clarificări în sprijinul poziției sale.

(695) În ceea ce privește interpretarea dispozițiilor OMC și a dispozițiilor regulamentului de bază, Comisia a observat că părțile nu au făcut trimitere la jurisprudența relevantă a OMC. Organul de Apel al OMC (denumit în continuare „OA") a statuat în cauza SUA-Benzină ([177]), că jurisprudența OMC nu poate fi interpretată complet separat de dreptul internațional general. Principiile dreptului internațional general fac parte, astfel, din ordinea juridică a OMC, care nu este un regim autonom ([178]). În conformitate cu articolul 3.2 DSU și cu articolul 31 alineatul (3) litera (c) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor (denumită în continuare „CVDT"), „[t]oate normele relevante ale dreptului internațional aplicabile în relațiile dintre părți" trebuie să fie luate în considerare în cadrul evaluării contextului delimitat de clauzele unui tratat. Aceste „norme" includ dreptul internațional cutumiar ([179]), fiind obligatorii, prin definiție, pentru toți membrii OMC, inclusiv Indonezia, China și Uniunea Europeană. Articolele CDI reprezintă o ramură integrantă și importantă a dreptului internațional cutumiar, în conformitate cu mandatul Adunării Generale a ONU în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (a) din Carta ONU. Normele enunțate în Articolele CDI sunt „relevante", de asemenea, în sensul articolului 31 alineatul (3) litera (c) din CVDT, deoarece oferă orientări pentru interpretarea noțiunii de atribuire, și anume a situațiilor în care anumite acțiuni sau omisiuni pot fi atribuite unui stat, chiar și atunci când acțiunile sau omisiunile în cauză nu emană în mod direct de la statul respectiv. În acest sens, noțiunea de atribuire devine relevantă pentru interpretarea sintagmei „a autorităților publice" din partea introductivă a articolului 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC și, în mod mai specific, pentru determinarea atribuirii corecte, într-o situație de cooperare între două state, a unei conduite de subvenționare precum cea din cazul în speță ([180]). Prin urmare, articolele CDI pot fi utilizate pentru a interpreta sintagma „de către autoritățile publice" din partea introductivă a articolului 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul SMC, pentru a atribui GOID comportamentul în cauză (acordarea unei subvenții), chiar și în cazurile în care contribuția financiară nu a fost vărsată direct de către GOID.

(696) În ceea ce privește afirmațiile referitoare la articolul 2 litera (b) din regulamentul de bază, acest articol prevede că „«autorități publice» înseamnă orice organism public de pe teritoriul țării de origine sau de export". Comisia a fost de acord cu interpretarea conform căreia această dispoziție vizează acțiunile guvernului de pe al cărui teritoriu sunt exportate produsele subvenționate către UE. În cazul prezent ne confruntăm tocmai cu o astfel de situație. Produsul în cauză este fabricat în Indonezia și exportat din Indonezia în UE. Cu toate acestea, articolul 2 litera (b) din regulamentul de bază nu abordează chestiunea separată a acțiunilor pe care autoritățile publice le pot autoriza pe teritoriul lor și le pot recunoaște drept proprii. La fel ca în cazul noțiunii de „organism public", noțiunea de

([176]) Raportul Organului de apel, *United States – Continued Existence and Application of Zeroing Methodology* (Statele Unite - Existența și aplicarea continuă a practicii antidumping „reducere la zero"), WT/DS350/AB/R, adoptat la 19 februarie 2009, DSR 2009: III, p. 1291, punctul 268 și Raportul Organului de Apel, *India – Patent Protection for Pharmaceutical and Agricultural Chemical Products* (Brevetele pentru produsele farmaceutice și produsele chimice pentru agricultură), WT/DS50/AB/R, adoptat la 16 ianuarie 1998, DSR 1998: I, p. 9, punctul 45.

([177]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline* (SUA – Benzină cu compoziție nouă), Raportul Organului de Apel adoptat la 20 mai 1996, p. 17.

([178]) A se vedea, în detaliu, J. Pauwelyn, *The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?* (Rolul dreptului internațional public în cadrul OMC – Cât de departe putem să mergem?), American Journal of International Law (2001), pagina 535 și următoarele; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (Sinteză a jurisprudenței OMC privind conceptele și principiile dreptului internațional public) (CUP 2015).

([179]) WT/DS379 - Raport al Organului de apel – *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, (Statele Unite – Taxele antidumping și compensatorii definitive asupra anumitor produse din China), adoptat la 11 martie 2011, §§308. M.E. Villiger, „*Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties*" (Comentariu pe marginea Convenției de la Viena din 1969 privind dreptul tratatelor) (Martinus Nijhoff, 2009), p. 433.

([180]) WT/DS379/AB/R, punctele 304-322.

„autorități publice” este deschisă interpretării, ținând seama de contextul său și de obiectul și scopul său. Astfel, acțiunile care pot fi atribuite autorităților publice ale țării de origine sau de export s-ar putea să nu fie doar acțiuni care emană direct de la aceste autorități publice, ci și acțiuni imputabile respectivelor autorități publice. Acest lucru este confirmat, de asemenea, de formularea de la articolul 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul de bază, unde se vorbește despre o contribuție financiară „a” autorităților publice. Pentru aceleași motive, celelalte argumente care invocă dispozițiile Acordului SMC, și anume articolul 1.1 litera (a) punctul (1), sunt fără consecințe.

(697) Prin urmare, pe baza interpretării articolului 2 litera (b), a articolului 3 alineatul (1) litera (a) și a articolului 4 alineatul (2) din regulamentul de bază, în conformitate cu dispozițiile relevante din Acordul SMC al OMC și cu articolele CDI, Comisia a concluzionat că avea dreptul să aplice măsuri compensatorii subvențiilor acordate de GOID, care nu numai că a recunoscut și acceptat contribuțiile financiare subiacente care pot face obiectul unor măsuri compensatorii furnizate de GC ca fiind propriile sale contribuții, ci chiar a căutat în mod proactiv acest lucru. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.

(698) În ceea ce privește considerentul 646, grupul IRNC a susținut că, prin schimbarea subiectului în atribuire, Comisia a eludat condițiile prealabile pentru adoptarea măsurilor compensatorii. Potrivit grupului IRNC, Comisia a concluzionat că GOID este autoritatea care acordă subvenția, fără o explicație și o analiză adecvate, prin atribuire bazată exclusiv pe articolul 11 din articolele CDI, deși nu s-a făcut o astfel de trimitere. Grupul IRNC a susținut că, pentru ca articolul 11 din articolele CDI să permită atribuirea către GOID a sprijinului financiar din partea GC, Comisia trebuia să demonstreze că presupusul sprijin financiar acordat de GC a fost un „fapt regretabil la nivel internațional” în primul rând; în caz contrar, întregul temei al argumentului Comisiei ar fi inexistent. Întrucât OMC consideră că țările în curs de dezvoltare au dreptul să utilizeze pe deplin resursele proprii pentru dezvoltarea economică, cooperarea bilaterală dintre două țări în curs de dezvoltare nu ar putea intra sub incidența definiției „faptelor regretabile la nivel internațional”. Grupul IRNC a adăugat că, chiar dacă Comisia a stabilit într-o anumită măsură atribuirea, există încă un diferență logică considerabilă între „GOID este responsabil” și „GOID este autoritatea care acordă subvenția”, în sine.

(699) Comisia a explicat pe larg, prin trimiterea sa încrucișată la argumentele și raționamentul juridic dezvoltate în cauza AS656, combinate cu explicațiile suplimentare din considerentele 647-651, modul în care articolul 11 din articolele CDI s-a aplicat în prezenta anchetă. În plus, secțiunea 4.5.8.1 a detaliat toate argumentele juridice și elementele de probă care stau la baza atribuirii contribuției financiare și a subvențiilor relevante către GOID. Comisia a reamintit că, în conformitate cu articolul 11 din articolele CDI, un comportament poate fi imputat unui stat „în cazul și în măsura în care statul recunoaște și adoptă comportamentul în cauză ca fiind propriul comportament”. Comentariile la proiectul de articole ale CDI confirmă faptul că expresia „recunoaște și adoptă comportamentul în cauză ca fiind propriul comportament” urmărește să distingă cazurile de recunoaștere și de adoptare de cazurile de simplă susținere sau de aprobare. În special, un comportament nu este imputabil unui stat în temeiul articolului 11 atunci când un stat doar recunoaște existența faptică a unui comportament sau își exprimă acordul verbal cu privire la acesta. Actul de recunoaștere și de adoptare, indiferent dacă ia forma unor cuvinte sau a unui comportament, trebuie să fie clar și neechivoc ([181]). Prin urmare, articolul 11 din articolele CDI impune o examinare *in concreto* a comportamentului țării exportatoare care indică faptul că aceasta a recunoscut și a adoptat comportamentul unui guvern străin drept propriul comportament. Comisia a făcut exact acest lucru în analiza sa detaliată din secțiunea 4.5.8.1, concluzionând că GOID a recunoscut și a adoptat comportamentul GC drept propriul comportament. Acțiunile care constau în acordarea de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii din partea GOID și GC au fost în contradicție cu dispozițiile Acordului SMC și ale regulamentului de bază și, prin urmare, se încadrează perfect în domeniul de aplicare al articolului 11 din articolele CDI. Faptul dacă acordarea unor astfel de împrumuturi preferențiale din punct de vedere normativ a angajat sau nu responsabilitatea internațională a Chinei pentru încălcarea Acordului SMC este irelevant. Cu alte cuvinte, Comisia a atribuit GOID „comportamentul” Chinei (și anume acordarea împrumuturilor preferențiale), și nu „faptele regretabile”. Prin urmare, argumentele părților au fost respinse. GC a solicitat o clarificare din partea Comisiei cu privire la faptul dacă invocarea de către Comisie a articolului 11 din articolele CDI este aplicabilă interpretării regulamentului de bază, și anume, potrivit GC, dacă dreptul internațional cutumiar poate fi utilizat pentru a interpreta dreptul intern al UE.

(700) Comisia a remarcat de la bun început jurisprudența constantă a instanțelor europene, conform căreia dispozițiile regulamentului de bază trebuie interpretate, în măsura posibilului, în lumina dispozițiilor corespunzătoare din acordurile OMC ([182]). Această cerință de interpretare a legislației secundare a Uniunii în concordanță cu un acord internațional presupune că este posibilă asigurarea coerenței între diferitele dispoziții și se aplică numai „în măsura

([181]) Comentarii la proiectul de articole privind răspunderea statelor pentru fapte regretabile la nivel internațional, adoptate de Comisia de Drept Internațional în cadrul celei de a cincizeci și treia sesiuni (2001) (denumite în continuare „comentariile CDI”), articolul 11 alineatul (8).

([182]) A se vedea hotărârile din 22 mai 2014, *Guangdong Kito Ceramics et al. v Consiliul*, T-633/11, EU:T:2014:271, para. 38; din 11 iulie 2017, *Viraj Profiles v Consiliul*, T-67/14, EU:T:2017:481, punctul 88; și din 10 aprilie 2019, *Jindal Saw*, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, punctul 101.

în care acest lucru este posibil". În plus, Comisia a arătat că Curtea a statuat deja că supremația acordurilor internaționale încheiate de UE față de legislația secundară a Uniunii impune ca aceasta din urmă să fie interpretată, în măsura posibilului, în concordanță cu acordurile respective, inclusiv atunci când dispozițiile acesteia din urmă nu au efect direct ([183]).

(701) Dispozițiile regulamentelor de bază în cauză, și anume articolul 2 litera (b), articolul 3 alineatul (1) litera (a) și articolul 4 alineatul (2), decurg din obligațiile cuprinse în dispozițiile corespunzătoare din Acordul SMC, și anume articolul 1.1 litera (a) alineatul (1), și, prin urmare, trebuie, în principiu, să fie interpretate în conformitate. Faptul că articolul 1.1 litera (a) alineatul (1) din Acordul SMC și dispozițiile corespunzătoare din regulamentul de bază nu se referă în mod explicit la posibilitatea de a atribui sprijinul financiar acordat de un stat unui alt stat nu reprezintă un obstacol în calea interpretării termenilor în conformitate cu principiile de atribuire din articolele CDI. Articolul 11 din articolele CDI este relevant, întrucât se referă la același subiect ca și termenii tratatului care sunt interpretați ([184]). Interpretarea termenilor „de către autoritățile publice" din aceste dispoziții în conformitate cu articolul 11 din articolele CDI permite „să se stabilească intenția comună a părților cu privire la un anumit acord" ([185]). Astfel, interpretarea corectă a articolului 1 alineatul (1) din Acordul SMC și a Regulamentului de bază necesită luarea în considerare a articolelor CDI, care au fost deja examinate în mod explicit de Curtea de Justiție într-o serie de cauze ([186]).

(702) Grupul IRNC a afirmat că, chiar dacă anchetele transnaționale privind subvențiile ar fi permise în temeiul Acordului SMC, Comisia nu ar fi stabilit contribuția financiară în acest caz. Într-adevăr, potrivit grupului IRNC, faptul că GOID a identificat, a recunoscut și a adoptat drept proprii măsurile preferențiale ale Chinei (considerentul 674), susținerea deplină și controlul strict al finanțării preferențiale chineze (considerentul 677), precum și legătura clară și explicită dintre acțiunile GC și cele ale GOID (considerentul 679) sunt, în mod logic, eronate și nu sunt susținute de elemente de probă substanțiale.

(703) În acest sens, grupul IRNC a subliniat faptul că Comisia nu a demonstrat contribuția GOID sau a unui organism public. Comisia nu a dovedit susținerea deplină a GOID, în timp ce presupusul control strict corespundea, în opinia Grupului IRNC, unui număr redus de funcții administrative normale și unui control normal al fluxurilor financiare străine. De asemenea, implicarea sucursalelor locale în rambursarea împrumuturilor a corespuns unei practici comune de afaceri. Comisia a considerat că aceste argumente sunt nefondate. Întreaga secțiune 4.5 explică în detaliu modul în care cooperarea a condus la recunoașterea și acceptarea de către GOID a contribuției financiare furnizate de autoritățile chineze drept contribuție proprie. Acest aspect este apoi abordat în mod specific într-o secțiune separată, 4.5.8.1. Contrar afirmației acestei părți, există numeroase dovezi substanțiale care susțin aceste concluzii, iar aceste elemente de probă nu au fost respinse de părți. Evaluarea concluzionează că contribuția financiară a fost furnizată de instituții financiare stabilite în RPC care acționează în calitate de organism public (a se vedea, de asemenea, considerentele 727-731) și că această contribuție financiară a fost căutată în mod proactiv de GOID, care a adoptat-o drept propria contribuție. GOID și GC au instituit o serie de organisme administrative bilaterale responsabile cu punerea în aplicare a proiectului Morowali, astfel cum se detaliază, printre altele, în secțiunea 4.5.7. În cele din urmă, Comisia a observat nu numai că finanțarea preferențială chineză trebuia să tranziteze prin „bănci corespondente" indoneziene (a se vedea considerentul 751), ci și că împrumuturile offshore legate de proiecte de dezvoltare precum cel din parcul Morowali fac obiectul aprobării și monitorizării specifice de către o echipă interministerială pentru împrumuturile comerciale offshore (denumită în continuare *Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri* sau „PKLN"), în conformitate cu Decretul prezidențial nr. 39 din 1991, astfel cum se explică în detaliu în considerentele 752 și următoarele. În consecință, aceste argumente au fost respinse.

4.5.9.2. Observații privind parcul Morowali

(704) GOID a reacționat la constatările Comisiei declarând că este deschis cooperării internaționale și că dispune de numeroase acorduri bilaterale. Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă că GOID acordă o preferință investițiilor străine, deoarece orice investiție în Indonezia se realizează în conformitate cu legislația indoneziană. GOID a refuzat să abordeze oricare dintre documentele citate de Comisie, deoarece considera că toate documentele respective nu au caracter obligatoriu. În plus, GOID a subliniat că cooperarea cu GC nu se axează pe industria oțelului inoxidabil, nici pe parcurile industriale.

(705) De la bun început, Comisia a observat că GOID (și GC) nu au contestat exactitatea faptelor și a elementelor de probă relevante privind cooperarea dintre aceste două guverne, astfel cum se descrie în secțiunea 4.5.

([183]) A se vedea în special hotărârea din 7 iunie 2007, *Řízení Letového Provozu*, C-335/05, EU:C:2007:321, punctul 16 și hotărârea din 8 martie 2011, *Lesoochranárske zoskupenie VLK*, C-240/09, ECLI:EU:C:2011:125, punctele 45 și 51, care privesc interpretarea regulamentului de bază în conformitate cu Acordul antidumping al OMC.

([184]) Raportul Organului de apel al OMC, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*) (WT/DS379/AB/R), adoptat la 25 martie 2011, punctul 308 („*Pentru a fi relevante, astfel de norme trebuie să vizeze același subiect ca termenii din tratat care sunt interpretați*".

([185]) Raportul Organului de apel al OMC, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*) (WT/DS379/AB/R), adoptat la 25 martie 2011, punctul 312.

([186]) A se vedea, în special, hotărârile din 6 mai 2010, C-63/09, *Axel Walz*, ECLI:EU:C:2010:251, punctele 27 – 29; și din 6 octombrie 2020, C-66/18, *Comisia Europeană v. Ungaria*, ECLI:EU:C:2020:792, punctul 90. A se vedea, de asemenea, avizul AG Kokott din 15 aprilie 2010, C-334/08, *Comisia Europeană v. Republica Italia*, ECLI:EU:C:2010:187, punctele 29 și 30.

(706) Comisia a observat, de asemenea, că faptul că GOID este deschis cooperării internaționale și că există numeroase acorduri bilaterale cu alte țări – deși menționate în mod generic, fără detalii specifice, – nu afectează concluzia potrivit căreia cooperarea cu GC în Parcul Morowali a depășit cu mult cooperarea internațională obișnuită sau alte acorduri bilaterale nespecificate. Comisia recunoaște că guvernele încheie acorduri de cooperare sau alte acorduri bilaterale în multe scopuri, inclusiv atunci când prevăd anumite dispoziții care încurajează sau promovează investițiile. Aceste dispoziții, luate individual, ar fi insuficiente pentru a atribui țării exportatoare, în sensul regulamentului de bază, un sprijin financiar care poate face obiectul unor măsuri compensatorii din partea țării care le acordă. Cu toate acestea, prezenta anchetă nu a vizat existența unei simple cooperări generice sau a unui (unor) acord(uri) bilateral(e) obișnuit(e) între Indonezia și China. În schimb, Comisia și-a bazat analiza și constatările potrivit cărora sprijinul financiar din partea Chinei a fost atribuit GOID, pe existența unui număr mare de documente și elemente care, luate împreună, au arătat că cooperarea dintre GOID și GC a depășit cu mult simpla promovare a dezvoltării și atragerii investițiilor. În schimb, cele două guverne au convenit să implementeze un proiect foarte specific în Parcul Morowali și au instituit mecanisme administrative bilaterale detaliate pentru a asigura implementarea cu succes a acestui proiect, astfel cum se explică în detaliu în secțiunea 4.5.5. Cooperarea în cadrul proiectului Morowali s-a bazat pe o serie de acorduri și documente bilaterale specifice care prevedeau fără echivoc, printre altele, obligația părții chineze de a furniza finanțare preferențială masivă pentru investitorii din China în Parcul Morowali. Implementarea ulterioară cu succes a proiectului a confirmat faptul că domeniul de aplicare și obiectivul acestuia au depășit cu mult obiectivele acordurilor generice de dezvoltare și cooperare. În consecință, aceste argumente au fost respinse.

(707) GOID a susținut că orice investiție în contextul cooperării cu GC a fost efectuată de sectorul privat.

(708) Comisia a observat că, chiar dacă investitorii reali în societățile care fabrică produsul în cauză și în societatea afiliată care exploatează Parcul Morowali ar fi privați, acest lucru este irelevant și nu afectează concluzia potrivit căreia finanțarea preferențială acordată de GC și atribuită GOID a reprezentat o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii. Investitorii presupuși a fi privați au fost pur și simplu beneficiarii acestor subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii, care au fost atribuite GOID și acordate de acesta. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

(709) GOID a susținut, de asemenea, că nu există nicio listă de proiecte prioritare în cadrul dialogurilor economice la nivel înalt cu GC.

(710) Comisia a observat că este de necontestat faptul că proiectul Morowali a fost recunoscut în mod oficial ca proiect special eligibil atât în RPC în cadrul inițiativei „O centură, un drum”, cât și în Indonezia, ca proiect strategic național. Comisia a observat, de asemenea, că au existat mai multe trimiteri la lista proiectelor strategice din cadrul cooperării bilaterale, astfel cum se specifică, printre altele, în considerentele 577 și 609. Astfel cum s-a explicat în considerentele 552 și 573, GOID a prezentat o listă de proiecte diferită de lista proiectelor prioritare din cadrul dialogului economic la nivel înalt, iar Comisia a dedus, pe baza datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază, că proiectul Morowali se număra printre proiectele prioritare identificate de GOID și GC. Chiar dacă afirmația GOID potrivit căreia nu există o listă oficială de proiecte prioritare în cadrul dialogului economic la nivel înalt a fost justificată și adevărată, acest lucru nu a afectat concluzia potrivit căreia proiectul Morowali a fost recunoscut în mod oficial ca proiect strategic național de către GOID și de către GC în cadrul inițiativei „O centură, un drum” (BRI) și, în orice caz, a fost considerat un proiect strategic prioritar urmărit îndeaproape și implementat de cele două guverne datorită importanței sale. Prin urmare, chiar dacă ar fi fost justificat în mod corespunzător – *quod non* – acest argument nu ar fi afectat concluzia că Parcul Morowali era un proiect prioritar recunoscut oficial de ambele guverne în contextul cooperării lor bilaterale. Prin urmare, investitorii săi au beneficiat de subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii în acest context. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

(711) În ceea ce privește considerentul 599, GOID a susținut că nu există nicio dovadă că IMIP era zona de cooperare economică și comercială chineză. În orice caz, acesta a susținut că această calificare nu implică niciun tratament special din partea GOID.

(712) Comisia a remarcat dovezile copleșitoare furnizate deja în considerentul 599, confirmând că IMIP este într-adevăr o zonă de cooperare economică și comercială. În plus, ca răspuns la această afirmație, se observă că aceleași informații pot fi găsite pe alte site-uri web ale GC ([187]). Prin urmare, această afirmație a fost respinsă. GOID a susținut, de asemenea, că nu s-a aplicat niciun tratament special IMIP în ceea ce privește licența comercială pentru domeniul industrial. GOID a clarificat faptul că IMIP nu este reglementat de Acordul privind parcurile industriale integrate Indonezia-China, ci de GR nr. 142 din 2015, care nu a fost adoptat pentru a fi în conformitate cu acordurile bilaterale încheiate cu GC. Potrivit GOID, (i) nu există nicio trimitere la acordurile din cadrul acestuia, (ii) se aplică tuturor zonelor industriale și (iii) GOID a oferit pur și simplu stimulente disponibile inclusiv societăților din afara zonelor industriale.

(713) Comisia a observat că, în plus față de Decretul nr. 142 din 2015, a existat un acord bilateral specific între Indonezia și China din 2 octombrie 2013 care a identificat importanța parcurilor industriale pentru punerea în aplicare cu succes a cooperării bilaterale în cadrul proiectului Morowali, astfel cum se specifică în secțiunile 4.5.3 și 4.5.5. Decretul nr. 142 a prevăzut o serie de dispoziții speciale aplicabile numai societăților din zona industrială eligibile în condițiile specificate, care se aplicau IMIP. În orice caz, Comisia nu a compensat subvențiile acordate de IMIP, ci subvențiile acordate de GOID, inclusiv prin atribuirea sprijinului financiar acordat de GC. Acordul bilateral specific privind zonele industriale dintre Indonezia și China a constituit un context relevant pentru cooperarea bilaterală în vederea implementării proiectului Morowali. Pe această bază, Comisia a considerat această afirmație a GOID irelevantă și a respins-o.

(714) GOID a clarificat faptul că calificarea proiectului strategic național nu oferă nicio contribuție financiară. GOID a adăugat că nu a furnizat nicio contribuție financiară către IMIP, ci doar infrastructura generală din zona înconjurătoare.

(715) La fel ca în considerentul 713, Comisia a considerat aceste argumente irelevante în ceea ce privește principalele constatări ale anchetei. Într-adevăr, Comisia nu a compensat contribuțiile financiare sau alte subvenții acordate de IMIP, ci doar subvențiile acordate de GOID. Calificarea proiectului strategic național a constituit un context relevant care arată că proiectul Morowali a fost încurajat în mod specific și pus în aplicare îndeaproape atât de GC prin recunoașterea sa oficială în cadrul programului său „O centură, un drum”, cât și de GOID prin intermediul acestei calificări speciale. În evaluarea sa în acest context, Comisia a considerat disciplina specifică legată de calificare drept proiect strategic național, astfel cum se specifică în considerentul 616. În ceea ce privește argumentul referitor la infrastructura generală, Comisia nu a evaluat furnizarea infrastructurii generale, care, într-adevăr, nu face obiectul unor măsuri compensatorii în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații ca fiind irelevante.

4.5.9.3. Observații privind specificitatea

(716) GOID a contestat constatarea specificității, susținând că cooperarea cu GC nu a acoperit doar parcurile industriale, ci mai multe zone.

(717) În analiza sa privind specificitatea, detaliată în secțiunea 4.5.8.3 și în special în considerentul 686, Comisia a explicat că subvențiile care fac obiectul unor măsuri compensatorii vizate de cooperarea dintre GOID și GC au fost specifice la nivel regional, deoarece erau limitate la societățile eligibile stabilite în mod oficial în Parcul Morowali, ca parte a punerii în aplicare a proiectului de dezvoltare implementat de cele două guverne. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

([187]) http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhzq/ și http://www.cocz.org/index.aspx.

4.5.9.4. Observații privind lipsa de cooperare în ceea ce privește GOID

(718) Grupul IRNC a susținut că acordul lipsă referitor la IMIP nu poate constitui cele mai bune date disponibile și nu poate sta la baza constatării că IMIP este un organism privat mandatat. Grupul IRNC a admis că acordul ar putea fi unul dintre considerente, dar nu singurul, și a susținut că Comisia ar trebui să ajungă la o concluzie cuprinzătoare pe baza tuturor documentelor colectate. Acestea, potrivit grupului IRNC, arată că nu exista o astfel de funcție încredințată. GOID a reiterat faptul că nu deține acordul care lipsea, deoarece IMIP a fost înființată și finanțată de părți private.

(719) Comisia a considerat această afirmație incorectă și irelevantă. Acordul care lipsea, pe care IRNC a omis în mod deliberat să îl prezinte și pe care GOID a susținut că nu îl deține, a fost utilizat pentru a trage anumite concluzii în temeiul articolului 28 alineatul (1) în contextul lipsei de cooperare, astfel cum se explică în considerentul 634. Aceste concluzii au fost luate în considerare în evaluarea gestionării în comun a Parcului Morowali de către GOID și GC, împreună cu o serie de alte elemente de probă și considerații, detaliate în secțiunea 4.5 și, în special, în evaluarea juridică de la secțiunea 4.5.8. Într-adevăr, acesta a fost doar unul dintre elementele și considerațiile care au permis Comisiei să ajungă la concluzia că IMIP a fost însărcinată, printre altele, să implementeze cu succes proiectul Morowali, fiind administratorul Parcului Morowali în conformitate cu cooperarea bilaterală globală convenită între GOID și GC. Prin urmare, contrar celor susținute de părți, acordul care lipsea nu a fost nici singurul, nici elementul decisiv de probă utilizat pentru a ajunge la această concluzie (fără a aduce atingere posibilității, în opinia Comisiei, ca aceasta să ajungă la aceeași concluzie chiar și numai pe baza acestui acord, ca urmare a importanței sale, împreună cu refuzul IRNC și al GOID de a-l prezenta). Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

4.5.9.5. Observații privind lipsa de cooperare în ceea ce privește GC

(720) GC a afirmat că nu era obligat să furnizeze nicio informație în cadrul anchetei, care este împotriva Indoneziei și în care beneficiarii presupuselor subvenții sunt producători indonezieni stabiliți în Indonezia.

(721) Comisia a observat că GOID și GC au instituit mai multe mecanisme administrative în contextul cooperării lor bilaterale și, în special, pentru a implementa cu succes proiectul Morowali, astfel cum se explică în secțiunea 4.5.6. Aceste mecanisme de cooperare au permis GOID să colecteze informațiile solicitate de la GC. Faptul că una dintre părțile la cooperarea comună (și anume GC) a decis să nu furnizeze nicio informație nu înseamnă în mod automat că cealaltă parte la cooperarea bilaterală (și anume, GOID) nu ar trebui să fie considerată responsabilă în ceea ce privește această obligație. În contextul unei cooperări comune, precum cooperarea care a fost constatată în mod incontestabil între GOID și GC, una dintre părți nu poate utiliza lipsa de acțiune a celeilalte părți pentru a susține că a cooperat pe deplin la anchetă, în măsura posibilităților sale. În caz contrar, în circumstanțe similare și în alte cazuri, guvernele implicate ar putea decide în mod deliberat să nu prezinte informațiile solicitate de Comisie fără a avea consecințe juridice asupra lipsei lor de cooperare.

(722) Comisia nu a solicitat GOID să utilizeze mijloace coercitive pentru a colecta datele solicitate de la GC, ci, mai degrabă, a oferit GC posibilitatea de a interveni și de a prezenta informațiile relevante încă de la începutul anchetei, tratându-le ca parte interesată. În special, în conformitate cu punctul 5.3 din avizul de deschidere, Comisia a invitat în mod specific GC să participe în calitate de parte interesată, având în vedere afirmațiile din plângere. Autoritățile chineze au solicitat să fie înregistrate în cadrul anchetei pentru a avea acces la dosar și au confirmat în mod explicit că sunt părți interesate prin e-mailul din 19 februarie 2021. Dispozițiile articolului 28 din regulamentul de bază se aplică pe deplin tuturor părților interesate, astfel cum se prevede, de asemenea, în mod clar la punctul 10 din avizul de deschidere. Comisia a reamintit, de asemenea, că GC cunoștea foarte bine situația juridică ulterioară cauzelor privind MFS și AFS. Pe baza tuturor acestor argumente, Comisia a respins această afirmație.

4.5.10. *Concluzie*

(723) În concluzie, Comisia a constatat că atât subvențiile acordate societăților care își desfășoară activitatea în Parcul Morowali furnizate direct de GOID (furnizarea de minereu de nichel, furnizarea de terenuri și stimulentele fiscale), cât și subvențiile acordate indirect prin intermediul finanțării preferențiale a GC fac obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolelor 2-4 din regulamentul de bază. Acestea din urmă pot fi atribuite GOID prin recunoașterea și adoptarea măsurilor GC de către GOID ca fiind propriile sale măsuri, de exemplu prin acordul bilateral din 2011, Acordul de cooperare privind programul Indonezia-China din 2013, precum și prin cooperarea strânsă și diferitele niveluri ale mecanismelor de cooperare. De asemenea, contribuțiile financiare au conferit avantaje și au fost specifice. Comisia a analizat în detaliu toate subvențiile relevante, după cum se arată mai jos.

4.6. **Finanțarea preferențială**

4.6.1. *Împrumuturi acordate de băncile de susținere a politicilor către IRNC și către societățile afiliate*

4.6.1.1. Bănci de stat care acționează ca organisme publice

(724) Ancheta a arătat că toate împrumuturile acordate grupului IRNC au fost acordate de bănci chineze (Eximbank, China Development Bank, Bank of China, Industrial and Commercial Bank of China), cu excepția IMIP, care a primit împrumuturi de la Eximbank Indonesia. Primele împrumuturi au fost utilizate pentru a finanța construcția centralelor, iar altele au fost utilizate pentru nevoile de capital circulant.

(725) Comisia a verificat mai întâi dacă aceste bănci erau organisme publice în sensul articolului 3 și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază. Comisia a încercat, astfel, să obțină informații despre deținerea în proprietate de către stat, precum și indicii formale ale existenței controlului guvernamental în băncile deținute de stat. De asemenea, Comisia a căutat informații care să dovedească dacă GC exercită sau nu un control semnificativ asupra comportamentului băncilor deținute de stat cooperante în ceea ce privește politicile lor de creditare și evaluările riscurilor pe care le-au aplicat.

(726) Astfel cum s-a menționat mai sus, GC a refuzat să coopereze la anchetă și să furnizeze informațiile solicitate. Prin urmare, Comisia a recurs la dispozițiile articolului 28 din regulamentul de bază pentru a evalua comportamentul băncilor chineze menționate mai sus în calitate de organisme publice, bazându-se pe datele disponibile, și anume pe informațiile relevante din anchetele anterioare care acoperă perioada 2015-2020 ([188]), inclusiv, cel mai recent, ancheta antisubvenție privind MFS și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/870 al Comisiei din 24 iunie 2020 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei compensatorii provizorii instituite asupra importurilor de produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Egipt, precum și de percepere a taxei compensatorii definitive instituite asupra importurilor înregistrate de produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Egipt ([189]) (denumită în continuare „ancheta privind AFS").

(727) Astfel cum se menționează în secțiunile 3.4.1.5-3.4.1.2 din ancheta antisubvenție privind MFS, precum și în secțiunile 3.3.1.4-3.3.1.2 din ancheta privind AFS, Eximbank (EXIM), China Development Bank (CDB), Bank of China (BOC), Industrial and Commercial Bank of China (ICBC) sunt bănci deținute de stat din China și există indicii formale ale controlului exercitat de GC asupra acestor bănci. În plus, în aceleași secțiuni ale anchetei antisubvenție privind MFS și ale anchetei privind AFS, Comisia a concluzionat că GC a creat un cadru normativ la care trebuie să adere administratorii și supraveghetorii, numiți de GC și care răspund în fața GC. Prin urmare, GC s-a bazat pe cadrul normativ pentru a exercita controlul în mod semnificativ asupra comportamentului băncilor deținute de stat.

(728) Pe lângă cadrul juridic general stabilit în ancheta antisubvenție privind MFS și ancheta privind AFS, întregul context juridic menționat în cadrul cooperării bilaterale prevăzute în secțiunea 4.6.3.1, precum și punctul specific pentru CDB menționat în considerentul următor, s-a aplicat împrumuturilor acordate de aceste bănci grupului IRNC.

([188]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17) (denumit în continuare „cauza HRF"), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1690 al Comisiei din 9 noiembrie 2018 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1579 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/163 (JO L 283, 12.11.2018, p. 1) (denumit în continuare „cauza privind anvelopele") și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/72 al Comisiei din 17 ianuarie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biciclete electrice originare din Republica Populară Chineză (JO L 16, 18.1.2019, p. 5) (denumit în continuare „cauza privind bicicletele electrice"), ancheta antisubvenție privind MFS.

([189]) JO L 201, 25.6.2020, p. 10.

(729) În 2013, MOFCOM a emis un „Aviz privind aspectele legate de sprijinul oferit de China Development Bank pentru crearea și dezvoltarea de zone de cooperare economică și comercială de peste mări”. Conform acestui aviz, MOFCOM și CDB vor „furniza sprijin politic pentru investiții și finanțare pentru întreprinderile care pătrund în zonele de cooperare eligibile”. CDB va „clarifica condițiile de bază pentru finanțarea prioritară în zona de cooperare, în conformitate cu cerințele Ministerului Comerțului și ale Ministerului Finanțelor”, iar CDB va „sprijini în mod selectiv proiectele din cadrul proiectelor de construcție și cooperare cărora MOFCOM le-a acordat o atenție deosebită, împreună cu guvernele gazdă ale zonei de cooperare.”

(730) Comisia a stabilit că toate instituțiile financiare chineze deținute de stat au pus în aplicare cadrul juridic prezentat mai sus în exercitarea funcțiilor guvernamentale în ceea ce privește sectorul SSCR. Prin urmare, acestea au fost organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC.

(731) În plus, chiar și în cazul în care instituțiile financiare de stat nu ar fi fost considerate organisme publice, Comisia a stabilit că acestea ar fi fost considerate a fi primit sarcini sau ordine din partea GC pentru a executa funcții care incumbă în mod normal autorităților publice, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază pentru aceleași motive, astfel cum se precizează mai sus.

4.6.1.2. Avantajul și calcularea valorii subvenției

(732) Comisia a considerat că, în principiu, pentru beneficiarii localizați în Indonezia, ar fi potrivit să se pună întrebarea dacă acești beneficiari ai împrumuturilor au avut acces la condiții mai bune decât cele care li s-ar fi aplicat pe piața financiară din Indonezia. Conform informațiilor furnizate de GOID, ratele medii ale dobânzii la împrumuturile în USD acordate de băncile comerciale indoneziene în cursul perioadei examinate au fost, în linii mari, în concordanță cu ratele dobânzii plătite de societățile din cadrul grupului IRNC ([190]).

(733) Cu toate acestea, Comisia a considerat că aceste statistici nu reflectau circumstanțele specifice ale cauzei și, mai precis, factorii de risc evidențiați în considerentele 737-742. Într-adevăr, statisticile se referă la o multitudine de împrumuturi, cu sume diferite (inclusiv împrumuturi acordate IMM-urilor), durată, scop, risc de credit etc. Nu au fost furnizate informații nici cu privire la împrumuturile pentru situații de demarare a activităților, care necesită sume semnificative de finanțare cu un risc subiacent imens. Întrucât GOID s-a asigurat că GC va finanța investițiile necesare pentru ca societățile chineze să își aducă capacitatea de topire în Indonezia, pare rezonabil să se concluzioneze că nu a existat niciun creditor privat în Indonezia care ar fi acordat împrumuturi similare producătorilor-exportatori. În plus, informațiile privind împrumuturile din Indonezia se referă numai la împrumuturile acordate de băncile naționale clienților lor interni și, prin urmare, nu au luat în considerare faptul că, în cazul de față, instituțiile financiare chineze au acordat împrumuturi clienților din străinătate. Întrucât ratele dobânzii la finanțarea acordată au fost stabilite de actorii chinezi de pe piața financiară chineză, calculul Comisiei în acest caz a luat în considerare acest fapt.

(734) Având în vedere circumstanțele excepționale menționate în considerentul 682, Comisia a calculat, astfel, cuantumul subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii ținând seama de faptul că beneficiarii au obținut finanțarea preferențială în China. Pentru acest calcul, Comisia a evaluat avantajul acordat beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Conform articolului 6 litera (b) din regulamentul de bază, avantajul pentru beneficiari este considerat a fi diferența dintre valoarea dobânzii plătite de societate pentru împrumutul preferențial și suma pe care societatea ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil obținut pe piața financiară chineză.

(735) Comisia a decis să stabilească ratele de piață pentru împrumuturile preferențiale acordate de băncile chineze în ceea ce privește valorile de referință ipotetice din perspectiva investitorilor de pe piața chineză, în conformitate cu articolul 6 litera (b) din regulamentul de bază.

([190]) https://www.ojk.go.id/id/kanal/perbankan/data-dan-statistik/statistik-perbankan-indonesia/Default.aspx

(736) Prin urmare, Comisia a decis să utilizeze aceeași metodologie de calcul ca pentru împrumuturile denominate în valută și emise de instituțiile financiare chineze din RPC și a adăugat prima de risc legată de investițiile în Indonezia după cum urmează.

(737) Comisia a stabilit mai întâi ratingul de credit al societăților din grupul IRNC. În cursul anchetei, IRNC și celelalte patru entități afiliate și-au prezentat ratingul de credit acordat de agenția indoneziană de rating Pefindo în perioada 2017-2020. Ratingul a variat între BBB și A. Cu toate acestea, în singurul raport complet de rating care a fost furnizat, s-a stipulat în mod clar că unul dintre factorii de susținere a ratingului a fost faptul că IRNC a fost sprijinit de împrumuturile acordate de Eximbank China și de acționari.

(738) În plus, Comisia a observat că investiția realizată în Indonezia a fost o investiție de tip „*green field*", care implica riscuri foarte ridicate. Fără sprijinul GC și al GOID, riscul de credit al acestor societăți ar fi fost mult mai mare.

(739) Nichelul este un produs de bază, iar prețul produselor de bază, inclusiv prețurile minereului de nichel și ale fontei brute, poate fluctua rapid și este afectat de numeroși factori care nu pot fi controlați de o societate. Printre acești factori se numără cererea mondială de produse de bază, nivelurile costurilor de producție, factorii macroeconomici, cum ar fi anticipațiile privind inflația, ratele dobânzilor și cererea și oferta de produse de bază la nivel mondial și regional, precum și condițiile economice generale la nivel mondial. Acești factori pot avea un efect negativ asupra activităților societății, precum și asupra capacității societății de a finanța aceste activități. Astfel cum s-a explicat în secțiunea privind nichelul, GOID, prin mecanismul său de stabilire a prețurilor, s-a asigurat că grupul IRNC are acces la minereul de nichel la prețuri semnificativ mai mici decât prețurile internaționale.

(740) În plus, astfel cum s-a explicat în secțiunea privind terenul, societățile au început să își construiască uzinele fără a deține certificatele care acordă dreptul de construire. Prin urmare, fără sprijinul GOID, grupul IRNC nu ar fi putut investi sume semnificative de bani pentru a-și construi centralele, fără a avea efectiv dreptul legal de a face acest lucru.

(741) În plus, Indonezia este o piață emergentă și, prin urmare, investițiile în Indonezia implică un risc mai mare decât investițiile pe piețe mai dezvoltate, inclusiv, în unele cazuri, riscuri juridice și economice semnificative. Industria minieră este puternic reglementată în Indonezia și este în continuă schimbare. Grupul IRNC este o investiție străină și, în anumite sectoare ale economiei indoneziene, există restricții în ceea ce privește participarea întreprinderilor străine.

(742) Prin urmare, în calitate de entitate nou-înființată, riscul de credit al acestor societăți a fost semnificativ. Pe măsură ce societățile au început să producă și să își vândă produsele, riscul lor a scăzut treptat.

(743) Având în vedere aceste circumstanțe specifice ale cazului, Comisia a decis să stabilească două ratinguri de credit. Pentru perioada de demarare, Comisia a considerat că societățile se aflau într-o situație similară cu investițiile private de demarare a activității. Astfel de investiții implică un risc ridicat și, prin urmare, ar corespunde unui rating de credit echivalent cu CCC sau inferior acestuia. Pentru perioada ulterioară, în cazul în care societățile își desfășurau activitatea în condiții normale, Comisia a considerat că situația financiară globală a grupului IRNC corespundea unui rating BB, care este ratingul cel mai ridicat după ratingul „categoria de investiții" (*investment grade*). Cu toate acestea, Comisia a constatat, astfel cum se menționează în considerentele 757-759 de mai jos, că societățile din grupul IRNC au trebuit să își completeze nevoile de finanțare prin contractarea de împrumuturi din partea acționarilor societăților-mamă și că nu și-au onorat calendarele de rambursare a datoriilor pentru aceste împrumuturi.

(744) Pentru a ține seama de expunerea crescută la risc a băncilor, evidențiată de existența împrumuturilor acordate de acționari și de anulare datoriilor, Comisia a decis, prin urmare, să reducă cu o treaptă scala de rating de risc și a concluzionat că utilizarea unui rating de credit B (în loc de BB) ar fi mai adecvată pentru a determina valoarea de referință bazată pe piață.

(745) În concordanță cu alte împrumuturi exprimate în valută și emise de instituțiile financiare chineze din RPC, obligațiunile corporative cu rating B emise în USD în cursul perioadei de anchetă au fost, astfel, utilizate pentru a stabili o valoare de referință adecvată pentru perioada operațiunilor normale.

(746) Pentru împrumuturile care au fost acordate în timpul perioadei de demarare a activității societăților în cauză, Comisia a considerat că era justificată utilizarea unei valori de referință diferite, întrucât aceste împrumuturi priveau sume foarte importante (mai multe miliarde USD) pentru un proiect foarte riscant în străinătate, iar băncile nu au beneficiat de niciun element de primă de risc sub formă de capital (de exemplu, dreptul de conversie în acțiuni). Prin urmare, indicele de referință relevant trebuie să reflecte particularitatea situației, care este similară cu investițiile de demarare a capitalului de risc/a capitalului privat. Comisia a căutat informații disponibile publicului larg, dar nu a găsit niciun indice de referință disponibil imediat pentru tranzacțiile cu capital de risc sau cu capital privat, ca atare. Cu toate acestea, Comisia a considerat că o rată pentru obligațiunile cu randament ridicat în USD (echivalentă cu un rating de credit CCC sau inferior) ar fi echivalentă cu rentabilitatea de care un fond de investiții în acțiuni private ar avea nevoie pentru astfel de tranzacții.

(747) În cele din urmă, împrumuturile acordate de instituțiile financiare chineze sunt acordate, în mod normal, societăților chineze de pe piața chineză internă. Dimpotrivă, grupul IRNC este situat în Indonezia și, prin urmare, are un risc de credit diferit de societățile chineze, legat de condițiile externe predominante din țară, astfel cum se subliniază în considerentul 741 de mai sus. Pentru a ține seama de mediul specific al riscului de credit predominant în Indonezia, Comisia a adăugat astfel o marjă la rata de referință stabilită pentru societățile chineze incluse în eșantion, pentru a integra riscul de țară în rata pieței.

(748) Prima asociată riscului de țară a fost determinată pe baza clasificării OCDE a riscului de țară pentru credite la export, precum și pe baza ratei minime a primei corespunzătoare stabilite de OCDE. Prima de risc de țară pentru împrumuturile acordate de băncile chineze a fost stabilită între 0,13 % și 0,88 %, în funcție de durata împrumutului.

(749) Valoarea subvenției astfel stabilită pentru sprijinirea împrumuturilor de la băncile de susținere a politicilor s-a ridicat la 1,84 %.

4.6.1.3. Observații privind comunicarea constatărilor finale

(750) GOID și IRNC Group au prezentat observații cu privire la comunicarea constatărilor finale privind finanțarea preferențială din partea băncilor de susținere a politicilor.

(751) GOID a susținut că Comisia nu a făcut nicio constatare relevantă și nici nu a indicat că GOID era autoritatea care a acordat finanțare grupului IRNC, cu atât mai puțin finanțarea preferențială. Potrivit GOID, pe baza interpretării eronate a „*contribuției financiare*” în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul SMC, Comisia a atribuit finanțarea străină către GOID în temeiul „*recunoașterii și adoptării*”. GOID a remarcat, de asemenea, că niciun element din cadrul constatărilor nu indică și nu implică faptul că GOID sau „organismele publice” ale GOID au furnizat finanțarea și au susținut că este inechitabil să se instituie taxe compensatorii pe baza contribuțiilor financiare ale entităților străine. În plus, GOID s-a plâns de faptul că nu se poate apăra în ceea ce privește faptul că instituțiile financiare chineze sunt sau nu „organisme publice”, întrucât aceste entități se află în afara jurisdicției GOID. Cu toate acestea, Comisia a afirmat că este normal ca orice societate să caute orice finanțare pe care o consideră adecvată și că GOID nu a fost, el însuși, în măsură să respingă sau să restricționeze fluxul de finanțare din partea instituțiilor financiare chineze sau din orice sursă.

(752) Ca răspuns, Comisia dorește să sublinieze în primul rând că observațiile generale privind „recunoașterea și adoptarea” finanțării din surse chineze de către GOID au fost deja abordate în secțiunea 4.5.8 de mai sus. În plus, Comisia a observat că fondurile furnizate de instituțiile financiare chineze, cum ar fi EXIM Banks, au fost canalizate prin așa-numitele „bănci corespondente”, responsabile de punerea în aplicare curentă a plăților și a rambursărilor împrumuturilor. Aceste bănci corespondente erau sucursale indoneziene ale băncilor chineze, supuse legislației bancare indoneziene și situate pe teritoriul Indoneziei.

(753) În ceea ce privește împrumuturile acordate de acționari, Comisia a constatat că acordurile de împrumut pentru astfel de împrumuturi făceau trimitere în mod specific la „transmiterea de rapoarte periodice către Banca Indoneziei, Ministerul Finanțelor și Echipa pentru împrumuturi comerciale offshore (denumită în continuare «Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri» sau «PKLN»)”. PKLN a fost înființată în conformitate cu Decretul prezidențial nr. 39 din 1991 privind coordonarea gestionării împrumuturilor comerciale offshore (denumit în continuare „Decretul prezidențial nr. 39”) ([191]) și este alcătuit din reprezentanți ai diferitelor ministere, precum și ai Băncii Indoneziei. În conformitate cu articolul 2 din acest decret, împrumuturile care intră în sfera de competență a PKLN trebuie să fie

([191]) Decretul prezidențial nr. 39 din 1991 privind coordonarea gestionării creditelor comerciale offshore, din 4 septembrie 1991.

aprobate de Echipă, fac obiectul unor cerințe de raportare periodică pentru punerea lor în aplicare și sunt monitorizate îndeaproape de PKLN. În plus, articolul 6 privind domeniul de aplicare al acestei legislații precizează că împrumuturile care intră în sfera de competență a Echipei sunt doar împrumuturi „legate de proiecte de dezvoltare", confirmând că numai împrumuturile legate de proiecte speciale de dezvoltare, precum cel din Morowali, fac obiectul acestui control și al acestei monitorizări.

(754) Deși Decretul prezidențial nr. 39 a fost revocat în iulie 2020 prin Regulamentul prezidențial nr. 82 din 2020 privind Comitetul de gestionare pentru COVID-19 și redresarea economiei naționale, acest nou regulament prevedea, de asemenea, că Ministerul Finanțelor va continua punerea în aplicare a sarcinilor și funcțiilor Echipei PKLN în temeiul DP 39 revocat. Acest lucru este într-adevăr valabil în practică, după cum reiese din exemplele de vizite de monitorizare la fața locului a proiectelor PKLN enumerate pe site-ul web al Ministerului Finanțelor ([192]).

(755) Prin urmare, Comisia și-a menținut poziția potrivit căreia finanțarea preferențială din surse chineze a fost recunoscută și adoptată de GOID și că GOID a fost în măsură să intervină în fluxul de finanțare.

(756) Grupul IRNC a contestat valoarea de referință pentru împrumuturile bancare și a susținut că nu era o întreprindere nou-înființată, supusă unui risc foarte ridicat, deoarece făcea parte din grupul Tsingshan și beneficia de tehnicile sale de producție mature și de personalul tehnic și de conducere esențial. În plus, grupul IRNC a remarcat că are un avantaj în materie de costuri remarcabil, deoarece fabrica este aproape de materiile prime și, prin urmare, prețurile materiilor prime și costurile de transport sunt scăzute.

(757) Comisia a observat că practica sa este de a efectua evaluări individuale ale societăților dintr-un grup și de a stabili fie o singură valoare de referință pentru grup în ansamblu, pe baza acestei evaluări, fie modularea valorii de referință în funcție de circumstanțele specifice ale societăților individuale din cadrul grupului. Într-adevăr, faptul că o societate aparține unui grup mai larg nu afectează faptul că anumite proiecte realizate de grup (cum ar fi înființarea unei fabrici) sunt mai riscante decât altele. Astfel cum s-a subliniat în considerentele 738-744 de mai sus, Comisia a luat în considerare diverși factori de risc, cum ar fi caracterul de „greenfield" al investiției, amploarea capitalului necesar pentru investiție, riscurile legate de achiziționarea de active și materiale, precum și expunerea sporită la risc a băncilor, evidențiată de existența împrumuturilor acordate de acționari și de anularea datoriilor. Grupul IRNC nu a furnizat dovezi suplimentare care ar fi putut modifica evaluarea Comisiei cu privire la acești factori. În sfârșit, în orice caz, Comisia nu ar fi fost în măsură să efectueze o evaluare a grupului Tshingshan ca atare, întrucât niciuna dintre societățile -mamă ale grupului nu ar fi cooperat la anchetă.

4.6.2. *Împrumuturi de la acționari către societățile grupului IRNC*

(758) În perioada 2015-2019, societățile-mamă ale grupului IRNC au acordat o serie de împrumuturi între societăți (13 împrumuturi în total) diferitelor societăți ale grupului IRNC, în valoare totală de 380 milioane USD.

(759) Aceste împrumuturi au fost subordonate împrumuturilor bancare. Ancheta a arătat că, exceptând împrumuturile acordate GCNS, precum și un împrumut acordat ITSS, IRNC și celelalte societăți afiliate nu au plătit deloc o rată a dobânzii pentru aceste împrumuturi. În plus, în majoritatea cazurilor, împrumuturile nu aveau o dată finală, iar societățile din grupul IRNC nu au rambursat niciun capital pentru împrumuturile restante. Cu toate acestea, societățile-mamă nu au luat nicio măsură pentru a ajusta ratele dobânzii în consecință pentru a reflecta riscul real al tranzacțiilor și nici nu au solicitat plata sumelor datorate.

(760) Prin urmare, Comisia a considerat că aceste împrumuturi au fost de fapt echivalente cu aporturi de capital suplimentare din partea societăților-mamă. Ca atare, tratamentul acestor împrumuturi va fi abordat în detaliu în secțiunea de mai jos privind sprijinul pentru investițiile de capital.

([192]) https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/3265 și https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/2631, linkuri consultate ultima dată la 19 ianuarie 2022.

4.6.3. *Costurile liniilor de credit*

(761) Scopul unei linii de credit este de a stabili o limită pentru împrumuturi pe care societatea o poate utiliza în orice moment pentru a-și finanța operațiunile curente, astfel încât finanțarea capitalului de lucru devine flexibilă și disponibilă imediat atunci când este necesar. Prin urmare, Comisia a considerat că, în principiu, toate finanțările pe termen scurt ale societăților incluse în eșantion, cum ar fi împrumuturile pe termen scurt, ordinele de acceptare bancare etc., ar trebui să fie acoperite de un instrument constând într-o linie de credit.

4.6.3.1. Constatările anchetei

(762) Comisia a stabilit că instituțiile financiare chineze au furnizat linii de credit grupului IRNC în legătură cu furnizarea de finanțare. Acestea au constat în acorduri-cadru, conform cărora banca permite societăților incluse în eșantion să utilizeze diverse instrumente de datorie, cum ar fi împrumuturile pentru capitalul circulant, ordinele de acceptare bancare și alte forme de finanțare comercială, în limitele unei anumite sume maxime.

(763) Astfel cum s-a menționat în considerentul 760 de mai sus, orice finanțare pe termen scurt ar trebui să fie acoperită de o linie de credit. Prin urmare, Comisia a comparat cuantumul liniilor de credit aflate la dispoziția societăților cooperante în cursul perioadei de anchetă cu cuantumul finanțării pe termen scurt utilizate de societățile respective în aceeași perioadă, pentru a stabili dacă finanțarea pe termen scurt a fost acoperită în totalitate printr-o linie de credit. În cazurile în care cuantumul finanțării pe termen scurt a depășit limita liniei de credit, Comisia a majorat cuantumul liniei de credit existente cu cuantumul utilizat efectiv de producătorii-exportatori în plus față de această limită a liniei de credit.

(764) În condiții normale de piață, liniile de credit ar fi supuse unui așa-numit comision de „contractare" sau de „angajament", pentru a compensa costurile și riscurile băncii la deschiderea unei linii de credit, precum și unui „comision de reînnoire" perceput anual pentru reînnoirea valabilității liniilor de credit. Cu toate acestea, Comisia a constatat că grupul IRNC a beneficiat de linii de credit furnizate în cea mai mare parte cu titlu gratuit. Prin urmare, a fost conferit un avantaj grupurilor de societăți anchetate, în sensul articolului 6 litera (d) din regulamentul de bază.

4.6.3.2. Avantajul și calcularea valorii subvenției

(765) În conformitate cu articolul 6 litera (d) punctul (ii) din regulamentul de bază, Comisia a considerat avantajul acordat beneficiarilor drept diferența dintre suma plătită de aceștia cu titlu de comision pentru deschiderea sau reînnoirea liniilor de credit acordate de instituțiile financiare chineze și suma pe care ar plăti-o pentru o linie de credit comercial obținută la o valoare nedistorsionată pe piață.

(766) Valorile de referință adecvate pentru comisionul de contractare și pentru comisionul de reînnoire au fost stabilite la 1,5 % și, respectiv, 1,25 % în raport cu datele disponibile public ([193]) și cu valorile de referință utilizate în anchetele anterioare ([194]).

(767) În principiu, comisionul de contractare și comisionul de reînnoire sunt plătibile pe bază de sumă forfetară la momentul deschiderii unei noi linii de credit sau, respectiv, al reînnoirii unei linii de credit existente. Cu toate acestea, în scopul calculării, Comisia a luat în considerare liniile de credit care fuseseră deschise sau reînnoite înainte de perioada de anchetă, dar care erau disponibile pentru grupurile incluse în eșantion în cursul perioadei de anchetă, precum și liniile de credit care au fost deschise în cursul perioadei de anchetă. Ulterior, Comisia a calculat avantajul pe baza perioadei din perioada de anchetă în care a fost disponibilă linia de credit.

(768) Valoarea subvenției stabilite în cadrul acestui sistem a fost de 0,06 % pentru grupul IRNC.

4.6.4. *Sprijin pentru investiții de capital*

(769) Pe lângă împrumuturile directe și împrumuturile între societăți, grupul IRNC trebuia, de asemenea, să își acopere nevoile financiare prin aporturi de capital.

([193]) A se vedea https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/, link consultat ultima dată la 18 august 2021, comisioane aplicabile în cazul descoperitului de cont pentru persoane cu funcții executive – *„descoperitul de cont de peste 15 000 GBP are un comision de înființare de 1,5 % din limita stabilită pentru descoperitul de cont și un comision de reînnoire de 1,5 %"*.

([194]) A se vedea cauza privind MFS, considerentele 354 și 355.

(770) Anchetele anterioare au constatat că s-au primit subvenții substanțiale la nivelul societăților-mamă ale grupurilor chineze pentru a sprijini investițiile străine în cadrul inițiativei „O centură, un drum”, sub formă de granturi, finanțare preferențială și injecții de capital. Acesta a fost, în special, cazul anchetei antisubvenție privind anvelopele (denumită în continuare „cauza privind anvelopele”), precum și al anchetei antisubvenție privind MFS și al anchetei privind AFS ([195]).

(771) Următorul cadru juridic este relevant în acest sens:

(1) Cel de-al 13-lea plan cincinal de dezvoltare a comerțului exterior, publicat de Ministerul Comerțului („MOFCOM”), 26 decembrie 2016;

(2) Opțiuni orientative ale Consiliului de Stat privind promovarea cooperării internaționale în domeniul capacității de producție și al fabricării de echipamente, publicate în 2015 (denumite în continuare „opțiunile orientative”);

(3) Inițiativa „*Made in China 2025*”, Consiliul de Stat, 7 iulie 2015.

4.6.4.1. Injecție de capital din partea Fondului de cooperare în materie de investiții China-ASEAN (denumit în continuare „CAF”)

(772) Ancheta a arătat că, în octombrie 2013, Reed International Ltd. a achiziționat 24 % din capitalul SMI, o societate afiliată IRNC.

(773) Reed International Ltd. este un vehicul investițional cu scop special, deținut și controlat integral de CAF. Astfel cum se menționează în raportul anual pe 2017 al IMIP, „Reed International Limited este o societate de investiții specială a Fondului China-ASEAN de cooperare în domeniul investițiilor, înființat pentru investiții în proiectul SMI” ([196]). Pentru a stabili dacă CAF ar putea fi considerat un organism public, Comisia a solicitat GC informații specifice cu privire la CAF. Având în vedere absența oricărui răspuns, de exemplu, cu privire la statutul CAF, Comisia a trebuit să se bazeze pe datele disponibile, în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază, pentru a analiza acest aspect.

(774) Potrivit informațiilor disponibile publicului, CAF este un fond de capital cvasi-suveran offshore, în USD. Acesta este deținut și sponsorizat de mai multe bănci deținute de stat și de alte instituții financiare chineze [cum ar fi Export-Import Bank of China („EXIM Bank”) și un fond suveran de investiții al Chinei, China Investment Corporation (denumită în continuare „CIC”), reprezentând împreună peste 76 % din acțiunile CAF] ([197]). CAF se supune instrucțiunilor Consiliului de Stat al RPC ([198]) și aprobării de către Comisia națională pentru dezvoltare și reformă. EXIM Bank și CIC au înființat în comun fondul de capital privat în valoare de 1 miliard USD. EXIM Bank și CIC au investit fiecare 300 de milioane USD în CAF. Printre alți acționari se numără Bank of China Group Investment Co., Ltd., și China Communications Construction Co., Ltd, două instituții financiare chineze deținute de stat ([199]). Atât directorul general al societății, cât și directorul executiv al societății provin din Exim Bank.

(775) Fondul vizează oportunitățile de investiții în infrastructură, energie și resurse naturale în țările ASEAN ([200]). Sectoarele de investiții vizate includ în special resursele naturale din sectorul metalelor feroase și neferoase ([201]).

(776) În mai 2010, Li Ruogu, președintele China EXIM Bank, a declarat că CAF este „o inovație majoră în modelul de finanțare al [China EXIM] Bank” ([202]). La 9 septembrie 2013, prim-ministrul chinez, Li Keqiang, a declarat că CAF face parte din strategia chineză de aprofundare a cooperării dintre RPC și ASEAN. În discurs, prim-ministrul a afirmat că „China va activa o nouă rundă de împrumuturi speciale, va utiliza în mod eficace Fondul de cooperare China-ASEAN în materie de investiții și va explora în mod activ, împreună cu alte părți, crearea unei platforme de finanțare pentru dezvoltarea infrastructurii în Asia pentru a finanța proiecte majore” ([203]).

([195]) A se vedea secțiunea 4.3.3 din ancheta privind MFS.
([196]) Raportul anual al IMIP din 2017, p. 84.
([197]) https://web.archive.org/web/20131029223637/http:/www.chinaeconomicreview.com/node/43071
([198]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1
([199]) https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml
([200]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1
([201]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1
([202]) https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml
([203]) http://eg.china-embassy.org/eng/rdwt/201309/201309/t20130915_7245108.htm

(777) În plus, punctul 35 din avizele orientative menționate în considerentul 770 de mai sus menționează în mod explicit CAF ca vehicul pentru furnizarea de sprijin financiar în cadrul inițiativei „O centură, un drum”, după cum urmează: „Vom juca pe deplin rolul Fondului Drumul Mătăsii, al Fondului China-Africa, al Fondului China ASEAN și al China Overseas Investment Corporation. Vom sprijini în mod activ proiectele internaționale de cooperare în domeniul capacității de producție și al producției de echipamente prin investiții de capital și finanțare prin îndatorare. Vom încuraja agențiile naționale de gestionare a fondurilor de investiții în societăți necotate să pătrundă pe piața mondială («go global») și să își joace pe deplin rolul de a sprijini întreprinderile care urmează politica de investiții externe («going out») să realizeze investiții de tip greenfield, investiții în materie de fuziuni și achiziții etc”. Trebuie remarcat că, pe baza acelorași elemente de probă, Comisia a constatat în ancheta privind anvelopele că un fond similar (SRF) era organism public ([204]).

(778) În cele din urmă, astfel cum s-a menționat în considerentele 589 și 626 de mai sus, în timpul summitului Indonezia-China din 2 octombrie 2013, în prezența președinților de stat respectivi, acționarii fondatori ai IMIP, BDI și SDI au semnat un acord de investiții și de finanțare cu CAF pentru a dezvolta activități în Parcul Morowali ([205]). Momentul investiției de capital a CAF în SMI coincide exact cu semnarea acestui acord și corespunde unei investiții pentru dezvoltarea activităților în parc. În plus, astfel cum se poate observa în considerentul de mai sus, sprijinul financiar acordat de GC prin intermediul CAF poate include fie investiții de capital, fie finanțare prin îndatorare. În consecință, un astfel de sprijin sub formă de capitaluri proprii ar intra, prin urmare, în egală măsură sub incidența finanțării preferențiale convenite între China și Indonezia în temeiul cadrului de cooperare bilaterală, atribuit Indoneziei din aceleași motive explicate mai sus și poate fi, deci, alocat produselor exportate din Indonezia.

(779) În pofida lipsei de cooperare cu privire la acest aspect, Comisia a concluzionat, pe baza informațiilor disponibile public, că CAF poate fi considerată un organism public în sensul articolului 3 și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază, oferind o contribuție financiară pentru SMI. Într-adevăr, CAF este deținut și supus controlului GC. Acțiunile sale sunt conduse de Consiliul de Stat în conformitate cu obiectivele de politică stabilite de GC și, prin urmare, CAF este învestit cu autoritate guvernamentală.

(780) Comisia a analizat apoi dacă contribuția financiară furnizată de CAF a conferit un avantaj grupului IRNC. Astfel cum s-a menționat mai sus, Reed International Ltd este un vehicul investițional cu scop special al CAF, înființat special pentru a investi în SMI, una dintre societățile grupului IRNC. În conformitate cu termenii acordului de subscriere încheiat cu ceilalți acționari ([206]), Reed International Ltd trebuia să își revândă acțiunile celorlalți acționari la același preț la 5-6 ani de la investiția sa inițială, indiferent de valoarea de piață reală a acțiunilor. În plus, acțiunile achiziționate de Reed au fost acțiuni speciale cu drepturi de guvernanță foarte limitate. Aceste condiții arată deja că, spre deosebire de ceea ce ar solicita un operator de pe piață, Reed International Ltd nu se aștepta la un profit rezonabil din achiziționarea acțiunilor; de asemenea, investitorul nu căuta obținerea niciunui drept de control. Astfel, nu se poate considerata că operațiunea a fost efectuată în condițiile pieței.

(781) În plus, ancheta a arătat că, după perioada de demarare, investițiile în SMI au devenit mai puțin riscante, iar poziția financiară a societății a devenit mai puternică. Prin urmare, valoarea acțiunilor sale a crescut în timp, dar acest lucru nu s-a reflectat în prețul de vânzare al Reed International Ltd. Acest comportament nu reflectă comportamentul rațional al unui operator în condiții normale de piață. Prin urmare, pe baza elementelor de probă din dosar, Comisia a concluzionat că contribuția financiară furnizată de GC prin intermediul CAF, acționând în calitate de organism public, a conferit un avantaj în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

4.6.4.2. Furnizarea de capital în natură contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată și împrumuturi din partea acționarilor

(782) În timpul perioadei de demarare, toate societățile din grupul IRNC au beneficiat de aporturi de capital în natură sub formă de echipamente de producție.

([204]) Cauza privind MFS, considerentul 775; Cauza privind anvelopele, considerentul 357.
([205]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1
([206]) Societățile-mamă chineze fac parte din grupul Tsingshan.

(783) Într-adevăr, ancheta a arătat că toate utilajele pentru procesul de producție al grupului IRNC au fost importate de la societăți afiliate din China, care nu erau producătorii echipamentelor. Comisia a solicitat facturile legate de achiziționarea de la producătorii inițiali ai echipamentelor, dar, din cauza lipsei de cooperare a societăților-mamă chineze, acestea nu au fost prezentate, împiedicând, prin urmare, Comisia să verifice dacă prețurile erau în condiții de concurență deplină și dacă originea a fost într-adevăr China, astfel cum s-a declarat.

(784) În plus, aceștia au beneficiat de împrumuturi din partea acționarilor care au fost echivalente cu injecții de capital, astfel cum se menționează în considerentul 759.

(785) În absența unui răspuns din partea societăților-mamă chineze care au furnizat echipamentele și împrumuturile acordate acționarilor în cauză, precum și din partea GC și în urma aplicării dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a trebuit să se bazeze parțial pe datele disponibile pentru constatările sale privind achiziționarea acestor echipamente și împrumuturile acordate de acționari. În special, Comisia a trebuit să utilizeze datele disponibile pentru a identifica originea echipamentelor și sursa de finanțare a echipamentelor și a împrumuturilor acordate de societățile-mamă chineze societăților din grupul IRNC.

(786) Pentru a ajunge la această concluzie, Comisia a stabilit existența unui angajament clar din partea societăților-mamă chineze de a investi în străinătate în industriile încurajate. În acest sens, după cum s-a menționat mai sus, Tsingshan își face publicitate pe site-ul său web ca „respectând întotdeauna strategia națională de dezvoltare a globalizării și răspunzând activ inițiativei «O centură, un drum»". Aceasta are chiar o filială specială care îi gestionează proiectele în străinătate: „Grupul Eternal Tsingshan este unul dintre grupurile de conducere ale întreprinderilor de tip entitate din cadrul Consiliului de administrație al Tsingshan Industry și este responsabil de gestionarea tuturor proiectelor de peste mări planificate de Consiliul de administrație al Tsingshan Industry. Până în prezent, grupul Eternal Tsingshan a finalizat structura strategică internațională în Indonezia, Singapore, India, Statele Unite și alte țări și gestionează peste 15 de filiale/reprezentanțe ([207])."

(787) În plus, una dintre principalele societăți implicate în furnizarea de echipamente grupului IRNC a fost Shanghai Dingxin Investment (Group) Co., Ltd. (denumită în continuare „grupul Dingxin"). Este una dintre cele patru mari societăți ale grupului din cadrul consiliului de administrație al Qingshan Industrial. Potrivit site-ului web al grupului, principala forță a Tsingshan Industrial a fost promovarea operațiunilor internaționale. Grupul Dingxin a declarat, de asemenea, că este responsabil în principal de gestionarea proiectelor de investiții în străinătate, de exportul de produse mecanice și electrice și de alte echipamente de construcții către Parcul Tsingshan din Indonezia.

(788) Toate aceste proiecte din străinătate corespund contextului mai amplu al politicii Chinei de investiții externe („going out policy"). În acest sens, președintele grupului Tsingshan a declarat, de exemplu: „Parcul industrial Tsingshan este cea mai mare și mai reușită investiție a Chinei în Indonezia și va găzdui capacitatea de producție transferată din China. Este un proiect major, care ne permite să ne îndeplinim responsabilitatea socială și să ne aducem contribuția în favoarea societății. Este, de asemenea, important pentru punerea în aplicare a inițiativei «O centură, un drum» ([208])".

(789) În plus, foaia de parcurs „Made in China 2025" identifică 10 sectoare strategice, care includ, printre altele, materiale avansate în sectorul siderurgic. Pentru aceste industrii-cheie, planul „Made in China 2025" menționează în mod explicit în capitolul 9 că China intenționează:

(a) „Să sprijine întreprinderile să efectueze fuziuni, investiții de capital și investiții cu capital de risc peste hotare.

(b) Să participe activ la cooperarea industrială internațională și să o promoveze și să pună în aplicare planuri strategice majore, precum Centura economică a Drumului Mătăsii și Drumul Maritim al Mătăsii din Secolul XXI pentru a accelera construirea unei infrastructuri interconectate cu țările din jur și o cooperare industrială profundă.

(c) Valorificarea „deschiderii" de-a lungul frontierelor și construirea unei serii de parcuri de cooperare în domeniul producției în străinătate, în țări eligibile.

(d) Încurajarea **transferului în străinătate de echipamente de înaltă performanță**, a unor tehnologii avansate și a unor procese industriale solide." (sublinierea noastră).

([207]) https://www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx
([208]) http://www.minmetals.com/english/News/201706/t20170626_226241.html

(790) În plus, „avizele orientative” menționate în considerentul 770 de mai sus includ oțelul ca sector prioritar pentru capacitatea de producție internațională și cooperarea în domeniul producției de echipamente (a se vedea capitolul 3, punctul 7). Acestea afirmă, de asemenea, că „se promovează «extinderea la nivel mondial» a echipamentelor, tehnologiei, serviciilor și standardelor chineze”, în special în aceste sectoare prioritare. Capitolul 3, punctul 8 adaugă că trebuie construite instalații de producție „în țările prioritare, cu condiții favorabile privind resursele… și cu un vast potențial de piață prin intermediul exportului de seturi complete de echipamente….” În cele din urmă, punctul 32 care se referă la sprijinul financiar sporit, menționează, printre altele, următoarele mijloace de sprijin acordat întreprinderilor care „se extind la nivel mondial”; „sprijinirea întreprinderilor «care se extind la nivel mondial» cu active străine și participații în capitalurile proprii, ca garanții pentru obținerea de împrumuturi și alte drepturi minerale, precum și pentru îmbunătățirea capacităților lor de finanțare a întreprinderilor.”

(791) Cu alte cuvinte, acordarea de împrumuturi din partea acționarilor și de echipamente de către societățile-mamă chineze filialelor lor din Indonezia se încadrează în mod fidel în obiectivul de politică al GC de promovare a proiectelor „O centură, un drum” în industria siderurgică, precum și furnizarea de active străine (în acest caz, echipamente) este considerată de către GC ca un mijloc de a consolida garanțiile pentru a îmbunătăți capacitățile financiare generale ale acestor societăți.

(792) În acest context, societățile-mamă ale grupului IRNC au primit o contribuție financiară din partea GC sub formă de granturi sau finanțare preferențială pentru a pune în aplicare aceste politici, inclusiv pentru a-și finanța investițiile în Indonezia pentru fabricarea produsului în cauză. Din cauza lipsei totale de cooperare a acestor societăți și a GC cu privire la această chestiune, Comisia nu a fost în măsură să identifice sursa reală de finanțare și să justifice în detaliu prin ce mijloace a fost acordată o astfel de contribuție financiară. Cu toate acestea, pe baza datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază și pe baza tuturor elementelor de probă de mai sus privind finanțarea în cadrul inițiativei „O centură, un drum” a proiectelor din afara Chinei, inclusiv din Indonezia, precum și pe baza constatărilor din cauza privind anvelopele, ancheta antisubvenție privind MFS și ancheta privind AFS, Comisia a concluzionat că societățile-mamă chineze au primit o contribuție financiară sub formă de granturi sau finanțare preferențială, care au fost apoi utilizate pentru a furniza filialelor lor împrumuturi și capital în natură pentru a le facilita capacitățile financiare și operațiunile în Indonezia. În acest sens, avantajul rezultat din granturile sau împrumuturile preferențiale primite de societățile-mamă chineze a fost alocat activităților filialelor din Indonezia, utilizând împrumuturi între societăți cu dobândă zero.

(793) În mod specific, în cauza privind anvelopele, Comisia a constatat că finanțarea acordată în cadrul inițiativei „O centură, un drum” a fost utilizată pentru a achiziționa acțiuni ale grupului Pirelli și a constituit o subvenție la export ([209]). În cadrul anchetei antisubvenție privind MFS și al anchetei privind AFS, în pofida cooperării parțiale, Comisia a fost în măsură să urmărească finanțarea preferențială originară din China și să le coreleze cu finanțarea care a contribuit în cele din urmă la entitățile producătoare egiptene. În ambele cazuri, Comisia a putut demonstra că contribuțiile financiare acordate în China societăților-mamă au fost transferate integral de către societățile-mamă către filialele străine respective din țările exportatoare. În acest caz, din cauza lipsei totale de cooperare, Comisia nu este în măsură să evalueze urmărirea fondurilor, deoarece nu a putut găsi aceste date financiare specifice în domeniul public, în pofida faptului că s-au cercetat inclusiv surse chineze. Prin urmare, Comisia a trebuit să tragă concluzii în temeiul articolului 28 alineatul (1) pe baza cazului privind anvelopele, a anchetei antisubvenție privind MFS și a anchetei privind AFS, care au o situație foarte similară cu acest caz, deoarece implică proiecte finanțate în cadrul inițiativei „O centură, un drum” care urmează exact același model. În plus, ancheta antisubvenție privind MFS și ancheta privind AFS prezintă o serie de similitudini în sensul că China a furnizat finanțare preferențială prin intermediul băncilor sale de sprijinire a politicilor și al băncilor deținute de stat filialelor egiptene în contextul inițiativei „O centură, un drum” și al cooperării bilaterale cu guvernul egiptean. Acestea reflectă situațiile din prezenta anchetă, în care China oferă finanțare preferențială prin intermediul EXIM și al celorlalte bănci deținute de stat în cadrul inițiativei „O centură, un drum” pentru un proiect de investiții în Indonezia.

(794) În absența oricăror elemente de probă furnizate de societățile chineze sau de GC și pe baza elementelor de probă disponibile în mod public, și anume în cazul anvelopelor, în ancheta antisubvenție privind MFS și în ancheta privind AFS, Comisia a concluzionat, prin urmare, că furnizarea de echipamente și împrumuturi din partea acționarilor de către acționari a fost doar un alt mijloc de finanțare a filialelor indoneziene și a decis să le aplice măsuri compensatorii sub formă de injecții de capital sprijinite de stat, cu scopul de a înființa și de a extinde instalațiile de producție ale grupului IRNC în Indonezia. Un astfel de sprijin ar intra, de asemenea, sub incidența articolelor convenite între China și Indonezia în temeiul cadrului de cooperare bilaterală, atribuit Indoneziei din aceleași motive explicate în considerentele de mai sus și, prin urmare, poate fi alocat produselor exportate din Indonezia.

([209]) A se vedea cauza privind anvelopele, considerentele 405 și 416.

(795) Comisia a analizat apoi dacă contribuția financiară furnizată de GC prin intermediul societăților-mamă chineze a conferit un avantaj grupului IRNC. Din nou, din cauza absenței cooperării din partea acestor societăți, Comisia a trebuit să își întemeieze constatările pe datele disponibile furnizate, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază. Condițiile împrumuturilor acordate de acționari (inclusiv faptul că nu au fost percepute dobânzi) arată că societățile-mamă chineze au alocat integral beneficiul rezultat din granturile și împrumuturile preferențiale primite în China pentru activitățile sale din Indonezia.

(796) În ceea ce privește echipamentele, Comisia a analizat dacă echipamentele în cauză au fost achiziționate la prețuri stabilite în condiții de concurență deplină, prin efectuarea unei comparații cu prețurile pieței pentru echipamente similare utilizate în industria oțelului inoxidabil. Pe baza acestei analize, Comisia a constatat că echipamentele au fost furnizate la un preț redus semnificativ în comparație cu prețurile de pe piața internațională pentru seturi similare și reprezentative de echipamente de producție pentru laminoare la rece. Pe baza elementelor de probă din dosar și în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul de bază ([210]), Comisia a concluzionat că contribuția financiară furnizată de GC prin intermediul societăților-mamă chineze a conferit un avantaj în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

4.6.4.3. Avantajul și calcularea valorii subvenției

(797) Pentru primul punct, și anume injecția de capital furnizată de CAF, avantajul a fost calculat pe baza unei rate rezonabile de rentabilitate, și anume ceea ce un investitor de pe piață ar fi așteptat atunci când vinde acțiunile la momentul achiziționării acțiunilor. În acest scop, Comisia a căutat tranzacții similare efectuate în industria siderurgică în ultimii ani. Pe baza rezultatului a 11 tranzacții de vânzare ale societăților siderurgice realizate în perioada 2006-2019, Comisia a concluzionat că un preț rezonabil pentru acțiunile unei societăți siderurgice ar fi de 8 ori profitul din exploatare.

(798) Prin urmare, avantajul a fost calculat ca diferența dintre valoarea participației de 24 % a Reed Investment evaluată la de 8 ori profitul din exploatare al SMI pentru 2018 minus prețul plătit de Reed Investment. Avantajul a fost apoi repartizat pe perioada de anchetă utilizând perioada de izolare menționată în acordul de subscriere, și anume 5,5 ani.

(799) Pentru al doilea punct, respectiv furnizarea de echipamente în condiții preferențiale, avantajul a fost calculat ca diferența dintre prețul de achiziție plătit de societățile din grupul IRNC și prețul pieței pentru achiziții de echipamente comparabile. În acest sens, Comisia a examinat achiziții similare de seturi reprezentative de echipamente pentru laminoare la rece în ultimii ani, pe baza tranzacțiilor de achiziționare ale societăților siderurgice. Avantajul rezultat a fost apoi alocat perioadei de anchetă pe baza duratei de viață utilă a activelor achiziționate.

(800) În ceea ce privește al treilea punct, și anume împrumuturile acordate de acționari, întrucât aceste împrumuturi au fost considerate a fi injecții de capital *de facto* prin care societățile-mamă chineze au canalizat granturile și împrumuturile preferențiale primite, Comisia a decis să trateze sumele restante ale acestor împrumuturi în cursul perioadei de anchetă drept grant. Avantajul conferit a fost determinat în funcție de valoarea capitalului restant a împrumutului, minus dobânda plătită în cursul perioadei de anchetă (după caz). Întrucât împrumuturile erau în mod clar legat de o investiție pe termen lung, valoarea capitalului a fost depreciată pe durata împrumutului, fiind luată în considerare doar valoarea alocată perioadei de anchetă. În fine, valoarea avantajului a fost ajustată, atunci când a fost necesar, suplimentar pentru a reflecta numai numărul de zile din cursul perioadei de anchetă în care se derula împrumutul.

(801) Valoarea subvenției astfel stabilită pentru sprijinul pentru investițiile de capital s-a ridicat la 6,02 % pentru grupul IRNC.

([210]) Din cauza lipsei totale de cooperare din partea GC, Comisia nu a fost în măsură să solicite informații relevante potențiale cu privire la prețurile echipamentelor similare din China pentru a stabili valori de referință pe baza statisticilor oficiale din China. Întrucât Comisia nu a putut găsi nicio informație cu privire la prețurile din China și nu au fost furnizate informații cu privire la originea echipamentelor, Comisia a decis să utilizeze ca substituent o combinație de prețuri pentru echipamente similare din mai multe țări.

4.6.4.4. Observații privind comunicarea constatărilor finale

(802) Grupul IRNC s-a plâns de comunicarea inadecvată a informațiilor cu privire la valoarea de referință pentru injecția de capital din partea CAF, deoarece denumirile societăților incluse în indicele de referință au fost omise și nu a existat nicio indicație cu privire la faptul dacă tranzacțiile au vizat acțiuni speciale.

(803) Comisia a considerat că dezvăluirea cifrelor detaliate, a naturii acțiunilor și a denumirii individuale a societăților ar dezvălui informații confidențiale privind tranzacțiile efectuate de anumite societăți. În schimb, Comisia a furnizat un rezumat relevant al datelor, cu cifre indexate și un indiciu că toate tranzacțiile au fost efectuate de societăți din sectorul siderurgic. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(804) Eurofer a remarcat că valoarea de referință a fost calculată pe baza profitului din exploatare (EBITA), dar informațiile furnizate cu privire la tranzacții similare pentru societățile siderurgice par să se refere la EBITDA. EBITA este mai mic decât EBITDA. Prin urmare, în cazul în care Comisia a utilizat pentru calcul EBITA și nu EBITDA, la care se referă criteriul de referință, atunci avantajul pentru SMI a fost subestimat. Reclamantul a invitat Comisia să reevalueze calculul.

(805) Situațiile financiare ale SMI nu conțin EBITDA. În loc să încerce să recalculeze EBITDA pe baza datelor disponibile, Comisia a utilizat, într-adevăr, profitul din exploatare al SMI pentru a calcula avantajul. Aceasta a fost considerată o abordare rezonabilă și prudentă. În orice caz, după o analiză suplimentară, Comisia a constatat că reevaluarea calculului ar fi condus doar la o modificare neglijabilă, de mai puțin de 0,1 %. Prin urmare, Comisia și-a menținut calculul inițial.

(806) În ceea ce privește furnizarea de capital în natură contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, grupul IRNC a susținut că IRNC a importat o singură linie de laminare la rece și a susținut că restul echipamentului nu este similar cu linia de laminare la rece. Grupul IRNC a susținut că Comisia nu a explicat de ce au fost acordate avantaje și altor tipuri de echipamente.

(807) În această privință, Comisia a observat mai întâi că registrul activelor fixe al unei mari unități de producție precum IRNC este format din sute de linii. Prin urmare, Comisia a decis să eșantioneze seturi reprezentative de echipamente pentru a determina avantajul pentru întreaga instalație. Liniile de laminare la rece au reprezentat o parte esențială a procesului de producție al IRNC și, prin urmare, avantajul conferit acestor linii de producție poate fi considerat reprezentativ pentru întreaga fabrică. În plus, Comisia nu a utilizat doar un singur tip de echipament în calculul său, ci mai multe tipuri de echipamente care fac parte dintr-o linie de producție, cum ar fi părți ale unui laminor la rece reversibil cu douăzeci de rulouri, un polizor, o parte a podului rulant cu graifer, o unitate de rulare, o mașină de tăiat și altele. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(808) Grupul IRNC a solicitat, de asemenea, Comisiei să prezinte informații suplimentare cu privire la metodologia utilizată pentru stabilirea valorii de referință pentru achizițiile de utilaje.

(809) În această privință, Comisia observă că valoarea de referință utilizată a fost ajustată pentru o capacitate de producție similară cu cea a echipamentelor IRNC, originea echipamentelor a fost europeană sau americană, iar anul de achiziționare a echipamentelor a variat între 2008 și 2020, adică atât înainte, cât și după înființarea uzinei IRNC. Întrucât nu au putut fi detectate diferențe semnificative de preț în acest interval de timp, Comisia a concluzionat că toate achizițiile efectuate în această perioadă au reprezentat indicatori rezonabili pentru achizițiile IRNC.

(810) În observațiile sale la comunicarea constatărilor finale suplimentare, grupul IRNC a remarcat că informațiile suplimentare furnizate de Comisie cu privire la valoarea de referință pentru utilajele importate se referă la o valoare de referință în afara „țării de furnizare sau de achiziție”, la care se referă articolul 14 litera (d) din Acordul SMC. Potrivit grupului IRNC, în acest caz, „țara de furnizare sau de achiziție” ar trebui să fie Indonezia sau China, în conformitate cu concluzia Organului de apel în cauza SUA – lemn de rășinoase IV ([211]). Potrivit grupului IRNC, Comisia ar fi trebuit să stabilească faptul că prețurile private din Indonezia și China au fost denaturate înainte de a se raporta la echipamentele europene sau americane ca valoare de referință.

([211]) Raportul Organului de apel, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada* (Statele Unite ale Americii – Stabilirea taxei compensatorii finale în ceea ce privește anumite tipuri de lemn de rășinoase din Canada), WT/DS257/AB/R, adoptat la 17 februarie 2004, DSR 2004: II, p. 571, punctul 90.

(811) În plus, grupul IRNC a susținut că, chiar presupunând că Comisia era îndreptățită să respingă prețurile din Indonezia și China, Comisia nu a explicat de ce a ales prețurile americane și europene în locul prețurilor indiene pentru echipamentele de laminare la rece, având în vedere nivelul similar de dezvoltare economică din India și Indonezia.

(812) Cel puțin, Comisia ar fi trebuit să ajusteze în mod adecvat prețurile pentru a reflecta condițiile de piață predominante din China sau Indonezia.

(813) În ceea ce privește „țara de furnizare sau de achiziție" a echipamentelor, Comisia a observat că grupul IRNC nu a efectuat el însuși achiziții de echipamente pe piața indoneziană internă. Toate echipamentele au fost importate. Prin urmare, utilizarea Indoneziei ca valoare de referință nu ar fi fost aliniată la situația de fapt a grupului IRNC. În ceea ce privește China, Comisia reamintește că utilajele au fost importate de la societăți afiliate din China, care nu erau producătorii echipamentelor. Comisia a încercat să determine originea echipamentelor solicitând facturile producătorilor inițiali, dar, din cauza lipsei de cooperare a societăților-mamă chineze, acest lucru nu a fost posibil. Prin urmare, Comisia a trebuit să se bazeze pe datele disponibile în ceea ce privește țara de origine reală a achizițiilor.

(814) În ceea ce privește datele disponibile, utilizarea datelor provenite de la societatea indiană inclusă în eșantion în cazul de față nu a fost fezabilă. Nu au fost solicitate date complete privind echipamentele fabricii de la producătorii indieni, deoarece acestea nu au fost necesare pentru a determina subvenționarea în temeiul sistemelor indiene de subvenționare. Prin urmare, nu au fost disponibile date relevante pentru una dintre societățile incluse în eșantion. Pentru cealaltă societate, datele au fost considerate inadecvate pentru a fi utilizate ca valoare de referință, deoarece se refereau la achiziții între societăți. Pe de altă parte, atât Europa, cât și SUA au o industrie renumită pentru echipamente siderurgice, iar furnizorii incluși în valoarea de referință au vândut laminoare la rece în întreaga lume, inclusiv producătorilor chinezi de oțel. Prin urmare, Comisia a considerat că astfel de actori mondiali ar putea fi utilizați ca un indicator rezonabil pentru achiziționarea de echipamente importate de origine necunoscută.

(815) În cele din urmă, același raționament se aplică pentru ajustarea prețurilor pentru a reflecta condițiile de piață predominante din China sau Indonezia. Întrucât nu există nicio dovadă că echipamentele au fost achiziționate pe oricare dintre aceste piețe, Comisia consideră că nu este necesară efectuarea unor ajustări suplimentare. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(816) În ceea ce privește lipsa de cooperare din partea societăților afiliate cu privire la originea echipamentelor, grupul IRNC a susținut că a furnizat suficiente informații cu privire la utilajele importate de la societăți afiliate din China și că nu există elemente de probă în sprijinul constatărilor Comisiei în această privință.

(817) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Astfel cum s-a menționat în considerentul 782 de mai sus, utilajele au fost importate de la societăți afiliate din China, care nu erau producătorii echipamentelor. Contrar celor afirmate de societate, Comisia a solicitat facturile legate de achiziționarea de către societățile afiliate a echipamentelor de la producătorii inițiali, dar, din cauza lipsei de cooperare a societăților-mamă chineze, acestea nu au fost prezentate. Aceste informații au fost necesare în cadrul anchetei pentru a stabili valoarea în condiții de concurență deplină a echipamentelor respective. Prin urmare, Comisia își menține poziția potrivit căreia nu au fost furnizate informații suficiente cu privire la echipamentele importate de la societățile afiliate și, prin urmare, a trebuit să se bazeze pe cele mai bune date disponibile.

(818) În ceea ce privește împrumuturile acordate de acționari, grupul IRNC a susținut că Comisia nu a reușit să demonstreze că GC a furnizat o contribuție financiară prin intermediul societăților-mamă chineze sau că a conferit un avantaj grupului IRNC. Potrivit GOID și grupului IRNC, acționarii IRNC sunt societăți private, iar Comisia nu a fost în măsură să stabilească faptul că grupul Tsingshan este un organism public sau este însărcinat de autoritățile chineze. Acesta a reamintit, de asemenea, că împrumuturile acordate de acționari erau subordonate împrumuturilor bancare din China, adică erau o condiție prealabilă pentru obținerea împrumuturilor bancare. În opinia grupului IRNC, dacă împrumuturile acordate de acționari ar fi provenit de la GC la fel ca împrumuturile bancare din China, subordonarea ar fi fost ilogică.

(819) Comisia reamintește că, în absența unui răspuns din partea societăților-mamă chineze care au acordat împrumuturile din partea acționarilor în cauză, precum și din partea GC, Comisia a trebuit să se bazeze parțial pe datele disponibile pentru constatările sale privind aceste împrumuturi acordate de acționari. În special, Comisia a trebuit să utilizeze datele disponibile pentru a identifica sursa de finanțare a împrumuturilor acordate de societățile-mamă chineze societăților din grupul IRNC. Comisia a stabilit pe larg, în considerentele 785-790 de mai sus, că există un angajament clar din partea societăților-mamă chineze de a investi în străinătate în industriile încurajate și că acordarea acestor împrumuturi din partea acționarilor se încadrează perfect în obiectivul de politică al GC de

promovare a proiectelor „O centură, un drum” în industria siderurgică. Astfel cum s-a menționat în considerentul 794, condițiile împrumuturilor acordate de acționari (inclusiv faptul că nu a fost percepută nicio dobândă) arată că societățile-mamă chineze au alocat integral beneficiul rezultat din granturile și împrumuturile preferențiale primite în China pentru activitățile din Indonezia. Faptul că acționarii IRNC sunt societăți private nu contrazice aceste constatări. Nici faptul că împrumuturile acordate de acționari reprezintă o condiție pentru împrumuturile bancare directe de la organismele publice chineze nu contrazice constatările Comisiei. În opinia Comisiei, aceasta arată doar existența unor canale diferite de acordare a sprijinului financiar și, de fapt, consolidează afirmația Comisiei potrivit căreia există o legătură puternică între cele două tipuri de împrumuturi. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(820) În plus, grupul IRNC a susținut că împrumutul acordat de acționari de la două societăți, situate în Hong Kong și, respectiv, în Japonia, nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii, deoarece acestea nu erau situate în China.

(821) În ceea ce privește împrumutul acordat de societatea situată în Hong Kong, Comisia a observat că Luck Scenery nu a cooperat în cursul anchetei și că grupul IRNC nu a prezentat niciun element de probă suplimentar după comunicarea constatărilor finale pentru a-și susține afirmația.

(822) Pe de altă parte, afirmația a fost considerată justificată pentru societatea japoneză. Spre deosebire de celelalte împrumuturi acordate de acționari, au fost furnizate, de fapt, informații cu privire la această societate, care arată că aceasta a fost într-adevăr înființată în Japonia, împreună cu acționari japonezi. În ceea ce privește celelalte împrumuturi, nu au putut fi găsite legături cu guvernul chinez, cu băncile chineze, cu grupul Tsingshan sau cu alte părți interesate din China. Prin urmare, Comisia a eliminat împrumuturile acestei societăți din calculul avantajului.

(823) În ceea ce privește lipsa de cooperare din partea acționarilor grupului IRNC, grupul IRNC a reamintit că Comisia ar trebui să își bazeze concluziile pe cele mai bune date disponibile și a susținut că dovezile lipsei de cooperare nu pot rezulta din informații care nu au fost niciodată solicitate și nu ar trebui să fie solicitate grupului IRNC, fiind în afara domeniului de aplicare al prezentei anchete.

(824) Comisia a observat că domeniul de aplicare al anchetei a inclus sistemele de subvenții acordate în cadrul cooperării bilaterale dintre China și Indonezia. Punctul 6 din instrucțiunile generale prevedea, de asemenea, că „În cazul în care o societate afiliată a obținut avantaje din sistemele de subvenții care fac obiectul anchetei, detaliile se raportează în conformitate cu întrebările din prezentul chestionar”. Astfel cum se explică în considerentul 791, societățile-mamă ale grupului IRNC au primit o contribuție financiară din partea GC sub formă de granturi sau finanțare preferențială pentru a pune în aplicare politicile preferențiale ale GC, inclusiv pentru a-și finanța investițiile în Indonezia pentru fabricarea produsului în cauză. Prin urmare, atât acționarii IRNC, cât și acționarii altor entități ale grupului IRNC au fost obligați să furnizeze răspunsuri la chestionar. În plus, în cursul anchetei, Comisia a solicitat informații specifice de la toate societățile-mamă și niciunul dintre acționarii chinezi nu a răspuns la aceste solicitări. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(825) În ceea ce privește avantajul, grupul IRNC a remarcat că data finală a împrumuturilor acționarilor este ulterioară datei împrumuturilor bancare, deoarece acestea nu pot fi plătite înainte de împrumuturile bancare. Grupul IRNC a clarificat, de asemenea, că împrumuturile acordate de acționari sunt înregistrate ca pasive și că societățile grupului IRNC acumulează dobânzi. Prin urmare, în opinia grupului IRNC, Comisia nu ar trebui să trateze sumele restante ale tuturor împrumuturilor acordate de acționari în cursul PA drept grant.

(826) Într-adevăr, contractele de împrumut stipulează că împrumuturile bancare trebuie plătite înainte de împrumuturile acordate de acționari. Cu toate acestea, spre deosebire de împrumuturile bancare, care au un calendar clar de rambursare, împrumuturile acordate de acționari nu indică niciun termen de rambursare după data scadenței împrumuturilor bancare. În plus, chiar dacă se acumulează dobândă în conturile societății, acest lucru nu infirmă constatările Comisiei potrivit cărora, în practică, societatea nu a avut nicio ieșire efectivă de numerar și ar putea dispune liber de toate lichiditățile sale, obținând astfel un avantaj financiar clar echivalent cu un grant. Prin urmare, Comisia și-a menținut poziția.

4.7. **Furnizarea de cărbune contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

(827) Reclamantul a susținut că producătorii-exportatori au beneficiat de cărbune ieftin datorită diferitelor măsuri luate de autoritățile publice pe piața internă a cărbunelui, în special existența unui preț intern maxim, a unei obligații legate de piața internă (*domestic market obligation*, denumită în continuare „DMO") și a unei cerințe de acreditiv documentar pentru vânzările la export. Aceste măsuri ar servi la reducerea prețurilor interne ale cărbunelui și ar oferi un beneficiu utilizatorilor de cărbune, inclusiv industriei oțelului inoxidabil. Cu toate acestea, ancheta a constatat că presupusele măsuri nu au avut nici individual, nici luate împreună, efectul pretins.

(828) Ancheta a stabilit că prețul intern maxim nu s-a aplicat producătorilor-exportatori și nu a oferit niciun avantaj acestora. Prețul maxim reglementat pentru cărbunele termic plafonat la 70 USD pe tonă se aplica numai societăților de energie electrică care vând energie consumatorilor finali (denumite în continuare „societăți de interes public"). Producătorii-exportatori și furnizorii lor afiliați de materiale intermediare au utilizat toată energia electrică produsă de ei înșiși, prin urmare, nu erau „societăți de interes public" și nu au beneficiat de prețul plafonat.

(829) Prin urmare, ancheta nu a putut constata că producătorii-exportatori au beneficiat de această subvenție.

4.8. **Acordarea de terenuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

4.8.1. *Plângerea și sistemul de subvenții*

(830) Reclamantul a susținut că IMIP a canalizat sprijinul direct pe care l-a primit din partea GOID, care a oferit facilități în ceea ce privește terenurile producătorului-exportator cu care este afiliat IMIP. Potrivit reclamantului, achiziționarea de terenuri și îmbunătățirile funciare, precum și acordurile privind închirierea de clădiri sunt facilități importante pe care GOID le-a acordat IMIP și, prin urmare, producătorului-exportator afiliat.

4.8.2. *Temeiul juridic*

(831) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Legea agrară fundamentală nr. 5 din 1960 (denumită în continuare „Legea agrară fundamentală"), toate terenurile și resursele naturale din Indonezia sunt considerate „cadouri de la Dumnezeu" care sunt „controlate de stat". Acest „drept de control" al statului, care constă, printre altele, în reglementarea însușirii și a utilizării terenurilor, este exercitat pentru a obține „prosperitatea maximă a populației".

(832) În conformitate cu articolele 28 și 33 alineatul (3) din Constituția Republicii Indonezia și cu Legea agrară fundamentală, persoanele private au dreptul de a deține un drept de proprietate sub forma deplinei proprietăți a unui teren (*Hak milik*). În plus, există o serie de drepturi de proprietate minore, cum ar fi dreptul de exploatare (*Hak guna usaha* – denumit în continuare „HGU"), dreptul de utilizare (*Hak pakai*, tradus și ca „drept de cultivare") sau dreptul de utilizare a imobilului (*Hak guna bangunan* – denumit în continuare „HGB", tradus, de asemenea, ca „drept de superficie"). Acesta din urmă include dreptul de utilizare și de construire pe o parcelă de teren. În timp ce dreptul de proprietate este rezervat numai persoanelor indoneziene, HGU și HGB sunt disponibile și pentru societățile cu capital străin constituite în Indonezia. Cu toate acestea, în practică, aceste drepturi formale coexistă în continuare cu revendicările funciare obișnuite. Acest lucru se datorează faptului că nu toate parcelele de teren din Indonezia sunt înregistrate oficial, deoarece membrii comunităților cutumiare (*Ulaiat*) nu sunt obligați să își înregistreze parcelele de teren și că dovada drepturilor asupra unei parcele de teren este furnizată de un certificat corespunzător (*Sertifikat*) acordat numai pentru parcelele de teren deja înregistrate. Certificatele diferă în funcție de dreptul pe care îl recunosc, și anume: *Sertifikat hak milik* – denumit în continuare „SHM" pentru proprietate; *Sertifikat hak guna usaha* – denumit în continuare „SHGU" pentru dreptul de exploatare; și *Sertifikat hak guna bangunan* – denumit în continuare „SHGB", pentru dreptul de utilizare a imobilului.

(833) Astfel cum s-a explicat în secțiunea relevantă de mai sus, Parcul Morowali este un parc industrial încorporat în Indonezia sub calificarea specială a unei zone industriale. Prin urmare, la identificarea temeiului juridic care reglementează terenul pe care a fost înființat Parcul Morowali, trebuie să se țină seama nu numai de legile privind proprietatea funciară și amenajarea teritoriului, ci și de reglementările specifice privind zonele industriale.

(834) În ceea ce privește proprietatea funciară și amenajarea teritoriului, printre legile care reglementează teritoriul în care se află IMIP se numără:

— Legea agrară fundamentală, care a abrogat reglementările funciare în vigoare înainte de independența Indoneziei și a stabilit regimul actual al drepturilor de proprietate. În mod similar cu dreptul de folosință a terenurilor în Republica Populară Chineză, HGB poate fi achiziționat numai pentru o perioadă limitată. În Indonezia, această perioadă corespunde unei perioade de maximum 30 ani, care poate fi prelungită cu încă 20 ani;

— Regulamentul guvernamental nr. 40 din 1996, care reglementează transferul de HGU-uri, drepturile de utilizare și HGB;

— Regulamentul guvernamental nr. 24 din 1997 privind înregistrarea terenurilor, care pune bazele procedurilor actuale de înregistrare și certificare funciară;

— Regulamentul guvernamental nr. 26 din 2007 privind gestionarea spațiului;

— Regulamentul guvernamental nr. 26 din 2008 privind planul național de amenajare a teritoriului;

— Regulamentul regenței Morowali nr. 10 din 2012 privind planul de amenajare a teritoriului din Morowali pentru perioada 2012-2032, care prevede amenajarea teritoriului regenței Morowali, și anume al entității subprovinciale în care este situat IMIP;

— Regulamentul prezidențial nr. 17 din 2015 privind Agenția Națională Teritorială (*Badan Pertanahan Nasional* – „BPN"), o agenție din cadrul Ministerului Afacerilor Agrare și Amenajării Teritoriului, care stabilește rolul BPN și al sucursalelor sale locale în procedurile de înregistrare și certificare a terenurilor;

— Regulamentul Guvernului nr. 13 din 2017 privind modificarea Regulamentului guvernamental nr. 26 din 2008 privind planul național de amenajare a teritoriului;

— Regulamentul șefului BPN nr. 1 din 2018 privind orientările pentru dezvoltarea planului regional de amenajare a teritoriului pentru nivelul provincial, al regențelor și municipal, care prevede dispozițiile generale pentru dezvoltarea planului de amenajare a teritoriului la nivelul provinciilor, al regențelor și al districtelor locale;

— Regulamentul regenței Morowali nr. 7 din 2019 privind planul de amenajare a teritoriului din Morowali pentru perioada 2019-2039 și

— Articolele 34-47 din Regulamentul Guvernului nr. 18 din 2021, care au adus completări recente în legătură cu HGB Legea agrară de bază și Regulamentul guvernamental nr. 24 din 1997 privind înregistrarea terenurilor, prelungind durata HGB la 35 ani, durată care poate fi prelungită cu încă 20 ani.

(835) În plus, există două legi relevante ca context, dar care nu se aplică direct Parcului Morowali:

— Legea nr. 2 din 2012 privind achizițiile funciare pentru dezvoltare în interes public, menită să abordeze dificultatea achiziționării de terenuri, generată de sistemul complex al drepturilor de proprietate, pentru proiectele de interes public. Atât IMIP, cât și GOID au confirmat separat că legea nu se aplică Parcului Morowali, deoarece ea se aplică doar pentru 24 sectoare de activitate care nu includ activitățile IMIP. Legea nr. 2 din 2012 a fost modificată ulterior parțial prin Legea nr. 11 din 2020 privind crearea de locuri de muncă („Legea Omnibus"). Legea nr. 2 din 2012 a fost pusă în aplicare prin Regulamentul prezidențial nr. 71 din 2012 privind punerea în aplicare a achizițiilor publice de terenuri pentru dezvoltare în interesul public, care, la rândul său, a făcut obiectul a trei modificări majore, dintre care ultima a fost operată de Regulamentul prezidențial nr. 30 din 2015 privind al treilea amendament la Regulamentul prezidențial nr. 71 din 2012 și

— Regulamentul prezidențial nr. 56 din 2017 privind gestionarea impactului social în procesul de achiziție a terenurilor pentru proiectele strategice naționale, a cărui aplicare la IMIP a fost refuzată de către GOID, deoarece legea se aplică numai achizițiilor de terenuri pentru proiecte strategice naționale de pe terenuri asupra cărora persoanele fizice care locuiesc pe terenurile respective nu pot dovedi că dețin drepturi cutumiare sau de proprietate. Astfel, legea este menită să atenueze efectele strămutării respectivelor persoane. În schimb, persoanele care locuiau pe terenurile achiziționate de IMIP au fost în măsură să își dovedească drepturile cutumiare, ceea ce le-a permis să primească despăgubiri.

(836) În ceea ce privește normele referitoare la reglementarea zonelor industriale, sunt relevante următoarele:

— Regulamentul guvernamental nr. 24 din 2009 privind zonele industriale, în vigoare la data înființării IMIP. Printre dispozițiile sale, articolul 3 alineatul (4) prevedea că „Dezvoltarea zonelor industriale în regența [...] se realizează în conformitate cu amenajarea teritoriului regenței [...]". În plus, articolul 4 adăugat că „Miniștrii, miniștrii de resort, guvernatorii și regenții/primarii, în conformitate cu îndatoririle și autoritățile lor respective, sunt responsabili de realizarea obiectivului de dezvoltare a zonei industriale". În special, potrivit articolul 5

alineatul (2) litera (d), „Competențele [ministrului] sunt exercitate prin: [...] (d) stabilirea unui preț de referință pentru vânzarea sau închirierea de parcele și/sau de clădiri industriale în zonele industriale, la sugestia Echipei naționale [zone industriale]" (Timnas-KI), în timp ce, în conformitate cu articolul 6 litera (b), „[...] guvernatorii sau regenții/primarii asigură: [...] (b) facilitarea achiziționării de terenuri în zona desemnată pentru dezvoltarea unei zone industriale". În plus, articolul 10 prevede că suprafața unei zone industriale trebuie să fie de cel puțin 50 ha, iar articolele 13 și 14 prevăd că fiecare zonă industrială trebuie să solicite obținerea unei licențe de activitate pentru zone industriale, după ce au obținut o aprobare de principiu. În cele din urmă, articolul 18 permite zonelor industriale care dețin o licență de activitate pentru zone industriale să obțină un HGB pe terenul achiziționat și amenajat și să împartă acest HGB între parcelele de teren revândute societăților din zona industrială;

— Acordul dintre GOID și GC privind parcurile industriale integrate Indonezia-China, semnat la Jakarta la 2 octombrie 2013 (a se vedea considerentul 605);

— Decretul ministrului Industriei privind Echipa de cooperare pentru proiectul industrial integrat Indonezia-China nr. 432/M-IND/Kep/7/2014 din 22 iulie 2014 (a se vedea considerentul 638);

— Regulamentul guvernamental nr. 14 din 2015 privind Planul general de dezvoltare a industriei naționale pentru perioada 2015-2035, conform căruia una dintre infrastructurile majore necesare industriei indoneziene sunt terenurile destinate zonelor industriale. Furnizarea de terenuri industriale în Indonezia se realizează prin dezvoltarea zonelor industriale, traduse, de asemenea, ca zone desemnate pentru industrie sau zone cu destinație industrială. În interiorul zonelor industriale sunt identificate terenuri pentru utilizări industriale și terenuri neindustriale. Modelul zonelor industriale are următoarele scopuri: amenajarea terenurilor pentru a pune la dispoziția industriilor terenuri gata de utilizare și/sau gata de construcție, garantând că drepturile și autorizațiile funciare pot fi obținute cu ușurință și asigurând disponibilitatea infrastructurilor și a instalațiilor de care au nevoie investitorii ([212]);

— Declarația comună privind consolidarea parteneriatului strategic cuprinzător dintre Republica Populară Chineză și Republica Indonezia din martie 2015 (a se vedea considerentele 577 și 610) și

— Regulamentul guvernamental nr. 142 din 2015 (a se vedea considerentul 632), care a înlocuit fostul Regulament nr. 24 din 2009, prevede că o entitate, pentru a fi eligibilă să solicite o licență de activitate pentru zone industriale, trebuie să dețină un certificat pentru teren (sau renunțarea la drepturile ocupanților anteriori) în legătură cu parcela sa de teren. Printre mai multe dispoziții ale Regulamentului nr. 142, articolul 4 litera (i) prevede: [Autoritățile ministerului se referă la] „stabilirea unor orientări privind prețul de vânzare de referință sau închirierea blocurilor și/sau a clădirilor industriale în cadrul unei zone industriale, pe baza propunerilor Comitetului pentru zonele industriale", articolul 45 alineatul (1) prevede că „Guvernul poate iniția dezvoltarea unor zone industriale ca infrastructură industrială în cazul în care sectorul privat nu este interesat sau nu este în măsură să dezvolte o zonă industrială; și/sau pentru a accelera răspândirea și distribuția uniformă a zonei industriale". Articolul 48 alineatul (1) prevede: „Guvernul poate efectua achiziții de terenuri în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative privind achizițiile de terenuri".

4.8.3. *Constatările anchetei*

(837) GOID a pus la dispoziția IMIP terenuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată și, prin urmare, societăților afiliate IMIP din grupul IRNC, ca parte a cooperării bilaterale cu GC. Acordul dintre GOID și GC s-a bazat pe acordul Indoneziei de a înființa o zonă industrială specială în Parcul Morowali și de a conferi IMIP gestionarea (a se vedea considerentul 560 și următoarele). Printre condițiile acordului dintre guverne, GOID ar facilita atribuirea contractelor de achiziții publice și achiziționarea de terenuri pentru producătorii-exportatori stabiliți în Parcul Morowali, în conformitate cu Declarația comună din martie 2015 și cu Regulamentul nr. 142 din 2015.

([212]) Ministerul Industriei din Indonezia, *Industry Facts and Figures* (fapte și cifre privind industria), 2017, paginile 34-35, https://kemenperin.go.id/majalah/11/facts-and-figures-industri-indonesia

(838) Ancheta a constatat că GOID a facilitat IMIP obținerea terenului necesar începând cu 2013. Terenul în cauză era proprietatea statului indonezian. IMIP a convenit împreună cu autoritățile locale și cu sprijinul autorităților districtuale Bahodopi cu privire la o plată medie unică pe metru pătrat, cu titlu de compensație, pentru persoanele fizice care utilizau terenul la momentul respectiv.

(839) Ancheta a arătat, de asemenea, că locatarii din Parcul Morowali, inclusiv grupul IRNC, au putut începe să își construiască uzinele înainte de a obține efectiv certificatul legal pentru dreptul de utilizare a imobilului, deoarece IMIP a fost considerat de GOID drept un proiect strategic național ([213]). Pentru unele parcele, în cursul PA a fost disponibil un certificat legal, care corespundea fie unui drept de proprietate deplină, fie unui HGB. Recunoașterea IMIP ca proiect strategic național a oferit o asigurare juridică oficială grupului IRNC că putea începe să construiască pe terenul primit chiar înainte de dobândirea dreptului definitiv asupra terenului. În plus, este general recunoscut faptul că cumpărarea de terenuri în Indonezia este riscantă din cauza dificultăților de obținere și de prezentare a dreptului de proprietate. Eliminarea acestui risc conferă un avantaj decisiv unei investiții preconizate.

(840) GOID a susținut că transferul terenului către IMIP a fost o tranzacție între părți private. Acest lucru este incorect. De fapt, GOID era proprietarul terenului. Faptul că existau săteni care ocupau terenul și că IMIP a plătit sătenilor compensația convenită pentru achiziționarea terenului nu face ca o astfel de tranzacție să fie o tranzacție între două părți private.

(841) Prin urmare, Comisia a concluzionat că GOID a furnizat o contribuție financiară direct către IMIP sub forma furnizării de terenuri de stat în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din regulamentul de bază.

4.8.4. *Avantajul*

(842) Această contribuție financiară conferă un avantaj deoarece IMIP a plătit pur și simplu o compensație convenită în prealabil cu funcționarii GOID locali și districtuali pentru renunțarea la ocuparea terenului, care nu avea legătură cu valoarea reală a terenului sau cu orice considerente de piață. Proprietarul efectiv al drepturilor asupra terenului, și anume GOID, nu a facturat niciodată IMIP pentru valoarea reală a terenului. De asemenea, nu a existat niciun document care să arate că terenul a fost evaluat în mod corespunzător. De fapt, există elemente de probă la dosar că valoarea compensației plătite sătenilor nu avea legătură cu valoarea reală de piață a terenului și cu potențialul acestuia de a fi utilizat ca teren industrial.

4.8.5. *Specificitatea*

(843) Similar finanțării preferențiale, acest sistem este specific atât sectorial, cât și regional, din aceleași motive juridice.

4.8.6. *Avantajul și calcularea valorii subvenției*

(844) Pentru a măsura avantajul primit de producătorul-exportator, Comisia a recurs la o valoare de referință națională pentru terenuri. Cea mai adecvată abordare în acest stadiu a fost compararea valorii terenului amenajat, pregătit pentru construirea unei uzine pe el. Cu toate acestea, Comisia nu a putut considera compensația acordată ca fiind comparabilă cu prețurile plătite pentru tranzacțiile cu terenuri de pe piață. Prin urmare, Comisia a luat în considerare numai costurile de amenajare suportate de IMIP pentru a transforma terenul achiziționat ca pădure și plantație în teren pregătit pentru utilizare industrială. Comisia a comparat aceste costuri cu un raport de evaluare independentă pentru terenurile industriale elaborat pentru Jindal Indonezia. Jindal Indonesia este situată în regența Gresik din provincia Java de Est, iar raportul de evaluare, elaborat o dată la câțiva ani în scopuri contabile și la cererea băncilor creditoare, a evaluat valoarea HGB-urilor deținute de Jindal Indonezia, printre altele prin comparație cu prețurile din tranzacțiile privind HGB-urile pentru terenurile amenajate din zonă. Regența Gresik din Java de Est este o zonă comparabilă cu cea a regenței Morowali din Sulawesi centrală, întrucât are un PIB similar datorită prezenței unui parc industrial, și pentru că ambele teritorii sunt situate departe de capitala Jakarta, ale cărei prețuri pentru terenuri sunt foarte diferite de restul țării. În plus, valoarea din raportul de evaluare al Jindal Indonezia este o estimare prudentă, deoarece se referă numai la HGB-uri, în timp ce, astfel cum s-a menționat, grupul IRNC a achiziționat de la IMIP, în mod variabil, HGB-uri și drepturi de proprietate deplină, cu o valoare mai mare în comparație cu HGB-urile, pentru diferite parcele de teren.

([213]) Articolul 38.4 și articolul 39.1 litera (d) din Regulamentul 142 din 2015 privind zona industrială.

(845) În calcul, în primul rând, valoarea din raportul de evaluare s-a raportat la punctul 2020. Prin urmare, aceasta a fost ajustată cu indicele prețurilor de consum (IPC) pentru a obține valoarea din fiecare an în care grupul IRNC cumpărase o parcelă de teren. Valoarea avantajului a fost stabilită prin deducerea compensației plătite de IMIP din avantajul constatat.

(846) Apoi, costurile pe metru pătrat de amenajare a terenurilor suportate de IMIP au fost comparate cu valoarea raportului de evaluare ajustată la anul corespunzător pentru a obține avantajul pe metru pătrat. Această cifră a fost apoi înmulțită cu suprafața de teren utilizată efectiv de fiecare dintre societățile din grupul IRNC, pentru a aloca fiecăreia dintre societățile din grup avantajul total pentru grup.

(847) Ulterior, avantajul a fost repartizat la PA prin utilizarea duratei de viață economică utilă a terenului, și anume 30 ani. Aceasta corespunde duratei HGB-urilor în Indonezia. Avantajul total primit a fost alocat pe baza utilizării efective pe metru pătrat de către fiecare societate a grupului IRNC din Parcul Morowali.

(848) Numai grupul IRNC a beneficiat de acest sistem de subvenții. Nu s-a constatat niciun avantaj pentru Jindal Stainless Indonesia, deoarece acesta a achiziționat o uzină deja existentă la momentul la care și-a început activitatea.

(849) Rata subvenției stabilită cu privire la această subvenție în cursul perioadei de anchetă pentru grupul IRNC s-a ridicat la:

Acordarea de terenuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

Denumirea societății	Rata de subvenționare
Grupul IRNC	0,83 %

4.8.7. *Observații privind comunicarea constatărilor finale*

(850) GOID și grupul IRNC au susținut că Comisia nu a prezentat dovezi conform cărora terenul era proprietatea statului indonezian și a reamintit că terenul a fost achiziționat de la persoane fizice. GOID a clarificat faptul că acest lucru a fost certificat de guvernul regional, deoarece terenul nu a fost înregistrat ca teren, dar că acest lucru nu înseamnă că achiziția a fost convenită cu autoritățile locale. GOID a afirmat că statul este responsabil numai de administrarea drepturilor de proprietate asupra terenului, inclusiv de certificarea transferului dreptului de proprietate, până la înregistrarea terenului. Această certificare este destinată exclusiv administrării terenurilor. Ambele părți au susținut, de asemenea, că prețul a fost stabilit și convenit între IMIP și proprietarii privați de terenuri, iar GOID a adăugat că tranzacția în cauză este o tranzacție de vânzare și cumpărare, nu o compensație.

(851) Ca răspuns, Comisia a observat că terenul teritoriului în care era stabilit IMIP este un teren de stat („Tanah Negara") cu statutul de fost teren *Swapraja*. Acest termen se referă la terenurile care, înainte de independența Indoneziei, aparțineau sultanatelor sau regatelor locale care beneficiau de un anumit grad de autoguvernare. După independență, aceste zone și comunitățile cutumiare care trăiesc în zonele respective au păstrat încă un anumit grad de autonomie parțială.

(852) Legea agrară fundamentală, adoptată în 1960, prevedea că terenurile *Swapraja* puteau fi transformate în terenuri private până în 1980. Netransformarea terenului în cauză în teren privat a condus, după 1980, la dobândirea de către GOID a dreptului de a administra și de a gestiona fostul teren *Swapraja*, care a devenit, astfel, teren de stat. Întrucât comunitățile cutumiare nu sunt obligate să înregistreze terenul, această modificare a statutului terenului a creat suprafețe mari de teritoriu național în care parcelele de teren nu sunt înregistrate. Absența înregistrării implică faptul că membrii comunităților cutumiare care locuiesc pe teritoriile respective nu dețin niciun certificat care să le ateste drepturile asupra terenului pe care locuiesc. Această situație nu împiedică membrii comunităților cutumiare să demonstreze că utilizează cutumiar o parcelă de teren.

(853) Cu toate acestea, drepturile comunităților cutumiare, chiar și atunci când sunt recunoscute, coexistă în continuare cu dreptul GOID de a administra și de a gestiona terenul fostei *Swapraja*. De fapt, terenul transferat către IMIP a fost etichetat în mod clar ca „teren de stat" (Tanah Negara). Într-adevăr, articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul guvernamental al Republicii Indonezia nr. 24 din 1997 privind înregistrarea terenurilor prevede în mod clar: „Terenurile de stat (Tanah Negara) sau terenurile **controlate direct** de stat sunt terenuri care **nu** sunt deținute în temeiul unui anumit drept funciar."

(854) În consecință, membrii comunităților cutumiare pot renunța la utilizarea cutumiară a terenului și pot primi compensații pentru aceasta, dar GOID este cel care păstrează dreptul de a vinde/transfera efectiv terenul. Ca atare, GOID a trebuit să își dea consimțământul pentru tranzacție.

(855) În plus, articolul 43 din Legea agrară din 1960 prevede că: „În ceea ce privește terenurile controlate direct de stat, dreptul de utilizare poate fi transferat unei alte părți numai cu permisiunea funcționarului autorizat". Pe această bază, Comisia a concluzionat că este la latitudinea GOID să decidă dacă terenul va fi transferat sau nu către IMIP.

(856) În contextul înființării IMIP, GOID a intervenit în mod activ în mai multe moduri pentru a achiziționa terenul pentru IMIP, în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) și cu articolul 45 alineatul (1) din Regulamentul 142 din 2015.

(857) În primul rând, GOID a modificat amenajarea teritoriului zonei Morowali, modificând destinația terenului din teren agricol în teren industrial, în special în legătură cu un proiect privind nichelul. Într-adevăr, articolul 28 din Regulamentul regenței Morowali nr. 10 din 2012 a desemnat districtul Bahodopi drept zonă de exploatare minieră a nichelului, și anume entitatea sub-regentă în care se află IMIP. În plus, articolul 29 din același regulament al regenței Morowali a desemnat districtul Bahodopi inclusiv drept zonă industrială „bazată pe materii prime miniere". La un nivel mai general, regența Morowali a identificat o „zonă industrială vastă din districtul Bahodopi" ca fiind o „zonă strategică a regenței din punctul de vedere al utilizării resurselor naturale" (articolul 37). În cele din urmă, articolul 9 din același regulament al regenței Morowali a identificat districtul Bahodopi ca fiind zona în care se află un terminal special al portului minier. Această schimbare de utilizare nu a lăsat sătenilor nicio altă opțiune decât să renunțe la dreptul lor de a ocupa și de a-și utiliza terenurile, deoarece nu le mai puteau utiliza pentru activități agricole.

(858) În al doilea rând, IMIP a contactat autoritățile locale din zonă, și anume primarii din satele situate în zonă, și a convenit cu acestea asupra unei compensații care să fie acordată persoanelor pe care șefii satelor le-au identificat ca ocupanți ai parcelelor de teren din zonă. În cadrul acestui proces, trebuie subliniate trei elemente: (i) IMIP a convenit asupra compensației cu șefii satelor, inclusiv cu sprijinul funcționarilor GOID din districtul Bahodopi, deoarece contractele arată că aceștia au asistat ulterior la tranzacție și au certificat utilizarea și dreptul aferent la despăgubiri pentru săteni; (ii) parcelele de teren ai căror ocupanți au fost identificați de șefii satelor au aproximativ aceeași suprafață (aproximativ 20 000 de metri pătrați fiecare); și (iii) compensațiile din contracte reprezintă, de fapt, un preț mediu unic pe metru pătrat și nu este definit cu cuvântul indonezian pentru „preț" (*Harga*), ci cu cuvântul indonezian pentru „compensare" (*Ganti rugi*).

(859) Elementele de probă au demonstrat că procesul de achiziționare a terenului de către IMIP a fost, de fapt, un proces în care statul furnizează terenul către IMIP fără nicio contraprestație, numai cu cerința de a plăti compensația convenită sătenilor. IMIP a convenit cu autoritățile locale, inclusiv cu sprijinul autorităților districtuale Bahodopi, cu privire la o compensație medie unică pe metru pătrat pentru persoanele fizice în proprietatea cărora se află terenul. Dreptul la compensație a fost recunoscut de autoritatea locală și districtuală prin recunoașterea utilizării continue a terenului, în absența unui titlu oficial.

(860) Pe această bază, afirmațiile GOID și IRNC sunt respinse.

(861) GOID și grupul IRNC au susținut, de asemenea, că valoarea de referință utilizată se referea la terenuri amenajate, în timp ce terenurile achiziționate de IMIP constau în păduri și plantații.

(862) Într-adevăr, Comisia a utilizat o valoare de referință pentru terenurile amenajate. Cu toate acestea, în ceea ce privește IMIP, Comisia a inclus în calcul costul inițial al terenului plus costurile de amenajare pentru acest teren, astfel cum au fost raportate chiar de IMIP. Prin urmare, Comisia a comparat costul terenurilor amenajate pentru IMIP cu costul public al terenurilor amenajate. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

(863) În cele din urmă, grupul IRNC a contestat ajustarea valorii de referință pe baza IPC, deoarece terenul este un bun de capital, nu un bun de consum și, prin urmare, CPI nu include prețurile terenurilor.

(864) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. IPC este un bun indiciu al inflației generale a prețurilor în economie, în ansamblu, inclusiv în raport cu prețurile terenurilor. Într-adevăr, IPC conține, printre alți factori, prețurile de închiriere, care oferă un bun indiciu al evoluției prețurilor terenurilor și bunurilor imobiliare. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

4.9. **Furnizarea de resturi de oțel inoxidabil contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

(865) Ancheta a stabilit că producătorii-exportatori nu au achiziționat resturi de oțel inoxidabil. Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu este necesar să se investigheze în continuare acest sistem.

4.10. **Furnizarea de energie electrică contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

(866) Ancheta a arătat că un producător-exportator și-a autogenerat necesarul de energie electrică, iar celălalt a cumpărat-o la prețurile pieței. Prin urmare, nu le-a fost acordată nicio subvenție în legătură cu furnizarea de energie electrică și nu a existat nicio subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii în ceea ce privește furnizarea de energie electrică.

4.11. **Furnizarea de gaze contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

(867) Ancheta a arătat că un producător-exportator nu a cumpărat gaze, în timp ce celălalt a cumpărat gaze la prețurile pieței. Prin urmare, nu le-a fost acordată nicio subvenție în legătură cu furnizarea de energie electrică și nu a existat nicio subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii în ceea ce privește furnizarea de energie electrică.

4.12. **Venituri publice nepercepute sau necolectate, în mod normal exigibile**

4.12.1. *Exonerare temporară pentru impozitul pe profit*

(868) Reclamantul susține că GOID acordă exonerări fiscale temporare societăților supuse impozitării care efectuează investiții în așa-numitele „industrii inovatoare”. Reclamantul susține că regulamentul respectiv definește „industriile inovatoare” ca fiind „industriile caracterizate prin conectivitate extinsă, crearea de valoare adăugată și externalitate ridicată, introducerea de noi tehnologii și de valoare strategică pentru economia națională”. Printre alte sectoare, aceste „industrii inovatoare” includ industriile din amonte ale metalelor de bază siderurgice și non-siderurgice.

(a) *Temeiul juridic*

(869) Temeiul juridic al acestui program este Regulamentul ministrului de finanțe nr. 150/PMK.010/2018 (MOF 150/2018) privind administrarea mecanismului de deducere a impozitului pe profit. În 2020, programul a fost reînnoit prin MOF nr. 130/2020.

(b) *Constatările anchetei*

(870) Comisia a constatat că, la 9 august 2019, IRNC a beneficiat de o facilitate fiscală de la Direcția Generală Impozitare, care permite reducerea venitului net impozabil pentru produsele din feronichel cu 100 % pentru primii 7 ani și cu 50 % pentru următorii 2 ani.

(871) Celelalte entități care fac parte din grupul IRNC și care au o uzină de feronichel nu au beneficiat de acest sistem.

(872) IRNC a explicat că acest program era aplicabil numai uneia dintre uzinele sale, și anume uzina de feronichel. IRNC a prezentat Decizia directorului general pentru impozite NUMBER KEP-161/PJ/2020 privind stabilirea utilizării facilității de deducere a impozitului pe profit pentru centrala sa de feronichel.

(873) Acest sistem este disponibil pentru societățile supuse impozitării care fac noi investiții în „industriile inovatoare”. În conformitate cu articolul 1 din MOF 150/2018, „industriile inovatoare” sunt industrii caracterizate prin conectivitate extinsă, crearea de valoare adăugată și externalitate ridicată, introducerea de noi tehnologii și de valoare strategică pentru economia națională. Conform MOF 150/2018 printre industriile inovatoare se numără industria metalelor de bază din amonte: (i) siderurgică; sau (ii) non-siderurgică, cu sau fără instalații integrate de prelucrare a produselor derivate.

(874) Pentru a beneficia de reducerea impozitului pe profit, contribuabilii trebuie: (1) să aibă statutul de entitate juridică indoneziană; (2) să efectueze o investiție care este o investiție nouă și care nu a beneficiat de o reducere a impozitului pe profitul întreprinderilor/căreia nu i s-a refuzat o astfel de reducere; (3) investiția trebuie realizată într-o industrie care se califică drept „industrie inovatoare”; (4) noua investiție este de minimum 100 miliarde IDR; și (5) contribuabilul trebuie să respecte raportul datorii/capitaluri proprii stabilit în regulament.

(c) *Concluzie*

(875) Comisia a considerat că acest sistem constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece există o contribuție financiară sub forma unor venituri la care GOID renunță, ceea ce creează un avantaj pentru societatea beneficiară. Avantajul pentru beneficiari este egal cu impozitul care nu mai trebuie plătit.

(876) Sistemul este specific deoarece este disponibil numai pentru anumite societăți care își desfășoară activitatea în anumite sectoare care sunt calificate drept „industrii inovatoare" în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază.

(d) *Avantajul și calcularea valorii subvenției*

(877) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în raport cu avantajul conferit beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Avantajul a fost calculat ca diferența dintre impozitul pe profit de plătit în absența facilității de deducere a impozitului pe profit și impozitul pe profit plătit în PA.

(878) Rata subvenției stabilită pentru acest sistem specific s-a ridicat la 1,65 % pentru grupul IRNC.

4.12.2. *Facilitatea de reducere a impozitului pe profit*

(879) Reclamantul a susținut că acest sistem acordă facilități fiscale pentru investiții în anumite domenii de activitate și sau în anumite regiuni pentru a stimula investițiile directe străine și interne în Indonezia.

(a) *Temeiul juridic*

(880) Sistemul se bazează pe Regulamentul ministrului de finanțe nr. 89/PMK.010/2015 ([214]) privind procedurile de acordare a facilităților fiscale pentru investiții în anumite domenii de activitate și/sau în anumite regiuni și de transfer de active și sancțiuni pentru contribuabilii naționali care beneficiază de facilități fiscale.

(b) *Constatările anchetei*

(881) Pentru a beneficia de acest sistem, beneficiarii trebuie să prezinte un plan de investiții care să includă detaliile investiției și valoarea totală a investiției, sub rezerva aprobării și monitorizării de către GOID.

(882) Ancheta a arătat că SMI, o societate afiliată IRNC care furnizează materii prime către IRNC pentru fabricarea SSCR, a beneficiat de acest sistem. La 24 iulie 2017, SMI a obținut o deducere fiscală pentru investiții de capital specifice și/sau pentru instalațiile din zone specifice, pe baza scrisorii ministrului de finanțe nr. 170/KM.3/2017 pentru vânzările de oțel inoxidabil, începând de la momentul în care societatea a început să producă în scop comercial oțel inoxidabil, la 31 august 2018. Pe baza acestei scrisori, societatea este eligibilă, printre altele: (a) să obțină o reducere a venitului impozabil net de 30 % din investiții în active corporale, inclusiv terenuri utilizate pentru activitatea principală a societății și taxe pe o perioadă de 6 ani, de 5 % pe an, calculate de la data la care societatea și-a început producția comercială și (b) amortizarea accelerată a imobilizărilor corporale obținută în legătură cu noi investiții de capital și/sau extinderea cu o durată de viață utilă și un tarif de amortizare.

(c) *Concluzie*

(883) Comisia a considerat că acest sistem constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece există o contribuție financiară sub forma unor venituri la care GOID renunță, ceea ce creează un avantaj pentru societatea beneficiară. Avantajul pentru beneficiari este egal cu impozitul care nu mai trebuie plătit.

(884) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a considerat, prin urmare, că acest sistem conferă un avantaj producătorului-exportator deoarece el se află într-o situație financiară mai bună decât în absența sistemului. De fapt, în absența sistemului, aceasta ar fi plătit un impozit pe profit suplimentar.

([214]) https://www.kemenkeu.go.id/media/6702/regulation-of-minister-of-finance-of-the-republic-of-indonesia-number-89-pmk010-2015.pdf

(885) Sistemul este specific deoarece este disponibil numai pentru anumite societăți, în funcție de activitățile lor comerciale, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază.

(d) *Avantajul și calcularea valorii subvenției*

(886) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în raport cu avantajul conferit beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Avantajul a fost calculat ca diferența dintre impozitul pe profit de plătit în absența facilității de deducere a impozitului pe profit și impozitul pe profit plătit în PA.

(887) Rata subvenției stabilită pentru acest sistem specific s-a ridicat la 0,06 % pentru grupul IRNC.

4.12.3. *Scutirea de taxe la import pentru utilaje*

4.12.3.1. pentru construirea de instalații de producție

(888) Acest program prevede o scutire de la tarifele de import pentru importurile de utilaje și echipamente utilizate la construirea instalațiilor de producție.

(a) *Temeiul juridic*

(889) Regulamentul ministrului de finanțe 176/PMK.011/2009 privind scutirea de taxe la import pentru importurile de utilaje, bunuri și materiale destinate creării sau dezvoltării industriei în cadrul investițiilor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul MOF nr. 76/PMK.011/2012 și Regulamentul MOF nr. 188/PMK.010/2015.

(890) În conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul 176/2009, scutirea poate fi acordată pentru achiziționarea de utilaje, bunuri și materiale care: nu sunt produse pe plan intern; nu sunt produse pe plan intern, dar nu îndeplinesc specificațiile cerute; sau sunt produse pe plan intern, dar într-un număr insuficient.

(b) *Constatările anchetei*

(891) Ancheta a arătat că IRNC și cele patru societăți afiliate (GCNS, ITSS, SMI și ITS) au beneficiat de scutirea de taxe la import pentru importurile de utilaje în timpul etapei de construcție a instalațiilor până la momentul începerii producției. În consecință, taxele de import nu au fost plătite pentru utilajele importate în cursul perioadelor respective de construcție a acestor instalații.

(892) Pentru a beneficia de această scutire, societatea a trebuit să obțină o scrisoare de confirmare din partea autorității locale responsabile cu proiectul, care trebuie să fie prezentată autorității vamale locale.

(893) În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul nr. 176/2009, avantajul este disponibil numai pentru societățile care produc bunuri sau servicii în anumite sectoare. Pentru industriile producătoare de servicii, sectoarele sunt: turism și cultură, transport, sănătate publică, minerit, construcții, telecomunicații.

(894) Sistemul vizează facilitarea importului de bunuri, în special de utilaje care nu sunt disponibile pe piața internă. Astfel cum se explică în Planul general de accelerare și extindere a dezvoltării economice a Indoneziei pentru perioada 2011-2025 („MP3EI"), care vizează punerea în aplicare a Planului național de dezvoltare pe termen lung pentru perioada 2005-2025, principalele puncte pentru obiectivele de dezvoltare ale țării pentru 2025 includ următoarele: 1) „creșterea valorii adăugate și extinderea lanțului valoric pentru procesele de producție industrială [și] creșterea capacității industriei de a accesa și de a utiliza resursele naturale" și 3) „promovarea consolidării sistemului național de inovare în domeniile de producție [și] prelucrare, [...] către o economie bazată pe inovare" ([215]).

([215]) *Master Plan for Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development* (Planul general pentru accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei) 2011-2025 („MP3EI"), pagina 15.

(895) Planul general menționează, de asemenea, că, în ceea ce privește provocările cu care se confruntă țara, „structura economică actuală a Indoneziei se concentrează în principal pe agricultură și pe industriile care extrag și recoltează resurse naturale. Există doar sectoare limitate care se concentrează asupra produselor cu valoare adăugată” ([216]). Conform planului, „pentru a stimula creșterea economică în Indonezia, aceasta va depinde de participarea sectorului privat, care include întreprinderi deținute de stat și investitori privați interni și străini” ([217]).

(896) Sectorul siderurgic este una dintre cele 22 de activități economice principale care alcătuiesc cele 8 programe majore care urmează să sprijine accelerarea și extinderea dezvoltării economice în Indonezia ([218]). În plus, planul explică faptul că este esențial ca țara să dezvolte în continuare producția în aval. Potrivit acestuia, „fără mai multe activități în aval, Indonezia va pierde oportunitatea de a crește marjele de ocupare a forței de muncă și de profit în lanțul valoric din cauza absenței industriilor de prelucrare în aval a minereului de fier și a nisipului cu conținut de fier” ([219]).

(897) În acest context, sistemul de scutire de taxe ar trebui să fie considerat direcționat către anumite sectoare ale economiei, deoarece condițiile sale urmăresc să ofere sprijin unui anumit număr de industrii, în conformitate cu obiectivul de a obține o valoare adăugată suplimentară din resurse naturale. În special, efectul combinat al cerințelor de înființare a unei instalații noi, împreună cu indisponibilitatea națională a utilajului importat, fac ca sistemul să fie aplicabil numai anumitor sectoare, cum ar fi producția de oțel și transformarea nichelului, în care politica guvernamentală urmărește să încurajeze transformarea suplimentară în aval a resurselor naturale.

(898) Prin urmare, ținând seama de cerințele juridice menționate mai sus, care pun la dispoziție sistemul numai societăților producătoare sau societăților care prestează servicii în anumite sectoare selectate, sistemul trebuie considerat specific, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază.

(899) Chiar dacă se consideră că condițiile juridice de eligibilitate în temeiul sistemului de scutire de taxe ar putea sugera apariția unui sistem cu aplicare generală, sistemul ar fi considerat în continuare specific *de facto*, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază, deoarece, astfel cum s-a explicat mai sus, sistemul este conceput să fie disponibil în practică numai pentru un număr selectat și limitat de întreprinderi care își desfășoară activitatea în anumite sectoare industriale, în conformitate cu obiectivele menționate mai sus ale politicii industriale și economice a Indoneziei.

(c) *Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază*

(900) IRNC și societățile sale afiliate au importat toate echipamentele de la societăți afiliate din China. În plus, grupul IRNC a susținut că, datorită Acordului de liber schimb dintre Indonezia și China, nu a trebuit să plătească taxe la import pentru aceste echipamente. Această afirmație a fost respinsă deoarece nu a fost susținută cu elemente de probă.

(901) Într-adevăr, ancheta a arătat că societățile afiliate de la care grupul IRNC a importat echipamentele nu erau producătorii efectivi ai echipamentelor. Societatea a susținut că originea echipamentelor a fost China; cu toate acestea, Comisia nu a prezentat niciun element de probă în acest sens. Deși era clar că echipamentul a fost expediat din China, IRNC a refuzat să prezinte facturile din țara de origine reală a echipamentelor.

(902) Prin urmare, Comisia a informat grupul IRNC că ar putea fi nevoită să recurgă la utilizarea datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește sistemul de subvenții în cauză. Grupul IRNC a susținut că părțile afiliate chineze nu intrau în domeniul de aplicare al anchetei, deoarece nu se aflau nici pe teritoriul, nici sub jurisdicția GOID și, prin urmare, nu au fost obligate să furnizeze facturile de la producătorul inițial sau de la țara de origine. În plus, s-a afirmat că dovada originii era reprezentată de faptul că, în declarația vamală, China era menționată drept țara de origine a mărfurilor.

([216]) *Master Plan for Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development* (Planul general pentru accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei) 2011-2025 („MP3EI”), pagina 19.

([217]) *Master Plan for Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development* (Planul general pentru accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei) 2011-2025 („MP3EI”), pagina 20.

([218]) *Master Plan for Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development* (Planul general pentru accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei) 2011-2025 („MP3EI”), pagina 22. Nichelul este, de asemenea, inclus pe această listă.

([219]) *Master Plan for Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development* (Planul general pentru accelerarea și extinderea dezvoltării economice a Indoneziei) 2011-2025 („MP3EI”), pagina 67.

(903) În timpul VLD a GOID, GOID a fost invitat să explice modul în care originea utilajelor importate de grupul IRNC a fost stabilită la momentul importului. GOID a explicat că grupul IRNC ar fi trebuit să furnizeze Comisiei formularul BC2.3 și scrisoarea oficială de declarare a originii echipamentului din țara de origine și a solicitat Comisiei să solicite grupului IRNC să prezinte astfel de informații.

(904) Grupul IRNC nu a prezentat niciun document care să indice originea echipamentelor, precum și a pieselor de schimb legate de aceste echipamente, cu excepția declarației vamale. Prin urmare, în absența informațiilor solicitate, Comisia a considerat că nu a primit informații esențiale și necesare relevante pentru acest aspect al anchetei. Prin urmare, Comisia a aplicat articolul 28 din regulamentul de bază și s-a bazat pe datele disponibile cu privire la aceste puncte.

(d) *Concluzie*

(905) Prin urmare, în absența oricăror informații din dosar care să indice că aceste echipamente au fost într-adevăr fabricate în China, Comisia a concluzionat că era aplicabilă o taxă la import, și anume de 5 %, pe baza codului SA al echipamentului.

(906) Acest program oferă o contribuție financiară sub formă de venituri la care GOID renunță în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), întrucât grupul IRNC este scutit de la plata tarifelor de import care, în mod normal, ar fi datorate. De asemenea, acesta acordă un avantaj societăților beneficiare în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(907) Programul este specific deoarece numai industriile menționate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 176/2009 pot beneficia de acesta și numai mărfurile care nu pot fi produse în Indonezia sau care sunt produse în cantități insuficiente sau cu o calitate adecvată pot fi eligibile pentru acest program.

(e) *Avantajul și calcularea valorii subvenției*

(908) Valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează pe baza avantajului conferit beneficiarilor, a cărui existență este constatată în cursul perioadei de anchetă. Avantajul conferit beneficiarilor se consideră a fi valoarea scutirii de taxe pentru echipamentele importate. Pentru a garanta faptul că valoarea care face obiectul măsurilor compensatorii vizează numai perioada de anchetă, avantajul primit a fost amortizat pe durata de viață utilă a echipamentului, în conformitate cu procedurile contabile obișnuite ale societății.

(909) Valoarea subvenției stabilite pentru acest sistem specific s-a ridicat la 0,16 % pentru grupul IRNC.

4.12.3.2. Construirea/dezvoltarea industriei/industriei serviciilor

(910) Ancheta a arătat că Jindal Indonesia ar fi putut beneficia de o scutire parțială de taxe la import în temeiul Decretului ministrului de finanțe nr. 135/KMK.05/2000. Articolele 2 și 3 din decret precizează că, în cazul în care taxa la import este mai mare de 5 %, solicitantul care a obținut scutirea de taxe la import va trebui să plătească doar o taxă de import de 5 %. Cu toate acestea, în cazul în care taxa de import este mai mică de 5 %, taxa respectivă va rămâne aplicabilă.

(911) Ancheta a arătat că acest avantaj potențial a fost foarte scăzut (0,02 %). Având în vedere faptul că acesta a fost singurul program de care a beneficiat Jindal Indonezia în cursul perioadei de anchetă și având în vedere avantajul potențial scăzut, Comisia nu a investigat în continuare acest sistem.

4.12.3.3. Zonă sub control vamal

(912) Zonele sub control vamal sunt definite ca zone din interiorul teritoriului vamal al Indoneziei în care taxele la import pentru mărfurile importate sunt suspendate. Mărfurile importate pot fi bunuri de capital, materii prime și materiale auxiliare.

(a) *Temeiul juridic*

— Regulamentul nr. 147/PML.04/2011 al Ministerului de Finanțe, modificat ulterior prin Regulamentele nr. 255/PPMK.04/2011 și nr. 120/PMK.04/2013 ale Ministerului de Finanțe

— Regulamentul Ministerului de Finanțe nr. 131 din 2018 privind zonele sub control vamal

(b) *Constatările anchetei*

(913) Ancheta a arătat că IRNC și societățile sale afiliate (GCNS, ITSS, SMI și TSI) operează într-o zonă sub control vamal din septembrie 2018 și au beneficiat, începând din acel moment, de acest program.

(914) În cadrul zonei sub control vamal, procesul de import este suspendat până în momentul când societățile vând produsele finite pe teritoriul Indoneziei. IRNC și societățile sale afiliate beneficiază de o suspendare totală (100 %) a plății taxelor de import datorate pentru mărfurile importate în zona lor sub control vamal (utilaje, piese de schimb și materii prime), atât timp cât aceste mărfuri (i) sunt utilizate în activitățile ulterioare de producție ale IRNC; și (ii) produsele finite fabricate împreună cu acestea sunt destinate pieței de export.

(915) Dacă un produs rămâne în zona sub control vamal (de exemplu utilaje) sau este exportat direct, taxa la import nu va fi niciodată exigibilă.

(916) În conformitate cu articolele 3, 4, 16 și 20 din Regulamentul 131/2018, se aplică următoarele cerințe: (1) a fi o societate indoneziană; (2) a fi stabilit într-o zonă industrială sub control vamal din Indonezia; (3) a desfășura activități de producție în zona sub control vamal sau a fi o centrală electrică în zona sub control vamal; (4) a importa materii prime sau produse (semi)finite în vederea prelucrării lor ulterioare; (5) a exporta produsele finite fabricate împreună cu mărfurile importate.

(917) În cursul VLD, GOID a explicat că nu au existat zone predefinite ale teritoriului Indoneziei identificate ca zone sub control vamal, ci mai degrabă societățile pot depune cereri și, dacă cererea este acceptată, spațiile lor devin zone sub control vamal. În plus, s-a afirmat că existau aproximativ 1 300 de zone sub control vamal. GOID a explicat că Parcul Morowali nu era o zonă sub control vamal, deoarece statutul de zonă sub control vamal nu a fost acordat unui parc industrial. Fiecare societate situată într-un parc industrial trebuie să solicite separat statutul de zonă sub control vamal. În plus, s-a explicat că, pentru a beneficia de acest program, peste 50 % din producția anuală totală trebuie să fie exportată în afara Indoneziei.

(918) Grupul IRNC este orientat spre export. Cu toate acestea, cantități mici de produse au fost vândute și pe piața internă. Ancheta a arătat că societățile plătiseră taxe de import pentru materia primă importată utilizată pentru fabricarea produselor vândute pe piața internă. Societățile au transmis plata acestor cuantumuri. Cu toate acestea, societățile nu instituiseră un sistem adecvat pentru a verifica corectitudinea conținutului de materii prime importate în valoarea produselor vândute pe piața internă. De exemplu, IRNC a prezentat un fișier Excel pentru calcularea taxelor vamale datorate, dar nu a fost în măsură să explice procentajele fiecărei materii prime utilizate în procesul de fabricație. S-a afirmat că aceasta se baza pe propriile calcule, iar autoritățile vamale au trebuit să aprecieze dacă calculele erau pertinente. În plus, GOID a explicat că nu există orientări pentru astfel de calcule.

(919) În plus, societățile afiliate vindeau între ele produse care includeau materii prime importate, dar nu au declarat entității cumpărătoare valoarea taxelor vamale.

(920) Ancheta a arătat, de asemenea, că TSI a plătit taxe de import pentru utilajele importate utilizate pentru producerea de energie electrică. În timpul VLD, GOID a explicat că zona sub control vamal este legată de licența industrială și că societatea avea două licențe comerciale, una pentru activitatea sa siderurgică, iar cealaltă pentru producția de energie electrică, zona sub control vamal aplicându-se numai primei. În cursul VLD, TSI a prezentat un document care indica limitele zonei sub control vamal și a confirmat faptul că acesta se aplica numai utilajelor importate pentru feronichel și nu pentru producerea de energie electrică.

(921) S-a explicat, de asemenea, că acest sistem era disponibil numai pentru societățile care au importat mărfuri în Indonezia pentru prelucrare ulterioară. Prin urmare, un simplu importator nu poate solicita obținerea statutului de zonă sub control vamal.

(c) *Concluzie*

(922) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că acordarea derogării menționate mai sus este în întregime la latitudinea GOID.

(923) În plus, Comisia a considerat că scutirea de taxe la import pentru inputuri acordată de sistemul zonelor sub control vamal constituie o contribuție financiară din partea GOID pentru producătorii-exportatori sub forma unor încasări care sunt anulate.

(924) Prin urmare, Comisia a concluzionat că scutirea de taxe la import pentru factorii de producție reprezintă încasări care sunt anulate sau nepercepute în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul (ii) din regulamentul de bază.

(925) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a considerat, prin urmare, că acest sistem conferă un avantaj producătorilor-exportatori deoarece aceștia se află într-o situație financiară mai bună decât s-ar fi aflat în absența sistemului.

(926) Sistemul este specific deoarece este disponibil numai anumitor societăți, în funcție de performanța lor la export și de amplasarea în anumite zone geografice aflate sub jurisdicția autorității care acordă subvenția, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din regulamentul de bază.

(d) *Observații privind comunicarea constatărilor finale*

(927) Grupul IRNC a susținut că nu ar trebui calculat niciun avantaj pentru factorii de producție importați din China, Australia și Vietnam din cauza existenței unor acorduri de liber schimb între Indonezia și aceste țări.

(928) Această afirmație a fost considerată justificată pentru Australia și Vietnam și, prin urmare, Comisia a revizuit valoarea subvenționării din cadrul sistemului de subvenții respectiv. Cu toate acestea, Comisia nu a acceptat afirmația cu privire la piesele de schimb importate din China. Într-adevăr, Comisia a observat că marea majoritate a articolelor importate din China erau piese de schimb achiziționate de la societăți afiliate. Astfel cum s-a subliniat în considerentele 899 și 903, aceste piese de schimb au vizat utilaje pentru care Comisia a contestat originea și pentru care Comisia a concluzionat că era aplicabilă o taxă la import, și anume de 5 %, pe baza codului SA al echipamentului. *Mutatis mutandis*, acest lucru se aplică și pieselor de schimb care sunt legate de aceste echipamente.

(929) Grupul IRNC a susținut că sistemul zonelor sub control vamal constituie o subvenție la export și, prin urmare, ar trebui să fie calculat pe baza cifrei de afaceri la export și, ulterior, dedus din taxele de dumping și de subvenție combinate.

(930) Această afirmație a fost considerată justificată în ceea ce privește materiile prime utilizate în producția de produse finite exportate. Prin urmare, Comisia a recalculat marja de subvenție respectivă.

(e) *Avantajul și calcularea valorii subvenției*

(931) Avantajul a fost calculat ca diferența dintre valoarea taxelor la import datorate în cursul perioadei de anchetă și valoarea reală a taxelor la import plătite în cursul perioadei de anchetă. Valoarea subvenției stabilite pentru acest sistem specific pentru grupul IRNC s-a ridicat la 0,28 % pentru piesele de schimb și la 0,90 % pentru materiile prime.

4.12.4. *Scutirea de TVA pentru utilaje*

(932) Reclamantul a susținut că producătorii-exportatori au beneficiat de scutirea de TVA pentru importurile de utilaje. Ancheta a stabilit că administrația fiscală indoneziană a plătit la timp rambursările de TVA prezentate de societăți în cursul PA pentru excedentul de TVA plătit. Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu există subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii legate de aceste scutiri de TVA.

4.12.5. *Taxa pe terenuri și clădiri (denumită în continuare „PBB") pentru industria minieră*

(933) Reclamantul a susținut că GOID a redus valoarea impozabilă a terenurilor și clădirilor aparținând industriei miniere și industriei sale din aval. Cu toate acestea, Comisia nu a găsit nicio dovadă a subvenționării pentru aceste sisteme.

4.12.6. *Concluzie privind subvenționarea*

(934) Comisia a calculat valoarea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii pentru societățile cooperante, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, prin examinarea fiecărei subvenții sau a fiecărui program de subvenționare, și a adunat aceste cifre pentru a calcula valoarea totală a subvenției, pentru fiecare producător-exportator, pentru perioada de anchetă. Pentru a calcula subvenționarea globală, Comisia a calculat mai întâi procentul subvenției: valoarea subvenției ca procent din cifra de afaceri totală a societății. Acest procent a fost utilizat în continuare pentru a calcula subvenția alocată exporturilor de produs în cauză către Uniune pe durata perioadei de anchetă. Ulterior a fost calculată valoarea subvenției pe tonă de produs în cauză exportat către Uniune în cursul perioadei de anchetă, iar ratele de mai jos au fost calculate ca procentaj din valoarea „Cost, asigurare și navlu" (CIF) a acelorași exporturi pe tonă.

(935) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul a observat că constatările Comisiei au arătat că marea majoritate a subvențiilor identificate pentru producătorii-exportatori integrați afectează etapele din amonte ale procesului de producție a SSCR. Potrivit reclamantului, acest lucru înseamnă că producătorul indonezian neintegrat de SSCR – Jindal Indonesia – ar fi putut beneficia, de asemenea, de subvențiile acordate producătorilor indieni și/sau indonezieni din amonte. Acest lucru s-ar putea întâmpla în cazul vânzărilor interne de produse din amonte de la grupul IRNC către Jindal Indonezia sau în cazul achizițiilor de către Jindal Indonezia de produse subvenționate din amonte de origine indiană.

(936) Grupul Jindal și Jindal Indonesia au răspuns că nu există niciun temei juridic pentru astfel de repercusiuni pentru Jindal Indonesia și că, în orice caz, nu există nicio astfel de repercusiune.

(937) Pe baza analizei procesului de producție al Jindal Indonezia și a achizițiilor de materii prime ale societății în cursul PA, Comisia a concluzionat că societatea nu ar fi putut beneficia de achizițiile de produse subvenționate din amonte de origine indoneziană.

(938) Cu toate acestea, Jindal Indonesia a achiziționat produse în amonte, și anume rulouri laminate la cald, de la o societate afiliată din India, care este posibil să fi beneficiat de furnizarea de minereu de crom de către GI contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată (a se vedea secțiunea 3.3.2). În această privință, Comisia nu a putut face nicio constatare, deoarece nu existau suficiente informații la dosar cu privire la această chestiune. Prin urmare, afirmația reclamantului a fost respinsă.

(939) Reclamantul a susținut, de asemenea, că exporturile masive din Indonezia nu sunt o consecință accidentală a politicii sale în industria oțelului inoxidabil, ci mai degrabă chiar scopul acesteia. Acest lucru ar face ca multe sisteme să depindă *de facto* de exporturi, în special furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată și sprijinul financiar acordat în contextul cooperării bilaterale dintre GOID și GC. Reclamantul a îndemnat Comisia să evalueze situația *de facto* privind exporturile acestor sisteme și să le aplice măsuri compensatorii pe baza cifrei de afaceri a exporturilor, mai degrabă decât pe baza cifrei de afaceri totale a producătorului-exportator.

(940) Astfel cum s-a subliniat în considerentul 929 de mai sus, Comisia a fost de acord cu această afirmație privind sistemul referitor la importurile de materii prime în zona sub control vamal. Cu toate acestea, Comisia nu a fost de acord cu afirmația privind celelalte sisteme. Furnizarea de minereu de nichel contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată este o subvenție pentru producție și nu există nicio legătură cu vânzările la export ale produsului finit.

(941) În ceea ce privește sprijinul financiar, situația este diferită de cauza privind anvelopele, citată de reclamant. În cauza respectivă, guvernul chinez a acordat o subvenție unei societăți cu sediul în China, cu angajamentul specific de a-și spori vânzările la export din China către UE, prin achiziționarea activelor mondiale (în special a know-how-ului tehnic și a canalelor de distribuție din UE) ale unei societăți cu capital străin sub egida inițiativei „O centură, un drum". Transpunerea acestei situații în contextul actual ar corespunde unei subvenții acordate de GC societății-mamă din China a grupului Tsingshan, cu angajamentul de a-și spori exporturile din China către Indonezia. În mod evident, nu aceasta a fost situația în speță. Pe de altă parte, într-un context similar celui de față, așa cum s-a întâmplat în cazul anchetei antisubvenție privind MFS, sprijinul financiar acordat în cadrul cooperării bilaterale dintre China și Egipt nu a fost considerat contingent la export. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(942) Întrucât valoarea subvenției pentru Jindal Indonezia se situează sub pragul *de minimis*, nu se vor impune taxe acestei societăți.

(943) De asemenea, a trebuit să se stabilească o valoare a subvenției pentru singurul producător-exportator cooperant din Indonezia care nu a fost inclus în eșantion. Având în vedere circumstanțele specifice din acest caz, acest lucru nu a putut fi realizat în conformitate cu metodologia obișnuită, bazată pe valoarea medie ponderată a subvențiilor compensatorii stabilită pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion. Într-adevăr, astfel cum s-a menționat mai sus, valoarea finală a subvenției pentru Jindal Indonezia a fost mai mică decât valoarea *de minimis*. Întrucât a rămas un singur producător-exportator, Comisia a decis să aplice nivelul taxei acestui producător-exportator în cazul singurului producător-exportator cooperant neinclus în eșantion, cu excepția sistemului legat de finanțarea preferențială, pentru care nu exista nicio dovadă la dosar de care societatea în cauză ar fi putut beneficia. Într-adevăr, societatea în cauză nu are nicio legătură cu China și, prin urmare, nu ar fi putut beneficia de finanțarea preferențială acordată grupului IRNC.

(944) Având în vedere faptul că Comisia a calculat un nivel al taxei numai pentru un producător-exportator și având în vedere faptul că producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion beneficiază de un nivel mai scăzut, astfel cum se explică în considerentul precedent, Comisia a decis, în mod excepțional, să stabilească nivelul taxei pentru „toate celelalte societăți” la nivelul grupului IRNC.

Societatea	Valoarea totală a subvenției
Grupul IRNC	21,4 %
Jindal Indonesia	0,02 % (sub nivelul *de minimis*)
Alte întreprinderi cooperante	13,5 %
Marja reziduală	21,4 %

5. **PREJUDICIUL**

5.1. **Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii**

(945) În cursul perioadei de anchetă, produsul similar a fost fabricat de 13 producători cunoscuți din Uniune. Aceștia au constituit „industria Uniunii” în sensul articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(946) În urma comunicării constatărilor finale, consorțiul de importatori și distribuitori și un importator neafiliat au solicitat comunicarea identității celor 13 producători din Uniune care au constituit industria Uniunii în cursul PA. Pe lângă cei trei producători incluși în eșantion și societățile care susțin plângerea (și anume: Acerinox, Outokumpu Nirosta GmbH, Outokumpu Stainless AB), acestea sunt Marcegaglia, Acroni, Arinox, Otelinox și trei societăți de relaminare cu sediul în Germania (și anume: SAP Precision Metal, BWS și Waelzholz).

(947) Producția totală din Uniune în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită la aproximativ 3,1 milioane de tone. Comisia a stabilit această cifră pe baza tuturor informațiilor disponibile privind industria Uniunii, și anume răspunsul verificat la chestionar primit de la Eurofer și răspunsurile la chestionar verificate încrucișat, de la distanță, ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(948) Astfel cum se precizează în considerentul 25, în cadrul eșantionului au fost selectați trei producători din Uniune, reprezentând peste 60 % din producția totală a produsului similar din Uniune. Toți aceștia sunt producători integrați pe verticală.

5.2. **Consumul la nivelul Uniunii**

(949) Comisia a stabilit consumul la nivelul Uniunii utilizând: (a) datele Eurofer verificate privind vânzările produsului similar de către industria din Uniune către clienți neafiliați, indiferent dacă sunt vânzări directe sau indirecte, parțial verificate încrucișat împreună cu producătorii din Uniune incluși în eșantion, astfel cum se prevede în considerentul 976 de mai jos și (b) importurile de produs care face obiectul anchetei din toate țările terțe, astfel cum au fost raportate de Eurostat.

(950) Consumul la nivelul Uniunii pe parcursul perioadei examinate a evoluat după cum urmează:

Tabelul 4

Consumul la nivelul Uniunii (tone)

	2017	2018	2019	PA
Consumul la nivelul Uniunii	3 873 092	3 717 114	3 442 541	3 206 766
Indice	*100*	*96*	*89*	*83*

Sursă: Eurofer, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

(951) În cursul perioadei examinate, consumul din Uniune a scăzut cu 17 %.

5.3. **Importurile din țările în cauză**

5.3.1. *Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor provenite din țările în cauză*

(952) Comisia a examinat dacă importurile de SSCR originare din țările în cauză ar trebui să facă obiectul unei evaluări cumulative, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(953) Această dispoziție prevede că importurile provenite din două sau mai multe țări fac obiectul unei evaluări cumulative numai în cazul în care:

(a) valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis*, în sensul articolului 14 alineatul (5) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil și

(b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și produsul similar din Uniune.

(954) Valoarea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare dintre cele două țări în cauză este rezumată în considerentele 302 și 933. Toate, cu excepția Jindal Indonesia, depășesc pragul *de minimis* prevăzut la articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(955) Volumul importurilor provenite din fiecare dintre cele două țări în cauză nu a fost neglijabil. Cotele de piață ale importurilor în perioada de anchetă au fost de 3,4 % pentru India și de 2,8 % pentru Indonezia.

(956) Condițiile de concurență între importurile subvenționate din fiecare dintre cele două țări în cauză și între acestea și produsul similar al Uniunii au fost similare. Într-adevăr, SSCR originare din India și din Indonezia au concurat între ele atunci când au fost importate pentru a fi vândute pe piața Uniunii și, respectiv, cu produsul similar fabricat de industria Uniunii, deoarece toate sunt vândute unor categorii similare de clienți.

(957) Consorțiul de importatori și distribuitori și un importator neafiliat au contestat evaluarea cumulativă a efectelor importurilor din India și Indonezia asupra situației industriei Uniunii. Părțile interesate au susținut că volumele importurilor din ambele țări sunt scăzute în comparație cu cota de piață a industriei Uniunii, că importurile din India au rămas stabile și au fost limitate de măsurile de salvgardare și că nu s-a efectuat nicio analiză adecvată a condițiilor de concurență între produsele importate și între produsele importate și produsele similare din Uniune, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(958) Consorțiul și un importator neafiliat au solicitat divulgarea modelelor teoretice utilizate pentru a evalua condițiile de concurență pe piața Uniunii a produsului care face obiectul anchetei și a țărilor în cauză, precum și confirmarea faptului că serviciile Comisiei în materie de concurență și analiză economică au fost consultate cu privire la aceste condiții de concurență.

(959) Comisia a efectuat o analiză în care a comparat tipurile de produse vândute pe piața Uniunii de către producătorii-exportatori și produsul vândut de producătorii din Uniune, pe baza numerelor de control al produsului (NCP) furnizate de societățile incluse în eșantion. Această analiză a arătat un nivel ridicat de corelare. Nivelul de corelare între fiecare producător-exportator și vânzările realizate de industria din Uniune este furnizat producătorilor-exportatori incluși în eșantion în comunicarea lor specifică. În plus, Comisia a constatat, de asemenea, un nivel semnificativ de similitudine între tipurile de produs vândute de producătorii-exportatori din Indonezia în comparație cu tipurile de produs vândute de producătorii-exportatori din India. Prin urmare, Comisia a concluzionat că produsele importate din țările în cauză și produsele din Uniune se aflau într-o concurență clară între ele, iar o evaluare cumulativă a efectelor importurilor era adecvată. Consorțiul și importatorul neafiliat nu au furnizat niciun element de probă care să demonstreze că analiza efectuată de Comisie ar fi incorectă sau insuficientă. Faptul că India are o cotă de țară în cadrul măsurilor de salvgardare nu afectează această analiză, având în vedere condițiile enumerate la articolul 8 alineatul (3). Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

(960) Prin urmare, toate criteriile prevăzute la articolul 8 alineatul (3) din regulamentul de bază au fost întrunite, iar importurile din țările în cauză au fost examinate cumulativ în scopul stabilirii prejudiciului.

5.3.2. *Volumul și cota de piață a importurilor subvenționate din țările în cauză*

(961) Comisia a stabilit volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții pe baza datelor Eurostat și a datelor producătorilor-exportatori. Întrucât Comisia a constatat că exporturile Jindal Indonezia erau subvenționate sub nivelul *de minimis*, acestea au fost eliminate din cifrele privind importurile. Prin urmare, cota de piață a importurilor a fost stabilită prin compararea volumului importurilor subvenționate cu consumul din Uniune.

(962) Având în vedere numărul limitat de părți care au transmis anumite date, unele dintre cifrele de mai jos sunt prezentate sub formă de intervale, din motive de confidențialitate ([220]).

(963) Importurile din țările în cauză în cursul perioadei examinate au evoluat după cum urmează:

Tabelul 5

Volumele importurilor (tone) și cota de piață

	2017	2018	2019	PA
India	114 865	120 729	105 359	108 885
Indice	*100*	*105*	*92*	*95*
Cota de piață	3,0 %	3,2 %	3,1 %	3,4 %
Indice	*100*	*110*	*103*	*114*
Indonezia	[0-100]	[10 000 – 14 000]	[48 000 – 52 000]	[68 000 – 72 000]
Indice	*0*	*100*	*[400 – 450]*	*[550 – 600]*
Cota de piață	[0,0 - 0,1]%	[0,3 - 0,5]%	[1,4 - 1,7]%	[2,1 - 2,4]%
Indice	*0*	*100*	*[400 – 450]*	*[650 – 700]*
Totalul pentru țările în cauză	[114 865 – 114 965]	[130 729 – 134 729]	[153 359 – 157 359]	[176 885 – 180 885]
Indice	*100*	*[115 – 117]*	*[136 – 138]*	*[154 – 156]*
Cota de piață	[3,0 - 3,1]%	[3,5 - 3,7]%	[4,5 - 4,8]%	[5,5 - 5,8]%
Indice	*100*	*[120 - 122]*	*[152 - 154]*	*[186 - 188]*

Sursă: Eurostat, datele producătorilor-exportatori.

([220]) Datele privind importurile indoneziene din prezentul regulament sunt prezentate sub formă de intervale din cauza riscului ca orice societate inclusă în eșantion să utilizeze datele concurenților săi, în special având în vedere numărul limitat de producători-exportatori din această țară.

(964) Importurile din țările în cauză au crescut cu aproximativ 55 % în cursul perioadei examinate, ceea ce le-a permis acestora să își majoreze cota de piață comună de la [3,0-3,1]% în 2017 la [5,5-5,8]% în PA. Această creștere, atât în ceea ce privește volumul importurilor, cât și în ceea ce privește cota de piață, poate fi atribuită importurilor provenite din Indonezia – care și-a sporit volumul importurilor de aproape 6 ori în perioada examinată, iar cota sa de piață a crescut de la, practic, zero la [2,1-2,4]%. Importurile din India au crescut din 2017 până în 2018, dar ulterior au înregistrat o scădere. Acest lucru a avut drept rezultat o scădere generală în termeni absoluți în cursul perioadei examinate. La 1 februarie 2019, Comisia a publicat un regulament de instituire a unor măsuri de salvgardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice ([221]). India a primit pentru produsul care face obiectul anchetei un contingent tarifar specific țării, limitând importurile supuse taxei aplicabile contingentului în cursul PA la un nivel mai scăzut decât nivelul din 2018. Întrucât Indonezia nu a făcut obiectul unui contingent tarifar specific țării, ci al contingentului stabilit pentru toate celelalte țări, importurile sale nu au fost restricționate în aceeași măsură în care au fost cele efectuate de India. Cu toate acestea, scăderea importurilor din India a fost mai puțin importantă, având în vedere scăderea generală a consumului din Uniune și, prin urmare, cota de piață a Indiei a continuat să crească ușor, de la 3 % în 2017 la 3,4 % în cursul PA.

5.3.3. *Prețurile importurilor din țările în cauză și subcotarea prețurilor de vânzare*

(965) Comisia a stabilit prețurile importurilor pe baza datelor furnizate de Eurostat. Prețurile medii ponderate ale importurilor din țările în cauză au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 6

Prețurile importurilor din țările în cauză (EUR/tonă)

	2017	2018	2019	PA
India	2 080	2 173	2 075	2 073
Indice	*100*	*104*	*100*	*100*
Indonezia	N/A	[1 450 – 1 650]	[1 800 – 2 000]	[1 800 – 2 000]
Indice	*0*	*100*	*123 - 128*	*123 - 128*
Media pentru țările în cauză	2 080	[2 000 – 2 150]	[1 900 – 2 050]	[1 900 – 2 050]
Indice	*100*	*100 - 102*	*96 - 98*	*96 - 98*

Sursă: Eurostat, datele producătorilor-exportatori.

(966) În cazul Indiei, prețurile medii de import au crescut cu 4 % între 2017 și 2018, dar au rămas stabile în cursul întregii perioade examinate, în timp ce pentru Indonezia acestea au crescut cu 28 % (importurile au fost neglijabile în 2017). Cu toate acestea, pe parcursul întregii perioade examinate, prețurile medii de import din ambele țări în cauză au fost în mod considerabil mai mici decât prețurile practicate de producătorii din Uniune (a se vedea tabelul 10).

(967) Comisia a determinat subcotarea prețurilor de vânzare în cursul perioadei de anchetă, comparând:

(a) prețurile de vânzare medii ponderate pe tip de produs practicate de cei trei producători din Uniune incluși în eșantion, percepute de la clienții neafiliați de pe piața Uniunii, ajustate la nivel franco fabrică; și

(b) prețurile medii ponderate corespunzătoare per tip de produs pentru importurile provenite de la producătorii-exportatori cooperanți din țările în cauză către primul client independent de pe piața Uniunii, stabilite pe bază de cost, asigurare și navlu (CIF), cu ajustări corespunzătoare în funcție de costurile ulterioare importului.

([221]) JO L 31, 1.2.2019, p. 27.

(968) Prețurile au fost comparate în funcție de tip, având în vedere tranzacții la același nivel comercial, și ajustate în mod adecvat, când a fost necesar și după deducerea rabaturilor și a reducerilor. Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri a producătorilor din Uniune incluși în eșantion, înregistrată în cursul perioadei de anchetă. Aceasta a indicat marje de subcotare de 5,8 % și 13,4 % pentru producătorii-exportatori indieni și de 12,4 % pentru producătorul-exportator indonezian.

(969) În urma comunicării constatărilor finale, consorțiul de importatori și distribuitori și un importator neafiliat au solicitat Comisiei să comunice datele și criteriile utilizate pentru a determina atât prețurile de import ale produsului în cauză, cât și pentru a calcula marja de subcotare.

(970) Prețurile importurilor din țările în cauză, astfel cum sunt indicate în tabelul 6 de mai sus, se bazează pe datele Eurostat. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului. Astfel cum se explică în considerentele 966 și 967 de mai sus, marja de subcotare s-a bazat pe o comparație între prețurile de vânzare practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion de la clienții neafiliați de pe piața Uniunii și prețurile corespunzătoare practicate de producătorii-exportatori incluși în eșantion față de primul client independent de pe piața Uniunii, diferențiate în funcție de tipul de produs și ajustate pentru a se afla în condiții de vânzare egale. Întrucât prețurile de vânzare detaliate per societate sunt, prin definiție, confidențiale din punct de vedere comercial, ele au fost transmise numai societăților în cauză în comunicările lor specifice respective.

5.4. **Situația economică a industriei Uniunii**

5.4.1. *Observații cu caracter general*

(971) În conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din regulamentul de bază, examinarea impactului importurilor subvenționate asupra industriei Uniunii a inclus o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au influențat situația industriei Uniunii pe parcursul perioadei examinate.

(972) Astfel cum se menționează în considerentul 25, a fost utilizată eșantionarea pentru a determina eventualul prejudiciu suferit de industria Uniunii.

(973) Pentru determinarea prejudiciului, Comisia a făcut o distincție între indicatorii de prejudiciu macroeconomici și cei microeconomici. Comisia a evaluat indicatorii macroeconomici pe baza datelor din răspunsul verificat la chestionar al Eurofer referitoare la toți producătorii din Uniune, verificate încrucișat, după caz, cu răspunsurile la chestionar primite de la producătorii din Uniune incluși în eșantion. Comisia a evaluat indicatorii microeconomici pe baza datelor conținute în răspunsurile la chestionar, verificate încrucișat, ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Ambele seturi de date au fost considerate reprezentative pentru situația economică a industriei Uniunii.

(974) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea economică, ocuparea forței de muncă, productivitatea, amploarea subvențiilor și redresarea de pe urma practicilor comerciale neloiale din trecut.

(975) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costurile cu forța de muncă, stocurile, profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor.

5.4.2. *Indicatorii macroeconomici*

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

(976) Producția totală, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție din Uniune au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 7

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

	2017	2018	2019	PA
Producția totală la nivelul Uniunii (tone)	3 708 262	3 640 429	3 379 817	3 111 804

Indice	*100*	*98*	*91*	*84*
Capacitatea de producție (în tone)	4 405 623	4 517 379	4 530 146	4 572 365
Indice	*100*	*103*	*103*	*104*
Gradul de utilizare a capacității de producție	84 %	81 %	75 %	68 %
Indice	*100*	*96*	*89*	*81*

Sursă: chestionarul macroeconomic din partea Eurofer, chestionarele producătorilor din Uniune incluși în eșantion

(977) În urma comunicării constatărilor finale, consorțiul de distribuitori și importatori și un importator neafiliat au solicitat datele pe baza cărora Comisia a ajuns la cifrele din tabelul 7 și au susținut că scăderea gradului de utilizare a capacității nu este legată de importurile din India și Indonezia, deoarece scăderea a fost mai mare decât creșterea importurilor din țările în cauză.

(978) Datele din tabelul 7 de mai sus se bazează pe răspunsurile la chestionar, verificate încrucișat, ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion și, în ceea ce privește ceilalți producători din Uniune, pe chestionarul macroeconomic verificat al Eurofer. Eurofer a furnizat date pe care le-a colectat de la membrii săi și estimări rezonabile pentru ceilalți producători.

(979) Într-adevăr, scăderea producției a fost mai mare decât creșterea importurilor din țările în cauză. Aceasta este cauzată de o scădere a consumului, reflectată în tabelul 4. Astfel cum se prevede în secțiunea 6.2.3, Comisia a concluzionat că această scădere a consumului nu a rupt legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate din India și Indonezia și prejudiciul important suferit de industria Uniunii.

(980) Consorțiul de distribuitori și importatori și un importator neafiliat au solicitat să se comunice cantitatea importată de producătorii din Uniune din țările în cauză. Datele de care dispune Comisia au arătat că producătorii din Uniune incluși în eșantion nu au revândut, nici nu au prelucrat în continuare niciun fel de importuri din țările în cauză.

(981) Volumul producției realizate de industria din Uniune a scăzut brusc cu 16 % în cursul perioadei examinate. Cifrele raportate privind capacitatea se referă la capacitatea reală, ceea ce implică faptul că au fost luate în considerare ajustări, considerate drept standard de către industrie, în funcție de perioada de înființare, de întreținere, de obstrucționări și de alte impedimente normale. După impunerea măsurilor antidumping asupra importurilor de SSCR din Republica Populară Chineză („RPC") și Taiwan în 2015 ([222]), unii producători din Uniune au început modernizarea capacității lor de producție. Această modernizare a condus la o ușoară creștere a capacității de producție, de 4 %, în cursul perioadei examinate.

(982) Ca urmare a scăderii producției și a creșterii ușoare a capacității, rata de utilizare a capacității a scăzut cu 19 % în cursul perioadei examinate și a scăzut sub 70 % în cursul PA.

Volumul vânzărilor și cota de piață

(983) Volumul vânzărilor și cota de piață ale industriei din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2017	2018	2019	PA
Volumele vânzărilor industriei Uniunii (tone)	2 735 448	2 711 044	2 530 259	2 330 537
Indice	*100*	*99*	*92*	*85*

([222]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO L 224, 27.8.2015, p. 10).

Cota de piață	70,6 %	72,9 %	73,5 %	72,7 %
Indice	*100*	*103*	*104*	*103*

Sursă: Eurofer și Eurostat.

(984) Volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut cu 15 % în perioada examinată.

(985) Cu toate acestea, industria Uniunii a reușit să își mențină și chiar să își crească ușor cota de piață cu 2,1 puncte procentuale în cursul perioadei examinate, întrucât scăderea consumului a fost chiar mai mare decât scăderea volumului vânzărilor industriei Uniunii, deoarece vânzările din Uniune au înlocuit parțial importurile din alte țări decât țările în cauză.

(986) În urma comunicării constatărilor finale, consorțiul de importatori și distribuitori și un importator neafiliat au susținut că creșterea cotei de piață a industriei Uniunii a indicat absența prejudiciului și că creșterea cotei de piață a țărilor în cauză nu a afectat în mod negativ cota de piață a industriei Uniunii. Aceștia au susținut că i s-a solicitat Comisiei să furnizeze alte elemente de probă pozitive care să evidențieze prejudiciul în ceea ce privește ceilalți indicatori de prejudiciu.

(987) Astfel cum s-a explicat în considerentul 963, ușoara creștere a cotei de piață a industriei Uniunii în cursul perioadei examinate nu a afectat faptul că importurile subvenționate din țările în cauză au înregistrat o creștere de aproximativ 55 % și au cauzat un prejudiciu important industriei Uniunii. Astfel cum se prevede în considerentele 1006 și 1007, și ceilalți indicatori de prejudiciu au arătat că industria Uniunii a suferit un prejudiciu important în cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, cererea a trebuit să fie respinsă.

Creșterea economică

(988) Cifrele de mai sus în ceea ce privește producția și volumul vânzărilor au arătat o tendință descrescătoare clară în cursul perioadei examinate și au demonstrat că industria Uniunii nu a fost în măsură să crească, în termeni absoluți. O ușoară creștere în raport cu consumul a fost posibilă numai pentru că industria Uniunii a ales să răspundă presiunii asupra prețurilor exercitate de importurile subvenționate prin scăderea prețurilor sale de vânzare.

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(989) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 9

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2017	2018	2019	PA
Numărul de angajați	13 411	13 495	13 968	13 660
Indice	*100*	*101*	*104*	*102*
Productivitatea (tone pe angajat)	277	270	242	228
Indice	*100*	*98*	*88*	*82*

Sursă: Eurofer.

(990) Nivelul de ocupare a forței de muncă în industria din Uniune în domeniul producției de SSCR a crescut cu 4 % între anii 2017 și 2019 și a înregistrat o scădere de 2 puncte procentuale între 2019 și PA, care a avut ca rezultat o creștere de 2 % în cursul perioadei examinate. Având în vedere scăderea considerabilă a producției, productivitatea forței de muncă a industriei Uniunii, măsurată în tone per angajat (în echivalent normă întreagă) pe an, a scăzut semnificativ cu 18 % în perioada examinată.

Amploarea marjei de subvenție și redresarea în urma practicilor comerciale neloiale din trecut

(991) Toate marjele de subvenție, cu excepția Jindal (Indonezia), astfel cum s-a indicat mai sus, au fost cu mult peste nivelul *de minimis*. Impactul acestor marje de subvenție asupra industriei Uniunii nu a fost neglijabil, având în vedere volumul și prețurile importurilor din țările în cauză.

(992) În afară de ancheta antidumping separată privind SSCR din țările în cauză ([223]), importurile de SSCR au făcut deja obiectul unei anchete antidumping anterioare. Comisia a constatat că situația industriei Uniunii în cursul anului 2013 a fost afectată în mod semnificativ de importurile din RPC și din Taiwan care fac obiectul unui dumping, ceea ce a condus la instituirea unor măsuri antidumping definitive pentru importurile din aceste țări în octombrie 2015 ([224]). Aceste măsuri antidumping au fost extinse în septembrie 2021 ([225]). Prin urmare, era puțin probabil ca situația industriei Uniunii să fie afectată mai mult decât marginal de practicile comerciale neloiale pe parcursul perioadei examinate.

5.4.3. *Indicatorii microeconomici*

Prețurile și factorii care influențează prețurile

(993) În perioada examinată, prețurile de vânzare unitare medii ponderate practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienți neafiliați din Uniune au evoluat după cum urmează:

Tabelul 10

Prețurile de vânzare din Uniune

	2017	2018	2019	PA
Prețul mediu de vânzare (EUR/tonă)	2 252	2 312	2 206	2 175
Indice	*100*	*103*	*98*	*97*
Costul de producție unitar (EUR/tonă)	1 958	2 064	2 019	2 013
Indice	*100*	*105*	*103*	*103*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

(994) După ce a înregistrat o ușoară creștere de 3 % între anii 2017 și 2018, prețurile de vânzare unitare medii au scăzut cu 6 % din 2018 până la PA, ceea ce a condus la o scădere de 3 % în cursul perioadei examinate. În aceeași perioadă, costurile de producție au înregistrat o creștere simultană de 5 %, după care acestea s-au stabilizat la un nivel al costurilor care a fost cu 3 % mai mare decât la începutul perioadei examinate. În mare măsură, evoluția costurilor a fost determinată de creșteri importante ale prețurilor materiilor prime, cum ar fi prețurile pentru nichel și ferocrom. Din cauza blocării creșterii prețurilor care altfel s-ar fi produs ale importurilor subvenționate, industria din Uniune nu a fost în măsură să transfere această creștere a costurilor asupra prețurilor sale de vânzare și a fost chiar obligată să scadă prețurile de vânzare.

([223]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2012 al Comisiei din 17 noiembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din India și Indonezia (JO L 410, 18.11.2021, p. 410).

([224]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO L 224, 27.8.2015, p. 10).

([225]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1483 al Comisiei din 15 septembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 327, 16.9.2021, p. 1).

Costurile cu forța de muncă

(995) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 11

Costurile medii cu forța de muncă per angajat

	2017	2018	2019	PA
Costurile medii cu forța de muncă per echivalent normă întreagă (EUR)	72 366	70 663	71 659	70 324
Indice	*100*	*98*	*99*	*97*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

(996) Costurile medii cu forța de muncă per angajat pentru producătorii din Uniune incluși în eșantion au scăzut cu 3 % în cursul perioadei examinate. Acest lucru arată că producătorii din Uniune au fost în măsură să reducă costurile cu forța de muncă, ca reacție la deteriorarea condițiilor de pe piață în încercarea de a-și limita prejudiciul.

Stocurile

(997) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 12

Stocurile

	2017	2018	2019	PA
Stocurile finale (tone)	125 626	148 777	125 480	98 835
Indice	*100*	*118*	*100*	*79*
Stocurile finale, exprimate ca procent din producție	5,54 %	6,53 %	6,09 %	5,13 %
Indice	*100*	*118*	*110*	*93*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

(998) În cursul perioadei examinate, nivelul stocurilor finale a scăzut cu 21 %. Această tendință a urmat scăderea volumului producției. Majoritatea tipurilor de produs similar sunt produse de industria Uniunii pe baza unor comenzi specifice din partea utilizatorilor. Prin urmare, stocurile nu sunt considerate un indicator de prejudiciu important pentru această industrie. Acest lucru este, de asemenea, confirmat prin analizarea evoluției stocurilor finale ca procentaj din producție. După cum se poate observa mai sus, acest indicator a fluctuat între 5 și 7 % din volumul producției realizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion în cursul perioadei examinate.

5.4.3.1. Profitabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital

Tabelul 13

Profitabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor

	2017	2018	2019	PA
Profitabilitatea vânzărilor din Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri din vânzări)	7,6 %	6,0 %	1,5 %	0,4 %

Indice	*100*	*79*	*19*	*6*
Fluxul de numerar (EUR)	387 200 359	273 674 277	237 840 311	184 024 688
Indice	*100*	*71*	*61*	*48*
Investiții (EUR)	111 578 442	111 637 871	96 541 925	96 585 152
Indice	*100*	*100*	*87*	*87*
Randamentul investițiilor	20 %	15 %	6 %	4 %
Indice	*100*	75	31	20

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion

(999) Comisia a stabilit profitabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion prin exprimarea profitului net înainte de impozitare, realizat din vânzările produsului similar către clienți neafiliați din Uniune, ca procent din cifra de afaceri obținută din vânzările respective.

(1000) Profitabilitatea globală a scăzut de la 7,6 % în 2017 la 0,4 % în cursul PA. Astfel cum se prevede în secțiunea 5.3.3, această scădere a coincis cu creșterea volumelor importurilor din țările în cauză și a cotei lor de piață, la prețuri de vânzare subcotate.

(1001) Toți ceilalți indicatori financiari, și anume fluxul de numerar, investițiile și randamentul investițiilor, s-au înscris în mod clar în aceeași tendință descendentă.

(1002) Fluxul de numerar net reprezintă capacitatea producătorilor din cadrul Uniunii de a-și autofinanța activitățile. Fluxul de numerar a înregistrat o scădere continuă în cursul perioadei examinate, ajungând în PA la un nivel cu 52 % mai scăzut decât începutul perioadei de anchetă.

(1003) Investițiile reprezintă valoarea contabilă netă a activelor. Acestea au fost stabile în perioada 2017-2018, după care se poate observa o scădere bruscă de 13 puncte procentuale în perioada 2018-2019. Randamentul investițiilor este profitul exprimat în procente din valoarea contabilă netă a investițiilor, care reflectă nivelul de depreciere a activelor. Acesta a scăzut în mod continuu și semnificativ cu 80 % în cursul perioadei examinate.

(1004) Rezultatele financiare slabe ale industriei din Uniune între 2017 și perioada de anchetă au limitat capacitatea sa de a procura capital. Industria Uniunii este o industrie care utilizează intens capitalul și care se caracterizează prin investiții substanțiale. Randamentul investițiilor în cursul perioadei examinate nu este suficient pentru a acoperi aceste investiții substanțiale.

5.5. **Concluzie privind prejudiciul**

(1005) Ancheta a arătat că industria din Uniune a fost în măsură să răspundă la presiunea asupra prețurilor exercitată de importurile subvenționate din India și din Indonezia doar prin scăderea prețurilor sale de vânzare pentru a-și menține (și chiar pentru a crește ușor) cota de piață pe parcursul perioadei examinate. Efectul importurilor subvenționate a cauzat o blocare a creșterii prețurilor pe piața Uniunii, în sensul articolului 8 alineatul (2) din regulamentul de bază, în cursul perioadei de anchetă. Prețurile industriei Uniunii au scăzut cu 3 % în perioada examinată, în timp ce, în condiții de concurență loială, ar fi fost preconizată o majorare a acestora la o rată comparabilă cu majorarea costului de producție, care a crescut cu 3 %.

(1006) Consumul din Uniune a scăzut în mod semnificativ în cursul perioadei examinate, iar atât volumul vânzărilor, cât și volumul producției industriei din Uniune s-au înscris în această tendință. Capacitatea de producție a înregistrat o creștere marginală, ca urmare a unei perspective favorabile industriei Uniunii în urma instituirii de măsuri antidumping împotriva importurilor de produs care face obiectul anchetei originar din RPC și Taiwan în 2015.

(1007) Cu toate acestea, producătorii din Uniune s-au confruntat cu o scădere bruscă a productivității și a gradului de utilizare a capacității de producție în perioada examinată. Scăderea acestor cifre poate fi explicată doar într-o mică măsură prin creșterea redusă a gradului de ocupare a forței de muncă și a capacității, fiind cauzată în principal de scăderea consumului din Uniune și de creșterea simultană a importurilor din țările în cauză.

(1008) Cu toate acestea, indicatorii financiari ai producătorilor din Uniune sunt cei care au arătat pe deplin prejudiciul suferit. Industria Uniunii a înregistrat o creștere a costurilor sale de producție în perioada examinată, care, însoțită de o scădere a prețurilor de vânzare, a condus la o scădere a profitabilității de la 7,6 % în 2017 la 0,4 % în PA. O evoluție negativă similară poate fi observată în legătură cu ceilalți indicatori financiari: investițiile (-13 %), randamentul investițiilor (-80 %) și fluxul de lichidități (-52 %).

(1009) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că industria Uniunii a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 8 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(1010) Informațiile de care dispune Comisia pentru perioada ulterioară PA au confirmat, de asemenea, aceeași concluzie. Pe baza analizei datelor prezentate spontan de industria Uniunii și care acoperă ultimele două trimestre ale anului 2020, Comisia a observat următoarele tendințe: creșterea producției, a capacității, a gradului de utilizare a capacității și a vânzărilor a fost marginală; prețurile au continuat să scadă semnificativ, fără o scădere corespunzătoare a costului de producție; profitabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion a scăzut și mai mult și a devenit negativă, iar fluxul de lichidități, investițiile nete și randamentul investițiilor au înregistrat o nouă tendință negativă în comparație cu perioada examinată, la fel ca și ocuparea forței de muncă; cota de piață a industriei Uniunii a crescut ușor, la fel ca și cotele de piață ale importurilor din țările în cauză.

(1011) După comunicarea constatărilor finale, consorțiul de importatori și distribuitori și un importator neafiliat au susținut că societățile reclamante au înregistrat o creștere a profiturilor după perioada de anchetă. Deși evoluțiile ulterioare PA nu sunt direct relevante, astfel cum se arată în anexa 1 la prezentul regulament, producătorii din Uniune incluși în eșantion au înregistrat pierderi în a doua jumătate a anului 2020, contrar afirmațiilor consorțiului și importatorului neafiliat. Prin urmare, Comisia a trebuit să respingă această afirmație.

6. **CAUZALITATEA**

(1012) În conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă importurile subvenționate din țările în cauză au cauzat un prejudiciu important industriei Uniunii. În conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, dacă alți factori cunoscuți ar fi putut să aducă, în același timp, un prejudiciu industriei din Uniune. Comisia s-a asigurat că eventualele prejudicii cauzate de alți factori decât importurile subvenționate din țările în cauză nu au fost atribuite importurilor subvenționate. Factorii respectivi sunt: importurile din țări terțe, scăderea consumului, performanța la export a industriei Uniunii, creșterea costului materiilor prime și atitudinea concurențială a industriei Uniunii în materie de prețuri.

6.1. **Efectele importurilor subvenționate**

(1013) Importurile din țările în cauză au crescut cu peste 50 % în perioada examinată, iar cota lor de piață aproape că s-a dublat. Această creștere a cotei de piață a fost în detrimentul importurilor din țări terțe. Cu toate acestea, importurile subvenționate din țările în cauză efectuate la prețuri mici au creat o presiune asupra prețurilor industriei din Uniune. Prețurile importurilor din India și din Indonezia s-au situat, în cursul perioadei examinate, cu 5-19 % sub prețurile industriei Uniunii. Din cauza acestor prețuri de import, producătorii din Uniune nu numai că nu au fost în măsură să transpună creșterile costurilor materiilor prime în prețurile lor, ci au fost chiar obligați să își reducă prețurile de vânzare pentru a-și menține cota de piață.

(1014) Prin urmare, profitabilitatea producătorilor din Uniune, situată la un nivel relativ ridicat în 2017, a scăzut la aproape zero în cursul PA, ceea ce a avut un efect negativ suplimentar asupra tuturor indicatorilor financiari ai societăților în cauză.

(1015) Prin urmare, există o legătură de cauzalitate puternică între importurile subvenționate din India și din Indonezia și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

6.2. **Efectele altor factori**

(1016) În urma comunicării constatărilor finale, consorțiul de importatori și distribuitori și un importator neafiliat au afirmat că înrăutățirea indicatorilor financiari ai industriei Uniunii nu se datorează importurilor care fac obiectul unui dumping, ci impactului pandemiei de COVID-19.

(1017) Comisia a constatat că prețurile importurilor din țările în cauză au influențat în mare măsură prețurile industriei Uniunii și indicatorii financiari ai acesteia. Astfel cum s-a stabilit în considerentul 965, prețurile medii de import din ambele țări în cauză au fost în mod constant mai mici decât prețurile producătorilor din Uniune de-a lungul întregii perioade examinate, înainte de pandemia de COVID-19. Este posibil ca pandemia să fi afectat consumul pe piața Uniunii, dar un astfel de impact s-ar fi putut materializa doar în ultimul trimestru al perioadei de anchetă (aprilie-iunie 2020), în timp ce o scădere substanțială a consumului a fost deja observată în 2019.

(1018) În plus, Comisia a analizat în considerentele 1028-1029 de mai jos scăderea consumului (indiferent dacă este sau nu legată parțial de COVID-19) ca un alt factor potențial care ar fi putut cauza prejudicii și a concluzionat că aceasta nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate din țările în cauză și prejudiciul important suferit de industria Uniunii.

6.2.1. *Importuri nesubvenționate din Indonezia*

(1019) Astfel cum se menționează în considerentul 933 de mai sus, subvenționarea unuia dintre producătorii-exportatori indonezieni incluși în eșantion, Jindal Indonesia, s-a dovedit a fi la un nivel *de minimis*.

(1020) Volumul și prețul acestor importuri din Indonezia au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 14

		2017	2018	2019	PA
Indonezia	Volum (tone)	[20 000 – 21 000]	[22 000 – 23 000]	[21 000 – 22 000]	[19 000 – 20 000]
	Indice	*100*	*[109 – 111]*	*[107 - 109]*	*[97 - 98]*
	Cota de piață	[0,5 – 0,55]%	[0,6 – 0,63]%	[0,63 – 0,66]%	[0,6 – 0,63]%
	Indice	*100*	*[113-118]*	*[118-123]*	*[113-118]*
	Preț mediu (EUR/tonă)	[2 200 – 2 300]	[2 100 – 2 200]	[2 000 – 2 100]	[2 000 – 2 100]
	Indice	*100*	*[95-99]*	*[90-94]*	*[90-94]*

(1021) În perioada examinată, importurile nesubvenționate din Indonezia au înregistrat o creștere în 2018 și 2019, dar s-au situat în perioada de anchetă la un nivel ușor mai scăzut decât în 2017. Cota de piață a acestor importuri a fost foarte limitată pe parcursul perioadei examinate, la maximum 0,65 %. Prețul de vânzare al acestor importuri a fost mai ridicat decât cel al importurilor subvenționate din Indonezia.

(1022) Chiar dacă importurile efectuate de la Jindal Indonezia subcotau prețurile industriei Uniunii, vânzările societății către Uniune au scăzut ușor în cursul perioadei examinate și au rămas scăzute. Prin urmare, prejudiciul cauzat de aceste importuri nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciul important suferit de industria Uniunii.

6.2.2. *Importuri din țări terțe*

(1023) Volumul și prețurile importurilor din alte țări terțe au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 15

Țara		2017	2018	2019	PA
Taiwan	Volum (tone)	199 553	223 110	185 618	165 540
	Indice	*100*	*112*	*93*	*83*
	Cota de piață	5,2 %	6,0 %	5,4 %	5,2 %
	Indice	*100*	*116*	*105*	*100*
	Preț mediu (EUR/tonă)	1 668	1 749	1 684	1 655
	Indice	*100*	*105*	*101*	*99*
Republica Coreea	Volum (tone)	147 696	165 812	160 947	164 882
	Indice	*100*	*112*	*109*	*112*
	Cota de piață	3,8 %	4,5 %	4,7 %	5,1 %
	Indice	*100*	*117*	*123*	*135*
	Preț mediu (EUR/tonă)	1 859	1 944	1 860	1 853
	Indice	*100*	*105*	*100*	*100*
Africa de Sud	Volum (tone)	98 063	88 913	94 567	81 537
	Indice	*100*	*91*	*96*	*83*
	Cota de piață	2,5 %	2,4 %	2,7 %	2,5 %
	Indice	*100*	*94*	*108*	*100*
	Preț mediu (EUR/tonă)	2 004	2 013	1 831	1 785
	Indice	*100*	*100*	*91*	*89*
Alte țări terțe	Volum (tone)	563 637	372 858	293 052	266 255
	Indice	*100*	*66*	*52*	*47*
	Cota de piață	14,6 %	10,0 %	8,5 %	8,3 %
	Indice	*100*	*69*	*58*	*57*
	Preț mediu (EUR/tonă)	2 051	2 345	2 319	2 407
	Indice	*100*	*114*	*113*	*117*

Totalul pentru toate țările terțe, cu excepția țărilor în cauză	Volum (tone)	1 008 949	850 693	734 184	678 213
	Indice	*100*	*84*	*73*	*67*
	Cota de piață	26,1 %	22,9 %	21,3 %	21,1 %
	Indice	*100*	*88*	*82*	*81*
	Preț mediu (EUR/tonă)	1 942	2 076	1 995	2 014
	Indice	*100*	*107*	*103*	*104*

Sursă: Eurostat

(1024) În perioada examinată, importurile din țări terțe au scăzut în mod semnificativ în ceea ce privește volumele absolute (cu 33 %) și cota de piață (de la 26 % în 2017 la 21 % în PA).

(1025) În ceea ce privește situația fiecărei țări, numai importurile din Coreea au crescut în perioada examinată, ceea ce a determinat o ușoară creștere a cotei sale de piață (de la 3,8% la 5,1%). Deși prețurile importurilor din Coreea sunt mai mici decât cele ale țărilor în cauză, acestea ar putea fi afectate de existența prețurilor de transfer, rezultate ca urmare a relației dintre producătorul coreean de oțel inoxidabil Samsung STS și producătorul UE de produse inoxidabile laminate la rece, Oțelinox din România. Nu se poate trage nicio concluzie cu privire la măsura în care aceste importuri au subcotat și prețurile de vânzare ale industriei Uniunii, având în vedere, de asemenea, gama de produse necunoscută a acestor importuri.

(1026) Astfel cum se menționează în considerentul 991 de mai sus, importurile din Taiwan fac în prezent obiectul unei taxe antidumping de 6,8 % ([226]), iar importurile din RPC - unei taxe cuprinse între 24,4 și 25,3 %.

(1027) Importurile din RPC au fost foarte mici pe parcursul perioadei examinate. Importurile din Taiwan au înregistrat o creștere de 12 % între 2017 și 2018, dar au scăzut din 2018 până la PA cu 26 %, menținându-și o cotă de piață de aproximativ 5 % în cursul perioadei examinate. Prețul mediu al importurilor din Taiwan a fost inferior prețurilor medii ale importurilor din țările în cauză. Întrucât producătorii din Taiwan nu au cooperat cu Comisia în cadrul reexaminării efectuate în perspectiva expirării măsurilor care a fost încheiată în septembrie 2021, ea nu a dispus de detalii suplimentare cu privire la prețurile importurilor din Taiwan. Prin urmare, nu se poate exclude faptul că aceste importuri au cauzat un prejudiciu suplimentar industriei Uniunii. Totuși, chiar dacă importurile din Taiwan au contribuit la prejudiciul cauzat industriei din Uniune, ele au scăzut cu 17 % în cursul perioadei examinate și, prin urmare, nu ar fi putut justifica tendințele negative tot mai accentuate constatate în analiza prejudiciului.

(1028) Prin urmare, Comisia a concluzionat că importurile din alte țări nu atenuează legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate din India și Indonezia și prejudiciul important suferit de producătorii din Uniune.

6.2.3. *Scăderea consumului*

(1029) Scăderea semnificativă a consumului în cursul perioadei examinate a avut un efect negativ asupra unora dintre indicatorii de prejudiciu, în special asupra volumului vânzărilor și al producției. Cu toate acestea, astfel cum se explică în considerentul 1004, industria Uniunii a suferit mai degrabă un prejudiciu la nivel de prețuri decât un prejudiciu la nivel de volume. În pofida unei piețe aflate în declin, producătorii din Uniune au reușit să crească ușor cota lor de piață printr-o concurență puternică a prețurilor cu prețurile incorecte ale importurilor subvenționate, care au condus la o deteriorare a profitabilității și a altor indicatorilor financiari ai industriei din Uniune, cum ar fi fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor.

([226]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1483 al Comisiei din 13 septembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 327, 16.9.2021, p. 1). O societate, Cia Far Industrial Factory Co., Ltd, a făcut obiectul unei taxe antidumping de 0 %.

(1030) Prin urmare, Comisia a concluzionat că scăderea consumului nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate din țările în cauză și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

6.2.4. *Performanța la export a industriei Uniunii*

(1031) Volumele și prețurile exporturilor industriei Uniunii au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 16

	2017	2018	2019	PA
Volumul exporturilor (tone)	450 587	450 687	410 840	374 378
Indice	*100*	*100*	*91*	*83*
Preț mediu (EUR/tonă)	2 369	2 524	2 428	2 394
Indice	*100*	*107*	*102*	*101*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion, Eurofer.

(1032) Vânzările la export ale producătorilor din Uniune au scăzut cu 17 % în perioada examinată, în principal din cauza măsurilor impuse de SUA cu privire la produsul care face obiectul anchetei și a creșterii concurenței pe piețele terțe cu vânzările Chinei și cu vânzările țărilor în cauză. Volumele exportate au fost totuși limitate în comparație cu volumul total al vânzărilor în Uniune, reprezentând aproximativ 13 % din volumul total al vânzărilor, iar prețul mediu al vânzărilor la export s-a situat în mod constant, în cursul perioadei examinat, peste prețurile de pe piața Uniunii.

(1033) Pe această bază, Comisia a concluzionat că impactul performanței la export a industriei din Uniune asupra prejudiciului suferit a fost, în cazul în care a existat, limitat.

6.2.5. *Impactul prețurilor materiilor prime*

(1034) Unul dintre importatorii neafiliați a evidențiat problema creșterii costurilor materiilor prime (nichel, ferocrom) drept cauză a prejudicierii industriei din Uniune.

(1035) O creștere a prețurilor materiilor prime nu este, în sine, o sursă de prejudiciu, deoarece este însoțită, în general, de o creștere ulterioară a prețurilor de vânzare. Cu toate acestea, scăderea profitabilității producătorilor din Uniune și a indicatorilor financiari ai acestora, în ansamblul lor, reprezintă mai mult decât o reflectare a creșterii costurilor de producție. Importurile la prețuri mici au subcotat prețurile de pe piața Uniunii și nu numai că nu le-au permis producătorilor din Uniune să crească prețurile pentru a acoperi creșterea costurilor, ci i-au obligat pe aceștia să scadă și mai mult prețurile, pentru a evita o pierdere iminentă a cotei de piață. Acest lucru a condus la o scădere bruscă a cifrelor legate de profitabilitatea lor, care a scăzut până la pragul de profitabilitate în cursul perioadei de anchetă.

(1036) Pe această bază, Comisia a concluzionat că creșterea în sine a prețurilor anumitor materii prime nu a cauzat un prejudiciu industriei din Uniune.

6.2.6. *Comportamentul producătorilor din Uniune în materie de prețuri*

(1037) Importatorul neafiliat a afirmat că concurența internă și comportamentul producătorilor din Uniune în materie de prețuri au cauzat deteriorarea situației lor financiare.

(1038) Totuși, ancheta nu a confirmat această afirmație. Importurile din țările în cauză au fost vândute în mod consecvent la prețuri care subcotează prețurile de vânzare ale industriei din Uniune și, prin urmare, principalul motiv pentru care producătorii din Uniune nu sunt în măsură să crească prețurile și să își acopere costurile din ce în ce mai mari este presiunea exercitată de importurile subvenționate asupra prețurilor. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

6.3. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(1039) A fost stabilită o legătură de cauzalitate între importurile subvenționate provenite din India și din Indonezia, pe de o parte, și prejudiciul suferit de industria din Uniune, pe de altă parte. De-a lungul timpului, creșterea volumului importurilor subvenționate din țările în cauză a coincis cu diminuarea performanței Uniunii în cursul perioadei examinate. Industria din Uniune nu a avut altă soluție decât să se alinieze la nivelul prețurilor stabilit de importurile subvenționate pentru a evita o scădere a cotei de piață. Acest lucru a condus la situația în care industria Uniunii nu a reușit să atingă un nivel sustenabil al profitului.

(1040) Comisia a constatat că alți factori care ar fi putut avea un impact asupra situației industriei Uniunii au fost: importurile nesubvenționate din Indonezia, importurile din țări terțe, scăderea consumului și performanța la export a industriei Uniunii.

(1041) Comisia a distins și a separat efectele tuturor factorilor cunoscuți asupra situației industriei Uniunii de efectele prejudiciabile ale importurilor subvenționate. Efectul importurilor nesubvenționate din Indonezia și din țări terțe, scăderea consumului și performanța la export a industriei Uniunii asupra evoluțiilor negative ale industriei Uniunii în ceea ce privește în special rentabilitatea și indicatorii financiari au fost doar limitate.

(1042) În lumina considerațiilor de mai sus, Comisia a stabilit existența unei legături de cauzalitate între prejudiciul suferit de industria din Uniune și importurile subvenționate provenite din țările în cauză. Importurile subvenționate provenite din țările în cauză au avut un impact determinant major asupra prejudiciului important suferit de industria din Uniune. Alți factori, individuali sau colectivi, nu au atenuat legătura de cauzalitate.

(1043) Astfel cum se arată în anexa 1, tendințele din a doua jumătate a anului 2020 au confirmat această analiză. Importurile din țările în cauză au continuat să câștige cote de piață, datorită prețurilor care au continuat să scadă semnificativ, subcotând în mod continuu industria Uniunii și suprimând prețurile de pe piața Uniunii. În schimb, niciun alt element nu atenuează legătura de cauzalitate. În timp ce consumul a continuat să scadă, prejudiciul legat de prețuri a persistat. Importurile din alte țări terțe au continuat să scadă, pierzând în continuare cote de piață și nu au existat indicii că situația importurilor efectuate de la Jindal (Indonezia) s-a schimbat. Exporturile industriei Uniunii au crescut doar marginal. În concluzie, alți factori, luați individual sau colectiv, nu au atenuat legătura de cauzalitate în a doua jumătate a anului 2020.

7. **INTERESUL UNIUNII**

(1044) În conformitate cu articolul 31 din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă ar putea să concluzioneze în mod clar că nu era în interesul Uniunii să adopte măsuri în acest caz, în pofida determinării subvenționării prejudiciabile. Stabilirea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea tuturor intereselor implicate, inclusiv ale industriei din Uniune, ale importatorilor și ale utilizatorilor.

7.1. **Interesul industriei Uniunii**

(1045) Industria Uniunii constă în 13 producători localizați în mai multe state membre și angajează direct 13 660 de persoane în legătură cu produsul care face obiectul anchetei. Niciunul dintre producătorii din Uniune nu s-a opus deschiderii anchetei. Astfel cum s-a arătat în secțiunea 5 de mai sus, în cadrul analizei indicatorilor de prejudiciu, întreaga industrie din Uniune s-a confruntat cu o deteriorare a situației sale și a fost afectată în mod negativ de importurile subvenționate.

(1046) Se estimează că instituirea unor taxe antisubvenție va restabili condițiile de concurență echitabile pe piața din Uniune, ceea ce ar elimina blocarea creșterii prețurilor și ar permite industriei din Uniune să își acopere costurile de producție din ce în ce mai mari și să își îmbunătățească situația financiară în pofida pierderilor înregistrate la nivelul vânzărilor, cauzate de o piață aflată în declin. Acest fapt ar duce la o îmbunătățire a profitabilității industriei din Uniune până la niveluri considerate necesare pentru această industrie care utilizează intensiv capitalul. Industria Uniunii a suferit prejudicii importante din cauza importurilor subvenționate provenite din țările în cauză. Trebuie reamintit faptul că o serie de indicatori-cheie pentru prejudiciu au arătat o tendință negativă pe parcursul perioadei examinate. În special, indicatorii referitori la performanța financiară a producătorilor din Uniune au fost grav afectați. Prin urmare, este important să se restabilească prețurile la un nivel nesubvenționat, pentru a permite tuturor producătorilor să opereze pe piața Uniunii în condiții comerciale echitabile.

(1047) Prin urmare, se concluzionează că instituirea de taxe antisubvenție ar fi în interesul industriei din Uniune, întrucât i-ar permite acesteia să se redreseze de pe urma efectelor subvenționării prejudiciabile constatate.

7.2. **Interesul importatorilor neafiliați și al utilizatorilor**

(1048) Un importator neafiliat s-a făcut cunoscut. În plus, un producător din Uniune care a acționat inclusiv ca importator neafiliat și utilizator final a transmis un răspuns la chestionar.

(1049) Importatorul neafiliat a subliniat potențialele efecte negative ale măsurilor antisubvenție asupra concurenței pe piața Uniunii, care, la rândul lor, ar duce la lipsa aprovizionării, la servicii mai precare, la creșterea prețurilor și la o calitate mai slabă a materialului.

(1050) Fără a aduce atingere eventualelor măsuri antisubvenționare, Comisia a concluzionat că în Uniune se va menține un nivel sănătos de concurență, având în vedere că, la nivelul acesteia, există 13 producători ai produsului care fac obiectul anchetei, unii dintre aceștia nefiind implicați în plângere. În plus, importurile din țări terțe reprezintă în continuare peste 20 % din piață. Prin urmare, este puțin probabil să se producă potențialele efecte negative indicate de importator.

(1051) Măsurile ar permite, de asemenea, ca importatorii să transfere prețurile asupra clienților lor și, prin urmare, nu se preconizează ca profitabilitatea importatorilor să fie afectată în mod negativ. Nu se are în vedere o reducere a gamei de produse și a calității serviciilor, dimpotrivă, protecția împotriva importurilor subvenționate permite industriei Uniunii să realizeze noi investiții și să își îmbunătățească calitatea.

(1052) În urma comunicării constatărilor finale, consorțiul de distribuitori și importatori și un importator neafiliat au susținut că Comisia nu a luat în considerare situația pieței oțelului după perioada de anchetă și au susținut că măsurile legate de pandemie au dus la o încetinire a activităților de extracție, rafinare și colectare a deșeurilor, la o creștere a prețurilor materiilor prime și la o penurie de materii prime. Acest lucru a avut ca rezultat faptul că Europa este piața pe care produsele din oțel inoxidabil înregistrează cele mai ridicate prețuri la nivel mondial.

(1053) Aceștia au afirmat, de asemenea, că importurile din țări terțe sunt necesare pentru piața Uniunii, deoarece producătorii din Uniune nu pot satisface cererea reală de pe piața Uniunii, cauzând probleme semnificative în ceea ce privește oferta de oțel.

(1054) Creșterea prețurilor materiilor prime a avut un impact asupra producției la nivel mondial, afectând atât industria Uniunii, cât și importurile. În plus, există surse de aprovizionare cu SSCR din alte țări terțe, cele mai mari dintre acestea fiind Taiwan și Coreea. Importurile din Taiwan au continuat să intre în Uniune, având taxe antidumping relativ scăzute. În perioada examinată, Coreea a reușit să își mărească exporturile către Uniune, atât în termeni absoluți, cât și relativi. Africa de Sud rămâne, de asemenea, prezentă pe piața Uniunii, în pofida presupusului control exercitat de societățile europene asupra producției sale de SSCR. În plus, taxele compensatorii instituite împotriva țărilor în cauză nu vizează închiderea pieței Uniunii pentru țările în cauză, ci majorarea prețurilor la un nivel echitabil. Prin urmare, afirmațiile au trebuit să fie respinse.

7.3. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(1055) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că nu există motive imperioase pentru a concluziona că taxele compensatorii au fost de o asemenea amploare încât să conducă la concluzia că nu este în interesul Uniunii să se instituie măsuri asupra importurilor produsului care face obiectul anchetei originar din țările în cauză.

8. **MĂSURI COMPENSATORII DEFINITIVE**

(1056) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns în ceea ce privește subvenționarea, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 15 din regulamentul de bază, trebuie instituită o taxă compensatorie definitivă.

8.1. **Nivelul măsurilor compensatorii definitive**

(1057) Articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază prevede că valoarea taxei compensatorii definitive nu depășește valoarea totală stabilită a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii.

(1058) Articolul 15 alineatul (1) al patrulea paragraf prevede că „în cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate conchide clar că nu este în interesul Uniunii să stabilească valoarea măsurilor în conformitate cu al treilea paragraf, valoarea taxei compensatorii este mai mică, în cazul în care o astfel de taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii".

(1059) Nicio astfel de informație nu a fost prezentată Comisiei și, prin urmare, nivelul măsurilor compensatorii va fi stabilit prin trimitere la articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf.

(1060) Pe baza informațiilor de mai sus, este necesar ca nivelurile taxei compensatorii definitive, exprimate pe baza prețului CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, să fie după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxa compensatorie definitivă
India	Jindal Stainless Limited	4,3 %
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %
	Toate celelalte societăți din India	7,5 %
Indonezia	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %
	Societatea cooperantă neinclusă în eșantion	13,5 %
	Toate celelalte societăți din Indonezia	21,4 %

(1061) Ancheta antisubvenție a fost efectuată în paralel cu o anchetă antidumping separată privind același produs în cauză originar din India și Indonezia, în cadrul căreia Comisia a instituit măsuri antidumping la nivelul marjei de dumping pentru producătorii-exportatori din Indonezia și pentru unul dintre producătorii-exportatori din India. Numai pentru Chromeni, taxa de dumping s-a bazat pe marja de prejudiciu mai mică. Comisia s-a asigurat că instituirea unei taxe cumulate care să reflecte nivelul de subvenționare și nivelul maxim de dumping nu ar avea drept rezultat compensarea de două ori a efectelor subvenționării („dublă contabilizare") în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(1062) În cazul ambelor țări, Comisia a examinat dacă unele dintre regimurile de subvenționare sunt subvenții condiționate de export, care au ca efect reducerea prețurilor de export și, prin urmare, creșterea în consecință a marjelor de dumping, pentru a decide dacă trebuie să reducă marja de dumping cu cuantumurile subvențiilor constatate în legătură cu subvențiile condiționate de export, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(1063) Întrucât Comisia a aplicat măsuri compensatorii anumitor sisteme de subvenții condiționate la export, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul de bază și pentru a evita dubla contabilizare, Comisia a instituit mai întâi taxa compensatorie definitivă la nivelul valorii definitive a subvenției stabilite. Ulterior, Comisia a instituit taxa antidumping definitivă rămasă, care corespunde marjei de dumping relevante din care s-a scăzut valoarea subvențiilor contingente la export și până la nivelul relevant de eliminare a prejudiciului stabilit în cadrul anchetei antidumping separate. Întrucât Comisia a scăzut din marja de dumping întreaga valoare a subvenției legate de subvențiile de export, nu a existat nicio problemă de contabilizare dublă în sensul articolului 24 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(1064) În cazul în care suma rezultată din deducerea valorii subvenției la export din marja de dumping este mai mare decât marja de prejudiciu, Comisia a plafonat taxa antidumping la marja de prejudiciu. În cazul în care cuantumul rezultat din scăderea valorii subvenției la export din marja de dumping este mai mică decât marja de prejudiciu, Comisia a stabilit nivelul taxei antidumping pe baza valorii mai mici.

(1065) De asemenea, a trebuit să se stabilească o valoare a subvenției pentru singurul producător-exportator cooperant din Indonezia care nu a fost inclus în eșantion. Având în vedere circumstanțele specifice din acest caz, acest lucru nu a putut fi realizat în conformitate cu metodologia obișnuită, bazată pe valoarea medie ponderată a subvențiilor compensatorii stabilită pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion. Într-adevăr, astfel cum s-a menționat în considerentul 941 și următoarele de mai sus, valoarea finală a subvenției pentru Jindal Indonezia a fost mai mică decât nivelul *de minimis*. Întrucât a rămas un singur producător-exportator, Comisia a decis să aplice nivelul taxei acestui producător-exportator în cazul singurului producător-exportator cooperant neinclus în eșantion, cu excepția sistemului legat de finanțarea preferențială, pentru care nu exista nicio dovadă la dosar că societatea în cauză ar fi putut beneficia de acesta. Într-adevăr, societatea în cauză nu are nicio legătură cu China și, prin urmare, nu ar fi putut beneficia de finanțarea preferențială acordată grupului IRNC.

(1066) Pentru India, având în vedere nivelul ridicat de cooperare al producătorilor-exportatori din țările în cauză, Comisia a constatat că nivelul celei mai ridicate taxe impuse societăților incluse în eșantion ar fi reprezentativ ca fiind nivelul aplicabil pentru „toate celelalte societăți". Taxa pentru „toate celelalte societăți" va fi aplicată societăților care nu au cooperat la prezenta anchetă. Pentru Indonezia, având în vedere faptul că Comisia a calculat un nivel al taxei numai pentru un producător-exportator și având în vedere faptul că producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion beneficiază de un nivel mai scăzut, astfel cum se explică în considerentul 1064 de mai sus, Comisia a decis, în mod excepțional, să stabilească nivelul taxei pentru „toate celelalte societăți" la nivelul grupului IRNC.

(1067) Pe baza celor de mai sus, nivelurile la care vor fi instituite taxele sunt stabilite după cum urmează:

Societatea	Marja de dumping	Rata de subvenționare	Nivelul de eliminare a prejudiciului	Rata taxei compensatorii	Nivelul dreptului antidumping
India					
Jindal Stainless Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Chromeni Steels Private Limited	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Toate celelalte societăți din India	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Indonezia					
PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	10,2 %	21,4 %	32,4 %	21,4 %	9,3 %
PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	0 %	33,1 %	0 %	20,2 %
Societatea cooperantă neinclusă în eșantion	20,2 %	13,5 %	33,1 %	13,5 %	19,3 %
Toate celelalte societăți din Indonezia	20,2 %	21,4 %	33,1 %	21,4 %	19,3 %

(1068) Nivelul individual al taxei compensatorii pentru fiecare societate, menționat în prezentul regulament, a fost stabilit pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, acesta reflectă situația constatată în cazul societății în cauză în cursul anchetei. Acest nivel al taxei (spre deosebire de taxa aplicabilă la nivel național „tuturor celorlalte societăți") se aplică, prin urmare, în mod exclusiv importurilor de produse originare din țara în cauză și fabricate de societatea menționată. Produsele importate fabricate de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și fac obiectul nivelului taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți".

(1069) O societate poate solicita aplicarea acestor niveluri individuale ale taxei dacă își modifică ulterior denumirea entității. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei aplicabile acesteia, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicată o notificare care să informeze cu privire la schimbarea denumirii.

8.2. **Clauză de monitorizare specială**

(1070) Pentru a reduce la minimum riscurile de eludare ca urmare a diferenței dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale de asigurare a aplicării taxelor compensatorii individuale. Societățile care beneficiază de taxe compensatorii individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Importurilor care nu sunt însoțite de factura respectivă trebuie să li se aplice taxa compensatorie stabilită pentru „toate celelalte societăți".

(1071) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice nivelurile individuale ale taxei compensatorii la importuri, ea nu trebuie să fie singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să își efectueze verificările obișnuite și, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a se asigura că aplicarea ulterioară a taxei este justificată, în conformitate cu legislația vamală.

(1072) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale ale taxei mai scăzute cresc semnificativ în volum, după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie ea însăși o modificare a configurației schimburilor comerciale, modificare datorată instituirii măsurilor în sensul articolului 23 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de împrejurări și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, se poate deschide o anchetă privind eludarea. Ancheta poate, printre altele, să examineze necesitatea de a elimina nivelurile individuale ale taxelor și, prin urmare, instituirea unei taxe la scară națională.

(1073) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxei compensatorii, nivelul taxei pentru toate celelalte societăți ar trebui să se aplice nu numai producătorilor-exportatori care nu au cooperat, ci și acelor producători care nu au efectuat exporturi către Uniune în cursul perioadei de anchetă.

(1074) În observațiile sale la comunicarea constatărilor finale, reclamantul a susținut că există un risc de eludare care decurge din faptul că producătorii-exportatori sunt grupuri mari de societăți care se bazează pe tranzacții intragrup și care sunt prezente în mai multe țări terțe. Prin urmare, reclamantul a încurajat Comisia să fie vigilentă în ceea ce privește creșterea exporturilor de materiale din amonte și să fie pregătită să deschidă din oficiu o anchetă antieludare. Intenția de a face acest lucru, potrivit reclamantului, ar trebui menționată în prezentul regulament.

(1075) Jindal Group și Jindal Indonesia au răspuns că nu există niciun risc de eludare, deoarece aceasta ar implica frauda vamală, care este o infracțiune. În plus, acestea au clarificat faptul că singura prelucrare a SSCR efectuată în afara Indiei și a Indoneziei are loc în Spania (la Iberjindal S.L.) și că, în orice caz, produsul care face obiectul anchetei este supus unor măsuri de salvgardare care se aplică tuturor importurilor.

(1076) Comisia ia notă de observațiile părților și, ca întotdeauna, va fi vigilentă pentru a acționa în conformitate cu practica sa de monitorizare a măsurilor în vigoare.

9. **DISPOZIȚII FINALE**

(1077) Potrivit articolului 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([227]), în cazul în care un cuantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, rata dobânzii este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

(1078) Astfel cum s-a explicat în considerentele 1060 și 1066, Comisia a scăzut din marja de dumping o parte din valoarea subvenției, pentru a evita dubla contabilizare. Prin urmare, în cazul în care are loc o modificare sau o eliminare a taxelor compensatorii definitive, nivelul taxelor antidumping trebuie să fie majorat în mod automat în aceeași proporție, pentru a reflecta gradul real de dublă contabilizare ca urmare a acestei modificări sau eliminări. Această modificare a taxelor antidumping trebuie să aibă loc începând cu intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(1079) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei ([228]), Comisia a instituit o măsură de salvgardare cu privire la anumite produse siderurgice pentru o perioadă de trei ani. Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1029 al Comisiei ([229]), măsura de salvgardare a fost prelungită până la 30 iunie 2024. Produsul în cauză face parte din una dintre categoriile de produse care fac obiectul măsurii de salvgardare. În consecință, odată ce contingentele tarifare stabilite în temeiul măsurii de salvgardare sunt depășite, taxa în afara contingentului, taxa antidumping și taxa compensatorie ar deveni exigibile pentru aceleași importuri. Întrucât un astfel de cumul de măsuri antidumping și compensatorii cu măsuri de salvgardare poate avea un efect asupra schimburilor comerciale mai important decât ar fi de dorit, Comisia a decis să împiedice aplicarea concomitentă a taxei antidumping și a taxei compensatorii cu taxa în afara contingentului tarifar pentru produsul în cauză pe durata aplicării taxei de salvgardare.

(1080) Cu alte cuvinte, în cazul în care taxa în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159, devine aplicabilă produsului în cauză și depășește nivelul taxelor antidumping și compensatorii prevăzute în prezentul regulament, se percepe doar taxa în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159. În cursul perioadei de aplicare concomitentă a taxelor antidumping, de salvgardare și compensatorii, perceperea taxelor instituite în temeiul prezentului regulament se suspendă. În cazul în care taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159 devine aplicabilă produsului în cauză și este stabilită la un nivel inferior nivelului taxelor antidumping și compensatorii din prezentul regulament, taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159 se percepe în plus față de diferența dintre taxa respectivă și cel mai ridicat nivel al taxelor antidumping și compensatorii instituite în temeiul prezentului regulament. Partea din valoarea taxelor antidumping și compensatorii nepercepute se suspendă.

(1081) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 ([230]),

([227]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

([228]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de instituire a unor măsuri de salvgardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice, JO L 31, 1.2.2019, p. 27.

([229]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1029 al Comisiei din 24 iunie 2021 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei în vederea prelungirii măsurii de salvgardare aplicabile importurilor de anumite produse siderurgice, JO L 225I, 25.6.2021, p. 1.

([230]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2018/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 143, 7.6.2018, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă compensatorie definitivă asupra importurilor de produse laminate plate din oțeluri inoxidabile, simplu laminate la rece, încadrate în prezent la codurile NC 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 și 7220 90 80 și originare din India și din Indonezia.

(2) Taxa compensatorie definitivă aplicabilă prețului net, franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile enumerate mai jos este stabilită după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxa compensatorie definitivă	Cod adițional TARIC
India	Jindal Stainless Limited	4,3 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %	C656
	Toate celelalte societăți din India	7,5 %	C999
Indonezia	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %	C657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %	C658
	Societatea cooperantă neinclusă în eșantion	13,5 %	A se vedea anexa 2
	Toate celelalte societăți din Indonezia	20,5 %	C999

(3) Aplicarea nivelului individual al taxei compensatorii stabilit pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea către autoritățile vamale din statele membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant al entității care a emis factura în cauză, identificat prin numele și funcția sa, redactată după cum urmează: „Subsemnatul (Subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produsul în cauză) vândut la export în Uniunea Europeană, vizat de prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în [țara în cauză]. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte". În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă pentru „toate celelalte întreprinderi".

(4) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

(5) În cazurile în care taxa compensatorie a fost scăzută din taxa antidumping pentru anumiți producători-exportatori, cererile de rambursare în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) 2016/1037 declanșează, de asemenea, evaluarea marjei de dumping pentru producătorul-exportator în cauză în perioada anchetei de rambursare.

Articolul 2

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2012 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net, franco frontieră a Uniunii, înainte de aplicarea taxei, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile enumerate mai jos este stabilit după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxa antidumping definitivă	Cod adițional TARIC
India	Jindal Stainless Limited	10,0 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	10,0 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	35,3 %	C656
	Toate celelalte societăți din India	35,3 %	C999
Indonezia	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	9,3 %	C657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	C658
	Alte societăți care au cooperat la ancheta antisubvenție, dar nu și la ancheta antidumping	19,3 %	A se vedea anexa 2
	Toate celelalte societăți din Indonezia	19,3 %	C999”

2. La articolul 1 se inserează un nou alineat (6):

„(6) În cazul în care taxele compensatorii definitive instituite prin articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/433 al Comisiei sunt modificate sau eliminate, taxele menționate la alineatul (2) se majorează în aceeași proporție, limitată la marja de dumping efectivă constatată sau la marja de prejudiciu considerată adecvată pentru fiecare societate și de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.”

3. La articolul 1 se inserează un nou alineat (7):

„(7) În cazurile în care taxa compensatorie a fost scăzută din taxa antidumping pentru anumiți producători-exportatori, cererile de rambursare în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) 2016/1037 declanșează, de asemenea, evaluarea marjei de dumping pentru producătorul-exportator în cauză în perioada anchetei de rambursare.”

Articolul 3

(1) În cazul în care taxa în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159, devine aplicabilă produselor plate din oțeluri inoxidabile, simplu laminate la rece, care sunt menționate la articolul 1 alineatul (1), și depășește nivelul *ad valorem* echivalent al taxei compensatorii și antidumping combinate stabilite la articolul 1 alineatul (2) și, respectiv, la articolul 2 alineatul (1), se percepe numai taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159.

(2) În cursul perioadei de aplicare a alineatului (1), perceperea taxelor instituite în temeiul prezentului regulament se suspendă.

(3) În cazul în care taxa în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159, devine aplicabilă produselor plate din oțeluri inoxidabile, simplu laminate la rece, care sunt menționate la articolul 1 alineatul (1), și este stabilită la un nivel mai mic decât nivelul *ad valorem* echivalent al taxelor compensatorii și antidumping combinare stabilite la articolul 1 alineatul (2) și respectiv la articolul 2 alineatul (1), taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159, se percepe în plus față de diferența dintre respectiva taxă și cel mai ridicat dintre nivelurile *ad valorem* echivalente ale taxelor antidumping stabilite la articolul 1 alineatul (2).

(4) Partea din cuantumul taxelor compensatorii și antidumping care nu au fost percepute în temeiul alineatului (3) se suspendă.

(5) Suspendările menționate la alineatele (2) și (4) sunt limitate în timp la perioada de aplicare a taxei în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 martie 2022.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA 1

Informații referitoare la a doua jumătate a anului 2020

(sursa și unitățile sunt aceleași ca în tabelele corespunzătoare din text, cu excepția cazului în care se precizează altfel; Datele pentru Indonezia se referă la toate importurile; indicii sunt extrapolați acolo unde este necesar și comparați cu anul 2017)

Consumul (tone)	A doua jumătate a anului 2020
Consumul la nivelul Uniunii	1 536 525
Indice	*79*

Volumele importurilor (tone) și cota de piață	A doua jumătate a anului 2020
India	45 541
Indice	*79*
Cota de piață	3,0 %
Indice	*100*
Indonezia	49 425
Indice	*715*
Cota de piață	3,2 %
Indice	*901*
Total pentru țările în cauză	94 966
Indice	*148*
Cota de piață	6,2 %
Indice	*208*

Prețurile importurilor din țările în cauză (EUR/tonă)	A doua jumătate a anului 2020
India	1 886
Indice	*91*
Indonezia	1 792
Indice	*99*
Media țărilor în cauză	1 846
Indice	*94*

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității	A doua jumătate a anului 2020
Producția totală la nivelul Uniunii (tone)	1 585 965
Indice	*86*
Capacitatea de producție (tone)	2 308 350
Indice	*105*
Utilizarea capacității	69 %
Indice	*82*

Volumul vânzărilor și cota de piață	A doua jumătate a anului 2020
Volumele vânzărilor industriei Uniunii (tone)	1 241 088
Indice	*86*
Cota de piață	*75 %*
Indice	*106*

Ocuparea forței de muncă și productivitatea	A doua jumătate a anului 2020
Numărul de angajați	10 018
Indice	*75*
Productivitatea (tone per angajat)	158
Indice	*115*

Prețurile de vânzare din Uniune	A doua jumătate a anului 2020
Prețul mediu de vânzare (EUR/tonă)	2 007
Indice	*89*
Costul de producție unitar (EUR/tonă)	1 946
Indice	*99*

Stocuri	A doua jumătate a anului 2020
Stocuri finale (tone)	93 392
Indice	*74*

Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor	A doua jumătate a anului 2020
Profitabilitatea vânzărilor din Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri din vânzări)	- 2,4 %
Indice	*- 31*
Fluxul de lichidități (EUR)	24 276 139
Indice	*13*
Investițiile (în EUR)	47 332 854
Indice	*100*
Randamentul investițiilor	- 2 %
Indice	*- 7*

Importurile din țări terțe		A doua jumătate a anului 2020
Taiwan	Volumul (în tone)	63 040
	Cota de piață	4,1 %
	Prețul mediu (EUR/tonă)	1 399

Republica Coreea	Volumul (tone)	74 131
	Cota de piață	4,8 %
	Prețul mediu (EUR/tonă)	1 742
Africa de Sud	Volumul (tone)	98 063
	Cota de piață	2,5 %
	Prețul mediu (EUR/tonă)	1 675
Alte țări terțe	Volumul (tone)	117 361
	Cota de piață	7,6 %
	Prețul mediu (EUR/tonă)	2 217
Total pentru toate țările terțe, cu excepția Indiei și a Indoneziei	Volumul (tone)	293 037
	Cota de piață	19,1 %
	Prețul mediu (EUR/tonă)	1 850

Performanța la export a industriei Uniunii	A doua jumătate a anului 2020
Volumul exporturilor (tone)	190 097
Indice	*84*
Prețul mediu (EUR/tonă)	2 221
Indice	*90*

ANEXA 2

Producătorul-exportator cooperant din Indonezia care nu a fost inclus în eșantion

Țara	Denumirea	Codul adițional TARIC
Indonezia	PT Bina Niaga Multiusaha	C765